

World Nations

לפרשן לתלמידים את כל הנושאים וכלכלתם אתם לשם האב והבן וררוח הקדש: - (מרדכי 28:19)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?				
			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living		
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?					
Fallen				Glory	
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth	
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					
Luke 16:22 Blessed in Paradise					
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment					
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa		
			Revelation 19:20 Lake of Fire		
			Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

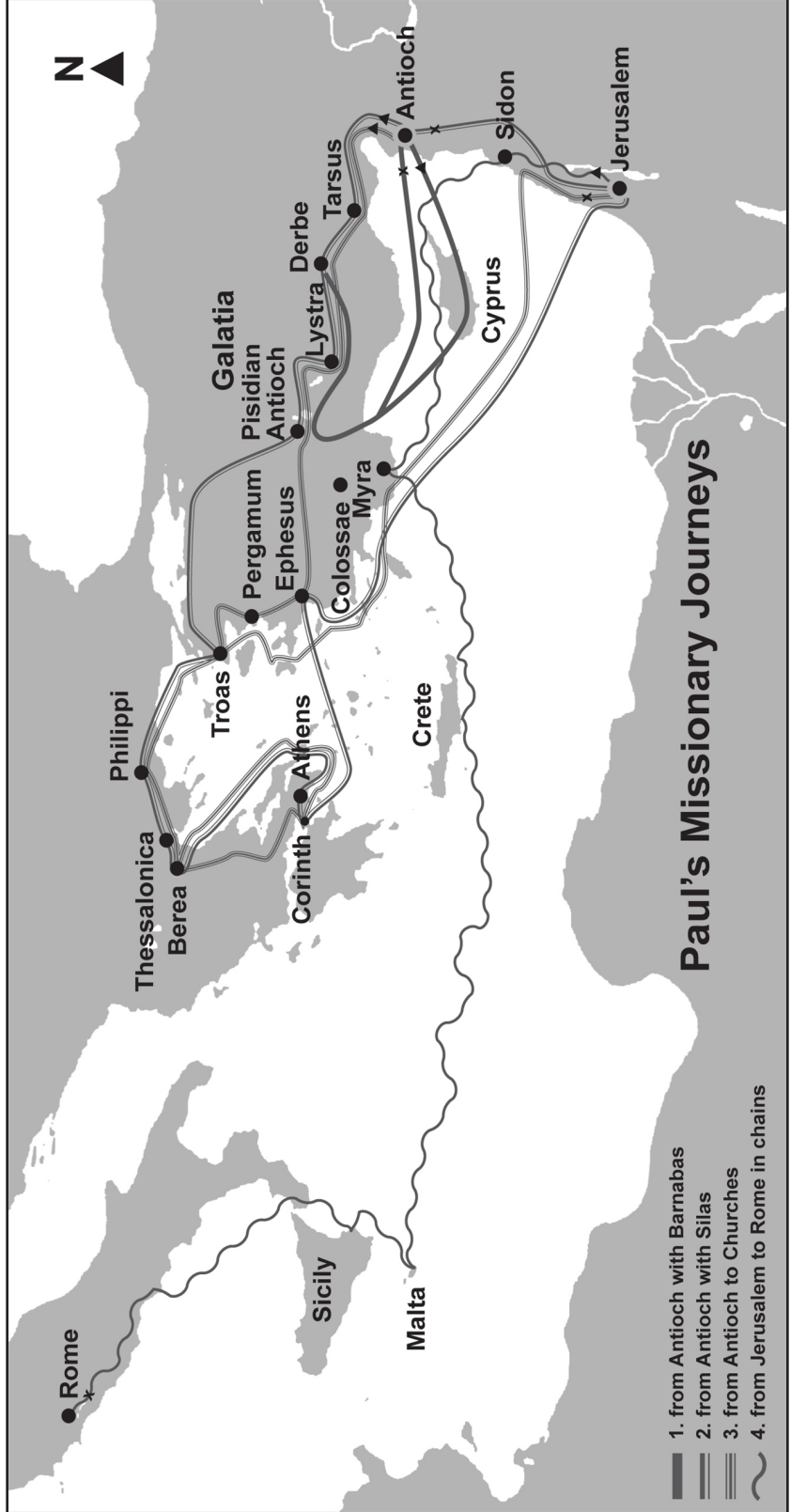
New Heavens and Earth

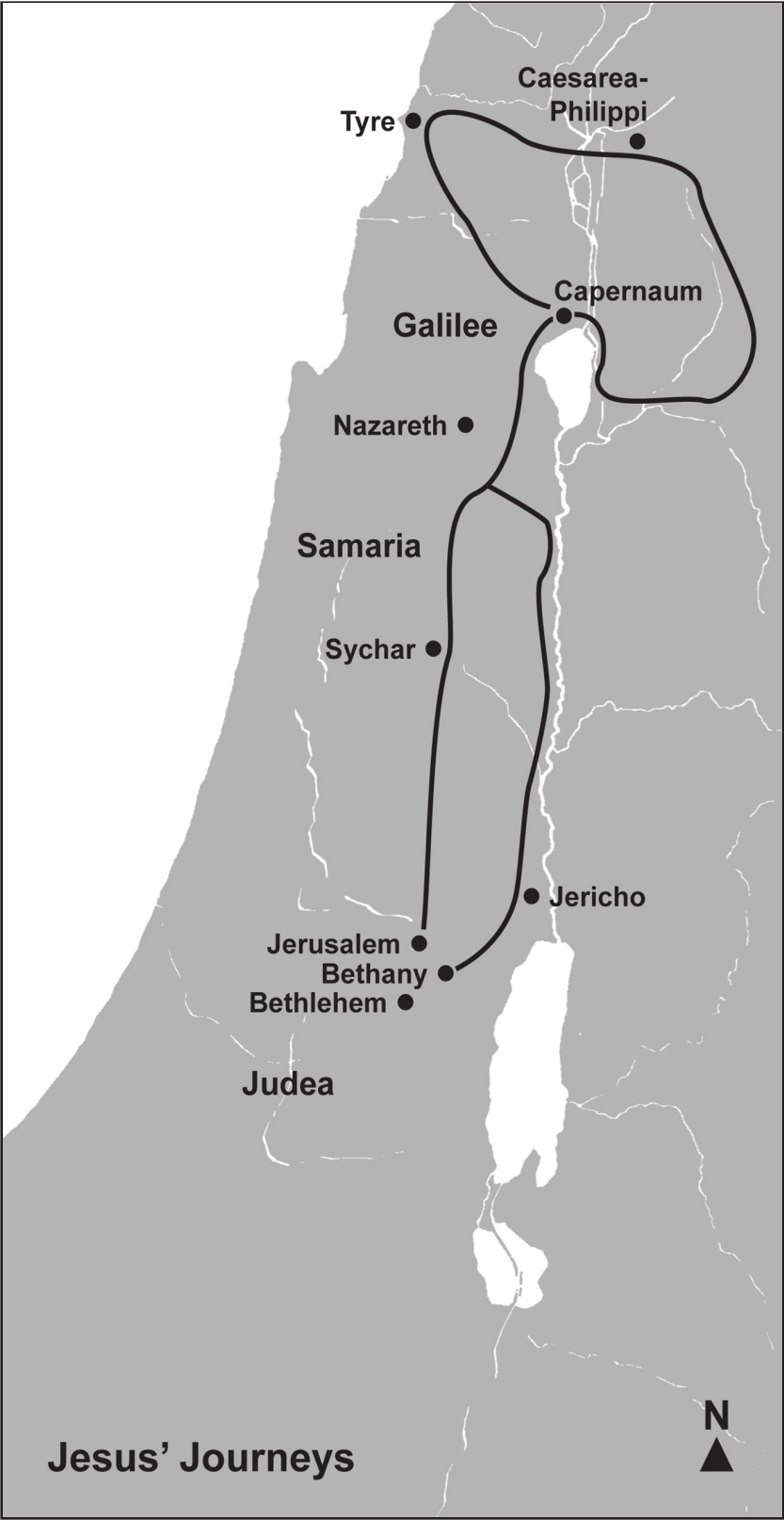
	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

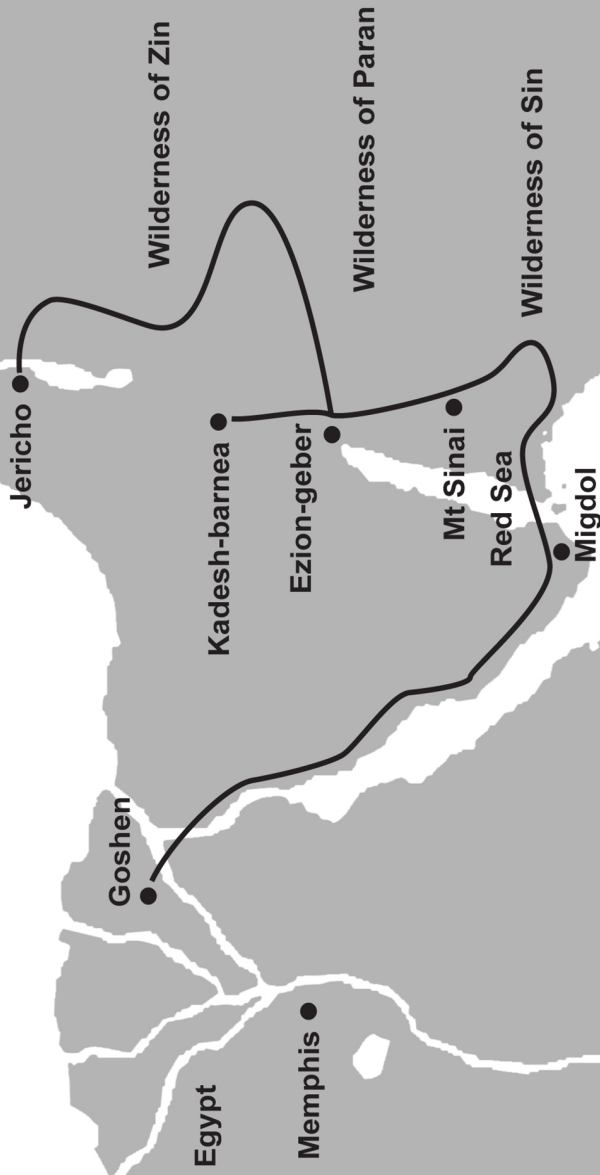

פולוס עבד ישוע המשיח מקרא לחיות שלוח ונבדל לבשורת אלהים : - (אֶל־קִרְוֹנָיִים 1:1)

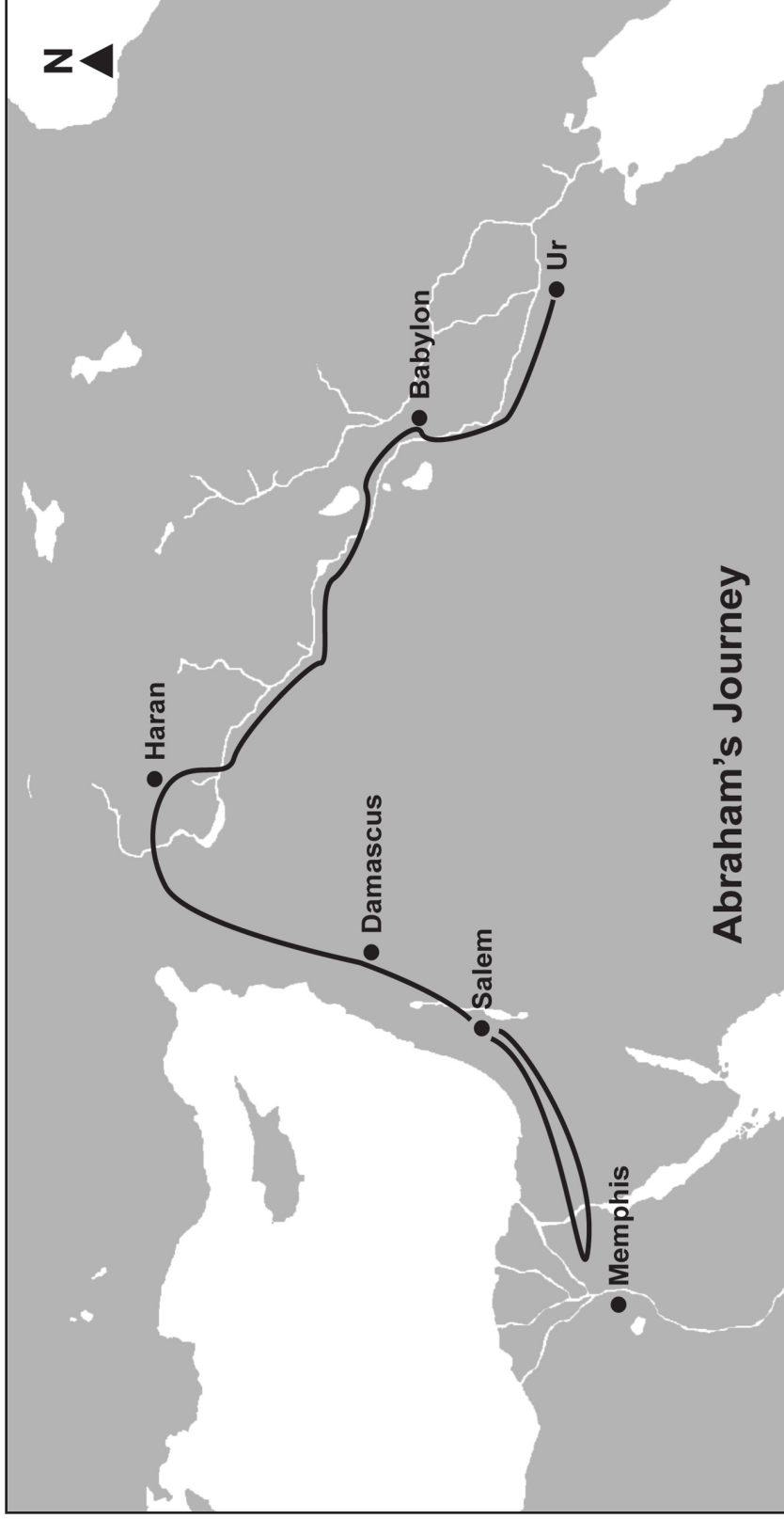

כי בן האדם איז דא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר חתה רבים: - (מאדק 10:45)

Israel's Exodus

יודו בשלה פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: - (שמות 13:17)

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויבא ולא ידע אתה יבוא: - (אל-העברים 11:8)

מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 48:13
 אֶל־הַרְוּמִים 7:2
 אֶל־הַרְוּמִים 21:5
 אֶל־הַרְוּמִים 22:6
 אֶל־הַרְוּמִים 23:6
 אֶל־הַרְוּמִים 25:16
 אֶל־הַרְוּמִים 26:16
 הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּרֻנָּתִים 17:4
 הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּרֻנָּתִים 18:4
 הַשְּׁנִית אֶל־הַקְּרֻנָּתִים 1:5
 אֶל־הַקְּלָטִים 8:6
 2 סְלוּנִים 9:1
 2 סְלוּנִים 16:2
 1 טִימוּתִי 16:1
 1 טִימוּתִי 12:6
 1 טִימוּתִי 16:6
 2 טִימוּתִי 9:1
 2 טִימוּתִי 10:2
 אֶל־טִיטוּס 2:1
 אֶל־טִיטוּס 7:3
 אֶל־פִּלִּמוֹן 15:1
 אֶל־הַעֲבָרִים 9:5
 אֶל־הַעֲבָרִים 2:6
 אֶל־הַעֲבָרִים 12:9
 אֶל־הַעֲבָרִים 14:9
 אֶל־הַעֲבָרִים 15:9
 אֶל־הַעֲבָרִים 20:13
 הָרֹאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס 10:5
 הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס 11:1
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 2:1
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 25:2
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 15:3
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 11:5
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 13:5
 הָרֹאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 20:5
 יְהוֹדָה 7:1
 יְהוֹדָה 21:1
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 6:14

eleēse

אֶל־הַרְוּמִים 32:11

Geenna

מִתּוֹ 22:5
 מִתּוֹ 29:5
 מִתּוֹ 30:5
 מִתּוֹ 28:10
 מִתּוֹ 9:18
 מִתּוֹ 15:23
 מִתּוֹ 33:23
 מֵאֲרֶק 43:9
 מֵאֲרֶק 45:9
 מֵאֲרֶק 47:9
 לִיקָס 5:12
 יַעֲקֹב 6:3

Hadēs

מִתּוֹ 23:11
 מִתּוֹ 18:16
 לִיקָס 15:10

לִיקָס 23:16
 מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 27:2
 מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 31:2
 הָרֹאשׁוֹנָה אֶל־הַקְּרֻנָּתִים 55:15
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 18:1
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 8:6
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 13:20
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 14:20

Limnē Pyr

חוּזוֹן יוֹחָנָן 20:19
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 10:20
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 14:20
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 15:20
 חוּזוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרֹאשִׁית 35:37
 בְּרֹאשִׁית 38:42
 בְּרֹאשִׁית 29:44
 בְּרֹאשִׁית 31:44
 בַּמִּדְבָּר 30:16
 בַּמִּדְבָּר 33:16
 דְּבָרִים 22:32
 שְׁמוּאֵל א 6:2
 שְׁמוּאֵל ב 6:22
 מִלְכִּים א 6:2
 מִלְכִּים ב 9:2
 אִיּוֹב 9:7
 אִיּוֹב 8:11
 אִיּוֹב 13:14
 אִיּוֹב 13:17
 אִיּוֹב 16:17
 אִיּוֹב 13:21
 אִיּוֹב 19:24
 אִיּוֹב 6:26
 תְּהִלִּים 5:6
 תְּהִלִּים 17:9
 תְּהִלִּים 10:16
 תְּהִלִּים 5:18
 תְּהִלִּים 3:30
 תְּהִלִּים 17:31
 תְּהִלִּים 14:49
 תְּהִלִּים 15:49
 תְּהִלִּים 15:55
 תְּהִלִּים 13:86
 תְּהִלִּים 3:88
 תְּהִלִּים 48:89
 תְּהִלִּים 3:116
 תְּהִלִּים 8:139
 תְּהִלִּים 7:141
 מִשְׁלִי 12:1
 מִשְׁלִי 5:5
 מִשְׁלִי 27:7
 מִשְׁלִי 18:9
 מִשְׁלִי 11:15
 מִשְׁלִי 24:15
 מִשְׁלִי 14:23
 מִשְׁלִי 20:27
 מִשְׁלִי 16:30

קִהְלֶת 10:9
 שִׁיר הַשִּׁירִים 6:8
 יִשְׁעָה 14:5
 יִשְׁעָה 11:7
 יִשְׁעָה 9:14
 יִשְׁעָה 11:14
 יִשְׁעָה 15:14
 יִשְׁעָה 15:28
 יִשְׁעָה 18:28
 יִשְׁעָה 10:38
 יִשְׁעָה 18:38
 יִשְׁעָה 9:57
 יַחְזָקָאֵל 15:31
 יַחְזָקָאֵל 16:31
 יַחְזָקָאֵל 17:31
 יַחְזָקָאֵל 21:32
 יַחְזָקָאֵל 27:32
 הוֹשֵׁעַ 14:13
 עֲמוּס 2:9
 יוֹנָה 2:2
 חִבְקוּק 5:2

Tartaroō

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס 4:2

Questioned

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס 17:2

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אֶל־הַרְמוֹיִים 7:10
חֲזוֹן יוֹחֵן 1:9
חֲזוֹן יוֹחֵן 2:9
חֲזוֹן יוֹחֵן 11:9
חֲזוֹן יוֹחֵן 7:11
חֲזוֹן יוֹחֵן 8:17
חֲזוֹן יוֹחֵן 1:20
חֲזוֹן יוֹחֵן 3:20

aidios

אֶל־הַרְמוֹיִים 20:4
יְהוָה 6:1

aiōn

מתי 32:12
מתי 22:13
מתי 39:13
מתי 40:13
מתי 49:13
מתי 19:21
מתי 3:24
מתי 20:28
מארק 29:3
מארק 19:4
מארק 30:10
מארק 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 34:12
ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15

אֶל־הַרְמוֹיִים 25:1
אֶל־הַרְמוֹיִים 5:9
אֶל־הַרְמוֹיִים 36:11
אֶל־הַרְמוֹיִים 2:12
אֶל־הַרְמוֹיִים 27:16
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 20:1
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 6:2
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 7:2
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 8:2
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 18:3
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 13:8
הַרְאֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 11:10
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 4:4
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 9:9
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים 31:11
אֶל־הַגִּלְטִים 4:1
אֶל־הַגִּלְטִים 5:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 2:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 7:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 9:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 11:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 12:6
אֶל־הַפִּלִּיִּים 20:4
אֶל־הַקְּלִסִּים 26:1
1 שִׁמּוֹתֵי 17:1
1 שִׁמּוֹתֵי 17:6
2 שִׁמּוֹתֵי 10:4
2 שִׁמּוֹתֵי 18:4
אֶל־שִׁשׁ 12:2
אֶל־הַעֲבָרִים 2:1
אֶל־הַעֲבָרִים 8:1
אֶל־הַעֲבָרִים 6:5
אֶל־הַעֲבָרִים 5:6
אֶל־הַעֲבָרִים 20:6
אֶל־הַעֲבָרִים 17:7
אֶל־הַעֲבָרִים 21:7
אֶל־הַעֲבָרִים 24:7
אֶל־הַעֲבָרִים 28:7
אֶל־הַעֲבָרִים 26:9
אֶל־הַעֲבָרִים 3:11
אֶל־הַעֲבָרִים 8:13
אֶל־הַעֲבָרִים 21:13
הַרְאֹנָה לְפָטְרוֹס 23:1
הַרְאֹנָה לְפָטְרוֹס 25:1
הַרְאֹנָה לְפָטְרוֹס 11:4
הַרְאֹנָה לְפָטְרוֹס 11:5
הַשְׁנִית לְפָטְרוֹס 18:3

הַרְאֹנָה לְיוֹחֵן 17:2
הַשְׁנִית לְיוֹחֵן 2:1
יְהוָה 13:1
יְהוָה 25:1
חֲזוֹן יוֹחֵן 6:1
חֲזוֹן יוֹחֵן 18:1
חֲזוֹן יוֹחֵן 9:4
חֲזוֹן יוֹחֵן 10:4
חֲזוֹן יוֹחֵן 13:5
חֲזוֹן יוֹחֵן 12:7
חֲזוֹן יוֹחֵן 6:10
חֲזוֹן יוֹחֵן 15:11
חֲזוֹן יוֹחֵן 11:14
חֲזוֹן יוֹחֵן 7:15
חֲזוֹן יוֹחֵן 3:19
חֲזוֹן יוֹחֵן 10:20
חֲזוֹן יוֹחֵן 5:22

aiōnios

מתי 8:18
מתי 16:19
מתי 29:19
מתי 41:25
מתי 46:25
מארק 29:3
מארק 17:10
מארק 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5
ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17
מעשי השליחים 46:13

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̇dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēse g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

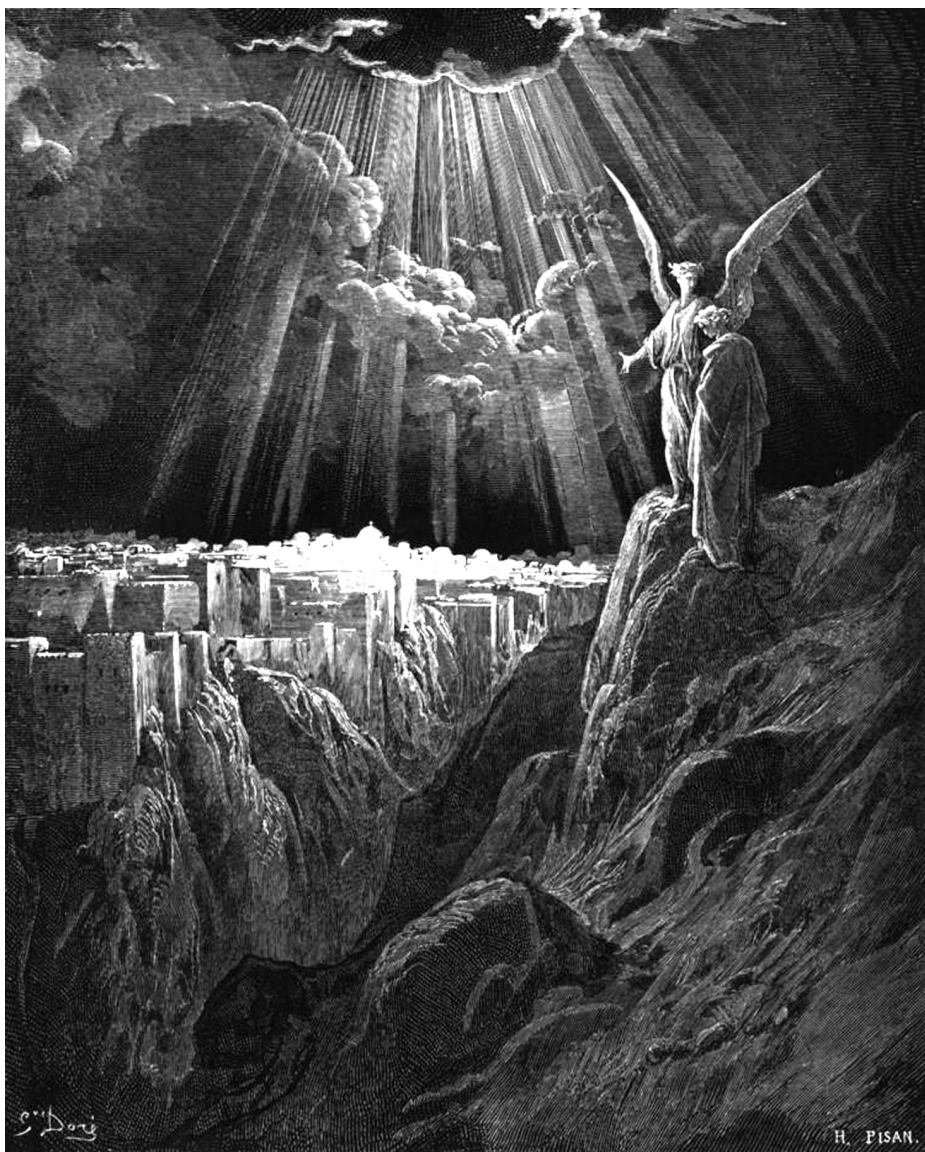
The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקששת לבעלה:
ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלהים יהיה אתם אלהיהם:
(חזון יוֹחָנָן 21:2-3)

ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה ממנוב
ושערים שלשה ממערב: 14 ולחומות העיר שנים
עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים
עשר שליחי השם: 15 וביד המדבר אלי היה קנה
זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה: 16
ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את
העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה
ורחבה וקומתה שוים המה: 17 וימד את חומתה על
מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא
מדת המלאך: 18 ובנין חומתה אבן ישפה והעיר
זהב מופז דומה לזכוכית זכה: 19 ומוסדות חומת
העיר מרבצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון
ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת: 20
החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש
השמיני שהם התשיעי פטרה העשירי נפך אחד
העשר לשם שנים העשר אחלמה: 21 ושנים עשר
השערים הם שתיים עשרה מרגליות כל שער ושער
מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית
בהירה: 22 והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים
צבאות היכלה הוא והשם: 23 והעיר איננה צריכה
לאור השמש ולננה הירח כי כבוד אלהים האיר
לה ונרה הוא השם: 24 והגוים ילכו לאורה ומלכי
ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה: 25 ושעריה
יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם: 26 והביאו
בה כבוד הגוים ותפארתם: 27 ולא יבוא בה כל
טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר
החיים של השם:

22 ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין
הקרח יצא מכסא האלהים והשם: 2 ובתוך רחוב
העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי
שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה
העץ לתרופת הגוים: 3 וכל חרם לא יהיה עוד
וכסא האלהים והשם יהיה בה ועבדיו ישרתהו: 4
והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 ולילה לא
יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש
כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי
עולמים: (aiōn g165) 6 ויאמר אלי הדברים האלה

עם הגדולים: 19 וארא את החיה ומלכי הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו: 20 ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניך אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחיים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בנפרית: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 והנשאריה נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:

המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את מתיו והמות והשואל נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם: (Hadēs g86) 14 והמות והשואל השלכו באגם האש והוא המות השני: (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש:

(Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה: 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם: 4 ומוחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו: 5 ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 6 ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם: 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאלים והמרצחים והזונים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני: (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השם: 10 ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים: 11 ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח: 12 ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה

20 וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול: (Abyssos g12) 2 ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרהו לאלף שנים: 3 וישליכהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער: (Abyssos g12) 4 וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים: 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים: 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מוחה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם: 10 והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש ונפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים: (aiōn) (Limnē Pyr g3041 g4442) 11 וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 12 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו

כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה: 10 ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך: 11 וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם: 12 את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכלי עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש: 13 וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם: 14 והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד: 15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו: 16 ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: 18 ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה: 19 ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספדו לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה: 20 רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה: 21 וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלה רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד: 22 וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות כל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב כל ימצא בכך עוד וקול רחים כל ישמע עוד בקרבך: 23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בכך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפיך תעו כל הגוים: 24 ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו: 2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו: 3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים: 4 (aiōn g165) ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה: 5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראו הקטנים עם הגדולים: 6 ואשמע קול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: 7 נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה: 8 וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים: 9 ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: 11 וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם: 12 ועיניו כלבת אש ועטרתו הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבוש מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים: 14 וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור: 15 ומפיו יצאת חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות: 16 ועל בנדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים: 17 וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על יבש האלהים הגדול: 18 ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים

רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות: 15 הנני בא כננב אשרי השקד ושמר את בנדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו: 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון: 17 וישפך המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נהיתה: 18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמהו למן היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד: 19 והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו: 20 וינס כל אי וההרים לא נמצאו: 21 וברד כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלילים על אדות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים: 2 אשר אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה: 3 ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרניים: 4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תזנותה: 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה: 6 וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה: 7 ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרניים: 8 תחיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמם איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא: 9 בזה להבין (Abyssos g12) לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו: 2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3 כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענניה העשירו: 4 ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה: 6 שלמו לה נמולה שנמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים: 7 כאשר התרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בתרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה: 8 על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש

וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעִיר הַגְּדוּלָּה כִּי הִשְׁקֵתָה כָּל הַגּוֹיִם מִיַּיִן חֶמֶת תִּזְנֹתָ: 9 וּמִלֵּאךְ שְׁלִישִׁי בֹא אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאמֶר בְּקוֹל גְּדוֹל כָּל אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי הַחִיָּה וּלְפָנֶי צִלְמָה וְנִשָּׂא אֶת תּוֹהַ עַל מִצְחוֹ אוֹ עַל יָדָיו: 10 גַּם הוּא שֶׁתָּה יִשְׁתָּה מִיַּיִן חֶמֶת אֱלֹהִים יֵין בִּלְתִּי מוֹהוֹל הַנִּמְסָךְ בְּכּוֹס זַעֲמוֹ וַיַּעֲנֶה בֹאשׁ וּגְפִרִית לְפָנֶי הַמִּלֵּאכִים הַקְּדָשִׁים וּלְפָנֶי הַשֵּׁחַ: 11 וַעֲשֵׂן עֲנָוִים יַעֲלֶה לְעוֹלָמִי עַד וְלֹא יִמְצָאוּ מִנוּחָה יוֹמָם וּלְיָלִילָה הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים לַחִיָּה וּלְצִלְמָה וְאֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת תּוֹ שְׁמָה: 12 (aiōn g165) בִּזְהָ סִבְלֹנוֹת הַקְּדָשִׁים בִּזְהָ הַשְּׁמָרִים אֶת מִצְוֹת הָאֱלֹהִים וְאֵת אֲמוֹנַת יֵשׁוּעַ: 13 וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם מְדַבֵּר אֵלַי כְּתָב אֲשֶׁרִי הַמֵּתִים אֲשֶׁר יָמוּתוּ בְּאֶדְוִן מַעֲתָה אֲמַנִּם כֵּן אֲמַר הָרוּחַ לְמַעַן יִנּוּחוּ מִעַמְלָם וּמַעֲשִׂיהֶם הַלֵּךְ יִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם: 14 וְאֶרְאָה וְהִנֵּה עֵנָן בַּחֲיִיר וְעַל הָעֵנָן יֹשֵׁב כְּדַמוֹת בֶּן אָדָם וְעַל רֹאשׁוֹ עֹטֶרֶת זָהָב וּבִידּוֹ מִגֵּל מִלְטָשׁ: 15 וּמִלֵּאךְ אַחֵר יֵצֵא מִן הַחִיָּה וַיִּזְעַק בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל הַיֹּשֵׁב עַל הָעֵנָן לֵאמֹר שִׁלַּח מִגֵּלְךָ וּקְצֹר כִּי בָאָה הָעֵת לִקְצֹר כִּי יִבְשׁ קִצִּיר הָאָרֶץ: 16 וַיִּשְׁלַח הַיֹּשֵׁב בְּעֵנָן אֶת מִגְלּוֹ בְּאָרֶץ וְהָאָרֶץ נִקְצְרָה: 17 וּמִלֵּאךְ אַחֵר יֵצֵא מִן הַחִיָּה וַיִּשָּׂא אֶת הַחִיָּה וְגַם לֹו מִגֵּל מִלְטָשׁ בִּידּוֹ: 18 וַיֵּצֵא מִלֵּאךְ אַחֵר מִן הַמִּזְבֵּחַ וּמִמִּשְׁלַתּוֹ עַל הָאֵשׁ וַיִּקְרָא קוֹל גְּדוֹל אֶל אֲשֶׁר בִּידּוֹ הַמִּגֵּל הַמִּלְטָשׁ לֵאמֹר שִׁלַּח מִגֵּלְךָ הַמִּלְטָשׁ וּבְצֹר אֶת גִּפְן הָאָרֶץ כִּי בִשְׁלוֹ עֲנִבְיָהֶם: 19 וַיִּנֵּף הַמִּלֵּאךְ אֶת מִגְלּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיִּבְצֹר אֶת אֲשֵׁכֶלֶת גִּפְן הָאָרֶץ וַיִּשְׁלִיכֵם בְּגֵת חֶמֶת אֱלֹהִים הַגְּדוּלָּה: 20 וְתִדְרֹךְ הַגֵּת מִחוּץ לָעִיר וַיֵּצֵא דָם מִן הַגֵּת עַד רִסְנֵי הַסּוּסִים דֶּרֶךְ אֶלְפָּה וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רִיס:

16 וְאֲשַׁמַּע קוֹל גְּדוֹל מִן הַחִיָּה לֵאמֹר אֶל שְׁבַעַת הַמִּלֵּאכִים לָכוּ וּשְׁפֹכוּ אֶת קַעֲרַת חֶמֶת הָאֱלֹהִים אֶרֶצָה: 2 וַיֵּלֶךְ הָרֹאשׁוֹן וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת קַעֲרָתוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי שֶׁחִין רַע וּמִכְאִיב בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלִיהֶם תּוֹ הַחִיָּה וּבַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים לְצִלְמָה: 3 וַיִּשְׁפֹּךְ הַשֵּׁנִי אֶת קַעֲרָתוֹ עַל הַיָּם וַיְהִי לָדָם כְּדָם חֲלָל וְתִמַּת כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר בַּיָּם: 4 וַיִּשְׁפֹּךְ הַשְּׁלִישִׁי אֶת קַעֲרָתוֹ בְּנִהְרֹת וּבִמְעִינֹת הַמַּיִם וַיְהִי לָדָם: 5 וְאֲשַׁמַּע אֶת מִלֵּאךְ הַמַּיִם אֲמַר צִדִּיק אֲתָהּ הַהוּא וְהִיא וְהַקְּדוֹשׁ כִּי כֵן שִׁפְטָהּ: 6 כִּי דָם קְדָשִׁים וְנִבְיָאִים שִׁפְכוּ וְדָם הַשְּׁקִיתָם כִּי גִמּוֹל יָדָם הוּא: 7 וְאֲשַׁמַּע אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲמַר אֲמַנִּם כֵּן יִהְיֶה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֲמַת וְצִדִּיק מִשְׁפָּטִיךָ: 8 וַיִּשְׁפֹּךְ הַמִּלֵּאךְ הָרִבְעִי אֶת קַעֲרָתוֹ עַל הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּנָּתֵן לֹו לְצַרֵּב אֶת בְּנֵי אָדָם בֹּאשׁ: 9 וַיִּצְרְבוּ בְּנֵי אָדָם בַּחֶם גְּדוֹל וַיִּגְדְּפוּ אֶת שֵׁם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹו הַמִּמְשָׁלָה עַל הַמִּכּוֹת הָאֵלָה וְלֹא שָׁבוּ לַתָּה לֹו הַכְּבוֹד: 10 וַיִּשְׁפֹּךְ הַחֲמִישִׁי אֶת קַעֲרָתוֹ עַל כִּסֵּא הַחִיָּה וַתַּחֲשֹׁךְ מַלְכוּתָהּ וַיִּנָּשְׁכוּ מִכָּאֵב לֵב אֶת לְשׁוֹנָם: 11 וַיִּגְדְּפוּ אֶת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מִמִּכְאָבָם וּשְׁחִינָם וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעֲשִׂיהֶם: 12 וַיִּשְׁפֹּךְ הַשֵּׁשִׁי אֶת קַעֲרָתוֹ עַל הַנָּהָר הַגְּדוֹל נִהַר פָּרַת וַיַּחֲרַבוּ מִיָּמִיו לְמַעַן תִּישַׁר מִסְלָה לְמַלְכִּים אֲשֶׁר מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ: 13 וְאֶרְאָה וְהִנֵּה מִפִּי הַתִּנּוּן וּמִפִּי הַחִיָּה וּמִפִּי הַשֶּׁקֶר יֵצְאוֹת שְׁלֹשׁ רוּחוֹת טָמְאוֹת דְּוֹמָת לְצַפְרָדַעִים: 14 כִּי

15 וְאֶרְאָה אוֹת אַחֲרֵת בְּשָׁמַיִם גְּדוּלָּה וּנְפִלָּאָה שְׁבַעַת מִלֵּאכִים הַנִּשְׂאִים אֶת שְׁבַע הַמִּכּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת כִּי בָהֵן כָּלָה זַעַם אֱלֹהִים: 2 וְאֶרְאָה כִּים זְכוּכִית בְּלֹול בֹּאשׁ וְאֵת הַמֵּתַנְבְּרִים עַל הַחִיָּה וְעַל צִלְמָה וְעַל תּוֹהַ וְעַל מִסְפֵּר שְׁמָה עֹמְדִים עַל יָם הַזְּכוּכִית וּכְנֹרֹת אֱלֹהִים בִּידֵיהֶם: 3 וַיִּשִּׁירוּ אֶת שִׁירַת מֹשֶׁה עַבְדֵּי אֱלֹהִים וְשִׁירַת הַשֵּׁחַ לֵאמֹר גְּדוּלִּים מַעֲשִׂיךָ וּנְפִלָּאִים יִהְיֶה אֱלֹהִים צְבָאוֹת צִדִּיק וְאֲמַת דֶּרֶכֶיךָ

עמו הוטל: 10 ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחחו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12 רנו על זאת שמים ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי קצרה עת: 13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: 14 ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר: 16 ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנחש אשר שלח התנין מפיהו: 17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרם פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע:

13 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן

הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים: 2 והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וארא והנה אחד מראשיה כפצוה עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה: 4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה: 5 וינתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: 7 וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי: 8 וישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבח מיום הוסד תבל: 9 כל אשר און לו ישמע: 10 כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב הרג יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים: 11

14 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם: 3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השם אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה: 5 ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם: (aiōnios g166) 7 ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו

אשר בו כי לא יהיה עוד זמן: 7 (aiōn g165) אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים: 8 והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבטנך אבל בפיך יהיה מתוק כדבש: 10 ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו ויהי בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא בטני מרורים: 11 ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשונות ומלכים רבים:

11 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחוים בו: 2 ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים: 3 ואתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים: 4 אלה הם שני הזיתים ושתי המנרות העומדים לפני אלהי הארץ: 5 וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת: 6 ולהם השלטון לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל ננע מדי יחפצו: 7 ואחרי השלימים עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם: 8 (Abyssos g12) והיתה נבלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם אדנינו: 9 ורבים מן העמים והמשפחות והלשונות והגוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים: 10 וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישיבי הארץ: 11 ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייהם: 12 וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם

12 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה: 3 ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים: 4 וזנבו סחב מן השמים שלישיית הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה: 5 ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו: 6 והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים: 9 ויושל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו

ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע: 7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש כלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ וכל ירק עשב נשרף: 8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים לדם: 9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלשית האניות נשחתה: 10 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו: 12 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש ושלשית הירח ושלשית הכוכבים למען תחשך שלישיתם והיום לא יאיר שלישיתו וכן גם הלילה: 13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

9 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום: (Abyssos g12) 2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר: (Abyssos g12) 3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטן עקרבי הארץ: 4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: 5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאוהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: 7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: 8 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה: 9 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה: 10

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש: 2 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול גדול כאשר ישאן האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולותיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולותיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 5 והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים: 6 וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל

קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת: 7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה: 8 וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאוול יוצאת לרגליו וינתן להם שלטן על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: 9 וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם: 10 ויועקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ: 11 ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם: 12 וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פניה: 14 והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם: 15 ומלכי הארץ והרוזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי החרים: 16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השנה: 17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב:

7 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ: 2 וארא מלאך אחר עלה ממרחק שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר: 3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל: 5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף

לשבט גד חתומים שנים עשר אלף: 6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף: 7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף: 8 לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף: 9 אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשונות ויעמדו לפני הכסא ולפני השנה מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם: 10 ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה: 11 וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים: 12 ויאמרו אמן הברכה והכבוד והחכמה והתהודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן: 13 ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי המה ומאין באו: 14 ואמר אלי אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השנה: 15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן משכנו עליהם: 16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכס שמש ושרב: 17 כי השנה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות

כסאו: 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח
אמר לקהלות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח
נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתיו כקול
שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את
אשר היה ויהי אחרי כן: 2 וכרנע הייתי ברוח
והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא:
3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת
סביב לכסא ומראהו כעין ברקת: 4 וסביב לכסא
ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את
ארבעה ועשרים הזקנים יושבים והם לבשי בגדים
לבנים ועטרות זהב בראשיהם: 5 ומן הכסא
יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי
אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות
האלהים: 6 ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח
ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים
מלפניהם ומאחריהם: 7 ודמות החיה הראשונה
כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
8 ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב
ולפניהם הנה מלאות עינים ואין דמי להן יומם
ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים
צבאות היה והוה ויבוא: 9 ומדי תת החיות כבוד
והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי
עולמים: 10 אז יפלו עשרים וארבעה
הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו
לחי עולמי העולמים ושמו את עטרוניהם לפני
הכסא לאמר: 11 (aiōn g165) לך נאה אדנינו לקחת
כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך
היו ונבראו:

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים
ואחור וחתום בשבעה חתמות: 2 וארא מלאך
אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר
ולהתיר את חותמו: 3 ולא יכל איש גם בשמים
גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או
להביט אליו: 4 ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא

איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט
אליו: 5 ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה
הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש
דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמו: 6
וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים
שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים
אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל
כל הארץ: 7 ויבא ויקח את הספר מימין הישב
על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני
השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש
איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת אשר
הנה תפלות הקדושים: 9 וישירו שיר חדש לאמר
לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמו כי
אתה נשחתת ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה
ולשון וכל עם וגוי: 10 ותעש אתם מלכים וכהנים
לאלהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא ואשמע
קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים
מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים: 12 קראים
בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר
וחכמה ונבונה והדר וכבוד וברכה: 13 וכל בריה
אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים
וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר
לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד
והעז לעולמי עולמים: 14 (aiōn g165) ותאמרנה
ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו
על פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

6 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה
החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת
כקול רעם לאמר בא וראה: 2 ואביט והנה סוס לבן
והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח
ולמען ינצח: 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע
את החיה השנית אמרת בא וראה: 4 ויצא סוס שני
وهוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן
הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב
גדולה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע
את החיה השלישית אמרת בא וראה ואביט והנה
סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו: 6 ואשמע

דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות: 15 כן נמצאו גם כך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי: 16 שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי: 17 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנו ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל: 18 ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל: 19 ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים: 20 אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איובל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתענות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים: 21 ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה: 22 הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם: 23 והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלליו: 24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר: 25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא: 26 והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטון על הגוים: 27 ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי: 28 ונתתי לו כוכב השחר: 29 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

3 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: 2 שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כננב ולא תדע באי זו

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים

להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: 2 אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: 3 אשרי הקורא ואשרי השמעיים את דברי הנבואה ושומרים את אשר כתוב בה

כי קרובה העת: 4 יוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלוש מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו נאלנו מחטאתינו: 6 ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: (aiōn)

g165) 7 הנה הוא בא עם העננים וראתה אותו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספרו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: 8 אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: 9 אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח: 10 ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר: 11 ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחתי אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא: 12 ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב: 13 ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו: 14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש: 15 ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים: 16 ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בנבורתו: 17 וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא

אני הראשון והאחרון והחי: 18 ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות:

aiōn) g165, Hadēs g86) 19 ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן: 20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנה:

2 אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחו בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב: 2 ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים: 3 ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת: 4 אך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה: 5 זכר אפוא אי מזה גפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב: 6 אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסים אשר שנאתים גם אני: 7 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים: 8 ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי: 9 ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן: 10 אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עשרת החיים: 11 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינוק במות השני: 12 ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה: 13 ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: 14 אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים

יהודה

1

ולחוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע: 16 אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחד: 17 ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח: 18 בדברים אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות רשעם: 19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: 20 ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: 21 ושמרתם את נפשותיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם: (aiōnios g166) 22 הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים: 23 ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש ונעלתם גם את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: 24 ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו: 25 לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן: (aiōn g165)

יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח: 2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למכביר: 3 אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרזכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4 כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח: 5 ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמר אחרי כן את אשר לא האמינו: 6 והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסדות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול: (aidios g126) 7 כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם: (aiōnios g166) 8 וכן גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו: 9 ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות נויט משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בכ: 10 ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את נפשם: 11 אוי להם כי בדרך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: 12 הלא צורי מכשול חמה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: 13 משבירי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד: (aiōn g165) 14 ונם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו: 15 לעשות משפט בכלם

הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן

1 הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת: 2 חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: 3 כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה: 4 אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת: 5 חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים: 6 אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלותך אתם כאשר יאתה לפני אלהים: 7 כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים: 8 על כן חביבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עזרים לאמת: 9 אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו: 10 על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה: 11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: 12 על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: 13 הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: 14 אבל אקנה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר:] (III John 1:15) שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו:]

הַשְׁנִית לַיּוֹחָנָן

1 הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: ² למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם: (aiōn g165) ³ יהי עמכם חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה: ⁴ שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב: ⁵ ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: ⁶ וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: ⁷ כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: ⁸ השמרו לכם פן תאבדו ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה: ⁹ כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמך בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: ¹⁰ כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו לשלום: ¹¹ כי השאל בשלומו הוא משתתף במעשיו הרעים: ¹² הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: ¹³ בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמנ:

גם אנחנו בעולם הזה: 18 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 19 אנחנו אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו: 20 כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה אתו: 21 וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את האלהים יאהב גם את אחיו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנולד מאתו: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבדות: 4 כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים: 6 זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה: 8 ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בבן האלהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו: 11 וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה: 12 (aiōnios g166) אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים: 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעו שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים: 14 (aiōnios g166) וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת

מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמתי אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחי העולם: (aiōnios g166) 21 בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בני לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא: 4 כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפך את פעלות השטן: 9 כל הנוול מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: 12 לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשי אחיו מעשי צדק: 13 אל תתמדה אחי אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמים: 16 (aiōnios g166) בזאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חייבים לתת את נפשתינו בעד אחינו: 17 ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים: 18 בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת: 19 ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקוט את לבותינו: 20 כי אם לבבנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל: 21 אהובי אם לבבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים: 22 וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה

את הרצוי לפניו: 23 וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

4 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: 3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: 4 אתם הבנים הנכס מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם: 5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: 6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: 7 אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים: 8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה: 9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו: 10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו: 11 אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חייבים לאהבה איש את רעהו: 12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים: 16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן

הִרְאִשׁוּנָה לְיוֹחָנָן

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו
אשר הבטנו ואשר מישו ידינו על דבר החיים: 2
והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם
את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: (aiōnios
g166) 3 את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען
תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב
ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת כתבים אנחנו
לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא
השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים
אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש
לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים
ופעלתנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר
הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח
בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין בנו חטא
הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו: 9 ואם
נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו
את חטאתינו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי
לא חטאנו לכזב נשימנו ודברנו אין בנו:

2 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו
ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע
המשיח הצדיק: 2 והוא כפרה על חטאתינו ולא
על חטאתינו לבד כי גם על חטאת כל העולם: 3
ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו:
4 האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא
והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דברו בו נשלמה
באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6
האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם
הוא הלך: 7 אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי
אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה
הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד
מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו
גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח:
9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו
בחשך: 10 האהב את אחיו יעמד באור ומכשול
אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך

יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את
עיניו: 12 הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו
לכם חטאתיכם למען שמו: 13 כתב אני אליכם
האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב
אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע
כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב:
14 כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר
הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם
ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על
הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד
אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי
כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות
ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 והחלד
עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד
לעד: (aiōn g165) 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה
וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו
צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה:
19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו
כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם
משלנו המה: 20 ואתם המשחה לכם מאת הקדוש
וידעתם הכל: 21 לא כתבתי אליכם יען כי לא
ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר
כל כזב איננו מן האמת: 22 מי הוא הכזב אם לא
המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא
צר המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש
בבן גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר
אשר שמעתם מראש ואם יקם בכם אשר שמעתם
מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב: 25 וההבטחה
אשר הבטיחנו היא חיי עולמים: (aiōnios g166) 26
זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם: 27 ואתם
המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא
תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד
אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב
וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בנים
עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש
מפניו בבואו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי
כל עשה צדקה נולד ממנו:

מלמד בצע להם בני המארה: 15 את הדרך הישר מלמד בצע להם בני המארה: 15 את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה: 16 ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם: 17 בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם: (questioned) 18 כי בדברים בנאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך תועה: 19 חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו: 20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם: 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעו ונסנו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם: 22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש:

3 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתיהן אעיר בדרך הזכרה את תמת לבבכם: 2 לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים: 3 ודעו זאת לכם ראשנה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר: 4 איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: 5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים: 6 ובמים אברה תבל מאז כי נשטפה במי המבול: 7 גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: 8 וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיום אחד: 9 ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנות כלם לתשובה: 10 בא יבא יום יהוה כנגב

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: ² חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו: ³ באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: ⁴ אשר בהם נתן לנו הבטחות גדולות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם: ⁵ בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: ⁶ ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: ⁷ ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה: ⁸ כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בשלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח: ⁹ כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשונות: ¹⁰ לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו: ¹¹ כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח: (aiōnios) ¹² על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו: ¹³ ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה: ¹⁴ באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח: ¹⁵ ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה: ¹⁶ כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו: ¹⁷ כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו: ¹⁸ ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש: ¹⁹ ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם

עשות אשר שתם לכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם: ²⁰ וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו: ²¹ כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם: ² ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים: ³ ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום: ⁴ כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט: (Tartaroō g5020) ⁵ וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים: ⁶ ואת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימם במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה: ⁷ ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם: ⁸ כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם: ⁹ כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: ¹⁰ וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות: ¹¹ אשר אף המלאכים הנדולים מהם בעו וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם: ¹² והמה כבהמות הסכלות הנוולות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם: ¹³ אשר עדנת יומם לעננ יחשבו מטנפים ומום בם המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים ושתיים עמכם: ¹⁴ עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודרו ולב

לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: איש לרעהו כי אלהים יליץ ולענוים יתן 6 כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו חן: 6 השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים: 7 הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל: 8 ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: 9 אשר יבלע: 9 ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי עניים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כנזבירים ממנים על חסדי אלהים הרבים: 11 איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 12 אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר: 13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח ישוע אמן:

אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כננב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים: 18 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא: 19 לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: 2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגיחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו

14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולתהלת עשי טוב: 15 כי כן הוא חפץ תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17 נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבודו את המלך: 18 העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אנרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים: 21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתו הוא נשא בנייתו על העץ: 24 למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבודות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:

3 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בראותם כי תצנענה לכת ביראה: 3 ופארכן אל יהי מבחוח במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים: 4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים: 5 כי כן התקשטו לפניכם גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן: 6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד: 7 וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפלותיכם: 8 וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא: 2 למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הנוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: 4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי

הִרְאָשׁוֹנָה לְפִטְרוֹס

או בזהב נפדיתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שֶׁה תמים ומום אין בו בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם: 21 המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23 כנוגדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם: (aiōn g165) 24 כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ: 25 ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם: (aiōn g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחנופה וקנאה וכל לשון רע: 2 וכעללים אשר מקרוב נולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו: 3 אם אמנם טעמתם כי טוב האדון: 4 אשר נשחתם אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים: 5 ונבניתם גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחי רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והאמין בה לא יבוש: 7 לכן לכם המאמינים היקר אבל לסוחרים האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל: 8 והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו: 9 ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא: 10 אשר לפניכם לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפניכם רחמו ועתה מרחמים: 11 אהובים אוהיכם כנרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתנרות בנפש: 12 והיטיבו דרככם בנזר למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה: 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש:

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גליטא קפודקיא אסיה וביתוניא: 2 הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסד ושלום למכביר יהיו לכם: 3 ברוך האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם: 5 הגשמים בעז אלהים על יד האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ: 6 אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצורך במסת שנות: 7 למען תמצא אמונתכם המזקקה יקרה הרבה מן הזהב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכן תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם: 10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על החסד השמור לכם: 11 בחקרים לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את ענוי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הנד לכם עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם: 13 לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקו קוה לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיח: 14 כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאויתם בעוד היוותכם בבלי דעת: 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש התהלכו נא ביראה בימי מגורייכם: 18 מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף

מזה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר ככם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידע כי כלה וילך: 15 תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את ונחיה נעשה כזה וכזה: 16 עתה תנאו בפחזותכם נפשו ממות ויכסה על המון פשעים: וכל גאווה אשר כזאת רעה היא: 17 לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

5 הוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש: 3 זהבכם וכסףכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באוני יהוה צבאות: 5 התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבח: 6 הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו: 7 לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה גשם ויורה ומלקוש: 8 כן הוחילו גם אתם ואמצו לבבכם כי קרוב האדון לבא: 9 אחי אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עומד לפתח: 10 אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת: 11 הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלות איוב שמעתם ואת אחרית האדון ראיתם כי רחום וחנן יהוה: 12 וראש דבר אחי לא תשבנו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין: 13 כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: 14 איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכהו שמן בשם יהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימו ואשר חטא יסלח לו: 16 התורו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: 17 אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים: 18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: 19 אחי כי יתעה איש

מעשים מתה היא בעצמה: 18 אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: 19 אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים: 20 ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא: 21 אברהם אבינו הלא במעשי נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: 22 הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה: 23 וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה: 25 וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא:

3 אחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכבד עלינו את הדין: 2 כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו: 3 הנה בפני הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונחננו בו את כל גייתם: 4 והנה האניות אף כי גדולות הנה ורוחות קשות יהדפום ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשון אבר קטן היא וגדולות תדבר: 5 ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המנאלת את כל הגוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להושה באש גיהנם: (Geenna g1067) 7 כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם: 8 אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה: 9 בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אלהים: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי: 11 היביע המעין מתוקים ומרים ממוצא אחד: 12 אחי היוכל

4 מאין המלחמות והמדנים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריים: 2 אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם:

3 הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאותיכם: 4 הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים: 5 או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו: 6 וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: 7 לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם: 8 קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב: 9 התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמתכם ליגון: 10 הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: 11 אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך: 13 הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות רוח: 14 ולא תדעו מה ילד יום מחר כי

1 יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: 2 אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים: 3 בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות: 4 והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר: 5 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין נערה ותנתן לו: 6 רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש: 7 והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: 8 איש אשר חלק לבו הפכפך הוא בכל דרכיו: 9 אבל האח השפל יתהלל ברוממתו: 10 והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כציץ החציר: 11 כי זרח השמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יבול העשיר בהליכותיו: 12 אשרי האיש העמד בנסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאהביו: 13 אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש: 14 כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר חסיתו ותפתהו: 15 ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא והחטא כי נשלם יוליד את המות: 16 אל תתעו אחי אהובי: 17 כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שנוי אין עמו: 18 הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו: 19 על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס: 20 כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים: 21 לכן הסירו מעליכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכם אשר יכל להושיע את נפשיכם: 22 והיו עשי הדבר ולא שמעו לבד לרמות את נפשכם: 23 כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו במראה: 24 כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו: 25 אבל המשקיף

בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא במעשהו: 26 איש מכם אם ידמה להיות עבד אלהים ואינו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה: 27 זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:

2 אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדנינו אדון הכבוד: 2 כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו משנף: 3 ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי: 4 הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: 5 שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח לאהביו: 6 ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין: 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם: 8 הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תשיבו לעשות: 9 אולם אם תשאו פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה: 10 כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: 11 כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר התורה: 12 כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות: 13 כי אין חסד בדין כאשר לא עשה חסד והחסד יתנאה על הדין: 14 אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו: 15 אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם: 16 ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת: 17 ככה גם האמונה אם אין בה

אעזבך: 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא
 אירא מזה יעשה לי אדם: 7 זכרו את מנהיגים
 אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית
 דרכם ולכו באמונתם: 8 ישוע המשיח גם תמול גם
 היום הוא הוא וגם לעולמים: (aiōn g165) 9 אל תנועו
 בתורות שנות וזרות כי טוב לכונן לבנו בחסד
 ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים
 בהם: 10 יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל
 מעליו משרתי המשכן: 11 כי הבהמות אשר הובא
 דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול
 גוייתיהן נשרפו מחוץ למחנה: 12 בעבור זאת גם
 ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער:
 13 לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא
 את חרפתו: 14 כי פה אין לנו עיר עמדת כי את
 העתידה אנחנו מבקשים: 15 לכן נקריב על ידו
 בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים
 המודות לשמו: 16 ואל תשכחו לגמל חסד ולתת
 לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: 17
 שמעו אל מנהיגים והכנעו מפניהם כי שקדים הם
 על נפשתיכם כעתידים לתת חשבון למען יעשו
 זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם:
 18 התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו
 ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל: 19 ובחזקה אבקש
 מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: 20
 ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן
 המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו:
 (aiōnios g166) 21 הוא ישלימכם בכל מעשה טוב
 לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד
 ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים
 אמן: (aiōn g165) 22 ואבקש מכם אחי שאו נא דבר
 התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: 23 ודעו כי
 טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא
 במהרה אראה אתו את פניכם: 24 שאלו לשלום כל
 מנהיגים ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא
 שאלים לשלומכם: 25 החסד עם כלכם אמן:

במלחמה והפילו מחנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מתינה ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר: 37 נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עשופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויוגון: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ: 39 וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

12 לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו: 2 ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבז החרפה וישב לימין כסא האלהים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא: 5 ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 7 אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: 8 אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים: 9 ועוד אם אבות בשרנו היו מוסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: 10 כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו: 11 וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו: 12 על כן חזקו ידיים רפות וברכים כשלות: 13 ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: 14 רדפו את השלום עם כל

13 אהבת האחים תעמוד: 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו: 3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר: 4 האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזונים ואת המנאפים ידיו אלהים: 5 רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא

בחרפה ותונה פעם בהשתתף לאשר אליהם כזאת: ³⁴ כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: ³⁵ לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: ³⁶ כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: ³⁷ כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: ³⁸ הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו: ³⁹ אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

גם הושב אליו להיות למשל: ²⁰ באמונה בדרך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: ²¹ באמונה בדרך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה: ²² באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו: ²³ באמונה הצפינו את משה אבותי שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: ²⁴ באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה: ²⁵ ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא: ²⁶ בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול: ²⁷ באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק: ²⁸ באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא ינע המשחית בבכוריהם: ²⁹ באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו: ³⁰ באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים: ³¹ באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: ³² ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים: ³³ אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות: ³⁴ וכבו נבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל

בחרפה ותונה פעם בהשתתף לאשר אליהם כזאת: ³⁴ כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: ³⁵ לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: ³⁶ כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: ³⁷ כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: ³⁸ הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו: ³⁹ אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

11

כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: ² ובה נחלו האבות עדות: ³ באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: (aiōn: g165) ⁴ באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו: ⁵ באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך: ⁶ ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו: ⁷ באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה: ⁸ באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה יבוא: ⁹ באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא: ¹⁰ כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים: ¹¹ באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את המבטיח: ¹² על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספר: ¹³ כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק

שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה: 17 כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים: 18 לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם: 19 כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצוות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: 21 וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: 23 לכן דמוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה: 24 כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים: 25 אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (aiōn g165) 27 וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: 28 כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים: 3 אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: 5 ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי: 6 עולה וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: 8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי

התורה: 9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה: 10 וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל כהן עמד יום ליום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים: 12 אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים: 13 וחכה יחכה עד כי יושתו איביו הדם לרגליו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה: 17 ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: 18 והנה כאשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם: 19 ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע: 20 דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: 21 ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים: 22 נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהיות לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים: 23 נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח: 24 ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 25 ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום: 26 כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים: 28 הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: 29 מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: 30 כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: 31 מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: 32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים: 33 פעם בהיותכם לראי

בארץ: 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו: 25 (aiōn g165) אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הננשים על ידו לאלהים קצו:

9 **ה**ן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי: 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש: 3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים: 4 אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לברו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם: 8 ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד: 10 אך משפטי הנוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא נאלת עולם: 13 (aiōnios g166) כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם: 14 אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: 15 (aiōnios g166) ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: 16 (aiōnios g166) כי במקום

8 **ו**זה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים: 2 והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם: 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב: 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה: 5 ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: 6 ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות: 7 כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם

וסמיכת ידיים ותחית המתים והדין הנצחי: *aiōnios* (g166) 3 ואת זאת נעשה אם יתן האל: 4 כי אלה אשר ננה עליהם האור ושעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: 5 ושעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל: *aiōn* (g165) 6 נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל: 7 כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוציא קיץ ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף: 9 אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכס טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת: 10 כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים: 11 אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ: 12 שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היושרים באמונה וארך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו: 14 ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך: 15 ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר במ יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחו בתקוה הנתונה לפנינו: 19 אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת: 20 אשר בא שמו ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: *aiōn* (g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשוכו מהכות את המלכים ויברכהו: 2 ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם

אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: 12 ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פניהם במדבר: 18 ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא אל אשר לא האמינו:

4 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: 2 כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעים: 3 כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי: 7 לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר: 9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: 11 לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם: 12 כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו: 13 ואין כל

נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פניהם במדבר: 18 ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא אל אשר לא האמינו:

5 כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים: 2 והוא יכול לחמל על השגגות והתעס בהיותו גם הוא ידוע חלי: 3 אשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו: 4 ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 7 (aiōn g165) אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע: 9 ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: 10 (aiōnios g166) והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל: 14 אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

6 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשיטת יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת הטבילות

אֶל־הָעִבְרִים

וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך: 8
כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו
לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ותתה זה לא
ראינו עדין כי כל הושת תחתיו: 9 אבל ישוע
המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעשר בכבוד
והדר מפני ענותו עד מות למען אשר ישעם בחסד
אלהים את המות בעד כלם: 10 כי נאה היה לו
אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים
רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם: 11
כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל
כן לא בוש מקרא להם אחים: 12 באמרו אספרה
שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 13 ועוד וקויתי
לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: 14
ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש
בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות
את אשר לו ממשלת המות הוא השטן: 15 ולהתיר
את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות
כל ימי חייהם: 16 כי אמנם לא במלאכים החזיק
כי אם בזרע אברהם החזיק: 17 על כן היה עליו
להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן
גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת
העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל
לעזר את המנסים:

3 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של
מעלה הבישו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל
המשיח ישוע: 2 אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם
משה בכל ביתו: 3 כי כבוד גדול ממשה נחל זה
כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית: 4 כי כל
בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים: 5
והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות
להאמר: 6 אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו
ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא
נרפנה עד הקץ: 7 לכן כמאמר רוח הקדש היום
אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה
כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני
גם ראו פעלי ארבעים שנה: 10 לכן אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות
ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו
באחרית הימים האלה ביד בנו: 2 אשר נתנו ליורש
כל וגם עשה בידו את העולמות: 3 (aiōn g165) והוא
זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר נבחרתו
ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין
הגדלה במרומים: 4 ויגדל מאד מן המלאכים
כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם: 5 כי אל
מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אחיה לו לאב והוא יהיה לי לבן:
6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו
לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא
אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 8 אך
על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר
שבט מלכותך: 9 (aiōn g165) אהבת צדק ותשנא רשע
על כן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברריך:
10 ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים: 11 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבנך יבלו: 12 כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר
מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:
14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה
בעד העתידים לרשת את הישועה:

2 לכן אנחנו חיבים ביותר להכין לבבנו
אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו: 2 כי אם
הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל
פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט: 3 איך נמלט
אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפני האדון ותקים לנו על
ידי שמעיה: 4 וגם אלהים העיד עליה באתות
ובמופתים ובנבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו
כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם
הבא אשר אנחנו מדברים עליו: 6 כי אם כאשר
העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקרנו: 7 ותחסרהו מעט מאלהים

אֶל-פִּילִימוֹן

שאלים לשלומך : 25 חסד ישוע המשיח אדנינו עם
רוחכם אמן :

1 פולוס אסיר המשיח ישוע ושימותיוס האח אל
פילימון החביב והעזר אתנו : 2 ואל אפיה האהובה
ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר
בביתך : 3 חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח : 4 מודה אני לאלהי בכל עת
בהזכירי אתך בתפלותי : 5 אחרי שמעי אהבתך
ואמונתך אשר כך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים :
6 למען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל
טוב אשר בכם לשם המשיח : 7 כי שמחה גדולה
ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי
הקדושים אחי על ידיך : 8 לכן אף כי יש לי בטחון
רב במשיח לציתך את הראוי לך הנה בחרתי
למען האהבה לחלות את פניך : 9 כאשר הנה אנכי
פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח : 10
אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על
אניסימוס : 11 אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה
הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך : 12
ואתה קבל נא אתו שהוא מעי : 13 חפצתי לעצר
אתו אצלי שישרתני תחתך במוסרות הבשורה :
14 אבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר למען
לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה : 15 כי אולי
נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם :
(aiōnios g166) 16 ומעתה לא כעבד כי אם למעלה
מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך
הן בבשר הן באדון : 17 והנה אם תחשבני לחבר
לך תקבלנו כמוני : 18 ואם הרע לך בדבר או חייב
הוא לך דבר חשבהו לי : 19 אני פולוס כתבתי
בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חייב לי גם את
נפשך : 20 כן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את
מעי באדון : 21 בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך
ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרת : 22 ועם זה
גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על
ידי תפלותיכם : 23 אפפרס האסור אתי במשיח
ישוע : 24 ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי

טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: 9 אבל
 תרחק מן השאלות התפללות ומלמודי תולדות
 ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן
 מועיל והבל הנה: 10 ואיש החולק על האמונה
 אם הוכח פעם ושתיים שטה מעליו: 11 ודע כי
 איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את
 נפשו: 12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את
 טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי
 בלבי לשבת שם בימי הסתיו: 13 השתדל ללות
 על דרכם את זיגס המלמד בתורה ואת אפולוס
 למען לא יחסרו דבר: 14 וילמדו גם אנשי עדתנו
 לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו
 בלי פרי: 15 כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל
 לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם
 אמן:

אֶל-טִיטוֹס

הנהגתן כאשר נאווה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב: 4 ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן: 5 ולהיות צנועות וטהרות צופיות הליכות ביתן ושבות ונכנעות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים: 6 ככה תזהיר גם את הבחורים שיהיו צנועים: 7 ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה: 8 ובדבר בריא ומום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע: 9 העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: 10 ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו: 11 כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם: 12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות: 13 (aiōn g165) ונחכה לתקנה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריו במעשים טובים: 15 את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוז לך:

3 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתי גדף אדם ולאחרל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם: 3 כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנאים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5 אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש: 6 אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: 7 למען נצדק בחסדו

ונירש לפי התקנה את חיי העולמים: 8 (aiōnios g166) נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים

אֶל-טִיטוֹס

1 פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות: 2 עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר: 3 (aiōnios g166) ונגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו: 4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו: 5 לזאת עזבתיך בקרייתי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: 6 אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: 7 כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגז ולא אהב יין ולא בעל אנרף ולא נטה אחרי הבצע: 8 כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו: 9 ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים: 10 כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים: 11 אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: 14 ולא ישימו לב אל הגדוה היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: 15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם: 16 אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצליחו לכל מעשה טוב:

2 ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא: 2 שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאם באמונה ובאהבה ובסבלנות: 3 וכן הזקנות תהי

קטטה מולידות הנח: 24 ועבר האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן: 25 ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת: 26 ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

3 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם וכפויי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזריים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחוזים וגבהי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה: 6 כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות: 7 הלמדות תמיד ולעולם אינן יכולות לבוא לידיעת האמת: 8 כי כמו ינים וימבירים אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובדרך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 וברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקוניה ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן הצילני האדון: 12 וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים: 14 אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו: 15 ומנעוריך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק: 17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדונינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים

בהופעתו ובמלכותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר בכל בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלך הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אונים: 4 וישו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות: 5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרותך: 6 כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי הגיעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתננו לי האדון השפט הצדיק ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אלי במהרה: 10 כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקוס הלך לגלטיא ושיטוס לדלמטיא: (aiōn g165) 11 ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה: 12 את טוכיקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות של קלף: 14 אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו: 15 וגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו: 16 בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעוה כל הגוים ואנצל מפי אריה: 18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 19 שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניספורוס: 20 ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך: 22 אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

2 טימותי

2 לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע:

ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את האחרים: 3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח: 4 איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא: 5 וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי: 9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים: (aiōnios g166) 11 נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה: 12 אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל: 14 זאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת: 16 אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע: 17 ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס: 18 אשר תעו מן האמת באמנם כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלום עם כל הקראים אל יהוה בלב טהור: 23 ותרחק מן השאלות התפללות באין מוסר באשר תדע כי אך

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח: 2 אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו: 3 מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלתי לילה ויומם: 4 ונכספתי לראותך בזכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה: 5 כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמן ומבטח אני כי תשכן גם כך: 6 על כן אזכירך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי: 7 כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבונה ואהבה ומוסר: 8 לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלהים: 9 אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם: (aiōnios g166) 10 ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר: 11 אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הנגידים: 12 ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 13 החזק בתכונת הדברים הבריאם אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו: 15 זאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלס והרמוגניס: 16 יתן האדון רחמים לבית אניספורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי: 17 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני: 18 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב:

להספיק לאלה אשר הנה אלמונות באמת: 17 ובאבדון: 10 כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש הזקנים המיטיבים לנהל ראויים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובחוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכרו: 19 אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם האחרים: 21 הנני מעיד כך נגד האלהים ואדנינו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תהי נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך בטהרה: 23 אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה אתה: 24 יש בני אדם אשר חטאתיהם גליוות ומקדימות לדין ויש מהם אשר הנה הלכות אחריהם: 25 וככה גם המעשים הטובים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלהים והלקח: 2 ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדו ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד ותצוה: 3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאם של אדנינו ישוע המשיח ובלקח החסידות: 4 נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע: 5 וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים כאלה: 6 ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו: 7 כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת

1) אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה: [I]

(Timothy 6:22) החסד עמך אמן:]

להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים: יבזו איש את בחורותיו אך היה מופת למאמינים: 6 ואל יהי תלמיד הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין: 7 והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין: 8 וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נשים אחרי בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח שהורה: 10 וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות

משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי השמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה: 16 ובזרי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בונים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכזים הם במדעת: 3 אסרים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתורה המאמינים וידעי האמת: 4 כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתורה: 5 כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה: 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו: 7 אך התרחק מהגדרות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות: 8 כי הרגל הנוף יעיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: 10 כי לזאת אנחנו גם יגיעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים: 11 את זאת תצוה ותלמד: 12 אל

5 אל תנער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים: 2 את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל שהרה: 3 כבוד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם נמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה ומתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם: 6 אך המעננה מתה היא בחייה: 7 וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש: 12 ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה: 13 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטפוט ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לחרף: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי שיוכל

1 טימותי

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים

מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו: 2 אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדנינו: 3 הנה בלכתי למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה: 4 ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה: 5 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה: 6 יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו: 7 בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים: 8 אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלך הבריא: 11 כפי בשורת כבוד האל המבורך אשר פקדה עלי: 12 והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת ל: 13 אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: 14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם: 16 ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם: 17 (aiōnios g166) ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן: 18 (aiōn g165) את המצוה הזאת אני מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם

לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אני אמונתם: 20 ומהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתי לשטן למען יוסרו לבלתי גרף עוד:

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו: 4 אשר חפצו שיושעו כל בני האדם ויגיעו להכרת האמת: 5 כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמוד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע: 6 אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת העדות הבאה בעתה: 7 אשר אני הפקדתי לה לזכרו ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הנזים באמונה ובאמת: 8 לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון: 9 וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו שהוא הנזן לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים: 11 האשה תלמוד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה: 14 ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיח ותבא לידי עברה: 15 אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב: 2 ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר: 5 כי אם לא ידע איש

בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים
מאומה ומבליים ימיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה
נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח
לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם: 13 ואתם
אחי אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא ישמע
איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם
ואל תתערבו עמו למען יבוש: 15 אך לא כאיב
תחשבהו כי אם תוכיחהו כאח: 16 והוא אדון
השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים:
17 יהי האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי
אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב:
[(II Thessalonians 3:19) חסד ישוע המשיח
אדנינו עם כלכם אמן:]

2 סלונים

1

פולוס וסלונים וטימותיוס אל קהלת
התסלונים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע
המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח: 3 חייבים אנחנו להודות
בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם
גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4
עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים
על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הרדיפות
ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקת משפט
אלהים למען תמצאו ראויים למלכות האלהים
אשר בעבורה גם תענו: 6 באשר צדיק האלהים
לגמול לחץ ללחצים: 7 ולכם הנלחצים רוחה
אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם
מלאכי עזו: 8 באש להבה להשיב נקם לאשר לא
ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע
המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני
האדון ומהדר גאוונו: 10 (aiōnios g166) בבאו ביום
ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים
כי האמתם לעדותנו אליכם: 11 לכן גם נתפלל
בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים
אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם
בטוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למען יכבד בכם
שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד
אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

2

והגנו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת
אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא
תסרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח
ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו
הגיע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשום
אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד
ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם
והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם
ישב בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי
אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היויתם אתכם
דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעו
לכם מלהגלות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל
לפעל רק שיוסר מותוך המנע עד כה: 8 ואז יגלה
הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביתנו
בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחזקת השטן
ברב כח ובאותות ובמופתים שקר: 10 ובכל מרמת
און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת
להושע: 11 ובעבור זאת ישלח להם האלהים
מדוחי שוא להאמין בשקר: 12 למען ידונו כל
אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 13
אבל אנחנו חייבים להודות לאלהים בכל עת
בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר
בכם מראשית לישובה בקדוש הרוח ובאמונת
האמת: 14 לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת
כבוד אדנינו ישוע המשיח: 15 לכן אחי עמדו
והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם
באגרתנו: 16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו
אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם
ותקוה טובה: 17 (aiōnios g166) הוא ינחם את לבבכם
ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3

ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר
יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננצל מן
האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה:
3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם
מן הרע: 4 ואנחנו בשוחים עליכם באדנינו כי
תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והאדון
הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות
המשיח: 6 והגנו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו
ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו
ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו: 7
הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמו
כי לא נהגנו דרך מעות בתוכם: 8 גם לא אכלנו
לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם
היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא: 9
לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת
אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו: 10 כי גם
בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה
לעבד גם אכול לא יאכל: 11 כי שמענו שיש

שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפלה: 18 הודו על
הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע: 19
את הרוח לא תכבו: 20 את הנבואות לא תמאסו:
21 בחנו כל דבר ובטוב אחזו: 22 התרחקו מכל
הרומה לרע: 23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם
קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר
תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח: 24 נאמן הקורא
אתכם אשר גם יעשה: 25 אחי התפללו בעדנו:
26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה: 27
הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באזני
כל האחים הקדשים: 28 חסד ישוע המשיח אדנינו
עמכם אמן:

ידעתם: 5 ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק יגיעתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לשובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם: 7 אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדינו: 9 כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו: 10 לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם: 11 והוא האלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה ויותר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונו את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדינו עם כל קדשיו:

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי: 2 הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהיה כנבב בלילה כן בוא יבוא: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו להמלט: 4 אבל אתם אחי אינכם בחשך שישגי אתכם היום כנבב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננזר: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה: 8 ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדינו ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשייתם: 12 והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכיחים אתכם: 13 אשר תנהגו בם כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם: 14 והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו

4 ועוד נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלהים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות וזמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים: 6 ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהיה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלהים לטמאה כי אם לקדשה: 8 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלהים אשר גם שם בקרבנו את רוח קדשו: 9 ועל אהבת האחים אין צרך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהיה לאהבה איש את רעהו: 10 וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניה אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו ותרבו עוד: 11 ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צונו אתכם: 12 למען תתנהגו

1 סלוניס

בתוככם כאמנת מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו: 9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים: 10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעדר בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: 13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים: 14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: 15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאייהם ואתנו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם: 16 המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם בכל עת וישיגם החרון עד לכלה: 17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושנים והשטן עצרנו: 19 כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדונינו ישוע המשיח בבואו: 20 אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועץ להותיר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקת האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדונינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם: 5 באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בנבירה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוככם למענכם: 6 ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדונינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש: 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צורך לדבר דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי: 10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא:

2 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק: 2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: 5 כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחי המשיח: 7 אבל הלכנו לאט

והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון: 8 אשר
 לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דבריכם
 וינחם את לבבכם: 9 עם אוניסימוס האח הנאמן
 והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את
 כל דברינו פה: 10 ארסטרקוס השבוי עמי יחד
 שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר
 צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלהו: 11 וישוע
 הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם
 מן העזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה: 12
 אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת
 המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל עת למען
 תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים:
 13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא
 לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס: 14 לוקס
 הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם: 15 שאלו
 לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס
 והקהלה אשר בביתו: 16 ואחרי קראם את האגרת
 הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת
 אשר ללודקיא תקראוה גם אתם: 17 ואמרו אל
 ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון
 למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס
 זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

החוטא היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בנבורת אלהים אשר העירו מן המתים: 13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאהו מתוכנו ויתקעהו בצלב: 15 ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה במ ויוליכם שולל בנפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חרשים ושבתות: 17 אשר הם צל הדברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח: 18 אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאווה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואיננו אחז בראש אשר מחבר ממנו כל חנוף ומאחז בציריו ודבקיו גידל גדול אלהים: 20 לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם: 21 אל תאחזו אל תשעם אל תנע: 22 והם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה ברויה מלב ובשפלות רוח ובענוי חנוף שלא כהנן רק להשביע הבשר:

3 לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים: 2 את אשר למעלה יהנה לבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים: 4 בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד: 5 על כן תמותו את אברייכם בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונשות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים: 6 כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי: 7 אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם: 8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגו את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיכם: 9 ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו: 10 ולבשתם את האדם החדש

4 אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים: 2 התמידו בתפלה ושקדו בה בתודה: 3 ותתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי: 4 למען אשר אנלה אתו כמשפט עלי לחות: 5 התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת: 6 דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם: 7 את כל הקרת אותי וידיעכם טוֹכִיקוֹס האח החביב

אֶל-הַקּוֹלָסִים

ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים:

22 עתה רצה אתכם בנוף בשרו על ידי מותו

להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי: 23

אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו

מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה

לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה

למשרת: 24 עתה הנני שמח בענויי אשר אני סבל

למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי

בעד גופו היא העדה: 25 אשר הייתי לה למשרת

כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלא

את דבר האלהים: 26 את הסוד אשר היה נסתר

מעולמים ומדור ודור ועתה גנלה לקדושי: (aion)

27 אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא

עשר כבוד הסוד ההוא בנוים והוא המשיח אשר

בכם אשר הוא תקות הכבוד: 28 ואותו משמיעים

אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל

חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29

ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל

בי בנבורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על

אדותיכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא

ראו את פני בבשר: 2 למען ינחמו לבותם ונקשרו

יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל

סוד האלהים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים

בו כל אצרות החכמה והדעת: 4 וזאת אמר אני

לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי

חלקות: 5 כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה

ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם

ואמץ אמונתכם במשיח: 6 לכן כאשר קבלתם

את המשיח את ישוע אדנינו כן גם התהלכו בו: 7

משרשים ונבנים בו וקיימים באמונה כאשר למדתם

ומרבים בתודה בה: 8 הזהרו פן יוליך איש אתכם

שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני

האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו

בנופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: 10

אשר הוא ראש כל שררה ושלטון: 11 ובו אתם גם

נמולים מילה שלא בידים בהפשטת גוף הבשר

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים

ושימותיוס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים הנאמנים

במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת

האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 נודה

לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר

אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אחרי אשר שמענו

אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים:

5 בעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם

לכם מקדם בדבר אמת הבשורה: 6 אשר באה

אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם

בתוכם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת

את חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפפרס

חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם

למשיח: 8 והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח:

9 בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא

חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת

רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית: 10

להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות

פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים: 11

להתחזק בכל כח כנבורת כבודו לכל סבלנות

וארך רוח עם שמחה: 12 ולתת תודה לאבינו

העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור:

13 אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו

למלכות בן אהבתו: 14 אשר יש לנו בו הפדיון

בדמו סליחת החטאים: 15 והוא צלם האלהים

הנעלם ובכור כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר

בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו

נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשויות הכל

נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל

קים בו: 18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית

ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל:

19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא:

20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו

שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר

בשמים: 21 וגם אתם אשר הייתם מלפנים מוזרים

אשר ינעו עמדי על הבשורה עם קלימיס ועם שאר
 תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים: 4 שמחו
 באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו: 5
 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון: 6
 אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה
 תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7
 ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם
 ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחי כל
 אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר
 שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבח על
 אלה תשימו לבבכם: 9 אשר למדתם וקבלתם
 ושמעתם וראיתם כי את אלה תעשו ואלהי השלום
 יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה
 הפעם החלפתם כח להשגיח עלי וגם משגיחים
 הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם: 11 ולא
 ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש
 לי: 12 ידעתי לענות אף ידעתי להותיר מחנך אני
 בכל ענין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן
 לחסר: 13 כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח
 בקרבי: 14 אבל היטבתם לעשות בהתחברכם
 אלי בצרתי: 15 וידעתם גם אתם פילפיים כי
 בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניה לא התחברה
 לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם
 בלבד: 16 כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי
 פעם ושנים: 17 לא שאבקש את המתן אך אבקש
 הפרי אשר ירבה בחשבונכם: 18 ואני קבלתי את
 הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח
 בקבלי מידי אפפרודיטוס את כל אשר שלחתם
 זבח ערב ורצוי לאלהים: 19 ואלהי הוא ימלא
 את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: 20
 ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי לעולמים אמן:
 (aiōn g165) 21 שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע
 האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם: 22 כל
 הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר
 מבית הקיסר: 23 חסד ישוע המשיח אדנינו עם
 כלכם אמן:

גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו: 14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות: 15 למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם: 16 מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לדק יגעתי: 17 אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם: 18 וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי: 19 וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את שימותיו למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמדכם: 20 כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם: 21 כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקנה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי: 24 ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה: 25 ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפרודיטוס אחי ועוזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי: 26 יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28 לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני: 29 על כן קבלהו באדנינו בכל שמחה והוקירוט אנשים כמהו: 30 כי בעבור מעשה המשיח הנני עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי:

3 ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק: 2 הזהירו מן הכלבים הזהירו מן הפעלים הרעים

הזהירו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בשחים בבשר: 4 אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל

4 ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדנינו חביבי: 2 את אבהודיה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד באדנינו: 3 ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממוך אני מבקש להיות להן לעזר

אֶל-הַפִּילָפִיִּים

יוסיף לִי פִּרְי עֲמָלִי אֵין לִי לְהַגִּיד בְּמָה אֲבַחֵר: 23 כִּי מִשׁוּךְ אֲנִי מִן הַשָּׁנִים נִפְשִׁי אוֹתָהּ לְהַפְטֹר וּלְהִיּוֹת עִם הַמָּשִׁיחַ כִּי זֶה הַמַּבְחָר: 24 אֲבָל לְעַמֵּד עוֹד בְּבֶשֶׂר צָרִיךְ יִתֵּר בַּעֲבוּרְכֶם: 25 וְאֲנִי בִטָּח וִידַע כִּי אוֹתָר וְאֶעֱמֵד עִם כֻּלְכֶם יַחַד לְאֻמָּן אַתְכֶם וּלְהַגְדִּיל שְׂמַחַת אֲמוֹנַתְכֶם: 26 לְמַעַן תִּרְבֶּה עַל יָדִי תִהְלַחְתֶּם בְּמָשִׁיחַ יֵשׁוּעַ בְּשׁוּבִי לְבוֹא אֵלֵיכֶם: 27 רַק חֲתַנְהוּן כִּרְאוֹי לְבִשְׁוֹרַת הַמָּשִׁיחַ לְמַעַן אֲשַׁמַּע עֲלֵיכֶם אִם בָּבוֹאִי לְרְאוּתְכֶם אִם בְּהִיּוֹתִי רְחוֹק כִּי קִימִים אַתֶּם בְּרוּחַ אֶחָת וְעִזְרִים אֹתִי בִנְפֶשׁ אֶחָת לְהִלָּחֵם בְּעַד אֲמוֹנַת הַבִּשְׁוֹרָה: 28 וְאִינְכֶם חֲרָדִים מְאוּמָה מִפְּנֵי הַמַּתְקוּמִּים אֲשֶׁר זֹאת לָהֶם אוֹת לְאֲבָדֵם וְלָכֶם לִישׁוּעַתְכֶם וּמֵאֵת הָאֱלֹהִים הִיא: 29 כִּי נָתַן לָכֶם בְּעַד הַמָּשִׁיחַ לֹא לִבֵּד לְהֵאֱמִין בּוֹ כִּי אִם גַּם לְהַתְעַנּוֹת בְּעַדּוֹ: 30 כִּי גַם לָכֶם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר רְאִיתֶם בִּי וְאֲשֶׁר עָתָה שְׁמַעִים אַתֶּם עָלַי:

2 לָכֵן אִם יֵשׁ תּוֹכַחָה בְּמָשִׁיחַ אִם תַּנְחוּמוֹת הָאֱהָבָה אִם הַתַּחֲבֻרוֹת הָרוּחַ אִם רַחֲמִים וַחֲמִלָּה: 2 הַשְׁלִימוּ נָא אֶת שְׂמַחְתִּי בְּהִיּוֹת לָכֶם לֵב אֶחָד וְאֱהָבָה אֶחָת וְנִפְשָׁא אֶחָת וְרִצּוֹן אֶחָד: 3 וְלֹא תַעֲשׂוּ דָבָר בְּדֶרֶךְ מְרִיבָה אוֹ כְבוֹד שׁוֹא כִּי אִם בְּשִׁפְלוּת רוּחַ תַּחֲשֹׁבוּ אִישׁ אֶת רַעְהוּ יוֹתֵר מֵעֲצֻמוֹ: 4 כֹּל אֶחָד אֵל יִדְאָ לְאֲשֶׁר לוֹ לִבְדּוֹ כִּי אִם גַּם לְאֲשֶׁר לְחַבְרוֹ: 5 כִּי הָרוּחַ הִיא אֲשֶׁר הִיתָה בְּמָשִׁיחַ תְּהִי גַם בָּכֶם: 6 אֲשֶׁר אָף כִּי הִיָּה בְּדֻמוֹת הָאֱלֹהִים לֹא חָשַׁב לוֹ לְשַׁלֵּל הִיּוֹתוֹ שׁוֹה לְאֱלֹהִים: 7 כִּי אִם הַפְּשִׁיט אֶת עֲצֻמוֹ וַיִּלְבֹּשׁ דְּמוּת עַבְד וַיִּדְמָה לְבִנֵּי אָדָם וַיִּמְצָא בְּתַכּוּנָתוֹ כְּכֵן אָדָם: 8 וַיִּשְׁפֹּל אֶת נַפְשׁוֹ וַיִּכְנַע עַד מוֹת עַד מִיתַת הַצְּלִיבָה: 9 עַל כֵּן גַּם הָאֱלֹהִים הִגְבִּיהוּ מְאֹד וַיִּתֵּן לוֹ שֵׁם נִעְלָה עַל כָּל שֵׁם: 10 לְמַעַן אֲשֶׁר בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ תִּכְרַע כָּל בָּרִךְ אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ: 11 וְכֹל לְשׁוֹן תּוֹדָה כִּי אֲדוֹן הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְכַבּוֹד אֱלֹהִים הָאָב: 12 לָכֵן חֲבִיבִי כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם לִי בְּכָל עֵת כֵּן לֹא לִבֵּד בְּהִיּוֹתִי עִמָּכֶם כִּי עוֹד יִתֵּר עָתָה אֲשֶׁר אֲנִי רְחוֹק מִכֶּם תִּיגַעוּ בְּתִשְׁעוֹת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בִּירְאָה וּבְרַעְדָּה: 13 כִּי הָאֱלֹהִים הוּא הַפֹּעֵל בָּכֶם

1 פּוֹלוֹס וְטִימוֹתִיוֹס עַבְדֵי הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֵל כָּל הַקְּדָשִׁים בְּמָשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר הֵם בְּפִילָפִי עִם הַפְּקִידִים וְהַשְּׂמָשִׁים: 2 חֲסֵד לָכֶם וְשָׁלוֹם מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְאֲדִנִּינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 3 אוֹדָה לְאֱלֹהֵי מוֹדֵי זִכְרֵי אַתְכֶם: 4 וְתַמְיִיד בְּכָל תַּפְלוֹתֵי אַתְחָן בְּשִׂמְחָה בְּעַד כֻּלְכֶם: 5 עַל הַתַּחֲבֻרוֹתְכֶם אֵל הַבִּשְׁוֹרָה לְמַן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן וְעַד הַנָּה: 6 וּבִטָּח אֲנִי כִּי הַמַּתְחִיל בָּכֶם הַמַּעֲשֶׂה הַטוֹב גַּם יִגְמְרוּ עַד יוֹם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 7 כְּאֲשֶׁר רְאוֹי לִי לְחַשֵּׁב כִּכָּה עַל כֻּלְכֶם בַּעֲבוּר שְׂאִתִּי אַתְכֶם בְּלִבִּי בְּמוֹסְרֵי וּבַחֲצִדִּיקִי וּבַחֲזוֹקִי אֶת הַבִּשְׁוֹרָה בְּאֲשֶׁר כֻּלְכֶם חֲבָרִי בַּחֲסֵד: 8 כִּי הָאֱלֹהִים לִי לְעַד אֲשֶׁר לְכֻלְכֶם נִכְסַפְתִּי בְּאֱהָבַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 9 וְעַל זֹאת מִתְפַּלֵּל אֲנִי כִּי תִרְבֶּה וְתִגְדֹּל אֱהַבְתֶּם בְּהַשְׁכֵּל וּבְכָל דַּעַת: 10 לְמַעַן תַּבְחֲנוּ אֶת הַמַּבְחָרוֹת וְהִיִּיתֶם זִכִּים וּבְלִי מִכְשׁוֹל עַד יוֹם הַמָּשִׁיחַ: 11 מִלֵּאִים פְּרִי הַצִּדְקָה עַל יָדֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְכַבּוֹד אֱלֹהִים וְתִהְיֶה לָּהֶם: 12 וְהִנְנִי מוֹדִיעַ אַתְכֶם אַחִי כִּי אֲשֶׁר מִצְאָתִנִי הִיתָה אֶךְ לִיתְרוֹן הַבִּשְׁוֹרָה: 13 עַד אֲשֶׁר נִגְלוּ מוֹסְרוֹתַי בְּמָשִׁיחַ בְּכָל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלִכְל הַנְּשֹׂאָרִים: 14 וְרַב הָאֲחִים בְּאֲדִנִּינוּ הוֹסִיפוּ אֲמִן בְּמוֹסְרוֹתַי וְהַתְחַזְּקוּ יוֹתֵר בְּלִבָּבְכֶם לְדַבֵּר אֶת הַדָּבָר בְּלִי פֶחַד: 15 הֵן יֵשׁ מְגִידִים אֶת הַמָּשִׁיחַ מִקְּנָאָה וְרִיב וַיֵּשׁ מְגִידִים בְּכּוֹנָה טוֹבָה: 16 אֵלָּה מִמְרִיבָה מְגִידִים אֶת הַמָּשִׁיחַ לֹא בְּלִב טְהוֹר כִּי חֲשָׁבִים לְהוֹסִיף צָרָה עַל מוֹסְרֵי: 17 וְאֵלָּה מֵאֱהָבָה בְּאֲשֶׁר הֵם יֹדְעִים כִּי נָתַן אֲנִי לְהַצִּדִּיק אֶת הַבִּשְׁוֹרָה: 18 אֶךְ מָה בְּכַךְ הֲלֹא בְּכָל אוֹפֵן אִם בְּעִלְיָה אוֹ בְּאֲמַת יִגְד הַמָּשִׁיחַ וְאֲנִי הִנְנִי שֹׂמַח בְּזֹאת וְגַם אֲשַׁמַּח: 19 כִּי יוֹדַע אֲנִי שֶׁתְּהִיָּה לִי זֹאת לִישׁוּעָה בְּתַפְלַתְכֶם וּבְעֶזְרַת רוּחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 20 וְאוּחִיל וְאֶקְוֶה שֶׁלֹּא אֲבוּשׁ בְּכָל דָּבָר כִּי אִם בְּכָל בִּטְחוֹן כְּאֲשֶׁר מֵאֵז כֵּן גַּם עָתָה יִתְגַּדֵּל הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹפִי אִם בְּחַיִּי אִם בְּמוֹתִי: 21 כִּי הַמָּשִׁיחַ הוּא חַי וְהַמוֹת רוּחַ לִי: 22 אוֹלָם אִם לַחֲיוֹת בְּבֶשֶׂר עוֹד

אדון בשמים ואין לפניו משא פנים: 10 סוף דבר
 אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו: 11 לבשו כלי
 נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד נכלי השטן:
 12 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים
 ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם
 הרוחות הרעות אשר במרומים: (aiōn g165) 13 על
 כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום
 ביום הרע ולמלא צבאכם ולעמוד: 14 עמדו נא
 חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק:
 15 ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורת
 השלום: 16 ועל כל אלה תפשו את מנן האמונה
 אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשע הבערים:
 17 וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהיא דבר
 האלהים: 18 והתפללו תמיד בכל עת בתפלה
 ותחנונים ברוח ושקדו והתאמצו על זאת להעתיר
 תמיד בעד כל הקדשים: 19 וגם בעדי למען ינתן
 לי הדבר בפתחי פי להגיד בבטחון את סוד
 הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרות: 20 למען
 אדבר בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר: 21
 ולמען אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי
 הנה את הכל יודיע אתכם טוכיקוס האח החביב
 והמשרת הנאמן באדנינו: 22 אשר לזאת שלחתינו
 אליכם למען תדעו את קרתינו ולמען ינחם את
 לבבכם: 23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה
 מאת האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח: 24
 החסד עם כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח
 באהבה אשר לא תכלה אמן:

כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: 26 רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגזכם: 27 גם לא תתנו מקום לשטן: 28 מי שנב אל יספ לנגב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור: 29 כל דבר נבול לא יצא מפיהם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו: 30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאלה: 31 כל מדריות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה: 32 והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:

5 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים: 2 והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן וזבח לאלהים לריח ניחוח: 3 אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאווה לקדשים: 4 גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה: 5 כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אליילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים: 6 אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: 7 על כן אל יהי חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור בארנינו התהלכו נא כבני אור: 9 כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת: 10 ובחנו מה הוא רצוי בעיני ארנינו: 11 ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם: 12 כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר: 13 אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא: 14 על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים: 16 מוקירים העת כי הימים רעים המה: 17 על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון ארנינו: 18 ואל תשתכרו מיין המביא

6 שמעו בנים אל הוריהם בארנינו כי ארח ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה: 3 למען ייטב לך ולמען יאריך ימך על האדמה: 4 ואתם האבות אל תכעסו את בניהם אך גדלום במוסר ארנינו ובתוכחתו: 5 שמעו עבדים אל ארניכם לפי הבשר ביראה ורתת ובתם לבבכם כמו למשיח: 6 לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלהים בכל נפשם: 7 ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם: 8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמו לו ארנינו אם עבד הוא או בן חורין: 9 ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מנגר במ וידעתם כי גם עליכם יש

יחד הבנין כלו עדי ינבה להיכל קדש ליהוה: 22
ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:

3 בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח למענכם
הגוים: 2 כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים
אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון גלה לי הסוד
אשר למעלה כתבתי לכם במעט: 4 ובקראכם
תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח: 5
אשר בדורת הראשונים לא נודע לבני אדם כאשר
נגלה עתה לשליחי הקדשים ולנביאי ברוח:
6 להיות הגוים גם הם בני ירשתו ונוף אחד אתו
וחברי הבטחתו במשיח על ידי הבשרה: 7 אשר
הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי
כפי פעלת נבורתו: 8 לי צעיר הצעירים שבכל
הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוים את עשר
המשיח אשר לא יחקר: 9 ולהאיר עיני כל מה
היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים
יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: (aiōn g165) 10 למען
אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשליטים
אשר במרומים חכמת אלהים המפליאה דתכיה:
11 על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע
אדנינו: (aiōn g165) 12 אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו
בבטחה על יד אמונתו: 13 בעבור זאת אבקש שלא
תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם:
14 על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע
המשיח: 15 אשר נקרא על שמו כל בית אבות
שבשמים ושבארץ: 16 לתת לכם לפי עשר כבודו
להתחזק בנבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: 17
שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים
ומיסדים באהבה: 18 למען תוכלו להשיג עם כל
הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמוק והנבה:
19 וידעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת
ונמלאתם את כל מלוא האלהים: 20 ולו אשר
יכל להרבות נמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו
ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו: 21 לו
הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע לדר ודר עד
עולמי עולמים אמן: (aiōn g165)

4 לכן אזהירכם אני האסור בארון להתהלך
כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: 2
בכל נמיכות ועונה ובארץ רוח לשאת איש את
רעהו באהבה: 3 ושקדו לשמר את אחדות הרוח
באגדת השלום: 4 נוף אחד ורוח אחד כאשר
גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת: 5 ארון
אחד אמונה אחת טבילה אחת: 6 אל ואב אחד
לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: 7 אבל
לכל אחד ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת
המשיח: 8 על כן הוא אומר עלה למרום שבה
שבי ויתן מתנות לאדם: 9 ועלה שאמר מה הוא
אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: 10 הירד
הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען
ימלא את הכל: 11 והוא נתן את אלה שליחים
ואת אלה נביאים ואת אלה משרים ואת אלה
רעים ומלומדים: 12 להשלים את הקדשים למעשה
העבודה לבנין נוף המשיח: 13 עד כי נגיע כלנו
לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד
שלם לשעור קומת מלוא המשיח: 14 ולא נהיה
עוד ילדים נגרשים ונדרפים בכל רוח הלמוד
בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות:
15 כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל
דבר לו למשיח שהוא הראש: 16 אשר ממנו כל
הנוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש
כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה
ויגדל להשלמת בנינו באהבה: 17 והנה זאת אני
אמר ומעיד בארון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר
הגוים ההלכים בהבלי שכלם: 18 חשכי הדעת
ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי
טח מהשכיל ללבם: 19 אשר השמינו ויתנו את
נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע: 20
ואתם לא כן למדתם את המשיח: 21 אם אמנם אתו
שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע: 22 אשר
תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם
הישן הנשחת בתאות התרמית: 23 ותתחדשו ברוח
שכלכם: 24 ותלבשו את האדם החדש הנברא
כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: 25 על

אֶל-הָאֱפֹסִיִּים

הכל אל העדה: 23 אשר היא גופו מלוא הממלא
את הכל בכל:

2 נם אתכם המתים לפניכם בפשעים וחטאתיכם:
2 אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה
כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת
בבני המר: (aiōn g165) 3 וגם אנחנו כלנו בתוכם
הלכנו לפניכם בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו
ומחשבותינו ונחי אך בני רגז בטבענו כאשר בני
אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו
אשר אהב אתנו: 5 אחרי היותנו מתים בפשעים
החינו עם המשיח בחסד נושעתם: 6 ויעירנו אתו
אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות
בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו
עלינו במשיח ישוע: (aiōn g165) 8 כי בחסד נושעתם
על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת
אלהים היא: 9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל
איש: 10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח
ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם
למען נתהלך בהם: 11 על כן זכרו כי אתם הגוים
בבשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה
שהיא מעשה ידיים בבשר: 12 כי אתם בעת ההיא
הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים
לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים
בעולם: 13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים
מאז הייתם קרובים בדם המשיח: 14 כי הוא
שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת
הגדר: 15 בבטלו האויבה בבשרו את תורת המצות
בנזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד
חדש ויעש שלום: 16 וירצה את שניהם בנוף
אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמתו בנפשו
את האויבה: 17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים
והקרובים: 18 כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח
אחד אל אבינו: 19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים
כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית
אלהים: 20 בנויים על יסוד השליחים והנביאים
וישוע המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים
אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח
ישוע: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואבי
אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת
רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אתנו בו
לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו
באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח
כחפץ רצונו: 6 לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו
בידידו: 7 אשר בו לנו הפרדים בדמו וסליחת
הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו עלינו בכל
חכמה והשכל: 9 והודיענו את סוד רצונו כעצתו
היעוצה בו: 10 על דבר הנהגתו במלאת העתים
לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן
מה שבארץ: 11 אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו
המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת
חפצו: 12 להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר
יחלנו אל המשיח מאז: 13 ואשר גם אתם נטועים בו
אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם
ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה
רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו
עם סגלה לתהלת כבודו: 15 בעבור זאת גם אנכי
אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר
אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחדל מהודות
בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי: 17 כי יתן
לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את
רוח החכמה והחזון לדעת אתו: 18 ויאר עיני
לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו
ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואי זה
הוא יתרון גדלת נבורתו בנו המאמינים כפי פעלת
עצת כחו: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן
המתים ויושיבנו לימינו במרומים: 21 ממעל לכל
שררה ושלטון וגבורה וממשלה וכל הנקרא בשם
לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: (aiōn
g165) 22 וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על

עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז נשא בגויתי: 18 חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם מריבות מחלקות וכתות: 21 צרות עין ושפיכות רוחכם אחי אמן: דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים: 22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: 23 ועונה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתיו ותאותיו: 25 אם נחיה ברוח נהלה גם ברוח: 26 ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימיהו ברוח עונה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מזה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לברו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו: 7 אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מזה שזרע האדם אתו יקצר: 8 הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם: (aiōnios g166) 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: 10 לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם: 14 ואנכי חלילה מהתהלל וזולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם: 15 כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה: 16 וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: 17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני

לֹא מֵאֵת אֲבִיו: 3 כִּכָּה גַם אֲנַחְנוּ בְּעוֹד הַיּוֹתָנוּ קִטְנִים
הֵינּוּ מִשְׁעֲבָדִים לִיסִדּוֹת הָעוֹלָם: 4 וּבִמְלֹאֵת הַעַת
שָׁלַח הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹ אֲשֶׁר נִוְלַד מֵאִשָּׁה וְנָתַן תַּחַת
יַד הַתּוֹרָה: 5 לְפָדוֹת אֶת אֲשֶׁר הָיוּ תַּחַת יַד הַתּוֹרָה
לְמַעַן נִקְבַּל אֶת מִשְׁפַּט הַבְּנִים: 6 וַיַּעַן כִּי בָנִים אַתֶּם
שָׁלַח הָאֱלֹהִים בְּלִבְכֶּכֶם אֶת רוּחַ בְּנוֹ הַקּוֹרָא אֲבֹא
אֲבִינוּ: 7 לִכֵּן אֵינְךָ עוֹד עֶבֶד כִּי אִם בֶּן וְאִם בֶּן
אַתָּה הֵנָּךְ גַּם יוֹרֵשׁ הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ: 8 הֵן
לְפָנִים בָּאִין דַּעַת אֱלֹהִים הֵייתָם עֲבָדִים אֶת אֲשֶׁר
בְּעֲצֻמוֹתָם אֵינָם אֱלֹהִים: 9 וְעַתָּה אַחֲרֵי יָדַעְתָּם
אֶת הָאֱלֹהִים וְיוֹתֵר אַחֲרֵי שְׁנוּדַעְתָּם לָאֱלֹהִים אֵיךְ
תִּשׁוּבוּ אֶל הַיִּסְדּוֹת הָרָפִים וְהַדְּלִים הָהֵם אֲשֶׁר
תָּרַצוּ לַהֲכַנְעַ לָהֶם מַחֲדָשׁ: 10 יָמִים אַתֶּם שְׁמֹרִים
וְחֹדָשִׁים וּמוֹעֲדִים וּשְׁנִים: 11 מוֹתִירָא אֲנִי פֶן לִרְיָק
עֲמַלְתִּי בָכֶם: 12 הָיוּ נָא כְמוֹנֵי כִּי גַם אֲנִי כְמוֹכֶם
מִתְחַנֵּן אֲנִי לָכֶם אַחִי לֹא הִרַעְתָּם לִי מֵאוֹמָה: 13
אַתֶּם יָדַעְתָּם אֲשֶׁר בְּחֻלְשַׁת בְּשָׂרִי בִשְׂרָתִי לָכֶם אֶת
הַבְּשׂוּרָה לִרְאשׁוֹנָה: 14 וְאַתֶּם לֹא בִזִּיתֶם אֶת נִסְיוֹנִי
אֲשֶׁר נִסִּיתִי בְּבִשְׂרִי וְלֹא נִעַלְתֶּם אֹתוֹ כִּי אִם קִבַּלְתֶּם
אֹתִי כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים כְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ: 15 וְעַתָּה אֵיךְ
אֲשַׁרְכֶּם כִּי מַעִיד אֲנִי עֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אִם יִכְלַתֶּם
הֵייתֶם עֲקָרִים אֶת עֵינֵיכֶם לִתֵּן לִי: 16 וְעַתָּה
הִנֵּהייתִי לָכֶם לְאִיב בְּדַבְרֵי אִמַּת אֲלֵיכֶם: 17 אֵינָם
מִקְנָאִים לָכֶם לְטוֹבָה כִּי חֲפֵצִם לְהַפְרִיד אֶתְכֶם
מֵעַלְיֵנוּ לְמַעַן תִּהְיוּ מִקְנָאִים לָהֶם: 18 אֲבָל טוֹב
לְקַנָּא תְּמִיד לְטוֹבָה וְלֹא לְבַד בְּהִיּוֹתוֹ אֲצִלְכֶם:
19 בְּנֵי אֲשֶׁר אֲנִי מַחֲוֹלָל שְׁנִית עַד כִּי יוֹצֵר בָּכֶם
הַמְּשִׁיחַ: 20 אֲמַנָּה חֲפִצְתִּי לַהֲיוֹת עִתָּה אֲצִלְכֶם
לְשָׁנוֹת אֶת קוֹל דְּבָרֵי כִּי נִבּוֹךְ אֲנִי בָכֶם: 21 אֲמַר
לִי אַתֶּם הַחֲפִצִּים לַהֲיוֹת מִשְׁעֲבָדִים לַתּוֹרָה הֲלֹא
שְׁמַעְתֶּם אֶת הַתּוֹרָה: 22 כִּי כְּתוּב שְׁהִיוּ לְאַבְרָהָם
שְׁנֵי בָנִים הָאֶחָד מִן הָאִמָּה וְהַשֵּׁנִי מִן הַחֲפְשִׁיָּה: 23
וְאֲשֶׁר לָאִמָּה הוּא נִוְלַד לְפִי הַבֶּשֶׁר וְאֲשֶׁר לַחֲפְשִׁיָּה
עַל פִּי הַהִבְטָחָה: 24 וְהַדְּבָרִים הֵם לְרַמֵּז כִּי שְׁתֵּי
הַבְּרִיּוֹת הֵנָּה הָאֶחָת מִן הָרַסְיָה הַיּוֹלֶדֶת לְעֲבָדוֹת
וְהִיא הַנֶּר: 25 כִּי הַנֶּר סִינֵי הָרַב בְּעֶרְבִי הוּא וְהוּא
כְּנֶגֶד יְרוּשָׁלַּיִם שֶׁל עִתָּה כִּי הִיא בְּעֲבָדוֹת עִם בְּנֵיהָ:

5 וְעַתָּה עֲמָדוּ נָא בַּחֲרוֹת אֲשֶׁר שָׁחַרְר אֲתָנוּ
הַמְּשִׁיחַ וְאֵל תִּשׁוּבוּ לְהִלְכֵד בְּעַל הָעֲבָדוֹת: 2
הֵנָּה אֲנִי פּוֹלֹס אֲמַר לָכֶם כִּי אִם תִּמּוֹלוּ לֹא יוֹעִיל
לָכֶם הַמְּשִׁיחַ: 3 וּמַעִיד אֲנִי עוֹד הַפֶּעַם בְּכָל אִישׁ
אֲשֶׁר יִמּוֹל כִּי מַחִיב הוּא לְשַׁמֵּר אֶת כָּל הַתּוֹרָה:
4 נִנְזַרְתֶּם מִן הַמְּשִׁיחַ אַתֶּם הַמַּצְטַדְקִים בַּתּוֹרָה
נִפְלַתֶם מִן הַחֹסֵד: 5 כִּי אֲנַחְנוּ בְּרוּחַ נִיחַל מִתּוֹךְ
הָאִמּוֹנָה לְתַקּוֹת הַצְדָּקָה: 6 כִּי בַּמְּשִׁיחַ אֵינָנָה
נִחְשָׁבֶת לֹא הַמִּילָה וְלֹא הָעֶרְלָה כִּי אִם הָאִמּוֹנָה
הַפְּעֵלָת בְּאַהֲבָה: 7 הַיִּשְׁתַּבַּח לְרוּחַ מִי חֲשַׁךְ אֶתְכֶם
מִשְׁמַע אֶל הָאִמָּת: 8 הִפְתּוּי הוּא אֵינָנו מֵאֵת הַקְּרָא
אַתְכֶם: 9 מַעַשׂ שָׂאֵר מִחֲמוֹץ הוּא אֶת כָּל הָעֶסֶה:
10 מִבְּשָׁח אֲנִי בָכֶם בְּאֶדְוֶן שֶׁלֹּא תִהְיֶה רוּחַ אַחֲרֵת
עִמָּכֶם וְהַעֲכָר אֶתְכֶם יֵשׁ אֶת עוֹנוֹ יִהְיֶה מִי שִׁיחִיהָ:
11 וְאֲנִי אַחִי אִם אֶכְרִיז עוֹד הַמִּילָה עַל מַה אֵהִיָּה
נִרְדָּף הֲלֹא אֲנִי מִבְּשָׁל מִכְשׁוֹל הַצֶּלֶב: 12 מִי יִתֵּן
וַיִּכְרַתוּ הַמּוֹדִיחִים אֶתְכֶם: 13 כִּי אַתֶּם אַחִי לַחֲרוֹת
נִקְרָאתֶם וּבְלִבְדֵּךְ שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַחֲרוֹת תִּאֲנָה לְבִשָּׁר
אַלֹּא שֶׁתַּעֲבִדוּ אִישׁ אֶת רַעְהוֹ בְּאַהֲבָה: 14 כִּי כָל
הַתּוֹרָה כְּלוּלָה בְּמִצְוָה אֶחָת וְהִיא וְאַהֲבַת לְרַעַךְ
כְּמוֹךְ: 15 אֲבָל אִם תִּנְשְׁכוּ וְתִאֲכַלּוּ אִישׁ אֶת אַחִיו
רְאוּ פֶן תִּכְלוּ אִישׁ עַל יְדֵי רַעְהוֹ: 16 וְהִנְנִי אֲמַר
הַתְּהַלְכוּ בְּרוּחַ וְלֹא תִמְלְאוּ אֶת תְּאוֹת הַבֶּשֶׁר:
17 כִּי הַבֶּשֶׁר מִתְּאוֹה הַפֶּךְ מִן הָרוּחַ וְהָרוּחַ הַפֶּךְ
מִן הַבֶּשֶׁר וּשְׁנֵיהֶם מִתְקוֹמְמִים זֶה לְזֶה עַד שֶׁלֹּא
תוֹכִלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר תַּחֲפִצּוּ: 18 וְאִם תִּנְהַגוּ עַל
יְדֵי הָרוּחַ אֲזַי אֵינְכֶם תַּחַת הַתּוֹרָה: 19 וְגִלּוּיִם הֵם
פְּעֻלֵי הַבֶּשֶׁר אֲשֶׁר הֵם נְאוּף זְנוּת טְמֵאָה וְזוֹמָה: 20

למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים: 15 הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים: 16 קללת אלהים תלוי: 14 למען אשר תבא ברכת ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר: מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה 17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שסתרתני אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים: 20 עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי: 21 לא אמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח:

3 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוכם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם: 2 זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה: 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותרם ברוח ועתה תכלו בבשר: 4 הכוזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק: 5 הנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה: 6 כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה: 7 דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה: 8 והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בכך כל הגוים: 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: 10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם: 11 וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה: 12 והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 13 המשיח פדנו

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: 2 אלא חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

אֶל-הַנִּלְטָיִים

20 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב: 21 אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא: 22 אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה ררף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבירה מלפנים: 24 ויהללו בי את האלהים:

2 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניהם את הבשורה אשר קראתי בנוים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: 4 מפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו להגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבירנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה: 6 ומאת הנחשבים להיות מזה יהיו מי שיהיו אניני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה: 7 ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים: 8 כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל הגויים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימינם ונאות כי גלך אנחנו לגויים והמה למולים: 10 רק שנוכר את האביונים אשר גם שקרתי לעשותה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגויים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה: 13 ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדה אחרי כחשם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בני אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: 2 וכל האחים אשר עמדו אל הקהלות אשר בגלטיא: 3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 6 תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה: 7 והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח: 8 אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה: 10 ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי גם אנכי לא קבלתיה מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתי: 14 ואהי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי: 15 אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו: 16 לנלות בי את בנו שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם: 17 גם לא עליתי לירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 18 אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי לירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום: 19 ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו:

במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אתם: 6 אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו אנכי: 12 הן אותות השליח נעשו בקרבכם בכל נמאסים: 7 ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו סבלנות באתות ובמופתים ובנבורות: 13 כי במה כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען ננרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים: 8 אתכם סלחו נא לי את העולה הזאת: 14 הנני מוכן כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנגד האמת לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי כי אם בעד האמת: 9 כי נשמח אם חלשים אנחנו לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו: אינם חייבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות 10 ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק לבנים: 15 אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם למען אשר לא אצטרך בקרבי אליכם לדבר אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי הארון היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אלי: 16 אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום התנחמו ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי במרמה לכדתי אתכם: 17 האף הוניתי אתכם ביד האהבה והשלום יהי עמכם: 12 שאלו לשלום איש אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן שישוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים לשלומכם: 14 חסד הארון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:

אחד: 19 התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות ונאות ומבוכה: 21 פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: 2 מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשאים כי בשווי לבוא לא אחוס: 3 יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוכם: 4 כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בנבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בנבורת אלהים לנגדכם: 5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים

אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך: 6 ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל ננלינו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הנביהכם כי בשרתי אתכם בלא מחיר את בשורת האלהים: 8 קהלות אחרות שלוחי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי אדם: 9 כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניה ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וגם אשמר: 10 באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם כי תהלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא: 11 על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע: 12 אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי תת מקום למבקשים עלילה למען במה שיתהללו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח: 14 ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: 15 לכן אין זה דבר גדול אם גם משרתי יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי מעלליהם: 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני למען אתהלהל מעט גם אני: 17 את אשר אדבר לא לפי דרך הארון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל: 18 רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלהל אף אני: 19 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים: 20 הלא תשאנו אם יעביר אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא אם יכה אתכם על פניכם: 21 לחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש להתהלל בסכלות אמר זאת ארהב גם אנכי: 22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי: 23 משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות: 24 חמש פעמים ספנתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת: 25 שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי

12 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות הארון וחזיונותיו: 2 ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתי או מחוץ לנוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח עד לרקיע השלישי: 3 וידעתי את האיש ההוא אם בנוף או מחוץ לנוף לא ידעתי האלהים יודע: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם: 5 על איש כמוהו אתהלהל אך על עצמי לא אתהלהל זולתי בחלשותי: 6 כי לו חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה בי או שישמע ממני: 7 ולמען אשר לא אתרומם ברב גדל החזיונות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכחני באגרופ למען לא אתרומם: 8 על זאת התחננתי שלש פעמים אל הארון להסירו ממני: 9 ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח: 10 לכן רצתה נפשי בחלשות ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני: 11 סכל הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי

אמנם אין צורך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים: ² כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את רוח רבם: ³ אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי: ⁴ פן בבוא אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואיני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו: ⁵ על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדת מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: ⁶ כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות: ⁷ וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים: ⁸ ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב: ⁹ ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד: (aiōn g165) ¹⁰ והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם: ¹¹ למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו: ¹² כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשרותכם הנאמן הזה: ¹³ ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם: ¹⁴ והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם: ¹⁵ ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

10

ואני פולס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוכם וברחקי מתאמץ עליכון: ² ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהלכים לפי הבשר: ³ כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר: ⁴ כי כלי מלחמתנו אינם

של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים: ⁵ באשר הרסים אנחנו תחבולות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח: ⁶ ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם: ⁷ התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו: ⁸ וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש: ⁹ למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: ¹⁰ כאמרו הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הנוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה: ¹¹ ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים: ¹² כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: ¹³ ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להניע גם עדיכם: ¹⁴ כי לולא הנענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח: ¹⁵ לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם כפי גבולנו עד למעלה: ¹⁶ כדי לבשר הבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים: ¹⁷ והמתהלל יתהלל ביהוה: ¹⁸ כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11

אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני: ² כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח: ³ אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתו את חוה כן תשטינה גם מחשבתיכם מן התמימות אשר עם המשיח: ⁴ כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנהו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה היטב תשאוו: ⁵

שבעתי שמחות בכל לחצנו: 5 כי גם בבאנו אל מקדוניה לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה: 6 אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא טיטוס: 7 ולא בבוא לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמוח: 8 כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה: 9 עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לתשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאנו נזק במאומה על ידינו: 10 כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות: 11 כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי זריזות גם להתנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא: 12 לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני האלהים: 13 ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם: 14 כי במה שהתהללתי לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל טיטוס היתה אמת: 15 וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה: 16 לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:

8 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניה: 2 כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמות: 3 כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו: 4 ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בנמילות חסדם לעזרת הקדשים: 5 ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה

עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף בביתנו
 אשר מן השמים: 3 באשר אחרי לבשנהו לא
 נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלנו זה נאנח
 מפני הכבד ולא חפצנו להתפשט כי אם להתעטף
 למען יבלע המות על ידי החיים: 5 והמכין אתנו
 לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון
 הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל עת ויודעים כי
 כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים אנחנו מן הארון:
 7 כי באמונה נתהלך ולא בראות עינים: 8 אמנם
 בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף
 ולהיות קרובים אל הארון: 9 על כן גם נשתדל אם
 קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון: 10 כי כלנו
 עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען
 יקבל איש ואיש כפי פעלו בחייו גופו אם טוב ואם
 רע: 11 ועתה יען אשר ידענו ויראת הארון נדבר על
 לב בני אדם ולא להים אנחנו גלויים ואקוה כי גלויים
 אנחנו גם במדעכם: 12 כי אין אנחנו משתבחין שנית
 אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד
 המתפארים בפנים ולא בלב: 13 כי אם השתגענו
 לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה: 14
 כי אהבת המשיח דחקה אתנו בהיותנו דנים אשר
 אם מת אחד בעד כלם כלם מתו: 15 ובעד כלם
 מת למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר
 מת ויקם בעדם: 16 לכן מעתה אנחנו לא נדע
 איש לפי הבשר וגם אם ידענו את המשיח לפי
 הבשר מעתה לא נדעו עוד: 17 ובכן מי שהוא
 במשיח בריאה חרשה הוא הישנות עברו והנה
 הכל נהיה לחדש: 18 והכל מאת האלהים המרצה
 אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות
 הרצוי: 19 יען אשר אלהים היה במשיח מרצה
 את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
 וישם בנו את דבר הרצוי: 20 לכן מליצי המשיח
 אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש
 מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים: 21 כי
 את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו
 למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים:

7 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה
 נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח להשלים
 קדשתנו ביראת אלהים: 2 תנו לנו מקום בלבבכם
 לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש: 3
 לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר
 כי אתם בלבנו יחד למות ויחד לחיות: 4 רב
 בטחוני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה

וגם בתוך האבדים: 16 לאלה ריח מות למות 4 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו ולא לה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3 כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב: 4 וכזה בשחוננו באלהים על ידי המשיח: 5 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא: 6 אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה: 7 ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמה יגדל כבוד שרות הרוח: 9 כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא: 13 ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: 14 אבל נשמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם: 16 וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות: 18 ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:

5 הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו מעשה ידים והוא לעולם בשמים: (aiōnios g166) 2 כי גם

הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא: 19 כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוכם על ידינו על ידי ועל ידי סלנוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן: 20 כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו: 21 והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים: 22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: 23 ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם עוזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

2 ואני נמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת: 2 כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי: 3 וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם: 5 ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריו על המדה העציב למקצת: 6 ודי לאיש כמהו התוכחה והיא אמת הרבים: 7 ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון: 8 על כן אבקשה מכם לגמל עליו נמולת אהבה: 9 כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואיש אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו: 12 ואני בבאי לטרוא על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו: 13 לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניא: 14 אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתוך הנושעים

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא: 2 חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: 4 המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים: 5 כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6 והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם: 7 ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה: 8 כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: 9 ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים: 10 אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו: 11 בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים: 12 כי זאת היא תהלתנו עדות ללבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע: 15 ובכשתון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים: 16 ולעבר בתוכם אל מקדוניא ולשוב ממקדוניא אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן

לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן
 מה אם ירצה יהוה: 8 אבל אשב באפסוס עד חג
 השבועות: 9 כי נפתח לי פתח גדול ורוב פעלים
 ורבים המתקוממים: 10 וכי יבוא אליכם טימותיוס
 ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה
 הוא עשה כמו גם אני: 11 על כן איש אל יבז
 אתו אך שלחוהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה
 לו עם האחים: 12 ואפולוס האח הנח פצרתי
 בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו
 לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה: 13
 שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: 14 וכל
 דבריכם יעשו באהבה: 15 ואבקשה מכם אחי הלא
 ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו
 את נפשם לשרות הקדשים: 16 לכן הכנעו גם אתם
 מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם
 ויעמלו: 17 והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס
 ואכיקוס כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם:
 18 ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו
 אנשים כאלה: 19 הקהלות אשר באסיא שאלות
 לשלומכם עקילס ופריסקלא וגם הקהלה אשר
 בביתם מרבים לשאל לשלומכם באדנינו: 20
 האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו לשלום איש
 את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שלומכם
 בידי אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון ישוע
 המשיח יחרם מרן אתא: 23 חסד ישוע המשיח
 אדנינו יהי עמכם: 24 ואהבתי את כלכם במשיח
 ישוע אמן:

כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו: 24 גוף רוחני: 45 כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם ואחרי כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטון ונבורה: 46 אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של 25 כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות: 27 כי כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: 28 וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכל: 29 כי מה יעשו הנטבילים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה יטבלו בעד המתים: 30 ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה: 31 בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: 32 אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות: 33 אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות: 34 הקיצו במישרים משכרו ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת: 35 ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו: 36 אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות: 37 ומה שתזרע איך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כנרגר ערם של חטה או של אחד הזרעים: 38 והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע וזרע את גופו למינהו: 39 לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחד הוא בשר האדם ומין אחד בשר הבהמה ומין אחד בשר הדגה ומין אחד בשר העוף: 40 ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחד הוא כבוד הגופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחד הוא כבוד הגופות שבשמים ואחר הוא כבוד הגופות שבארץ: 41 אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מוכוב נבדל בכבודו: 42 וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון: 43 יזרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה:

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם: 2 בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד: 3 ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אנרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים: 4 ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו: 5 ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניא כי את מקדוניא אעברה: 6 ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה: 7 כי כעת אין רצוני

נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר: 17 הן אתה תישיב להודות אבל רעך לא יבנה: 18 אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 19 אכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר רבבות מלין בלשון: 20 אחי אל תהיו ילדים בבינה רק לרע היו עללים ובבינה היו שלמים: 21 הן כתוב בתורה כי בלעני שפה ובלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט אז יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם: 25 ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי באמת האלהים בקרבכם: 26 ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 27 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש: 28 ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו: 30 וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון: 31 כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו: 32 ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה: 33 כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים: 34 נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה: 35 ואם חפצן ללמד דבר תשללנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל: 36 או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הגיע: 37 כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין

15 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה: 2 אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו: 7 ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: 8 ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל: 9 כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים: 10 אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי: 11 והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם: 12 ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו וגם ריק אמונתכם: 15 וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: 18 אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה לבד בשחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים: 21 כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו

כלו יהיה שמע איה הריח: 18 ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בנוף כמי רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד איה הנוף: 20 הנה רבים הם האברים והנוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל הירד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן: 22 כי להפך אברי הנוף הנראים רפים הם לנו לצורך ביותר: 23 והנראים לנו נקלים בנוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם: 24 כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מזג ככה את הנוף שנתן כבוד יותר לגרוע: 25 למען לא תהיה מחלקת בנוף כי אם ידאנו כל האברים יחד זה לזה: 26 ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבר אחד ישמחו אתו כל האברים: 27 אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו: 28 ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשונות: 29 הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות: 30 הלכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשונות הכלם מפרשי לשונות: 31 ואתם התאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:

14 רדפו אחרי האהבה והתאוו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רק ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה: 5 וחפצתי כי תדברו כלכם בלשונות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשונות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה: 6 ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשונות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן: 8 גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחליץ למלחמה: 9 כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרוח: 10 הן כמה מיני לשונות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעיני: 12 כן גם אתם בהיותכם מתאווים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי ואזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוח איך יענה העמוד

13 אם בלשונות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה: 2 וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין: 3 ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמח בעוולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות

היא כמו מגלחה: 6 כי האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או להתגלח תתכסה: 7 והאיש איננו חייב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש: 8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: 10 על כן האשה חייבת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים: 11 אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש בארון: 12 כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים: 13 שפטו נא בנפשכם הנאות לאשה להתפלל אל האלהים בגלוי ראש: 14 או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו: 15 אבל האשה כי תגדל שעה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף: 16 ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים: 17 והנה בצוית את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם לרעה: 18 כי בראשונה שמעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין: 19 כי אף צריכות כתות להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם: 20 ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת הארון: 21 כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר: 22 האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח: 23 כי כה קבלתי אנכי מן הארון את אשר גם מסרתי לכם כי הארון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: 24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: 25 וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: 26 כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא: 27 לכן מי שיאכל מן הלחם

12 ובענין הרוחניות אחי לא אחד מכם דבר: 2 הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם: 3 לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש: 4 ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: 5 ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא: 6 ושנות הנה הפעולות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל: 7 ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל: 8 כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא: 9 לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל נבירות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות: 11 וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו: 12 כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח: 13 כי ברוח אחד נשבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: 14 כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים: 15 אם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 16 ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 17 אם הגוף כלי יהיה עין איה השמע ואם

כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים: 23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי: 24 הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטרין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצח ככה רוצו למען תשיגוהו: 25 וכל העמוד להאבק ינזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד: 26 לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים: 2 וכלם נטבלו למשה בענן ובים: 3 וכלם אכלם מאכל אחד רוחני: 4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר: 6 וכל זאת היתה לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאונו גם המה: 7 ולא תהיו עבדי אלילים כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 8 ולא נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא ננסה את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים: 10 גם לא תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד המשחית: 11 כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים: (aiōn g165) 12 לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: 13 עדין לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתיו כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבי נסו מעבודת אלילים: 15 כמו אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אתם את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף המשיח: 17 כי לחם אחד הוא לכן גם גוף אחד

11 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח: 2 ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבולות כאשר מסרתי לכם: 3 אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים: 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבוזה הוא את ראשו: 5 וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבוזה היא את ראשה יען בזה

37 ומי שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמור את בתולתו טוב עשה: 38 לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו: 39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה באדון: 40 אבל אשריה יותר אם תעמוד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:

8 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה: 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו: 3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו: 4 ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד: 5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ באשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: 6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: 7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם החלוש יתגאל: 8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע: 9 אבל הזהירו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים: 10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים: 11 ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח: 12 ואם ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים: 13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי: (aion)

g165)

9 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו הלא אתם פעלי באדנינו: 2 ואם אינני שליח לאחרים אך לכם הנני שליח כי חותם שליחותי אתם באדנינו: 3 וזאת

הרבב באדון רוח אחד הוא עמו: 18 נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו: 19 או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם: 20 כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

7 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: 2 אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה: 3 האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: 4 האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשתו: 5 אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם: 6 ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: 7 כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה: 8 ואל הפנויים ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני: 9 אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנושואין כי טוב להתחבר בנושואין מהיות בער בתאוה: 10 והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה: 11 ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרחצ לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו: 12 והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה: 13 ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו: 14 כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה: 15 אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחיות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים: 16 כי מה תדעי את האשה אם תושיע את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה: 17

רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אותו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות: 18 אם נמול האיש המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול: 19 אין המילה נחשבת ואין הערלה נחשבת כי אם שמירת מצות האלהים: 20 איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד: 21 אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ירך לצאת לחפשי בחר בזה: 22 כי הקרא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקרא בהיותו חפשי עבד הוא למשיח: 23 במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם: 24 איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים: 25 ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי אשר חנני האדון להיות נאמן: 26 הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: 27 אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה: 28 וגם כי תקח אשה איך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך יבאום צרות בבשרם והנני חס עליכם: 29 וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: 30 והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם: 31 והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה: 32 ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון: 33 ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה: 34 יש הברל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולהיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה: 35 וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהיגה טובה ולהיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע: 36 וכי יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו ישיאנה:

וינעים אנחנו בעמל ידינו קללנו ונברך חרפנו ונסבל: 13 נדפו אתנו ותנחנן ונדי כנללי העולם ולסחי לכלם עד עתה: 14 ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים: 15 כי גם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: 17 ובעבור זאת שלחתי אליכם את שימותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה: 18 הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם: 19 אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי המתרוממים כי אם את גבורתם: 20 כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתיים כי אם בגבורה: 21 ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשבת או באהבה וברוח ענוה:

6 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראויים לדון דינים קטנים: 3 הלא ידעתם כי נדון את המלאכים אף כי דברי ממונות: 4 ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטים: 5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו: 6 כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים: 7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות עשוקים: 8 אבל מונים אתם ועשוקים אף את אחיכם: 9 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתנו את נפשתיכם לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר: 10 לא הגנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים: 11 וכאלה לפניו היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלהינו: 12 הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר: 13 המאכל לכרש והכרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם לאדון והאדון לגוף: 14 והאלהים העיר גם את אדנינו ויעיר גם אתכם בגבורתו: 15 הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי המשיח ואעשה אתם לאברי זונה חלילה: 16 או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: 17 אבל

5 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בנוים לא ספר כמוה כי יקח איש את אשת אביו: 2 ואתם עוד גבדי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה המעשה הזה: 3 הן אנכי הרחוק מכם בנופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש אשר עשה כדבר הזה: 4 בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו ישוע המשיח: 5 למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: 6 לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה: 7 בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו הניבחת בעדנו הוא המשיח: 8 על כן נחנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם במצות הישר והאמת: 9 כתבתי לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים: 10 ואין דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגזלנים ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם לצאת מן העולם: 11 אך זאת כתבתי לכם לבלתי

אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים: 12 אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם: 17 ואיש ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבנים באשר המה נדונים בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידן את הכל ואותו לא ידן איש: 16 כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:

3 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הבשר: 3 כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם: 4 הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: 6 אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלהים הוא הצמיח: 7 על כן הנטע איננו מאימה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח: 8 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם: 10 ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש: 13 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו: 14 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא

4 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רזי אל: 2 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן: 3 ואני נקלה היא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא אדין: 4 כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדן אתי יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים: 6 ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תתנאו איש בשם איש לנגד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל: 8 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדניו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו: 9 כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראוה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו: 12

הִרְאָשׁוּנָה אֶל-הַקּוֹרְנָתִיִּים

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס אחינו: ² אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: ³ חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ⁴ אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע: ⁵ אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת: ⁶ באשר עדות המשיח התקיימה בכם: ⁷ עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח: ⁸ אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: ⁹ נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו: ¹⁰ והנני מזהיר אתכם אחי

בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיינ מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת: ¹¹ כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלאה כי יש מריבות ביניכם: ¹² וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני: ¹³ הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם: ¹⁴ אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס: ¹⁵ פן יאמרו כי לשמי טבלתי: ¹⁶ אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבר אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: ¹⁷ כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: ¹⁸ כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא: ¹⁹ כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר: ²⁰ איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה: (aiōn g165) ²¹ כי אחרי אשר בחכמת

האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים: ²² כי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה: ²³ ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים: ²⁴ אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים: ²⁵ יען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: ²⁶ כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החרים: ²⁷ כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבעולם בחר האל למען ביש את החזק: ²⁸ ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: ²⁹ כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר: ³⁰ וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפדיון: ³¹ ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

2 וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בנאות הדבור והחכמה בהיגדי לכם את עדות האלהים: ² כי לא חשבתי לדעת בתוכם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב: ³ ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה: ⁴ ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: ⁵ למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים: ⁶ אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: (aiōn g165) ⁷ כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם: (aiōn g165) ⁸ אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד: (aiōn g165) ⁹ אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו: ¹⁰ ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים: ¹¹ כי מי הוא בכני אדם הידע את אשר באדם בלתי

פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו: 13
שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום
אמו שהיא כאם לי: 14 שאלו לשלום אסונקריטוס
ופליגון והרמס ופטרובס יהרמיס והאחים אשר
אתם: 15 שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס
ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם: 16
שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה
קהלות המשיח שאלות לשלומכם: 17 ואני מזהיר
אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים
לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם: 18 כי אנשים
אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח
כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו
את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל לכן
אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב
ותמימים לבלתי הרע: 20 ואלהי השלום הוא
ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו
ישוע המשיח עמכם: 21 טימותיוס חברי ולוקיוס
ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם: 22
אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם
באדנינו: 23 גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה
שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו
שאלים לשלומכם: 24 חסד אדנינו ישוע המשיח עם
כלכם אמן: 25 ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורת
וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה
מכסה מימות עולם: (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרסם
ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם
לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה: (aiōnios
g166) 27 לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע
המשיח לעולמים אמן: (aiōn g165)

חורפיך נפלו עלי: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים
 ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות
 ובתחומות הכתובים: 5 ואלהי הסבלנות והנחמה
 הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח
 ישוע: 6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד
 את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח: 7 על כן
 תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו
 לכבוד האלהים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה
 למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים
 את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגוים המה יכבדו
 את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך
 בנים ולשמך אזמרה: 10 ואומר הרנינו גוים עמו:
 11 ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל
 האמים: 12 וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר
 עמד לנס עמים אליו גוים יקוו: 13 ואלהי התקוה
 הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלוש באמונה למען
 תעדר תקותכם בנבורת רוח הקדש: 14 והנה

16 והנני מזכיר לכם לשוב את פובי אחותנו
 שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי: 2 אשר
 תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה
 בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת
 לרבים וגם לעצמי: 3 שאלו לשלוש פריסקלא
 ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: 4
 ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי
 אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלוש
 הקהלה בביתם: 5 שאלו לשלוש אפינטוס חביבי
 שהוא ראשית אכיא למשיח: 6 שאלו לשלוש
 מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשלוש
 אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי
 ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח: 8 שאלו
 לשלוש אמפליאס חביבי באדנינו: 9 שאלו לשלוש
 אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלוש אסטכים
 חביבי: 10 שאלו לשלוש אפליס הבחון במשיח
 שאלו לשלוש בני ביתו של אריסטובלוס: 11 שאלו
 לשלוש הורודיון קרובי שאלו לשלוש בני ביתו
 של נרקיסוס אשר הם באדנינו: 12 שאלו לשלוש
 טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלוש

אלהים נתמנו: 2 לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם: 3 כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה: 4 כי משמשת אלהים היא לשוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו: 6 כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת: 7 לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חייבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמוד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה: 11 וכזאת עשו מודעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין: 12 הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאנו לבשרכם אך לא להגביר התאות:

14 ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות: 2 יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אתו

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לשוב לו למען יבנה: 3 כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות

ועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי

אלהים אשר תשימו את גוויתכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבורתכם השכלית: 2 ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם: (aiōn g165) 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים: 4 כי כאשר בנוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים: 5 כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: 6 ויש לנו מתנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה: 7 ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה: 8 ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9 האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב: 10 באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו: 11 שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון: 12 שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה: 13 השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים: 14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: 15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם: 18 אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: 20 לכן אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה תחת על ראשו: 21 אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב:

כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד

רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים: 16 ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדרשנו: 18 אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך: 19 וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי: 20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתנאה כי אם ירא: 21 כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך: 22 לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם: 24 כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בזית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם: 25 כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם: 28 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות: 29 כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו: 30 כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה: 31 כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו: 32 כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יתן את כלם: (eleēsē g1653) 33 מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא: 34 כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 אל מי הקדימו וישלם לו: 36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן: (aiōn g165)

אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 28 כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיהו לפני לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: 30 ועתה מזה נאמר הנוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע: 32 ועל מזה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם

ממעשים כי התגנפו באבן נגף: 33 ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר וישעו: 2 כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת: 3 כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 6 והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים: 8 (Abyssos g12) אבל מזה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: 9 כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: 10 כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הכדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו: 13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד: 15 ואיך יגידו אם

11 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן: 2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באלהיו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר: 3 יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי: 4 אבל מזה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: 6 ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה: 7 ועתה מזה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם: 8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה: 9 ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם: 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הנוים מלאם על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הנוים אני מודבר וכפי אשר שלח הנוים אנכי את שריתי אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם: 15 כי אם געילתם

מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה: 21 אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים: 22 כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גוינתו: 24 כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: 25 אבל אם נקוה לאשר לא ראינוהו נחכה לו בסבלנות: 26 וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפניע בעדנו באנחות עמקות מדבר: 27 והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפניע בעד הקדושים: 28 והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם: 29 כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים: 30 ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם גם פאר: 31 ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו: 32 אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל: 33 מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק: 34 ומי הוא אישימים הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפניע בעדנו: 35 מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב: 36 ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחיה: 37 אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו: 38 ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד: 39 לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש: 2 כי גדול עצבוני ואין

תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמוד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא: 9 ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא: 10 ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה: 13 הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה: 14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה: 16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי: 18 כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי: 19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויוליכני שבי לתורת החטא אשר באברי: 24 אוי לי האדם העני מי יצילני מנוף המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו: [Romans 7:26]

לכן בשכלי הנני עבד לתורת האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא:]

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 2 כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות: 3 כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר: 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר המה לבשר בעניני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניני הרוח יחשבו: 6 כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום: 7 יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא כאשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה: 8 ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים: 9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: 10 ואם המשיח בקרבכם אז הנוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה: 11 ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויייתכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם: 12 לכן אחי חייבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר: 13 כי אם תחיו לפי הבשר מות תמותון ואם על ידי הרוח תמותו את מעללי הבשר חיה תחיו: 14 כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה: 15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אותו למען גם אתו נכבד: 18 כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו: 19 כי הבריאה תערג ועיניה תליוות להתגלות בני אלהים: 20 כי נכבשה הבריאה להבל לא

עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה: 14 אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא: 15 אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח: 16 ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא ליזכות מפשעים רבים: 17 כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי ערף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח: 18 לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים: 19 כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים: 20 אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא ערף ממנו החסד: 21 למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו: (aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד: 2 חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים: 5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחייתו: 6 באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גויית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מת הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו: 9 באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד: 10 כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגויית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת היותנו בבשר

הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע: 27 ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מזה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה: 28 לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה: 29 או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא: 30 כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: 31 ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

4 ועתה מזה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר: 2 כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהללה אך לא לפני האלהים: 3 כי הכתוב מזה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: 4 הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: 5 אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה: 6 כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה: 10 ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו: 11 ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה: 12 ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים בלבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: 13 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה:

5 לכן אחריו נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח: 2 אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עומדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 4 והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקווה: 5 והתקווה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו: 6 כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים: 7 הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישארו לבו: 8 אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים: 9 ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף: 10 כי אם נרצינו לאלהים כמות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו: 11 ולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי: 12 לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו: 13 כי

בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה 3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת שמעו חרון אף וחמה: 9 צרה ומצוקה על כל גפשו אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני: 10 וכבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: 11 כי אין משא פנים עם האלהים: 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו: 13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: 14 כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם: 15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות: 16 ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: 17 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים: 18 וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: 19 ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: 20 מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה: 21 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב: 22 אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש: 23 תתהלל בתורה ותגבל את האלהים בעברך את התורה: 24 כי שם האלהים בגללכם מחלל בנוים כאשר כתוב: 25 הן המוילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה: 26 לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה: 27 והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: 28 כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה: 29 כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומוילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

אֱלֹהֵה־רֹמַיִם

לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער: 22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים: 23 וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה: 24 על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו: 25 אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן: 26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושח כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרך כן בשלא כדרך: 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם: 28 וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן: 29 וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: 30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם: 31 נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים: 32 יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבר שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם:

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדרן תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדרן תעשה כמעשהו: 2 וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה: 3 ואתה בן אדם הדרן את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים: 4 או התבזו לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה: 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הנלות צדקת משפטו: 6 אשר ישלם לאיש כמעשהו: 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבר יתן את חיי העולמים: 8 ועל

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים: 2 אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש: 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוכן לבן האלהים בנבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו: 5 אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: 6 אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח: 7 לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלוש לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם: 9 כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעיתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם: 11 כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי: 12 והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי: 13 ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים: 14 מחייב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי: 16 כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר נבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: 17 כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה: 18 כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה: 19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה: 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה בבלתי היות להם להתנצל: 21 יען בדעתם את האלהים

ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי: 15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיוס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק: 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: 17 ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקרו אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות: 19 והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: 20 ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה: 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדוניתך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע: 22 אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב: 24 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו: 28 לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו: 31 ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

את כלי האניה אל הים: 20 ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה: 21 ופולוס עמד בתוכם אחרי האריכם בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם: 22 ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה: 23 כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו: 24 ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה: 25 על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי: 26 אך השלך נשלך אל אחד האיים: 27 ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת: 28 ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה: 29 וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוננים אל הים ויכספו לאור היום: 30 והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוננים גם מראש האניה: 31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע: 32 ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויורה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכול: 36 ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה וישילו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו

28 וכאשר נמלטנו גודע לנו כי שם האי מליטי:

2 והנכרים לא המעישו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר: 3 ופולוס אסף לו ערמות קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו: 4 ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמנו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבי פובליוס מושל למשכב בקרחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו: 11 ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים: 12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: 13 משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטילי: 14 ושם מצאנו אחים

למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 17 אל שר המאה לגדוד אנוסטוס ושמו יוליוס: 2 בהצילי אותך מן העם ומן הנזים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים: 19 על כן המלך אנרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לישבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לנזים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה: 21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: 22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובנזים: 24 ויהי הוא מצטרף כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנעון: 25 ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת ושעם אביע: 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת: 27 המלך אנרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה: 28 ויאמר אנרפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות נצרי: 29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה: 30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישיבים אתם: 31 ויסורו וחדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חוב מיתה או מוסרות: 32 ויאמר אנרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:

27 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים

אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים
 כאשר ידעת היטב גם אתה: 11 אם הרעתי ויש בי
 דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין
 בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל
 להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני: הרברים אשר שמו לו:

26 ויאמר אנרפס אל פולוס נתן לך לדבר
 בעד נפשך אז יצטרק פולוס ויושט את ידו ויאמר:
 2 מאשר אני את נפשי המלך אנרפס כי לפניך
 אצטרק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3
 כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין
 היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארך
 רוחך: 4 הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי
 בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל
 היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו
 להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת
 ביותר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט
 על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את
 אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להניע
 לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר
 התקוה הזאת אנרפס המלך שטנים אותי היהודים:
 8 מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים: 9
 הן לפניכם אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע
 הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשיתי בירושלים וגם
 קדושים רבים אני הסגרתי לבתי כלאים ברשיון
 אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו
 הסכמתי: 11 ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם
 פעמים רבות ואנסתים לגדף ואתהוללה בם עד
 מאד ואדרפם עד לערים אשר חוצה לארץ: 12
 ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים
 הגדולים ובמצותם: 13 והנה אדני המלך בצהרים
 בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים
 נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 14 ונפל כלנו
 ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית
 לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט
 בדרכנות: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי
 ישוע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על
 רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך

וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: 2 ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר: 3 את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר: 4 אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך: 5 כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצירים: 6 והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטנו על פי תורתנו: 7 ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפוהו מירדנו: 8 ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: 9 וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: 10 וירמזו ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם

הזה הנני מצטרק בלב בטוח על עניני: 11 אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחות: 12 ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: 13 גם אין ביכולתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי: 14 אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים: 15 ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים: 16 ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד: 17 ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן: 18 ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסאי: 19 אשר עליהם היה לעמוד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי: 20 או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי

עול בעמדי לפני הסנהדרין: 21 בלתי אם הדבר האחד שהוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם: 22 ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר בדרת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם: 23 ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת אתו ומבוא אליו: 24 ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח: 25 ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרר פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך: 26 והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירחו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו: 27 ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים:

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים: 2 והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעוהו את ריבם עם פולוס: 3 ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו לירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך: 4 ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב: 5 ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: 6 וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: 7 הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח: 8 והוא הצטרק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר: 9 ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: 10 ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר

את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם:

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה: 2 ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף: 5 ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאר: 6 ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון: 8 כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך רוח והפרושים מודים בשניהם: 9 ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים: 10 והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לדרת ולחטף אתו מתוכם ולהכניאו אל המצד: 11 ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי: 12 ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: 14 ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש הישב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם: 16 וישמע בן אחות פולוס את ארבעם וילך ויבא אל המצד ויגיד לפולוס: 17 ויקרא פולוס לאחר משרי המאות ויאמר אליו הולך את

הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: 18 ויקחהו ויוליכוהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך: 19 ויאחו שר האלף בידו ויסר עמו לברו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני: 20 ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת הישב את ענינו: 21 ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה עתה עמדים ומחכים להבשחתך: 22 וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: 23 ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה: 24 ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון: 25 ויכתב אגרת וזה תכן דבריה: 26 קלודיוס לوسیאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום: 27 את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא: 28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: 29 ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות: 30 ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום: 31 ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו לילה אל אנטפטרס: 32 וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישבו למצד: 33 והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס: 34 ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר: 35 אשמע את דבריך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:

וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס: 33 ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד: 35 ויהי כבואו עד המעלות וישארו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו: 37 וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית: 38 האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרוסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם: 40 וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

22

אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואחי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום: 4 וארדף את הדרך הזאת עד מות ואחי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים: 5 כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו: 6 ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים: 7 ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והאנשים אשר אתי ראו את האור ויראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו: 10 ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר

לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק: 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמנו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו: 14 ויאמר אליה אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפייהו: 15 כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו: 17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך: 20 ובהשפך דם אסטפנוס ערך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו: 21 ויאמר אלי לך כי אני אל הגיוס עד למרחוק אשלחך: 22 וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראו כי יחיה: 23 ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה: 24 ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו: 25 ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט: 26 וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא: 27 ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן: 28 ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה: 29 אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו: 30 וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא

צרכי ההלכים אתי: 35 ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח: 36 ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: 37 ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו: 38 וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: 2 שם מצאנו אניה עברת אל פינוקיא ונרד בה ונעבר: 3 ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: 4 ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים: 5 ויהי אחרי מלאות לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: 6 ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: 7 ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד: 8 וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: 9 ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות: 10 ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: 11 ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסנירהו בידי הגוים: 12 ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: 13 ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: 14 ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: 15 ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: 16

את האנשים האלה אשר אינם נוזלי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם: 38 לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם: 39 ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת: 41 ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:

20 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה: 2 ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3 וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמרו בלבו לשוב דרך מקדוניה: 4 וילכו אתו עד לאסיה סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרקוס וסקונדוס וניסו הדרבי ושימותיוס ומן אסיה טוכיקוס וטרופימוס: 5 ואלה הלכו לפניו ויוחילו לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם שבעת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: 8 ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם: 9 ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהארץ פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאהו מת: 10 וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקוהו ויאמר אל תבהלו כי נשמטו בו: 11 ואחר עלה ויבצע הלחם וישעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו: 12 והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד: 13 ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו: 14 ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני: 15 ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו

שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן: 4 ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטביל בשם ישוע האדון: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו: 7 ויהיו כלם כשנים עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חודשים ויש את לבם אל דברי מלכות האלהים: 9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היתה כשנתיים ימים עד כי שמעו כל ישיבי אסיה גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון: 11 וגבורות גדולות עשה האלהים על ידי פולוס: 12 עד כי גם הניחו סוודרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאיהם וגם הרוחות הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משיבי אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו: 14 והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם: 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים: 17 ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישיבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע: 18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו: 19 ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאו חמשת רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו

לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי: 22 וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניה והוא התמהמה עוד ימים באסיה: 23 ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה: 24 כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמיס להטביל בשם ישוע האדון: 25 ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיה כלה זה פולוס פתח והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים: 27 ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבז ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיה וכל ישיבי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים: 29 ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת ארסטרכוס אנשים מקדוניים וחברי פולוס במסעיו: 30 ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 וגם מקצת ראשי אסיה אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאהו לבו לבוא אל התאטרון: 32 ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאספו: 33 וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם: 34 והמה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים: 35 ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמיס המלכת הגדולה ולצלמה היוורד מן השמים: 36 ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר: 37 כי הבאתם

איננו רחוק מכל אחד ממנו: 28 כי בו אנחנו חיים ומתנועעים וקימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילידיו אנחנו: 29 והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם: 30 לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישבו: 31 יען אשר שני יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אותו מן המתים: 32 וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעינו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת: 33 ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופנוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמיהם:

18 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס: 2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים: 4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים: 5 וכבוא סילא וטימותיוס ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וכנדרפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הנוים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה: 10 כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי נוי גדול לי בעיר הזאת: 11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים: 12 ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים

19 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא

בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטביל הוא וכל אשר לו: 34 ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניו ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים: 35 ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: 36 ויגיד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: 38 ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויוציאו וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם:

17 ויהי אחרי עברם באמפוליס ובאפלוניא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית כנסת היהודים: 2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמם בדברי הכתובים: 3 פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם: 4 ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט: 5 ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם: 6 וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל יושבי תבל באו גם הלום: 7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע: 8 ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת: 9 ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום: 10 והאחים מהירו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים: 11

ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: 12 ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט: 13 ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את העם גם שמה: 14 וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשארו שם: 15 והמלוים את פולוס הוליכהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי בוא יבאו אליו במהרה וילכו: 16 ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותתחמץ רוחו בקרבו בראתו את העיר מלאה אליילים: 17 על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום עם הנקרים אליו: 18 וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפפפט הלז ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה: 19 ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופנוס ויאמרו הנוכל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע: 20 כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים לדעת מה ענינם: 21 כי האתיניים כלם וגם הנכרים הנרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: 22 ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: 23 כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אותו אני מגיד לכם: 24 האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידיים כי הוא ארון השמים והארץ: 25 גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: 26 ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים ונבולת מושבם: 27 למען יבקשו את האלהים אולי ימצאנהו ואף כי

בעיני סילא לשבת שם: 35 ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה ונם רבים אחרים עםם: 36 ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מזה המה: 37 ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס: 38 אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם: 39 ויהי רנז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: 40 ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: 41 ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק את הקהלות:

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: 2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאקיניון: 3 בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקומות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: 4 ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמור את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: 5 ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום: 6 ויעברו בפרוניא ובארץ גליטא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא: 7 וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח: 8 ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס: 9 וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: 10 וכראתו את המוחזק מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהבינו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: 11 ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס: 12 ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: 13 וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות

התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו: 24 ויעברו בפסדיא ויבאו אל פמפוליא: 25 וישמעיו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא: 26 ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה: 27 ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לנו פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון: 2 ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת: 3 ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה: 4 ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמם: 5 ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה: 6 ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה: 7 ויהי ברבות המחלוקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו: 8 והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינינו וביניהם כי שתר את לבבם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צווארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו: 12 ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים: 13 ויכלו

לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי: 14 שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו: 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דויד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה: 17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה: 18 נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו: 19 (aiōn g165) ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים: 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם יש לו מגידו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו: 22 וייתב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא: 24 יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: 25 לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס: 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח: 27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם: 28 כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים הצריכים: 29 אשר תרחקו מזבח אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם: 30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת: 31 ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: 32 ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים ויחזקום: 33 ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלום אל השליחים: 34 וייתב

הקים אותו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת: 36 כי דוד נוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 לכן אנשים אחרים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים: 39 ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו: 40 לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים: 41 ראו בנדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם: 42 ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויזהירו לעמוד בחדר האלהים: 44 ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף: 46 אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים: 47 (aiōnios g166) כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם: 49 (aiōnios g166) ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: 50 אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם: 51 והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון: 52 והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

14 ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב

בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך: 21 ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו: 22 ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: 23 ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע: 24 ודבר אלהים הולך רוב: 25 וישבו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקס:

13 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאל: 2 ויהי בשרתם את יהוה ובצינום ויאמר רוח הקדש הברילו לי את בר נבא ואת שאול למלאכה אשר קראתים לה: 3 ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחו: 4 והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: 5 ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת: 6 ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע: 7 אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאול ויתאו לשמע את דבר האלהים: 8 ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה: 9 ושאל הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו: 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: 11 ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו: 12 והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון: 13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגי אשר בפמפוליא

ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: 14 והמה נסעו מפרגי ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפסדיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם: 18 וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה: 19 וישמד שבעה נזים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה: 20 ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימין ארבעים שנה: 22 וכחסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע: 24 אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי רגלי: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת: 27 כי יושבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירוהו מלאו במשפטם אשר שפטו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחוהו בקבר: 30 אבל האלהים הקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע: 33 ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך: 34 ועל אשר

אליך את שמעון המכנה פטרוס: 14 והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: להעלותו אחרי הפסח לפני העם: 5 פטרוס היה וכאשר החלתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה: 16 ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש: 17 ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי אעצד לאלהים: 18 ויהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים התשובה לחיים: 19 והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פיניקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם: 20 ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע: 21 ותהי עמם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון: 22 וישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא: 23 ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון: 24 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב: 25 וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול וימצאו אותו ויביאם אל אנטיוכיא: 26 ויהיו יושבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים: 27 ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא: 28 ויקם אחד מהם ושמו אנבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישרי תבל ויהי כן בימי קלודיוס: 29 ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה: 30 וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול: 12 בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל: 2 וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב: 3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות: 4 ויאחז אותו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע

מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיו: 23 ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו: 24 ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי: 27 וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר: 31 ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו ליזכרון לפני האלהים: 32 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך: 33 ואמחר ואשלח אליך ואתה הישבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יוחנן: 38 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובנבונה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו: 39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגוהו בהוקיעם אותו על העץ: 40 אותו

11 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: 3 אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם: 4 ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר: 5 מתפלל הייתי בעיר יפו ואדרם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי: 6 והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים: 7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו: 10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה: 11 והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין: 12 ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האיש: 13 ויגר לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא

התלמידים לילה ויורידהו בסל בעד החומה: **10** ואיש היה בקסרין ושמר קרניליוס שר מאה 26 ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: **27** ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע: **28** ויהי אתם יוצא ובא בירושלים: **29** ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידברר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו: **30** וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחוהו אל טרסוס: **31** ויהי שלום לקהלות בכל מקמות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש: **32** ויהי בסבב פטרוס בכל המקמות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד: **33** וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים: **34** ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: **35** ויראו אותו כל ישרי לד והשרון ויפנו אל האדון: **36** ותלמידה ביפו ושמה טביתא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: **37** ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה: **38** ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם: **39** ויקם פטרוס וילך אתם ובכאו העלה אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: **40** ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה ויאמר טביתא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעורר: **41** וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: **42** ויודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון: **43** ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמר שמעון:

הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים: 26 האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה והיא חרבה: 27 ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל נגזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: 32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חיו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע: 36 ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל: 37 ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא: 38 ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח: 40 ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסריין:

9 ושאל עודנו יפח זעם ורצח על תלמידיו האדון ויבא אל הכהן הגדול: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הלך וקרר לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר

בדרבנות: 6 והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל: 12 וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושך בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל: 16 כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרנע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק: 20 וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים: 21 וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביר בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישיבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו: 24 ויודע לשאול ארבע והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתו: 25 ויקחו אותו

אשר עשיתם להשתחות להם והגלית אתכם מהלאה לבבל: 44 משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה: 45 ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: 46 והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב: 47 ושלמה בנה לו בית: 48 אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: 49 השמים כסאי והארץ הדרם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מגוחתי: 50 הלא את כל אלה ידי עשתה: 51 קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם: 52 מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו: 53 אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: 54 ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם: 55 והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים: 56 ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים: 57 ויצעקו בקול גדול ויאמרו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד: 58 וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באבנים והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: 59 ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי: 60 ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ויישן:

8 ושאל גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים: 12 וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול: 3 ושאלו החריב את הקהלה וישוטט בבתים ויסחב משם

נהרים לפני שבתו בחרן: 3 ויאמר אליו לך לך ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי: מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך: 25 ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן 4 ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות האלהים להם תשועה והם לא הבינו: 26 ויהי ביום אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן: 6 ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 7 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: 8 ויתן לו את ברית המילה ובכך הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות: 9 ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: 10 ויצילהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים ושימהו שליט על מצרים ועל כל ביתו: 11 ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל: 12 וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה: 13 ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה: 14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש: 15 וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו: 16 ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: 17 ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים: 18 עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: 19 וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם: 20 בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים: 21 וכאשר השלך אספה אתו בת פרעה ותגדלהו לה לבן: 22 וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים: 23 ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל: 24 וירא איש אחד מעשק חנם

על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם: 24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים

את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: 25 ואיש אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם: 26 וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: 27 ויביאו אתם ויעמידם לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר: 28 הלא צוה ציונו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה: 29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם: 30 אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים: 32 ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעם בקולו: 33 ויהי כשמעם ויתרגזו ויתעצו להרוג אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט: 35 ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם: 36 כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין: 37 ואחר כן קם יהודה הנגילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו: 38 ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר: 39 ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים: 40 וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצוו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם: 41 ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן: 2 ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוו לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את השלחנות: 3 לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה: 4 ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר: 5 וייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס נר אנטיוכיא: 6 את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: 7 ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאוד וגם ההמון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: 8 ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם: 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס: 10 ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו: 11 ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים: 12 ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפוהו ויביאהו לפני הסנהדרין: 13 ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה: 14 כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה: 15 ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

7 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו: 2 ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם

אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם
 כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: 22 כי בן
 ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה
 עמו אות הרפואה הזאת: 23 ואחרי הפטרום באו
 אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם
 הכהנים הגדולים והזקנים: 24 ויהי כאשר שמעו
 את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו
 אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ
 ואת הים ואת כל אשר בם: 25 אשר אמרת בפי
 עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק: 26
 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
 ועל משיחו: 27 כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיס
 פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך
 הקדוש אשר משחת: 28 לעשות את אשר ידך
 ועצתך מקדם גזרה להיות: 29 ועתה אדני ראה
 את גערתם ותן לעבדך לדבר את דברך בכל
 בטחון לבם: 30 בנשתך את ירך למרפא ולתת
 אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש: 31 ויהי
 כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם
 וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים
 בבטחון לבב: 32 וקהל המאמינים היה להם לב
 אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו
 לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: 33 ובגבורה
 גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע
 וחסד גדול נמשך לכלם: 34 כי לא היה בהם חסר
 דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו
 את כסף מחירם: 35 וישימהו לרגלי השליחים
 ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: 36 ויוסף אשר
 כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה
 איש לוי אשר נולד בארץ כתיים: 37 גם לו היה
 שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי
 השליחים:

5 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה
 מכר את אחזתו: 2 ויקח מן המחיר ויסתירהו
 ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי
 השליחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא
 השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר

פתאם הגליו וקסליו: 8 ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים: 10 ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושמונו על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה וישתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך: 13 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח: 15 ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו: 16 ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם: 17 ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם: 18 והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח: 19 לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: 20 למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: 21 אשר צריך כי יקבלהו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם: 22 (aiōn g165) הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: 23 והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא שהוא ונכרתה מעמיה: 24 וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה: 25 אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה: 26 לכם בראשונה העמיד

האלהים את עבדו ישוע וישלחהו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעליכם:

4 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: 2 כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים: 3 וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב: 4 ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים: 5 ויהי ממחרת ויקהללו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים: 6 וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול: 7 ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת: 8 וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל: 9 אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע: 10 יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא: 11 והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה: 12 ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע: 13 ויהי כאשר ראו את בשחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו עליהם ויכירו כי התהלכו עם ישוע: 14 ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר: 15 ויצו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתעצו יחדו: 16 ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הגה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישיבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו: 17 אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ נזהירה אתם בנערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה: 18 ויקראו אתם ויצווים אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: 19 ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם: 20 כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו: 21 ויוסיפו לגער במ ופטרו

כי מלאי עסיס המה: 14 אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי: 15 כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: 17 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם חזיונות יראו וזקניכם חלמות יחלמו: 18 וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו: 19 ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בנבואות ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו בתוכם כאשר ידעתם גם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידעתו מקום לקחתם ובידי רשעים הוקעתם והרגתם אתו: 24 והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות כאשר נמנע מן המות לעצר אתו: 25 כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשירי ישכן לבטח: 27 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: (Hadēs g86) 28 תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך: 29 אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת: (Hadēs g86) 32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו: 33 ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר

3 ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש: 3 ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו: 5 וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף זהב אי לי אבל את אשר בידי אנחנו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך: 7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו

מעשי השליחים

השרות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 וגם נודעה זאת לכל ישיבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה יושב ופקדתו יקח אחר: 21 ועל כן מן הצורך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו: 22 החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קיומו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה: 24 ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו: 25 לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים: 6 ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו: 7 וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתיים ומדים ועילמים וישיבי אדם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיה: 10 פרוניא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קורני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות האלהים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תחיה זאת: 13 ואחרים לענו ויאמרו

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד: 2 עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים: 4 ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני: 5 כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבילו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו: 8 אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ: 9 ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישארו ענו מנגד עיניהם: 10 ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה: 12 ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו יושבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו: 15 ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים ויאמר: 16 אנשים אחים מן הצורך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל

אחרי קומו מעם המתים: 15 ויהי אחרי אכלם אמר
 ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב
 אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת
 כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי: 16 ויאמר
 אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר
 אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו
 נהג את צאני: 17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון
 בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס על כי אמר
 אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני
 את כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו
 ישוע רעה את צאני: 18 אמן אמן אני אמר לך
 בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך
 אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך
 ואחר יחגרך ונשאך אל אשר לא תחפץ: 19 וכל
 זאת דבר לרמז על המיתה אשר יכבד בה את
 האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך
 אחרי: 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר
 ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת
 הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסוך:
 21 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני
 וזה מה הוא: 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי
 ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך אחרי: 23
 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד
 ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך
 אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך: 24
 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל
 זאת וידענו כי עדותו נאמנה: 25 ויש עוד מעשים
 רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם
 לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכיל
 את הספרים אשר יכתבו אמן:

המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: 11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים יושבים במקום אשר שמו שם את נופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו: 13 ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחחו: 14 ויהי בדבריה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזה הנידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע אל תנעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובדברו זאת הראה אתם את ידי ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: 21 ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח אתכם: 22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש: 23 והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: 25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידי את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמדם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ידך הנה

ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם מאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי: 29 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים: 30 והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה: 31 אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו:

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם: 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה: 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: 5 ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אתו אין: 6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים: 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים: 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים: 9 ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם נחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל: 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדגים אשר אחזתם עתה: 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו: 12 ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם וגם את הדגים: 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו

הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם נכתא: 14 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו: 15 ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלכם את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכוהו: 17 וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוך: 19 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: 21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה

תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים המגדלית: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנך: 27 ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל פיו: 30 ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: 2 ותרחץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחאו: 3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: 4 וירצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: 7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם

לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול: הכהנים הסגירוך אלי מזה עשית: 36 ויען ישוע
16 ופטרס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא
את פטרס פנימה: 17 ותאמר האמה השערת אל פטרס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר
אינני: 18 והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרס עמד
עמם ומתחמם: 19 וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 ויען אתו ישוע אנכי בגלוי
דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה
ולא דברתי דבר בסתר: 21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים
את אשר אמרתי: 22 ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי
ויאמר הכוזאת תענה את הכהן הגדול: 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם
טוב מדוע תסטרני: 24 וישלחו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול: 25 ושמעון פטרס עמד
ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני: 26 ויאמר איש מעבדי הכהן
הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרס את אזנו הלא ראיתיך עמו בתוך הגן: 27 ויסף פטרס לכחש
ופתאם קרא התרגנול: 28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא
נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר
על מה תאשימו את האיש הזה: 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו
אליך: 31 ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין
לנו רשיון להמית איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמוז אי זה מות עתיד הוא למות: 33 וישב
פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים: 34 ויען אתו ישוע
המלבך תדבר זאת או אחרים הנידו לך עלי: 35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי

19

אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים: 2 וישרנו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אותו על ראשו ויעטשו לבוש ארגמן: 3 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי: 4 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: 6 ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם והצליבהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: 8 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד: 9 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי לשלחך: 11 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך: 12 אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה

את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפארך: 2 כאשר נתת לו השלמן על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו: 3 ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 4 אני פארתיך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות: 5 ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם: 6 את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו: 7 ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: 8 כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: 9 אני בעדם אעזיר לך לא בעד העולם אעזיר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה: 10 וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי בהם: 11 ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו: 12 בהיותי עמם בעולם אני נצרתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האברון למלאת דבר הכתוב: 13 ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: 14 אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: 15 ולא אעזיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצדם מן הרע: 16 מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם: 17 קדש אתם באמתך דברך אמת הוא: 18 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם: 19 והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: 20 אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעזיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברים: 21 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: 22 ואני נתתי

18 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לחל קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: 2 וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: 3 ויקח יהודה את הגדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק: 4 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: 5 ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם: 6 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה: 7 ויסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 8 ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו: 9 למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד: 10 ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס: 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל דגנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי: 12 אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרוהו: 13 ויוליכוהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא: 14 הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם: 15 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע

תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: 17 את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו: 18 אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה: 19 אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם: 20 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: 21 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: 22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם: 23 השנא אתי ישנא גם את אבי: 24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: 25 אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני: 26 ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי: 27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

16

את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו: 2 הנה ינדרו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים: 3 וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו: 4 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרו כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתי עמכם: 5 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך: 6 אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: 7 אולם האמת אניד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחתי אליכם: 8 והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט: 9 על החטא כי לא האמינו בי: 10 ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: 11 ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה: 12 עוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת עתה: 13 ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי

אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי: 12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו: 15 אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו: 16 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: (aiōn g165) 17 את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעוהו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוכם: 18 לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם: 21 מי אשר מצותי אתו וינצרן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבו ואליו אתודע: 22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו: 24 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם: 26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הנגדתי לכם: 27

15 אנכי הנפן האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פרי: 3 אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בנפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי: 5 אנכי הוא הנפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: 10 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו: 11 את אלה דברתי אליכם בעבור תחיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו: 14 ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדני כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: 16 לא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר

בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: 2 ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: 3 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב: 4 ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה: 5 ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה: 6 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי: 7 ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: 9 (aiōn g165) ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם: 11 כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים: 12 ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם: 13 אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: 14 לכן אם המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: 15 כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו: 17 אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחוהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלחי: 21 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויתראו תלמידיו ויתמחו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: 23 ואחד

14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו: 2 בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הלך להכין מקום לכם: 3 והיה כי הלכתי והכינתי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר

קבורתי צפנה זאת: 8 כי העניים תמיד המה עמכם ואני אינני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה למעני היה הקול הזה כי אם למענכם: 31 עתה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתים: 32 ואת הנהשאי מעל הארץ אמשך 10 וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר: כלם אלי: 33 וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא 11 כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע: 12 ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים: 13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב: 15 אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתנות: 16 וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע וזכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים: 18 על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה: 19 והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אנני לראות את ישוע חפצנו: 22 ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע: 23 ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרנר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה: 25 האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח: (aiōnios g166) 26 החפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי: 27 עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם אוסיף לפאר: 29 והעם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים

13 ולפני חג הפסח כשידיע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את

ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 22 וגם ויאמר אליהם ישוע התירו אתו וילך לדרכו: 45 עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך: את אשר עשה ישוע האמינו בו: 46 ומקצתם הלכו ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון: 25 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יהיה גם כי ימות: 26 וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: (aion) 27 ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם: 28 ויהי אחר דברת זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא: 31 והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרים כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה: 32 ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 33 ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד: 34 ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה: 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו: 37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות: 38 ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: 40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים: 41 וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עינו למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: 42 ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתי: 43 ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא: 44 ויצא המת וידיו ורגליו כרוכות בתכריכין ופיו לושים בסודר

12 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר אתו מעם המתים: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: 3 ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשה בה את רגלי ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת: 4 ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: 5 מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר נתן לעניים: 6 והוא לא דבר את זאת מחמלתו על העניים כי אם נגב היה וכיס הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו: 7 ויאמר ישוע הניחה לה ליום

כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן: 14 אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי: 15 כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן: 16 וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה

תאמינו לי: 38 ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו: 39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם: 40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם: 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה: 42 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11

ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה: 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותננב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: 3 ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: 6 ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם: 7 מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה: 9 ויען ישוע הלא שנים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו: 11 כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו: 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: 14 אז גלה ישוע את אונם ויאמר אליהם לעזר מת: 15 ושמוח אני בנללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו: 17 ויבא ישוע וימצאם זה ארבעה ימים שכב בקבר: 18 ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס: 19 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על אחיהן: 20 ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית: 21 ותאמר מרתא אל

ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי: 19 ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רבים מהם שד בו ומשנע הוא למה תשמעו אליו: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים: 22 ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: 23 ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם: 27 צאני תשמענה את קולי ואני ידעתיך ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מיד: 29 (aion g165, aionios g166) האב אשר נתן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב: 30 אני ואבי אחד אנחנו: 31 אז ירימו היהודים כפעים בפעם אבנים לסקלו: 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם תסקלני: 33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גרפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים: 34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם: 35 הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר: 36 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: 37 אם לא אעשה את מעשי אבי אל

הלא זה הוא הישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו נפקחו עיניך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארנה עיני: 12 ויאמרו אליו איז ויאמר לא ידעתי: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הפרושים: 14 והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה: 15 ויוסיפו לשאל אותו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב ביניהם: 17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא: 18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדי הנרפא: 19 וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 20 ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו: 22 כזאת דברו וילדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: 23 על כן אמרו וילדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו: 24 ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה: 26 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: 27 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבדו גם אתם להיות תלמידיו: 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה: 29 אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא: 30 ויען האיש ויאמר אליהם

זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני: 31 והנה ידענו כי את החטאים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו ישמע: 32 מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם: (aiōn g165) 33 לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכול לעשות מאומה: 34 ויענו ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהרפהו החוצה: 35 וישמע ישוע כי הרפהו החוצה ויפגשוהו ויאמר אליו התאמין בבן האדם: 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו: 37 ויאמר אליו ישוע הן ראית אותו והמדבר אליך הנה זה הוא: 38 ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו: 39 ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורון: 40 ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים: 41 ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בככם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם תעמד:

10 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר נגב ופריץ הוא: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן: 3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו: 5 ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו: 6 המשל הזה דבר ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם: 7 ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן: 8 כל אשר באו לפני נגבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם: 9 אנכי הדלת איש כי יבוא בי יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה: 10 הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם: 11 אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן: 13 השכיר ינוס

בחטאים כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאים כי כזב הוא ואבי הכזב: 45 ואני יען דברי האמת תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם לא תאמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואם ישוע מה שנים מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר: 29 ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדך כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי אתם: 32 וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין: 33 ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו: 34 ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא: 35 והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (aiōn g165) 36 לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו: 37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוכם: 38 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם: 39 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם: 40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים: 42 ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני: 43 מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו ידבר

9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו: 2 וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל: 4 עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל: 5 בהיותי בעולם אור העולם אני: 6 ויהי כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיש מן הרוק וימרח את הטיש על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחק ויבא ועיניו ראות: 8 ויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפנים כי עור הוא

אתות רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו: 33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34 תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי וישתה: 38 המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר: 40 ורבים מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: 42 הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח: 43 ומהי מחלקת בתוך העם על אדותיו: 44 ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישוּבו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אותו: 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה: 47 ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם: 48 הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה: 50 ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 התשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לביתו:

8 וישוע הלך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמד: 3 ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך: 4 ויאמרו אליו

לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: (aiōnios)

55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת (g166)
הוא משקה: 56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא
ילין בי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב החי ואנכי
חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי: 58
זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר
אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם
הזה יחיה לעולם: (aiōn g165) 59 כזאת דבר בבית
הכנסת בלמדו בכפר נחום: 60 ורבים מתלמידיו
כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע
אתו: 61 ויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על
זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול: 62 מה
אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה
שם לפניו: 63 הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין
בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח
המה וחייה המה: 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו
כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים
ומי המוסר אתו: 65 ויאמר על כן אמרתי לכם
כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת
אבי: 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור
ולא יספו להתהלך אתו: 67 ויאמר ישוע אל שנים
העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני: 68
ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי
עולמים עמך: (aiōnios g166) 69 ואנחנו האמנו ונדע
כי אתה המשיח בן אל חי: 70 ויען אתם ישוע הלא
בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא:
71 זאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי
עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:

7 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ
הגליל הלך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה
על אשר בקשו היהודים להרגו: 2 ויקרב חג
היהודים הוא חג הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום
ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידך
את המעשים אשר אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש
דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה
עשה כאלה הגלה אל העולם: 5 כי אחיו גם הם
לא האמינו בו: 6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה

ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים
 למען לא יאבד מאומה: 13 ויאספו וימלאו שנים
 עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים
 הנותרים לאכליהם: 14 ויהי כראות האנשים את
 האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא
 באמת הנביא הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבאו
 ויתפשחו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל
 ההר הוא לבדו: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו
 אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל
 כפר נחום: 17 ויכס אתם החשך וישוע לא בא
 אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19
 והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או
 שלשים ריס ויראו את ישוע מתהלך על הים הלך
 וקרב אל האניה ויראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא
 אל תיראו: 21 וייאללו לקחת אתו אל האניה ורגע
 הניעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה: 22
 ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים
 כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה
 תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה
 אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: 23 ואניות אחרות
 באו מטיברים קרוב למקום אשר אכלו שם את
 הלחם בברכת הארון: 24 ויהי כראות המון העם
 כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם
 באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: 25
 וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי
 מתי באת הלם: 26 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן
 אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני
 כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27
 אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל
 הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנונו לכם
 כי בו חתם חותמו אביו האלהים: 28 (aiōnios g166)
 ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: 29
 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי
 תאמינו בזה אשר הוא שלחו: 30 ויאמרו אליו מה
 אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה
 תפעל: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר
 כתוב לחם מן השמים נתן לנו למאכל: 32 ויאמר

אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן
 לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את
 הלחם מן השמים האמתי: 33 כי לחם אלהים הוא
 היוֹרֵד מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו
 אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר
 להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי
 לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד: 36 ואני
 הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו:
 37 כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי
 לא אהרפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא
 לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: 39 וזה רצון האב
 אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי
 אם אקימנו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלחי אשר
 כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים
 ואני אקימנו ביום האחרון: 41 (aiōnios g166) וילנו
 עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד
 מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף
 אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר
 מן השמים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר אליהם אל
 תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא אלי
 בלתי אם ימשכוו אבי אשר שלחני ואני אקימנו
 ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנביאים וכל בניך
 למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא
 אלי: 46 לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא
 מאת האלהים הוא ראה את האלהים: 47 אמן אמן
 אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים: 48 (aiōnios g166)
 אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני
 כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 49 אבותיכם אכלו
 את המן במדבר וימתו: 50 זה הוא הלחם הירד
 מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: 51
 אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן
 הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אתנו הוא
 בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם: 52 (aiōn g165)
 ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל
 זה לתת לנו את בשרו לאכל: 53 ויאמר אליהם
 ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את
 בשר בן האדם ושיתם את דמו אין לכם חיים
 בקרבכם: 54 האכל את בשרי והשתה את דמי יש

תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת: 15 וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: 16 ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה כזאת בשבת: 17 ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: 18 אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: 19 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: 20 כי האב אהב את הבן ומראהו אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תתמהו: 21 כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ: 22 כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: 23 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: 24 אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: 25 אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו: 26 כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו: 27 ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: 28 אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: 29 ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט: 30 לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני: 31 אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה: 32 יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא: 33 אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת: 34 ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעון: 35 הוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כשעה לאורו: 36 ואני יש לי

6 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותתיו אשר עשה עם החולים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: 4 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה לחם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: 7 ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא לחם לקחת לו איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דגים אך אלה מה המה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר: 11 ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה גם מן הדגים כאות נפושם: 12 ויהי כאשר שבועו

במשתחווים כאלה חפץ האב: 24 האלהים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמחהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו: 35 הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חרשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר: 36 והקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר: (aiōnios g166) 37 כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר: 38 אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים: 41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמריך נאמין כי באזינינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא המשיח מושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגליל: 44 כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד: 45 ויהי הוא בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם הם עלו לחג את החג: 46 ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליין ואיש

5 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 12 ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: 3 שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיהלים לתנועת המים: 4 כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו: 5 ואיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמנה שנה: 6 וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא: 7 ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובשרם אבא וירד אחר לפני: 8 ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך: 9 וכרנע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה: 10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך: 11 ויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך: 12 וישאלו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: 14 ויהי אחרי כן וימצאו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל

נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: (aiōnios g166) 17 כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם: 18 המאמין בו לא ירון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד: 19 וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם: 20 כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו: 21 אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים: 22 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם וישבל: 23 וגם יוחנן היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו: 24 כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר: 25 ויהי ריב בין תלמידיו יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה: 26 ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו: 27 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 28 ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו: 29 אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אותו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה: 30 הוא יגדל הלוך וגדל ואני אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו: 33 ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו: 36 כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו: (aiōnios g166)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם

תחת התאנה אנכי ראיתיך: 49 ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת בשלשה ימים תקימונו: 21 והוא דבר על ההיכל התאנה ראיתיך האמנת הנה נדלות מאלה תראה: גויתו: 22 ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו 51 ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים:

2 וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: 3 ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מזה לי ולך אשה עתי עדין לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו: 6 והנה ששה כדרי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים למהרתם שתיים או שלש בתים יכיל כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה: 8 ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו: 9 וישעם רב המסבה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן: 10 ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 11 זאת תחלת האותות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 12 ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם: 13 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האותות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים: 4 ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן הכי טוב ישוב אל בטן אמו ויולד: 5 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים: 6 הנוול מן הבשר בשר הוא והנוול מן הרוח רוח הוא: 7 אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להוליד מלמעלה: 8 הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנוול מן הרוח: 9 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת: 10 ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת: 11 אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: 12 אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים: 13 ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים: 14 וכאשר הנביא משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא: 15 למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: (aionios) 16 כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר

לפני ואני נקלתי מזהתיר שרוך נעליו: 28 זאת
היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן
מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע
בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא חטאת
העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא
איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא
ידעתיו כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני
לטבל במים: 32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח
כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: 33 ואני
לא ידעתי אולם השלח אתי לטבל במים הוא
אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו
הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני
ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: 35 ויהי
ממחרת יוסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו:
36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שה
האלהים: 37 ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו
אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחרי וירא אתם הלכים
אחרי ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו
רבי פרושו מורי איפה תלך: 39 ויאמר אליהם
באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו
ביום ההוא והעת כשעה העשירית: 40 ואחד מן
השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחרי ויאמר
אנדריו אחי שמעון פטרוס: 41 הוא פגש בראשונה
את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו
אשר תרגמונו כריסטוס: 42 ויילכחו אל ישוע ויהי
כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא
כיפא אשר תרגמונו פטרוס: 43 ויהי ממחרת ויואל
ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר
אליו לך אחרי: 44 ופילפוס היה מבית צידה עיר
אנדריו ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר
אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה
והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת: 46 ויאמר
אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו
בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו
ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו
רמיה: 48 ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען
ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך

בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים
ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל
האלהים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה
כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחיים היו אור בני
האדם: 5 והאור בחשך זרח והחשך לא השינו: 6
ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן: 7 הוא
בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם
על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם להעיד על
האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא
אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם
והעולם לא הכירו: 11 הוא בא אל אשר לו ואשר
המה לו לא קבלהו: 12 והמקבלים אותו נתן עז
למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו: 13
אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ
גבר כי אם מאלהים נולדו: 14 והדבר נהיה בשר
וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד
לאביו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא
לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי
היה לפני כי קדם לי היה: 16 וממלואו לקחנו
כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה
והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: 18 את
האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר
בחק האב הוא הודיע: 19 וזאת היא עדות יוחנן
בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים לשאל
אתו מי אתה: 20 ויודה ולא כחש ויודה לאמר
אני אינני המשיח: 21 וישאלו אתו מי אפוא אתה
האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא:
22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו
דבר מה תאמר עליך: 23 ויאמר אני קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא:
24 והמשלחים היו מן הפרושים: 25 וישאלהו
ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך
המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען אתם יוחנן
ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד אשר
לא ידעתם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה

לידי אנשים חטאים ולהצלב וכיום השלישי קום
יקום: 8 ותזכרנה את דבריו: 9 ותשבנה מן
הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי
העשר ולכל האחרים: 10 ומרים המגדלית ויוחנה
ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו
המדברות אל השליחים את הדברים האלה: 11
ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו
להן: 12 ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא
ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו
משתומם על הנהיה: 13 והנה שנים מהם היו
הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים
כששים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדברו איש
אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברם
ובהתוכם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם: 16
ועיניהם נאחזו ולא יכירוהו: 17 ויאמר אליהם מה
המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים
בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים: 18 ויען האחד
אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר
בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים האלה:
19 ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע
הנצרי אשר היה איש נביא נבור בפעל ובאמר
לפני האלהים ולפני כל העם: 20 ואת אשר כהנינו
הגדולים וזקנינו הסנירהו למשפט מות ויצלבהו:
21 ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לנאל את ישראל
ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה:
22 והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו
בבקר לבא לקבר: 23 ולא מצאו את גייתו ותבאנה
ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים
כי הוא חי: 24 וילכו אנשים משלנו אל הקבר
וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: 25
ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין
בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח
היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו: 27
ויחל ממושה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל
הכתובים הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכפר
אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו:
29 ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע

16 על כן איסרנו ואפטרנו: 17 ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג: 18 ויצעקו כל המונים ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא: 19 והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 20 ויסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע: 21 והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב: 22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים: 24 ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם: 25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר הוליכהו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע: 27 וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו: 28 ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשרים אשר לא היניקו: 30 אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו: 31 כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש: 32 וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל: 35 והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע ישוע נא את נפשו אם הוא המשיח בחר האלהים: 36 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: 38 וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחר מאנשי הבליעל התלויים גרפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלולה מן הקבר: 3 ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים: 5 ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים: 6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר: 7 כי צריך בן האדם להמסר

בוא לידי נסיון: 41 והוא נפרד מהם הרחק כקלע
 אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר: 42 אבי אם
 רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי
 כרצוני כי אם כרצונך: 43 וירא אליו מלאך מן
 השמים ויחזקהו: 44 ויבאו עליו חבלי מות ויוסף
 להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים
 לארץ: 45 ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים
 וימצאם ישנים מיגון: 46 ויאמר אליהם למה תישנו
 קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון, עודנו
 מדבר והנה המון ואחר משנים העשר הנקרא
 יהודה הלך לפניו ויקרב אל ישוע לנשק לו: 48
 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את
 בן האדם: 49 והאנשים אשר אתו ראים את אשר
 יהיה ויאמרו אליו ארנינו הנכה בחרב: 50 ויך
 אחד מהם את עבר הכהן הגדול ויקצץ את אזנו
 הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע
 באזנו וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים
 ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו
 על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות: 53 ואהי
 אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם
 זאת היא שעתכם ושלטן החשך: 54 ויתפשו אותו
 ויוליכוהו ויביאהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך
 אחריו מרחוק: 55 ויהי כי בערו אש בתוך החצר
 וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם: 56 ותראהו
 השפחה וישב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה
 היה עמו: 57 ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתי: 58
 ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם
 ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני: 59 ואחרי עבר
 כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה
 עמו כי אף הוא גלילי: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא
 ידעתי מה אתה אומר והוא עודנו מדבר והתרנגול
 קרא: 61 ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס
 את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא
 התרנגול תכחש בי שלש פעמים: 62 ויצא פטרוס
 החוצה וימרר בככי: 63 והאנשים אשר אחזו את
 ישוע התעללו בו ויכהו: 64 ויחפו את ראשו ויכהו
 על פניו וישאלהו לאמר הנבא מי הוא ההלם

23 ויקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס: 2
 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית
 את העם ומנע אותו מתת מס אל הקיסר באמרו
 כי הוא מלך המשיח: 3 וישאלהו פילטוס לאמר
 האתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה
 אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל
 המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה: 5 והם
 התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל
 יהודה החל מן הגליל ועד הנה: 6 ויהי כשמע
 פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי:
 7 וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו
 אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים
 האלה: 8 וישמח הורדוס עד מאד כראותו את
 ישוע כי מימים רבים אוה לראתו על כי שמע
 את שמעו ויקן לראתו אות אשר יעשה: 9 וירב
 לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר: 10 ויעמדו
 הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו
 שטנה: 11 ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו
 וילבש אותו בנד זהורית וישלחהו אל פילטוס:
 12 ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים
 יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם: 13 ויקרא
 פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם:
 14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה
 כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא
 מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר
 אתם טוענים עליו: 15 וגם הורדוס לא מצא כי
 שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות:

התאנה ואת כל העצים: 30 כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ: 31 ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים: 32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

22 ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגוהו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושירי החיל איך ימסרנו אל ידם: 5 וישמחו ויאתו לתת לו כסף: 6 ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון: 7 ויבא יום המצות אשר זבח יזבח בו הפסח: 8 וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכימו לנו את הפסח ונאכלה: 9 ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: 14 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענתי: 16 כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים: 17 ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם: 18

הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים: 19 ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני: 20 וכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא חברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם: 21 אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן: 22 כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: 23 והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת: 24 וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב להיות הגדול בהם: 25 ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושלישיהם יקראו עשי חסד: 26 ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמושרת: 27 כי מי הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוכם כמו המשרת: 28 ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בנסיונתי: 29 לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות: 30 למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר האדון שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים: 32 ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: 33 והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית האסורים גם למות: 34 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרנגול היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתי: 35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל דבר: 36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישארו וכן גם את התרמיל ואשר אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: 38 ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די: 39 ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: 40 ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי

בדבר לפני העם ויתמדהו על מענהו ויחרישו: על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות
27 ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים
המתים וישאלהו לאמר: 28 מורה משה כתב לנו ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 7
כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את וישאלהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה
אשתו והקים זרע לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחים הוא האות לעת היותה: 8 ויאמר ראו פן תתעו כי
והראשון לקח אשה וימת לא בנים: 30 ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים: 31 ויקח אתה השלישי
וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו: 32 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחית המתים
למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה: יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה: 11 והיה
34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה: 35 והזכים לנחל את
העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה: 36 כי לא יוכלו עוד למות כי
שויים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו
המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איננו אלהי המתים כי
אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: 40 ולא ערבו עוד את
לבם לשאל אותו דבר: 41 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד: 42 והוא דוד
אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני: 43 עד אשית איביך הדם לרגליך: 44 הנה דוד
קרא לו אדון ואיך הוא בנו: 45 ויאמר אל תלמדיו באזני כל העם: 46 הזהירו מן הסופרים החפצים
להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת
מסכות הראש בסעודות: 47 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה
משפט על יתר יקחו:

21

ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: 2 וירא גם אלמנה עניה
נתנת בו שתי פרוטות: 3 ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: 4 כי
כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה: 5 ויהי באמרם

הביאו אתם הנה והרגנו אתם לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבם אל בית פני ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו והביאו: 31 וכי ישאל אתכם איש למה תתירוה כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר: 34 ויאמרו האדון צריך לו: 35 ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע: 36 ובנסעו הציגו את בגדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר: 38 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים: 39 ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך: 40 ויען ויאמר אני אומר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים: 41 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר: 42 לוי ידעת אף את בעור יומך הוזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך: 43 כי ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך: 44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 45 ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו: 46 ויאמר אליהם הן כתוב בתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו: 20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3

מנעורי: 22 וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי: 23 ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: 25 כי נקל לנמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים: 26 ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע: 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים: 28 ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר אליהם אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים: 30 ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים: (aiōn g165, aiōnios g166) 31 ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם: 32 כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו: 33 ואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום: 34 והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר: 35 ויהי בקרב אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: 36 וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת: 37 וינידו לו כי ישוע הנצרי עובר: 38 ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני: 39 וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני: 40 ויעמוד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר: 41 מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה: 42 ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך: 43 ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:

19

ויבוא ויעבר ביריחו: 2 והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה: 4 ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה: 5 ויהי בבואו אל המקום

עשינו: 11 ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל: 12 ויבא אל כפר אחד ויפנעהו

עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק: 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: 14 וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו: 15 ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלהים בקול גדול: 16 ויפל על פניו לרגליו וידה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם: 18 האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך: 20 וישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאוויתם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם: 24 כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם: 27 אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגופרית מן השמים וישחת את כלם: 30 ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם: 31 ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: 32 וזכרו את אשת לוט: 33 המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה: 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר יעזב: 35 שנים תהיינה טחנות יחד האחת תאסף והאחרת תעזב: 36 שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב: 37

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות: 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם: 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי: 4 וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים אינני ירא ולאדם לא אשא פנים: 5 אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים: 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה: 7 והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעם: 8 אני אמר לכם כי יעשה את דינים במהרה אך בן האדם בבואו הימצא אמונה בארץ: 9 ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר: 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחר מוכס: 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי אינני כאשר האדם הנזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה: 12 אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניי: 13 והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומו: 15 ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בם: 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים: 17 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה: 18 וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים: 19 (aiōnios g166) ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבר את אביך ואת אמי: 21 ויאמר את כל אלה שמרתי

להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: 4 ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי: 5 ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חייב לאדני: 6 ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: 7 ואל אחר אמר כמה אתה חייב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: 8 וישבת הארון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור: 9 וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם: 10 (aiōnios g166) הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה: 11 לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמת מי יפקיד בידכם: 12 ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 13 אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצטרקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלהים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלך את הגרושה מאישה נאף הוא: 19 איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתענג וישמח יום יום: 20 ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות: 21 ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו: 22 ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר

ויקבר: 23 ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו: 24 (Hadēs g86) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתי במוקד הזה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחיך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם ואתה תצטער: 26 ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי יעברו משם אלינו: 27 ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי: 28 כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום המעצבה הזה: 29 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים wאלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר הארון לו היתה לכם אמונה כנרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזוה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השרה יאמר אליו מהר גשה הנה והסב: 8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: 10 ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי רק את המטל עלינו לעשות

ואת אחיו ואת אחיתו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמידיו: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידיו: 28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השנ תשיג ידו להשלימו: 29 פן ישם את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעין לו לאמר: 30 כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות: 31 אז מי הוא המלך הקם להתנרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה וייתעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום: 33 ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידיו: 34 טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן: 35 לא יצלח גם לארמה גם לדמן החוצה ישליכוהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו: 2 וילזנו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם: 3 וידבר אליהם את המשל הזה לאמר: 4 מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו: 5 והיה כמצאו אותו ישימו על כתפיו בשמחה: 6 ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד: 7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה: 8 או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותשאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו: 9 והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי: 10 כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: 12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם

16 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניו: 2 ויקרא אתו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל

עד כי יחמץ כלו: 22 ויעבר בערים ובכפרים זאת דבר: 7 וישא משלו אל הקרואים בראותו עבדו ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם: 8 וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים: כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו אדנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם אינני יודע אתכם מאין אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת: 27 ויאמר אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון: 28 ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה: 29 ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים: 30 והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך: 32 ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי: 33 אבל הלוך אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגולת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביתם: 35 הנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו: 4 ויאחז בו וירפאהו וישלחהו: 5 ויען ויאמר אליהם מי מכם אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: 6 ולא יכלו להשיב על

ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל 2 ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי
 הזה אם גם לכל אדם: 42 ויאמר האדון מי הוא הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל
 אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על 3 לא כי אמר אני
 עבדתו לתת את ארחתם בעתו: 43 אשרי העבד 4 או
 ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן: 44 אמת
 אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו: 45 וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים
 והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא הישבים בירושלים: 5 לא כי אמר אני לכם אם
 והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשנות ולשכר: 46 בוא יבוא אדני העבד ההוא
 ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישים 7 ויאמר אל הכרם
 את חלקו עם הסוררים: 47 והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה
 מכות רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל
 איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר: 10 ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות:
 49 להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי 11 והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה שנה
 כבר בערה: 50 ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה: 12
 עד כי תשלם: 51 החשבים אתם כי באתי לתת ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה
 שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת: אשה החלצי מחליך: 13 וישם את ידיו עליה
 52 כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה וכרגע קמה ותתעורר ותשב את האלהים: 14
 על שנים ושנים על שלשה: 53 האב יחלק על הבן והבן על האב האם על האב והאב על האם
 החמות על הכלה והכלה על החמות: 54 ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב
 ואמרתם גשם בא וכן יהיה: 55 ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא: 56 החנפים
 את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא תבחנו: 57 למה אף מנפשכם לא
 תשפטו את הישר: 58 כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעורך בדרך השתדל להנצל ממנו פן
 יסחב אותך אל השפט והשפט יסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא: 59 ואני אמר
 לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:

13 ויבאו אנשים בעת ההיא וינידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבוחיהם:

54 ויארבו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה:

12 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: 2 ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: 3 לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות: 4 ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: 5 אבל אורה אתכם את אשר תיראו ויראו את אשר יש לו שלטון אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון: (Geenna g1067) 6 הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים: 7 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים: 9 ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים: 10 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו: 11 וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטרדקו ומה תדברו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה: 14 ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: 16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: 17 ויחשב בלבו לאמור מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי: 18 ויאמר את זאת אעשה הורס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: 19 ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי: 20

ויתמהוה העם: 15 ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך: 35
 השדים הוא מגרש את השדים: 16 ויש אשר נסוהו על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך: 36
 וישאלו ממנו אות מן השמים: 17 והוא ידע את והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז
 מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על יאור כלו והיה כהאיר לך הנה בברק נגהו: 37
 עצמה תחרב ובית יפל על בית: 18 ונס השטן אם ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו
 נחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם לחם ויבא הביתה ויסב: 38 ויתמה הפרוש בראתו
 שבבעל זבוב מגרש אני את השדים: 19 ואם אני אשר לא נטל ידי בראשונה לפני הסעודה: 39
 מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם ויאמר אליו הארון כעת אתם הפרושים מטהרים
 מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 20 ואם את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכם הוא
 באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגיעה מלא גזל ורשע: 40 הכסילים הלא עשה החיצון גם
 אליכם מלכות האלהים: 21 בהיות הנבחר שמר עשה את הפנימי: 41 אבל תנו לצדקה את אשר בם
 את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום: 22 ואם והנה הכל טהור לכם: 42 אך אוי לכם הפרושים
 יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו כי תעשרו את המנתא ואת הפיגם ואת כל הירק
 אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק: 23 כל אשר איננו ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה
 אתי הוא לגנדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפזר: 24 לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: 43
 הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט 24 לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש
 במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים: 44
 תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם: 25 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם
 ובבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר: 26 ואחר תלך כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם
 ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו ולא ידעו: 45 ויען אחד מבעלי התורה ויאמר
 שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו: אליו רבי בדברך אלה תחרף גם אתנו: 46 ויאמר
 27 ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על
 מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם
 אשר נשאתך והשדים אשר ינקת: 28 והוא אמר ואף אינכם ננעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם:
 כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים: 47 אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים
 29 ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור ואבותיכם הרנו אותם: 48 וכן אתם מעידים ורוצים
 רע הוא אות מבקש ואות לא יתן לו בלתי במעשי אבותיכם כי המה הרנו אותם ואתם בונים
 אם אות יונה הנביא: 30 כי כאשר היה יונה לאנשי את קבריהם: 49 בעבור זאת גם אמרה חכמת
 נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה: 31 האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם
 מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה יהרגו וירדפו: 50 למען ידרש מן הדור הזה דם
 והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ: 51 מדם
 חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה: 32 אנשי הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית
 נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הן אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: 52
 הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה: 33 אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח
 אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האפה הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם: 53 ויהי
 כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו: כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים
 34 נר הנוף הוא העין לכן בהיות עיניך תמימה גם לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים:

אתכם אותי הוא בוזת והבוזה אותי הוא בוזת את אשר שלחני: 17 וישבו השבעים בשמחה ויאמרו ארדינו גם השדים נכנעים לנו בשמך: 18 ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כבדק מן השמים: 19 הנה השלשתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם: 20 אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים: 21 בשעה ההיא עליך ישוע ברוח ויאמר אודך האב ארון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגילתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך: 22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 23 ויפן אל תלמידיו לברם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים: 24 כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: 25 והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם: 26 (aiōnios g166)

11 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו ארני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: 2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום: 4 וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע: 5 ויאמר אליהם מי בכם אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוני שלשת ככרות לחם: 6 כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפני: 7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך: 8 אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על דיותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו: 9 וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 10 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח: 11 ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג: 12 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: 13 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו: 14 ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם

תשמעו: 36 ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: 37 ויהי ממחרת בדרתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו: 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי: 39 והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אותו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו: 40 ואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו: 41 ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך: 42 ויהי אך הקריב לבוא וירעצהו

השד וירוצצו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו: 43 וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: 44 שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם: 45 והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אותו על המאמר הזה: 46 ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם: 47 וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו: 48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול: 49 ויען ויחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו: 50 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא: 51 ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים: 52 וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו: 53 ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים: 54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו: 55 ויפן ויגער במ ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם: 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר: 57 ויהי בלכתם בדרך

10 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה: 2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: 3 לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים: 4 אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך: 5 ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: 6 והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב: 7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלחם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית: 8 וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם: 9 ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים: 10 וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו: 11 אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו נגעהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים: 12 אני אמר אליכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא: 13 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבך אל נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר וישבו: 14 אכן לצור וצידון יקל בדין מכם: 15 ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי: 16 השימעה אליכם הוי הוא שומע והבוחה

לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה: 52 וכלם בכים וספרים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא: 53 וישחקו עליו כאשר ידעו כי מתה: 54 והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי: 55 ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול: 56 וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה:

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא חליים: 2 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים: 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא משות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות: 4 והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: 5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם: 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום: 7 וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים: 8 ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים: 9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו: 10 וישוּבו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: 11 והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה: 12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה: 13 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה: 14 כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה: 15 ויעשו כן ויושיבו את כלם: 16 ויקח את

פן יאמינו ונושעו: 13 ואשר על הסלע הם המקבלים ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום: בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק (Abyssos g12) 32 ויהי שם עדר חזירים רבים על לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסנו אחרו: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאגות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו: 15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת: ויגידו הדבר בעיר ובכפרים: 35 ויצאו לראת את 16 ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור: 17 כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין נגזז אשר לא יודע ובא לאור: 18 לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו: 19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם: 20 ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: 21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים: 22 ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה: 23 ויהי בלכתם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: 24 ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה: 25 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: 26 ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: 27 ויצא אל היבשה ויפגשהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגר לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים: 28 וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני: 29 כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אותו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדרחף ביד השד אל המדברות: 30 וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: 31 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם

את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים
 ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים
 שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים: 23 ואשרי
 אשר לא יכשל בי: 24 ויהי כאשר הלכו להם
 שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות
 יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות
 אשר ינוע ברוח: 25 ואם לא מה זה יצאתם לראות
 האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלכשים בגדי
 תפארת והמעננים בחצרות המלכים המה: 26
 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא
 הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא: 27 זה
 הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה
 דרכך לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילודי
 אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות
 האלהים גדול הוא ממנו: 29 וכל העם והמכסים
 כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת
 יוחנן: 30 אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את

עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו: 31
 ויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור
 הזה ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים
 הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו
 לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא
 בכיתם: 33 כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין
 לא שתה ואמרתם שד בו: 34 ובא בן האדם והוא
 אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים
 ולחטאים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל בניה: 36
 ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם
 ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת
 בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש
 ותבא פך שמן המור: 38 ותעמוד לרגליו מאחוריו
 ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב
 אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן
 בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו
 אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת
 ואי זו היא הננעת בו כי אשה חטאת היא: 40 ויען
 ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר
 רבי דבר: 41 שני חיבים היו לנשה אחד האחד

8 ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר
 אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים
 העשר אתו: 2 ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות
 ומחליים מרים הנקראה מנדלית אשר נרשו ממנה
 שבעה שדים: 3 ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס
 ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן:
 4 ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו
 מעיר ועיר וידבר במשל: 5 הזורע יצא לזרע את
 זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס
 ועוף השמים אכלו: 6 ויש אשר נפל על הסלע
 ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה: 7 ויש אשר
 נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכו:
 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש
 פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אונים
 לו לשמע ישמע: 9 וישאלהו תלמידיו לאמר מה
 המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות
 מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם
 לא יראו ובשמעם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל
 הזורע דבר אלהים הוא: 12 ואשר על יד הדרך הם
 השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם

האדם כן תעשו להם גם אתם: 32 ואם תאהבו את 7 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמע את שמו ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו: 4 ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורת: 7 ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי: 8 כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת ליזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 10 וישוּבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא: 11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: 12 הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: 13 וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעורר המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו: 16 ותאחז כלם רעדו וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר: 18 ותלמידיו יוחנן הגידו לו את כל אלה: 19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 21 בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן

אתה כי גם החטאים אהבים את תיטיבו למטיביכם מזה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן: 34 ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מזה הוא חסדכם גם החטאים מלויים את החטאים למען יושב להם בשוה: 35 אבל אהבו את איביכם והיטיבו והללו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים: 36 לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא: 37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: 38 תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו: 41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעינך ואינך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב: 44 כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה: 45 האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל פיהו: 46 ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר: 47 כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו: 49 ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

כי נפלאות ראינו היום: 27 ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: 28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחרי: 29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמם: 30 וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למא אתם אכלים אליהם הבריאיים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: 32 לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 33 ויאמרו אליו הן תלמידיו ויחנן צמים הרבה ואמרים תחנונות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידך אכלים ושתים: 34 ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמם: 35 ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה: 36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי: 37 ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאכדו: 38 אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 39 ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

6 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למא אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו: 4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם: 5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא: 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: 7 ויארכו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמר: 9 ויאמר

תורתו כי עצום דברו: 33 ואיש היה בבית הכנסת שבעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר: 34 ארני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: 9 כי שמה אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתוך מי אתה קדוש האלהים: 35 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו: 36 ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובנבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים: 37 ושמעו הולך בכל מקומות הככר: 38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחותה קדחת חזקה וישאלהו בעדה: 39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: 40 וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשמו את ידיו על כל אחד מהם: 41 וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בהם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: 42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עריו ויפצרו בו לבלתי סור מהם: 43 ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי: 44 ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: 2 וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את המכמרות: 3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: 4 ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: 5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת: 6 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרא מכמרתם: 7 ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו: 8 ויהי כראות

ישוע: 20 וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך: 21 ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו: 22 וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: 23 מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך: 24 אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך: 25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים: 26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו

עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם: 19 והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי: 23 והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף: 25 בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי: 26 בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים: 31 בן מליא בן מינא בן מתתה בן נתן בן דוד: 32 בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון: 33 בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור: 35 בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך: 37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגו הרוח המדברה: 2 וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלתו השטן על הר גבה ויראהו ברנע אחד את כל ממלכות תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ: 7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך: 8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה

ורוח הקדש היה עליו: 26 ולו נגלה ברוח הקדש
 כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: 27
 ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו
 את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: 28
 ויקחהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר: 29
 עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: 30
 כי ראו עיני את ישועתך: 31 אשר הכינות לפני כל
 העמים: 32 אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל
 עמך: 33 ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים
 עליו: 34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו
 הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל
 ולאות מריבה: 35 וגם בנפשך תחתיר חרב למען
 תגלינה מחשבות לבב רבים: 36 ותהי שם חנה
 אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה
 בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה:
 37 והיא אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה
 מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים
 לילה ויום: 38 ותקם בשעה ההיא ותגש להדות
 ליהוה ותדבר עליו באזני כל המוחכים לנאלה
 בירושלים: 39 ויכלו את הכל כפי תורת יהוה
 וישבו הגלילה אל נצרת עירם: 40 ויגדל הנער
 ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: 41
 ועלו הוריו וירושלים שנה בשנה לחג הפסח: 42
 ויהי בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים
 כמשפט החג: 43 וימלאו את הימים וישבו ויותר
 ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: 44
 ויחשבו כי עם חבל הארצים הוא וילכו כדרך יום
 ויבקשהו בין הקרובים והמידעים: 45 ולא מצאהו
 וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים
 וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם
 ושאל אתם: 47 וכל השמעים אליו השתוממו על
 שכלו ועל תשובתו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו
 ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה
 אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך: 49 ויאמר אליהם
 למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות
 באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר
 דבר אליהם: 51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע

3 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס
 בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס
 שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע
 על מדינות יסור וטרכונה ולסנסים שר רבע על
 אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא
 היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: 3
 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה
 לסליחת החטאים: 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו
 הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
 מסלולתיו: 5 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
 והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 6 וראו כל
 בשר את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם
 היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי
 הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו
 פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר
 אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים
 האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם: 9
 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ
 אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש: 10
 וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11
 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתיים הוא
 יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה
 גם הוא: 12 ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו
 אליו רבי מה נעשה: 13 ויאמר אליהם אל תגבו
 יותר מחקכם: 14 וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר
 ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו
 ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי
 כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי
 יוחנן הוא המשיח: 16 ויען יוחנן ויאמר לכלם
 הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק
 ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא
 יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 17 אשר המזרה
 בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו
 ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן

גבורות עשה בזרעו פזר נאים במזמות לבבם: 52
הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים: 53 רעבים
מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 תמך בישראל
עבדו לזכר את רחמיו: 55 כאשר דבר אל אבותינו
לאברהם ולזרעו עד עולם: (aiōn g165) 56 ותשב
מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה: 57
וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן: 58 וישמעו
שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה
וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמיני ויבאו למול
את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו: 60
ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא: 61 ויאמרו
אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה:
62 וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ
להקרא לו: 63 וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן
שמו ויתמחה כלם: 64 ויפתח פיו ולשונו פתאם
וידבר ויברך את האלהים: 65 ותפל אימה על
כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי
יהודה: 66 וישימו כל השמעים אל לבם לאמר
מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו:
67 וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר:
68 ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו
וישלח לו פדות: 69 וירם לנו קרן ישועה בבית
דוד עבדו: 70 כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים
אשר מעולם: (aiōn g165) 71 ישועה מאיבינו ומיד כל
שנאינו: 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את
ברית קדשו: 73 את השבועה אשר נשבע לאברהם
אבינו: 74 להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי
פחד: 75 בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חייו: 76
ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך
לפנות את דרכיו: 77 לתת דעת הישועה לעמו
בסליחת חטאתיהם: 78 ברחמי חסד אלהינו אשר
בהם פקדנו הנגה ממרום: 79 להאיר לישבי חשך
וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום: 80
ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום
הראתו אל ישראל:

2 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר
אוגוסטוס לספר את כל ישבי תבל: 2 וזה המפקד

ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו:
 24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו
 ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: 25 ככה עשה לי
 יהוה בימי פקדו אותי לאסוף את חרפתי בתוך
 בני אדם: 26 ויהי בחדש הששי וישלח המלאך
 גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה
 נצרת: 27 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף
 מבית דוד ושם הבתולה מרים: 28 ויבא המלאך
 אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה
 עמך ברוכה את בנשים: 29 והיא בראותה נבהלה
 לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת: 30
 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן
 לפני האלהים: 31 והנך הרה וילדת בן וקראת
 את שמו ישוע: 32 והוא גדול יהיה וכן עליון יקרא
 ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל
 בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ:
 34 (aiōn g165) ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה
 זאת ואני אינני ידעת איש: 35 ויען המלאך ויאמר
 אליה רוח הקדש תבוא עליך ונבורת עליון תצל
 עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים: 36
 והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם
 היא הרתה בן בזקתה וזה לה החדש הששי: 37 כי
 לא יפלא מאלהים כל דבר: 38 ותאמר מרים הנני
 שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך:
 39 ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה
 אל עיר יהודה: 40 ותבא בית זכריה ותברך את
 אלישבע: 41 ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים
 וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש:
 42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים
 וברוך פרי בטןך: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדני
 באה אלי: 44 כי קול ברכתך בא באזני והנה
 רקד בשמחה הילד במעי: 45 ואשרי המאמינה
 כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה: 46
 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגל רוחי
 באלהי ישעי: 48 אשר ראה בעני אמתו כי הנה
 מעתה כל הדרות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי
 וקדוש שמו: 49 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51

אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור
 המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר
 מסרו לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר
 היו משרתי הדבר: 3 חשבתי לטוב גם אני החפש
 כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר
 תאופילוס האדיר: 4 למען תדע קשט האמרים
 אשר חנכת בם: 5 כהן היה הורדוס מלך
 יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות
 אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני
 האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו:
 7 ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם
 באו בימים: 8 ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר
 משמרתו: 9 וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו
 להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל
 העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא
 אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת: 12
 ויבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו: 13
 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה
 תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו
 יוחנן: 14 והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו
 בהולדו: 15 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר
 לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו: 16
 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17
 והוא ילך לפניו ברוח אליהו ובנבורתו להשיב
 את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת
 הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן: 18 ויאמר
 זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי
 ואשתי באה בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו
 אני גבריאל העומד לפני האלהים ושליח אנכי
 לדבר אליך ולבשרך את זאת: 20 והנה תאלם
 ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת
 כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21
 והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל:
 22 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי
 מראה ראה בהיכל וירמז להם ועודנו נאלם: 23

והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: 47 האלהים: 20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות המקום אשר הושם שמה: אחרי דברם אמן:

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים

המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש: 3 ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממה: 6 ויאמר אליהן אל תשתוממה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הנידו דבר לאיש כי

י'ראו': 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה: 13 והם הלכו וייגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריא: 16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה האתות אשר ילזו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם ויטב להם: 19 ויהי אחרי

את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15

וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו משם וימסרהו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך: 5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: 6 ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו: 7 ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 9 ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים: 11 וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא: 12 ויוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 13 ויוסיפו לצעק הצלב אותו: 14 ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו: 15 ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 16 ויוליכוהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הגדוד: 17 וילבישהו ארגמן וישרנו עטרת קצים ויעטרהו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו: 20 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אותו: 21 ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו: 22

מלך היהודים: 27 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: 29 והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 הושע את עצמך ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושע ואת עצמו לא יוכל להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו: 33 ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה עזבתני: 35 ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית: 41 אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בחיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים: 42 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר: 45 וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: 46

גמרים את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: 27 ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הנלילה: 29 ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש פעמים: 31 והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כלם: 32 ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל: 33 ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג: 34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו: 35 ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה הזאת: 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: 37 ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת: 38 שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה: 39 ויסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה: 40 וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו: 41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים: 42 קומו וגלכה הנה המוסר אותי קרב: 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 44 והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקדו זה הוא אותו תפשו והוליכוהו אל ימלט: 45 הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו: 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפששו: 47 ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני: 49 ויום

יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים: 50 ויעזבו אותו כלם וינסו: 51 ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים: 52 והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם: 53 ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהללו אותו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים: 54 ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור: 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: 56 כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות: 57 ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: 58 שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם: 59 וגם בזאת עדותם לא שותה: 60 ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה ענים בך: 61 והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המברך: 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים: 63 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: 64 שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעוהו כלם כי חייב מיתה הוא: 65 ויחלו מהם לרק בו ויחפזו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבוהו בהכותם אותו על הלחי: 66 ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול: 67 ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע: 68 ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: 69 ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית: 70 וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשונך כלשונם: 71 ויחל להחרים

בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: 20 ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר במ קצר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו: 22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אותות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל: 24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת: 34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא כחג פן תהיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ייסב אל השלחן ותבא אשה ובירה פך שמן נרד זך ויקר מאוד ותשבר את הפך ותצק על ראשו:

ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים כאשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים: 25 כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים: 26 ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27 האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות: 28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי הישב השיבם וישאלהו מה היא הראשנה לכל המצות: 29 ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה: 31 והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה: 32 ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: 33 ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים: 34 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותי שאלה: 35 ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו: 38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: 40 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה: 2 ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי ויהם אתו לבדם: 4 אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש: 6 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ: 8 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה: 9 אלה ראשית החבליים ואתם השמרו בנפשיתכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים טובאו למעני לעדות להם: 10 והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאנו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם: 13 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 14 וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו: 17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה: 18 אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם

הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת מכרי היונים: 16 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך הכרמים מפרי הכרם: 3 ויחזיקו בו ויכהו וישלחוהו המקדש: 17 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ריקם: 4 ויסף לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם באבנים ומחקן ראשו וישלחוהו נכלם: 5 ויסף אתו מערת פריאים: 18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו: 19 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה: 21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר אדרתה יבשה: 22 ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים: 23 כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו: 24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם: 25 וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם: 26 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם: 27 וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 30 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני: 31 ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדרע אפוא לא האמנתם לו: 32 או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: 33 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים

דבר: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחרוך: 29 ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה: 30 אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים: 31 (aiōn g165, aiōnios g166) ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים: 32 ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר: 33 הנה אנחנו עולים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים: 34 ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום השלישי קום יקום: 35 ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך: 36 ויאמר אליהם מה איתם כי אעשה לכם: 37 ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשותות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה: 39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו: 40 אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם: 41 ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם: 43 ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 46 ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו היתירו והביאו: 3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו: 5 ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר: 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בנדיהם וישב עליו: 8 ורבים פרשו את בנדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך: 9 ותהלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה: 10 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר: 12 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: 13 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים: 14 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו: 15 (aiōn g165) ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת

התוכחתם איש עם רעהו בדרך: 34 ויחרישו כי לכתב ספר כריתת ולשלח: 5 ויען ישוע ויאמר התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם: 35 וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם: 36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקוהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני: 38 ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו: 39 ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה: 40 כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו: 42 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה: 44 (Geenna g1067) אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 45 ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה: 46 (Geenna g1067) אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם: 48 (Geenna g1067) אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 49 כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: 50 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

10 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהליו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: 2 ויגשו אליו הפרושים וישאלוהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו: 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: 4 ויאמרו משה התיר

ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: 30 ויצו אתם בנגערה לבלתי דבר עליו לאיש: 31 ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום: 32 והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו: 33 ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לבך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: 34 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: 35 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען הבשורה הוא וישענה: 36 כי מזה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: 37 או מה יתן איש פדיון נפשו: 38 כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחושא הזה אף הוא יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:

9 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו מלכות האלהים באה בנבורה: 2 ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם: 3 ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם: 4 וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאלהיו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים: 7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אומר זה בני ירדי אליו שמעו: 8 והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם: 9 וירדו מן ההר ויזהירו לבלתי הניד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: 10 וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים: 11 וישאלהו לאמר מה זה

אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 12 ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס: 13 אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: 14 ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם: 15 וכל העם כראותם אתו כן תמהו וירוצו אליו וישאלו לו לשלום: 16 וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם: 17 ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבם: 18 והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרציץ אתו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידך לגרשו ולא יכלו: 19 ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אחיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אתו לפני: 20 ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגולל ויורד רירו: 21 וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו: 22 ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבידו אך אם יכל תוכל רחם עלינו ועזרנו: 23 ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין: 24 ויתן אבי הילד את קלו בבכיו ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרונן אמונתי: 25 וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוץ צא ממנו ואל תספ לבוא בו עוד: 26 ויצעק וירציץ אתו מאד ויצא ויהי כמות עד אשר אמרו רבים כי גוע: 27 ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם: 28 ויהי כאשר בא הביתה וישאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 29 ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 30 ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש: 31 כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרגו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי: 32 והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו: 33 ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה

הרעות נאף וזנה ורצוח ונגנב ואהבת בצע ורשעה
ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות: קטנים ויברך ויאמר לשום לפנייהם גם את אלה:
23 כל הרעות האלה מקרב האדם הן ויצאות
ומטמאות אתו: 24 ויקם משם וילך לו אל נבולות
צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש
ולא יכל להסתר: 25 כי אשה אשר רוח טמאה
נכנסה בבתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל
לרגליו: 26 והאשה יונת וארץ מולדתה כנען אשר
לסוריא ותבקש ממנו לנרש אר השד מבתה: 27
ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים
כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי
הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם
צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם
הבנים: 29 ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך
יצא השד מבתך: 30 ותבא אל ביתה ותמצא את
הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה: 31
וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל
בתוך גבול עשר הערים: 32 ויביאו אליו איש אשר
היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו: 33
ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו
באזניו וירק ויגע על לשנו: 34 ויבט השמימה ויאנח
ויאמר אליה אפתח ופרושו הפתח: 35 וברגע נפתחו
אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36
ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירם כן
ירבו להכריז: 37 וישתוממו עד מאד ויאמרו את
הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעם גם
האלמים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין לחם
מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2
נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו
עמדי ואין לחם לחם לאכל: 3 והיה בשלחי אותם
רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר
באו ממרחק: 4 ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש
להשביע את אלה פה במדבר לחם: 5 וישאל
אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: 6
ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות
הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום

אותם דברים הרבה: 35 ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד: 36 שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל: 37 ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה: 38 ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דנים: 39 ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבריה על ירק הדשא: 40 וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: 41 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם: 42 ויאכלו כלם וישבעו: 43 וישאו מן הפתות מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים: 44 והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש: 45 ואחרי כן האיצ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם: 46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל: 47 ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: 48 וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויואל לעבור לפניהם: 49 והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: 50 כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 51 וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו: 52 כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני שמוסם לבבם: 53 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה: 54 ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו: 55 וירצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא: 56 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו

לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו: 7 ויקהללו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: 2 ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם: 3 כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחוזם בקבלת הזקנים: 4 ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כסות וכדים ויורות ומטות: 5 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם בלא נטבילת ידים: 6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: 7 ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים: 8 כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים: 9 ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים: 14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו: 15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לשמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם: 16 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע: 17 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם: 21 כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות

הכנסת אל תירא רק האמינה: 37 ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב: 38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאחזו ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שנים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: 2 וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו: 5 ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם: 6 ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה: 8 ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה: 9 רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדרם ולעמדה יקל ביום הדין מן העיר ההיא: 12 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: 13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום: 14 וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר

אל מזה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה: ³¹ כנרגר של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: ³² ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לקנן בצלו: ³³ ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: ³⁴ ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל: ³⁵ ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר: ³⁶ ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו: ³⁷ ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה: ³⁸ והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד: ³⁹ ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: ⁴⁰ ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: ⁴¹ וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדדים: ² והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: ³ ומושב בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו: ⁴ כי פעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו: ⁵ ותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים: ⁶ ויהי כראותו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: ⁷ ויצעק בקול גדול ויאמר מזה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משיבעך אשר לא תענני: ⁸ כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: ⁹ וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו: ¹⁰ ויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ: ¹¹ ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים: ¹² ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם: ¹³ וינח להם ויצאו

ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא
 ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 19
 ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו: 20 ויבאו
 הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו
 אף לאכל לחם: 21 וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק
 בו כי אמרו יצא מודעתו: 22 והסופרים אשר ירדו
 מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי
 שר השדים הוא מנרש את השדים: 23 ויקרא אותם
 אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן
 לגרש השטן: 24 ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא
 תוכל לעמוד הממלכה ההיא: 25 ובית אם נחלק
 על עצמו לא יוכל לעמוד הבית ההוא: 26 ואם
 השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמוד
 כי בא קצו: 27 אין איש אשר יכל לבוא לבית
 הגבור ולגזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את
 הגבור ואחר ישסה את ביתו: 28 אמן אמר אני לכם
 כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגרופים
 אשר יגדפו: 29 אך המגדף את רוח הקדש אין לו
 סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח: (aiōn g165, aiōnios g166) 30
 כי המה אמרו רוח טמאה בו: 31
 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו
 לקרא לו: 32 והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו
 הנה אמוך ואחיך בחוץ מבקשים אותך: 33 ויען
 ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי: 34 ויבט סביב אל
 הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי: 35 כי כל
 אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:
4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו
 המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים
 וכל העם עומד על חוף הים ביבשה: 2 וילמדום
 הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: 3
 שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהי בזרעו
 ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים
 ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר
 אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא
 היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרע השמש ויצרב
 וייבש כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים
 ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי: 8 ויש אשר

וישאהו בארבעה: 4 ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הנג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים: 5 ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך: 6 ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחשבים בלבם לאמר: 7 מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו: 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם: 9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך והתהלך: 10 אך למען תדעון כי לבן האדם יש השלטון לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים: 11 לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך: 12 ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראינו כזאת: 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדום: 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו: 15 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים אחריו: 16 והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אכל רבכם: 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 18 ותלמידיו יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידיו יוחנן ותלמידיו הפרושים צמים ותלמידך אינם צמים: 19 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמם כל ימי היות החתן עמם לא יוכלו לצום: 20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם: 21 אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מלויי החדש מן הבלה ותרע הקריעה: 22 ואין נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך והנאדות

3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה: 2 ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך: 4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו: 5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת: 6 והפרושים יצאו מהרה ויתעצו עליו עם ההורדרסיים לאבדו: 7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה: 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכיננו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המננעים לנגע בו: 11 והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים: 12 ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותן: 13 ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו: 14 וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא: 15 והיה להם השלטון לרפא את התחלאים ולגרש את השדים: 16 ויכנה את שמעון בשם פטרוס: 17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם: 18 ואת אנדרי

האלהים: 25 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו: 26 ויסחבהו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו: 27 ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: 28 ויצא שמעו מהר בכל מקומות ארץ הגליל: 29 ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם: 30 וחמות שמעון שכבה אחוזת הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה: 31 ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם: 32 ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים: 33 וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית: 34 וירפא רבים אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעו: 35 וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם: 36 וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו: 37 וימצאוהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך: 38 ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי: 39 ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים: 40 ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: 41 וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר: 42 עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר: 43 ויגער בו וימהר להוציאו החוצה: 44 ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את אשר צוה משה לעדות להם: 45 אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגליל כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עבריו:

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית: 2 ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: 3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים: 2 ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים: 5 ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתוודים את חטאתם: 6 ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חנבים ודבש היער: 7 ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך געליו: 8 אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש: 9 ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן: 10 ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו: 11 ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו: 12 ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה: 13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו: 14 ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגליל ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר: 15 מלאה העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה: 16 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דינים היו: 17 ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים: 18 ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו: 19 ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את המכמרות: 20 ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: 21 ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד: 22 וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים: 23 ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק לאמר: 24 אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש

ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו
עליו את המשמר:

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת
באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את
הקבר: ² והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה
ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח
וישב עליה: ³ ויהי מראהו כברק ולבושו לבן
כשלג: ⁴ ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים: ⁵
ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן
ידעתי כי את ישוע הנצל אתן מבקשות: ⁶ איננו
פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום
אשר שכב שם הארון: ⁷ ומהרתן ללכת ואמרתן
אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך
לפניכם הגלילה ושם תראהו הנה אמרתי לכן:
⁸ ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה
גדולה ותרגנה להגיד לתלמידיו: ⁹ הנה הלכות
להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר
שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין
לו: ¹⁰ ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן
לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני: ¹¹ ויהי בלכתן
והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי
הכהנים את כל הנעשה: ¹² ויקהלו עם הזקנים
ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר: ¹³
אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגבבו אותו בהיותנו
ישנים: ¹⁴ ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו
נפיסוהו והייתם בלי פחד: ¹⁵ ויקחו את הכסף
ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין
היהודים עד היום הזה: ¹⁶ ועשתי עשר התלמידים
הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע: ¹⁷ ויהי
כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם:
¹⁸ ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון
בשמים ובארץ: ¹⁹ לכו ועשו לתלמידים את כל
הגוים ושבחתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש:
²⁰ ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם
והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן:

(aīōn g165)

את ישוע: 21 ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב: 23 ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו: 26 אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד: 28 ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפוהו מעיל שני: 29 וישרנו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו: 31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכהו לצלב: 32 ויהי בצאתם וימצאו איש קוריני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא נגלגלתא הוא מקום נגלגלת: 34 ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי פילו גורל: 36 וישבו שמה וישמרו אותו: 37 וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והעברים גרפו אותו ויניעו את ראשם: 40 ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הלעינו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו: 43 בשח באלהים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי

אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפהו כדברים האלה: 45 ומשעה הששית אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב: 23 ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו: 26 אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד: 28 ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפוהו מעיל שני: 29 וישרנו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו: 31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכהו לצלב: 32 ויהי בצאתם וימצאו איש קוריני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא נגלגלתא הוא מקום נגלגלת: 34 ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי פילו גורל: 36 וישבו שמה וישמרו אותו: 37 וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והעברים גרפו אותו ויניעו את ראשם: 40 ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הלעינו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו: 43 בשח באלהים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי

כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו: 53 או היחשב לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים: 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום הייתי יושב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי: 56 וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו: 57 והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכוהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקחלו שם הסופרים והזקנים: 58 ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר: 59 והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה: 63 וישוע חזר ויען הכהן הגדול ויאמר לו משיביעך אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים: 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים: 65 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גורף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גרופו: 66 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא: 67 וירקו בפניו ויכתו באגרופ ואחרים הכהו על הלחי: 68 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך: 69 ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי: 70 ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת: 71 ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי: 72 ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש: 73 וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אתו ויוליכוהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמוני: 3 וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5 וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק: 6 ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא: 7 ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הנגרים: 8 על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה: 9 אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה: 11 וישוע העמד לפני ההגמון וישאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 12 וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים בך: 14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד: 15 ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: 17 ויהי כאשר נקחלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח: 18 כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אתו: 19 ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום: 20 והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד

בהסבנו על השלחן: 8 ויראו התלמידים ויתרעמו
לאמר על מה האבוד הזה: 9 כי השמן הזה היה ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה: 33 ויען פטרוס
ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים: 10 וידע ישוע ויאמר אליהם למה תגנו את האשה הלא
מעשה טוב עשתה עמדי: 11 כי עניים תמיד עמכם בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש
ואנכי אינני אתכם תמיד: 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנש אותי עשתה זאת: 13
אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת התלמידים: 36 אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר
בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון הנקרא גת שמי ויאמר אל התלמידים שבו לכם
לה: 14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים: 15 ויאמר מה תתנו
לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף: 16 וימנ העת ההיא בקש תאנה למסר אותו: 17 ויהי
בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את
הפסח: 18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא
ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידי: 19 ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח: 20
ויהי בערב ויסב עם שנים העשר: 21 ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני: 22
ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני: 23 ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את
ידו בקערה הוא ימסרני: 24 הן בן האדם הלך ילך לו ככתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על
ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד: 25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא
ויאמר אליו אתה אמרת: 26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו
ואכלו זה הוא גופי: 27 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: 28 כי זה הוא דמי
דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים: 29 ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא
אשתה מתנובת הנפץ הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חרשה במלכות אבי: 30 ויהי
אחרי נמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: 31 אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה

לנו משמנכן כי יכבו נרותינו: 9 ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המזכרים וקנינה לכן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת: 11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן: 13 לכן שקרו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו: 15 ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם: 16 וילך האיש הלך חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות: 17 וכן הלך שתיים גם הוא הרויח שתיים אחרות: 18 אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה וישמן את כסף אדניו: 19 ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם: 20 ויגש הלך חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחת בהן: 21 ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 22 ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחת בהן: 23 ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 24 ויגש גם הלך את הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: 26 ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי: 27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבות: 28 על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים: 29 כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו: 30 ואת עבד הבליעל

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחרי ימים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקהליו הכהנים הגדולים והסופרים וקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: 4 ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו: 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 6 ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע: 7 ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו

ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ: 7 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה קרוב הקיץ: 33 כן גם אתם בראותכם את כל אלה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: 8 וכל אלה רק ראשית החבלים: 9 אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנזאים לכל הגוים למען שמי: השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 36 אך 10 ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: 11 ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים: 12 ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים: 13 והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 14 ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ: 15 לכן כאשר תראו שקיץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין: 16 אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: 17 ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו: 18 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו: 19 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם: 20 אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת: 21 כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: 22 ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם: 23 וכי יאמרו אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו: 24 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אותות גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו: 25 הנה מראש הנדתי לכם: 26 לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו: 27 כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם: 28 כי כאשר החלל שם יקבצו הנשרים: 29 ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 אז אות בן האדם יראה בשמים וספרו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בנבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה

25 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן: 2 חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות: 3 הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: 4 והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן: 5 וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותדרמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו: 7 אז התעוררו כל העלמות ההן ותישבנה את נרותיהן: 8 ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה

ולא יאבו להניעם אף באצבעם: 5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות: 7 ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי: 8 אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים: 10 גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח: 11 והגדול בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם: 13 אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 14 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו: 15 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם: 16 (Geenna g1067) אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם: 17 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב: 18 ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם: 19 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן: 20 לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו: 21 והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו: 22 והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו: 23 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנותא ואת השבת ואת הכמון ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: 24 מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמול: 25 אוי לכם הסופרים

24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם: 4 (aiōn g165) ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש: 5 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים: 6

ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו:

ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אתו לאמר: 24 רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו: 25 ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 26 וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה: 27 ואחרי כלם מתה גם האשה: 28 ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה: 29 ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים: 30 כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו: 31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר: 32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 33 וישמע המון העם וישתוממו על תורתו: 34 והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו: 35 ואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר: 36 רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה: 37 ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך: 38 זאת היא המצוה הגדולה והראשונה: 39 והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 40 בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים: 41 ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: 42 מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: 43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו: 44 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 46 ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 3 לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים: 4 כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכמ האנשים

22 ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר: 2 דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא: 4 ויסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו: 6 והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בהם ויהרגום: 7 ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש: 8 אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה: 9 לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אתו אל החתנה: 10 ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה מסבים: 11 ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה: 12 ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידי ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים: 14 כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילוהו בדבר: 16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדסיים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם: 17 לכן הנידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: 18 וישוע ידע את רשעתם ויאמר החנפים מה תנסוני: 19 הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר: 20 ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר לאלהים: 22 וכשמעם את זאת תמהו ויעזבוהו וילכו להם: 23

הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחום על הדרך: 9 והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים: 10 ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה: 11 ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל: 12 ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: 13 ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים: 14 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם: 15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: 17 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילך שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם: 20 (aiōn g165) ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הוצא הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה: 22 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחחו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען וישע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אתו לי גם אני אניד לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 25 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר: 26 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו

עזב את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחי עולמים יירש: 30 (aiōnios g166) ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

ממנו דבר: 21 ויאמר אליה מזה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך: 22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל ותכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל: 23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי: 24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: 25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם: 26 ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת: 27 והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד: 28 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 29 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב: 30 והנה שני עורים יושבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד: 31 וינער בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד: 32 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: 33 ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו: 34 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פני בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התיירו אתם והביאו אלי: 3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם: 4 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר: 5 אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את האתון ואת העיר וישמו עליהם את בגדיהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את בגדיהם על

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו: 2 והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו: 3 ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: 4 ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו: 5 ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה: 6 ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: 7 ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם: 8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: 9 ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: 10 ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: 11 ויהי בקחתם וילוונו על בעל הבית לאמר: 12 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: 13 ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי: 14 קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך: 15 הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי: 16 ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 17 ויהי כעלות ישוע לירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך: 18 חננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעוהו למות: 19 ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו וביום השלישי קום יקום: 20 אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש

בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 24 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חייב לו עשרת אלפים ככרי כסף: 25 ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם: 26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך: 27 ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב: 28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חייב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חייב לי: 29 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל: 30 והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו: 31 וחבריו העבדים ראו את הגעשה ויעצבו מאד ויבאו וינידו לאדניהם את כל אשר נעשה: 32 ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני: 33 הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך: 34 ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו: 35 ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם:

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם: 3 ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר: 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה: 8 ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הנרשעה

נאף הוא: 10 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: 11 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להביין: 12 יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל: 13 אז יביאו אליו ילדים למען ישם עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו בם התלמידים: 14 והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעום מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים: 15 וישם את ידיו עליהם ויעבר משם: 16 והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים: (aiōnios g166) 17 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות: 18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: 19 כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: 20 ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד: 21 ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי: 22 ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים: 23 ויאמר ישוע אל תלמידיו אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים: 24 ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים: 25 והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע: 26 ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלהים לא יפלא כל דבר: 27 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך מה יהיה לנו: 28 ויאמר ישוע אליהם אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: 29 וכל איש אשר

בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם: 13 השמים: 5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו: 15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו: 17 ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה: 18 ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגר החרדל ואמרתם אל החר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 22 ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים: 23 ויהרגוהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: 25 ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה: 27 אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסטירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובערך:

18

בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות

איש מלבד הנשים והטף: 39 וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא:

16 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים: 2 ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים: 3 ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: 4 דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו: 5 וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם: 6 ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם: 8 וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם: 9 העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם: 10 ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם: 11 איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהי כבוא ישוע אל גלילת קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: 16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים: 17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה: (Hadēs 986) 19 ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתיר יהיה בשמים: 20 אז צוה את התלמידים בנערה לבלתי הגיד

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדר על הר גבוה: 2 וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבני: 3 והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו: 4 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעו: 6 ויהי כשמעו התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד: 7 ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו: 8 וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: 9 וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל: 12 אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו

מראה רוח הוא ויצעקן מפתח: 27 וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני: 31 וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך: 32 הם עלו אל האניה והרוח שככה: 33 ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר: 35 ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים: 36 ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בנדו וכל הננעים נושעו:

15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם: 3 ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 5 ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: 6 ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם: 7 חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: 8 העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: 9 ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלומדים: 10 ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה ישמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו: 13 ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר: 14 הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הכור: 15 ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדנה גם אתם

באין בינה: 17 העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים נבבות עדויות שקר וגדופים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידיים לא ישמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאה מן הנבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שר: 23 והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: 24 ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני: 26 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם: 28 ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא: 29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: 30 ויבאו אליו המון עם רב ועממה פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמוה ופילוס לרגלי ישוע וירפאם: 31 ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה: 34 ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים: 35 ויצו את המון העם לשבת לארץ: 36 ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה דודים מלאים: 38 והאכלים היו ארבעת אלפי

40 והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו וישימהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס באש כן יהיה בקץ העולם הזה: 41 בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: 42 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: 43 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 44 עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא: 45 עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות: 46 וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה: 47 עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: 48 וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה: 49 כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבידילו את הרשעים מתוך הצדיקים: 50 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: 51 ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: 52 ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות: 53 ויהי ככללות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: 54 ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: 57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו: 58 ולא עשה שם גבורות רבות מפני חסר אמונתם:

14 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעלות בו: 3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו

העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו: 47 ויגד אליו הנה אמןך ואחריך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: 48 ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי: 49 ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: 50 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:

13

ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקהללו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים: 3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע: 4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרח השמש ויצרב ויבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכחו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: 9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן: 12 כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: 13 על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו: 14 ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 15 כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: 16 ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה: 17 כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו: 18 לכן אתם שמעו נא את משל הזורע: 19 כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרע בלכבו הוא הנזרע על יד הדרך: 20 והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה: 21 אך

אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: 22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר וראת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: (aiōn g165) 23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: 24 וישם לפנייהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: 25 ויהי בנפל תדרמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו: 26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין: 27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין: 28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם: 29 ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים: 30 הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אנדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: 31 וישם לפנייהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעוהו בשדהו: 32 והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו: 33 וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו: 34 כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם: 35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: 36 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה: 37 ויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם: 38 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה: 39 והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים:

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו: 2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: 3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: 4 כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם: 5 או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון: 6 אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש: 7 ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים: 8 כי בן האדם הוא גם אדון השבת: 9 ויעבר משם אל בית כנסתם: 10 והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 11 ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו: 12 ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: 13 ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת: 14 ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו: 15 וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם: 16 ויצו אתם בנערה שלא יגלוהו: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר: 18 הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא: 19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 20 קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט: 21 ולשמו גוים ייחלו: 22 אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שר וירפאהו וידבר האלם וגם ראה: 23 וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: 24 והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים: 25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכוננו: 26 והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו: 27 ואם אני מגרש את

השדים בכעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 28 אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים: 29 או איך יוכל איש לבוא לבית הנבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הנבור ואחר ישסה את ביתו: 30 כל אשר איננו אתי הוא לגנדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפוזר: 31 על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם: 32 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמתחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: 33 (aion g165) או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ: 34 ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: 35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: 36 ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 37 כי מדברך תצדק ומדברך תחייב: 38 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך: 39 ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואת לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 40 כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: 41 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה: 42 מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה: 43 והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה: 44 אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר: 45 ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה: 46 עודנו מדבר אל המון

יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם השמיעו על הגנוות: 28 ואל תיראי מן ההרגנים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בניהגם: (Geenna g1067) 29

הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מנהגה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: 30 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים: 33 ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים: 34 אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתו: 37 האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי: 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה: 40 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם: 2 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: 3 ואמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 4 ויען ישוע ויאמר להם לכו הנידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם: 5 עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטוהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם: 6 ואשרי אשר לא יכשל בי: 7 המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: 8 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש

לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים המה: 9 ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא: 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: 11 אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו: 12 ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה: 13 כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו: 14 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: 15 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 16 ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר: 17 חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם: 18 כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו: 19 ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מאת בניה: 20 אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: 21 אזי לך כורזין אזי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר: 22 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם: 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה: (Hadēs g86) 24 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך: 25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעוללים: 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניך: 27 הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 28 לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם: 29 קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: 20 והנה אשה זבת דם שתיים עשרה שנה נגשה מאחריו ותנע בציצת בנדרו: 21 כי אמרה בלבה אך אם אנע בבנדרו אושע: 22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא: 23 ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר: 24 סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו: 25 ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחזו בידה ותקם הנערה: 26 ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא: 27 ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד: 28 וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: 29 וינע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם: 30 ותפקחנה עיניהם וינער במ ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש: 31 והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא: 32 המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוזו שד: 33 וכאשר גרש השר וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל: 34 והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים: 35 ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם: 36 ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן אשר אין להם רעה: 37 אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: 38 לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה: 2 ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדריו אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו: 3 פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי: 4 שמעון הקני ויהודה איש קריות

אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: 12 אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים: 13 ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: 14 ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת: 15 ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם: 16 ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים: 17 למלאות את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם: 18 ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים: 19 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריו אל כל אשר תלך: 20 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: 21 ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי: 22 ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם: 23 וירד אל האנייה וירדו אתו תלמידיו: 24 והנה סער גדול היה בים ותכסה האנייה בגלים והוא יושן: 25 ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אברדנו: 26 ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה: 27 ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון: 28 ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרנשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא: 29 והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו: 30 ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם: 31 ויתחננו אליו השדים לאמר אם תנרשנו שלחנו בעדר החזירים: 32 ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן המורד על הים וימותו במים: 33 וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת

אשר נעשה לאחוזי השדים: 34 והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר מגבולם:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: 2 והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך: 3 והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא: 4 וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם: 5 כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך: 6 אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך: 7 ויקם וילך לביתו: 8 והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטון כזה לבני אדם: 9 ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו: 10 ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסיבו עם ישוע ותלמידיו: 11 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם: 12 וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים: 13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את החטאים לתשובה: 14 ויגשו אליו תלמידיו ויחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידך אינם צמים: 15 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמוהם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו: 16 אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה: 17 ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאברו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 18 ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ירך עליה ותחיה: 19

בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה: 31 לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה: 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: 34 לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעיניך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעיניך והנה הקורה בעיניך: 5 החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך: 6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: 2 והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני: 3 וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי שיהר ומיד נרפאה צרעתו: 4 ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: 5 ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: 6 אדני הנה נערי נפל למשכב בכיתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד: 7 ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: 8 ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתך אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי: 9 כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת לי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 10 וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 11 ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם

היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב: 36
 אף בראשך אל תשבע כי אין ביכולתך להפך
 שער אחד ללבן או לשחור אך יהי דברין הן הן
 לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא: 38 שמעתם
 כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן: 39 אבל אני
 אמר לכם אל תקוממו לרע אך המכה אותך על
 הלפי הימנית השתה לו גם את האחרת: 40 ואשר
 יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את
 חמעיל: 41 והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך
 אתו שנים: 42 השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך
 אל תשב פניו: 43 שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך
 ושנאת את איבך: 44 אבל אני אמר לכם אהבו את
 איביכם ברכו את מקלקליכם היטיבו לשנאיכם
 והתפללו בעד מכאיביכם ורדפיכם: 45 למען
 תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח
 שמשו לרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם
 על הרשעים: 46 כי אם תאהבו את אהביכם מה
 הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 47 ואם
 תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא
 גם המכסים יעשו זאת: 48 לכן היו שלמים כאשר
 אביכם שבשמים שלם הוא:

6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני
 אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר
 מאת אביכם שבשמים: 2 לכן בעשותך צדקה
 אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי
 הכנסיות ובחרבות למען יהללו אותם האמשים
 אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: 3 ואתה
 בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה
 ימינך: 4 למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה
 במסתרים הוא בגלוי יגמלך: 5 וכי תתפלל אל
 תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי
 הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם
 אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: 6 ואתה כי
 תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בערך והתפלל
 אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים
 הוא בגלוי יגמלך: 7 ובהתפללכם אל תפטפו
 כנוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: 8

ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם
 בטרם תשאלו ממנו: 9 לכן כה תתפללו אבינו
 שבשמים יתקדש שמך: 10 תבא מלכותך יעשה
 רצונך כמו בשמים כן בארץ: 11 את לחם חקנו תן
 לנו היום: 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו
 גם אנחנו לחיבינו: 13 ואל תביאנו לידי נסיון כי
 אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה
 והתפארת לעולמי עולמים אמן: 14 כי אם תסלחו
 לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם
 לכם: 15 ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם
 לא יסלח לכם את חטאתיכם: 16 וכי תצומו אל
 תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות
 צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את
 שכרם: 17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את
 פניך: 18 למען לא תראה בצומך לבני אדם כי
 אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים
 הוא בגלוי יגמלך: 19 אל תאצרו לכם אוצרות
 בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו
 שם וגנבו: 20 אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים
 אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו
 שם ולא יגנבו: 21 כי במקום אשר אוצרכם בו
 שם יהיה גם לבבכם: 22 נר הגוף הוא העין ואם
 עינך היא תמימה כל גופך יאור: 23 ואם עינך
 רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר
 בקרבך מה רב החשך: 24 לא יוכל איש לעבד שני
 אדנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את האחר או
 ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את
 האלהים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם אל
 תראנו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה
 תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר
 מן המלבוש: 26 הביטו וראו את עוף השמים אשר
 אינם זרעים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים
 ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליהם
 עליהם מאד: 27 ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל
 להוסיף על קומתו אמה אחת: 28 וללבוש למה
 תראנו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אינן
 עמלות ואינן שות: 29 ואני אמר לכם כי גם שלמה

אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים
היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי
אנשים: 20 ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו
אחריו: 21 ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים
אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה
עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא
אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם
וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד
בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא
כל מחלה וכל מדרה בעם: 24 ויצא שמעו בכל
ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים
בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי
אברים וירפאם: 25 וילכו אחריו המנים המנים
מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה
ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה
וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו
וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עניי רוח כי להם
מלכות השמים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחמו:
5 אשרי העניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי
הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו: 7 אשרי
הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברי לבב כי
הם יחזו את האלהים: 9 אשרי רדפי שלום כי
בני אלהים יקראו: 10 אשרי הנרדפים על דבר
הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם
יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל
רע בעבורי: 12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים
כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם: 13
אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח
הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה
מרמס לבני אדם: 14 אתם אור העולם עיר ישבת
על ההר לא תוכל להסתתר: 15 גם אין מודליקים
נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה
ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני
בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבתו
את אביכים שבשמים: 17 אל תחשבו כי באתי
להפך את התורה או את דברי הנביאים לא באתי

יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני: 16 את דגנו אל אוצרו ואת המזן ישרפנו באש אשר לא יירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית להם ובכל גבוליה מבין שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקח ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: 22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

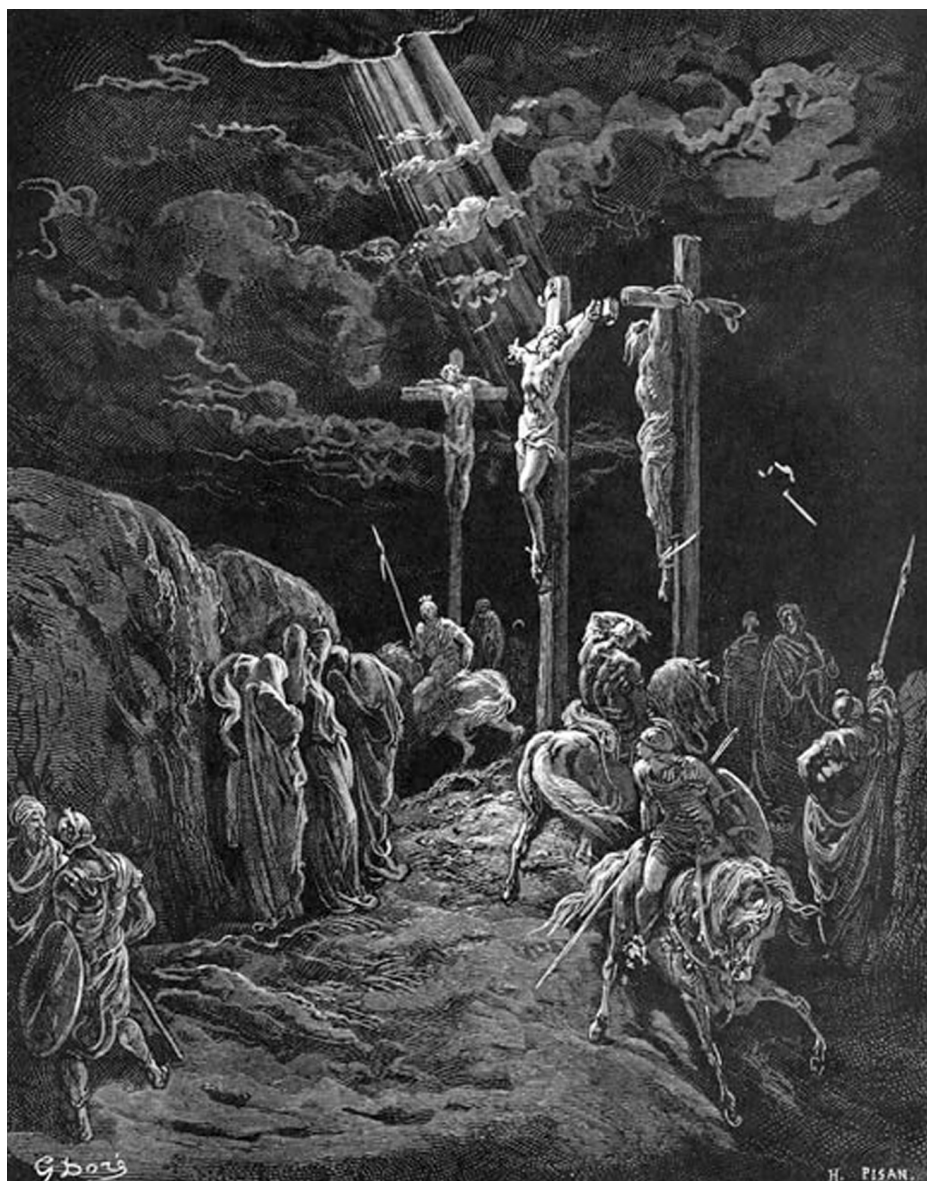
4 אז נשא הרוח את ישוע המדבר להמנן ינסהו השטן: 2 ויהי אחר צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: 5 וישאחו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תנף באבן רגלך: 7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 ויוסף השטן וישאחו אל הר נבה מאד ויראהו את כל ממלכות ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו: 12 ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים כנבול זבלון ונפתלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיה הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים: 18 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחרים את שמעון הנקרא פטרוס ואת

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שובו כי מלכות השמים הגיעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלולותיו: 4 והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 5 ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: 6 ויטבילו על ידו בירדן מתורדים את חטאתם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפזפונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אומר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחריו חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף

הוא: 21 והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: 24 וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: 25 ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו: 3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת את הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לנו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני: 9 ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד: 11 ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר: 12 ויצו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר

ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 1 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו: 9 ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו: 10 ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבלל: 13 וזרבלל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור: 14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: 17 והנה כל הדורות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דרות: 18 ותולדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרה יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבזו ויאמר בלבו לשלחה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנס אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲבִי סִלַּח לָהֶם כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הֵם עֹשִׂים וַיַּחֲלֶקְוּ בִּגְדָיו לָהֶם וַיַּפִּילוּ גּוֹרֵל:
(לוקס 23:34)

עדות חדשה

רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה
למלאות שבעים שנה: 22 ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
ונם במכתב לאמר: 23 כה אמר כורש מלך פרס
כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא
פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה
מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלויים
 הכינו להם ולכהנים בני אהרן: 15 והמשררים
 בני אסף על מעמדם כמצות דוד ואסף והימן
 וידתן חוזה המלך והשערים לשער ושער אין
 להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו
 להם: 16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות
 הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות
 המלך יאשיהו: 17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את
 הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים: כבבל: 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה
 18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל
 הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר
 עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל
 הנמצא ויושבי ירושלים: 19 בשמונה עשרה שנה
 למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 20 אחרי כל
 זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך
 מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו
 יאשיהו: 21 וישלח אליי מלאכים לאמר מה לי
 ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית
 מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חרל לך מאלהים
 אשר עמו ואל ישחיתך: 22 ולא הסב יאשיהו פניו
 ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי
 נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: 23
 וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו
 העבירוני כי החליתי מאד: 24 ויעביריהו עבדיו
 מן המרכבה וירכיבוהו על רכב המשנה אשר לו
 ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל
 יהודה וירושלים מתאבלים על יאשיהו: 25 ויקון
 ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות
 בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על
 ישראל והנם כתובים על הקינות: 26 ויתר דברי
 יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו
 הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי
 ישראל ויהודה:

36 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו
 וימליכוהו תחת אביו בירושלים: 2 בן שלוש עשרים
 שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים:
 3 ויסירהו מלך מצרים בירושלים ויענש את הארץ

דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ויעדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות
 17 וייתכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו
 הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: 19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: 20 ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדיו
 בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: 21 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר
 בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא
 שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: 22 וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה
 שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה
 ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
 מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה
 כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען רך לבבך ותכנע מלפני
 אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל ישוביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: 28 הנני אספך אל
 אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה
 ועל ישוביו וישיבו את המלך דבר: 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: 30 ויעל המלך
 בית יהוה וכל איש יהודה וישיב ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית
 יהוה: 31 ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה וללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 2 ויעמד הכהנים על משמורתם ויחזקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללויים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכינו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללויים: 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה: 7 וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: 8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל גידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: 9 וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך: 11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטים: 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 14 ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני

את שמי לעילום: 8 ולא אוסיף להסיר את רגל
 ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם
 רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל
 התורה והחקים והמשפטים ביד משה: 9 ויתע
 מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן
 הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10
 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: 11
 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך
 אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים
 ויוליכוהו בבלה: 12 וכחצר לו חלה את פני יהוה
 אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: 13 ויתפלל
 אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם
 למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: 14
 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה
 לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל
 ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות
 ביהודה: 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל
 מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית
 יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: 16 ויכן את
 מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר
 ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: 17 אבל
 עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: 18
 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי
 החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל
 הנם על דברי מלכי ישראל: 19 ותפלתו והעתר
 לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם
 במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו
 הנם כתובים על דברי חוזי: 20 וישכב מנשה עם
 אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: 21
 בן עשרים ושנים שנה אמון במלכו ושנים שנים
 מלך בירושלם: 22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
 עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה
 אביו זבח אמון ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה
 כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: 24
 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: 25 ויכו עם
 הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו
 עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:

אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מירי: 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר תחרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי: 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמים: 21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיצאו מעיו שם הפילהו בחרב: 22 ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: 23 ורבים

33 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשורות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והוא העביר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים

הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למען קדשו לשמים:

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והעזב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 7 בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבעו והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה: 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 ויביאו את התרומה

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיהו כי בא קדשים המקדשים ופניו למלחמה על ירושלם: 3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: 4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למא למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: 7 חזקו ואמצו

בנבלים ובכנורות במצות דויד וגד חזה המלך וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: 26 מלכי אשור: 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם ויעמדו הלויים בכלי דויד והכהנים בחצצרות: אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל: 28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקרו וישתחוו: 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: 35 וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אנרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: 3 כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: 4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: 6 וילכו הרצים באנרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק

וישובו שמרון: 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והננב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שוכי ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת נמזו ואת בנתיה וישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזכב ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברוהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלוכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתים והוציאו את הנדה מן הקדש: 6 כי מעול אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבדו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם

וינתנם לזוועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראינו בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי השפלה והננב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שוכי ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת נמזו ואת בנתיה וישבו שם: 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: 12 ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח: 13 ומן בני אליצפן שמרי ועואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: 14 ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותן שמעיה ועזיאל: 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לאחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: 18 ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: 23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: 25 ויעמד את הלויים בית יהוה במצלותים

על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר

על כי חזק: 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: 18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויועף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: 21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית: 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם:

ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף: 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים: 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוו ולהם יקטר: 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי: 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתנרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: 20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמציהו: 2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: 3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם: 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים: 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם: 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה: 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיו השוטר על יד חנניהו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות

יהוה: 5 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמזהרו לדבר ולא מהרו הלויים: 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד ללילה: 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאוו וישיבחו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב: 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו: 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו: 16 ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו: 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע חכה ויעמוד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: 4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנח: 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל

אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם: 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: 3 וישא לו יהוידע נשים שנים ויולד בנים ובנות: 4 ויהי אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית

אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: אדם מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
28 ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ויזן את יושבי ירושלם וידח את יהודה: 12 ויבא
30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: אלו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה
31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי
שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: 13 ותלך
ושם אמו עזובה בת שלחי: 32 וילך בדרך אביו בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת יושבי
אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: 33 ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית
אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם אביך הטובים ממך הרגת: 14 הנה יהוה נגף מנפה
לאלהי אבותיהם: 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: 15
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה בן חנני אשר ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך
העלה על ספר מלכי ישראל: 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא
הרשיע לעשות: 36 ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון נבר: 37 ויתנבא
אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויהואל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט
מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה
ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו
בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן שלשים ושנים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: 6
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה:
7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו
ניר ולבניו כל הימים: 8 בימיו פשע אדם מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם
עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילחם ויך את אדם הסובב אליו ואת שרי הרכב: 10 ויפשע

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הנדוד הבא
בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושנים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: 3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו
היתה יועצתו להרשיע: 4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל
מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן
דברי הימים ב

לעיר ועיר: 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזכריהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: 7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: 11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: 12

אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם: 14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: 16 מחר רדו עליהם הגם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניכם ויהוה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: 19 ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 20 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: 21 ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלון ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: 22 ובעת החלו ברנה ותהללה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו: 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שער עזרו איש ברעהו למשחית: 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והגם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כי רב הוא: 26 וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב

ועמד במלחמה: 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל ודרש נא כיום את דבר יהוה: 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בנרן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארם עד כלותם כה אמר יהוה באלה תננח את ארם עד גלעד והצלת ונתן יהוה ביד המלך: 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: 14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם: 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: 17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 21 ויאמר אצא

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: 2 ויצא אל פניו יהוה בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלא רשע לעזר ולשנאי יהוה תאחב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצורות

בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה
 בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה
 לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: 2 ויצא
 אסא כסף וזהב מאצרות בית יהודה ובית המלך
 וישלח אל בן הדרד מלך ארם היושב בדרמשק
 לאמר: 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך
 הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את
 בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדרד
 אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו
 אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים
 ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשמע בעשא
 ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו: 6
 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני
 הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את
 גבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל
 אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך
 ארם ולא נשענת על יהודה אלהיך על כן נמלט
 חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכושים והלובים
 היו לחיל לרוב לרכב ולפרשים להרבה מאד
 ובהשענך על יהודה נתנם בידך: 9 כי יהוה עיניו
 משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם
 אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות:
 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי
 בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא:
 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם
 כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12
 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברנליו
 עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי
 ברפאים: 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת
 ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברוהו בקברתיו אשר
 כרה לו בעיר דוד וישיבהו במשכב אשר מלא
 בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו
 שרפה גדולה עד למאד:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן

לאחאב: 2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון
 ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו
 ויסיתוהו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב
 מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי
 רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על

ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות
 ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר

רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש
בחור: 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו
בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: 19
וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את

בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת
עפרון ובנותיה: 20 ולא עצר כח ירבעם עוד בימי
אביהו ויגפהו יהוה וימת: 21 ויתחזק אביהו וישא
לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים
ושש עשרה בנות: 22 ויתר דברי אביה ודרכיו
ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו:

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ
עשר שנים: 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיו: 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר
את המצבות ויגדע את האשרים: 4 ויאמר ליהודה
לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה
והמצוה: 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: 6 ויבן ערי
מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה
בשנים האלה כי הניח יהוה לו: 7 ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים
דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו: 8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת
מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל: 9 ויצא
אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד מרשה: 10 ויצא אסא לפניו
ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה: 11 ויקרא
אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור
בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל
יעצר עמך אנוש: 12 ויגף יהוה את הכושים לפני
אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: 13 וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם
מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו
שלל הרבה מאד: 14 ויכו את כל הערים סביבות

15 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים:
2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם
תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם: 3
וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן
מורה וללא תורה: 4 וישב בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וימצא להם: 5 ובעתים ההם אין
שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי
הארצות: 6 וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים
הממם בכל צרה: 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי
יש שכר לפעלתכם: 8 וכשמעו אסא הדברים האלה
והנבואה עדר הנביא התחזק ויעבר השקוצים
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד
מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני
אולם יהוה: 9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו
מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: 10
ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה
למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן
השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים:
12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם
בכל לבבם ובכל נפשם: 13 וכל אשר לא ידרש
ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול
למאיש ועד אשה: 14 וישבעו ליהוה בקול גדול
ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: 15 וישמחו כל
יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל
רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב:
16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר
עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה
וידק וישרף בנחל קדרון: 17 והבמות לא סרו
מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: 18 ויבא
את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב
וכלים: 19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא:

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם: 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם ענלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הרחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן השחור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחנו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו: 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם והיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעק ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: 15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: 16 וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה

ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עיב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק: 8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 10 ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאו והשכום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו:

וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא
 ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4
 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך
 הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 5
 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך
 העם: 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו
 עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך
 אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו
 אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם
 ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל
 הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ
 את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 9
 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם
 הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר
 נתן אביך עלינו: 10 וידברו אתו הילדים אשר
 גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך
 לאמר אביך הכביר את עלנו ואתה הקל מעלינו
 כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה
 אבי העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם
 אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: 12 ויבא
 ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר
 דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי: 13
 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת
 הזקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר
 אכביר את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם
 בשוטים ואני בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל
 העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים
 יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל
 ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל כי לא שמע המלך
 להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק
 בדוד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל
 עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהליו: 17
 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם
 רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר
 על המס וירנמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך
 רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם:
 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: 17 אז הלך שלמה לעציון נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: 3 ותראת מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנו: 4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמועים את חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפניו בארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: 14 לבר מאנשי התרים והסחרים

מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: 16 ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור: 18 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: 19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה: 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכים: 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו: 24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: 26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: 29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט: 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אותו: 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך

6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים: 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: 8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח: 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: 15 עתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: 21 והבית הזה אשר היה

עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת:

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את תדרמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח: 6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשל: 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס אשר לא מישראל המה: 8 מן בנייהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי רכבו ופרשיו: 10 ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה: 12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות: 14 ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולאצרות: 16 ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית

לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 32 אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: 17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: 18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: 19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: 20 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: 22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 23 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 24 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: 25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיים: 26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישוּבוּ כי תענם: 27 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שערי כל נגע וכל מחלה: 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם:

לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: בחצצרות: 13 ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרת והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו חלום את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתן ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוך במצלותים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: 5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: 7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצריך הוא יבנה הבית לשמי: 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקים תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: 13 כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך החלכים לפניך בכל לבם: 15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: 16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר

15 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר
 אדני ישלח לעבדיו: 16 ואנחנו נכרת עצים מן
 הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו
 ואתה תעלה אתם ירושלם: 17 ויספר שלמה כל
 האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר
 אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
 ושלשת אלפים ושש מאות: 18 ויעש מהם שבעים
 אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים
 ושש מאות מנצחים להעביר את העם:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים
 אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את הים
 מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו ענול סביב
 וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
 סביב: 3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב
 סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב
 שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: 4 עומד על
 שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
 ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
 עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 5 ועביו
 טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק
 בתים שלשת אלפים יכיל: 6 ויעש כיורים עשרה
 ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם
 את מעשה העולה ידיתו במ וזהים לרחצה לכהנים
 בו: 7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן
 בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: 8 ויעש שלחנות
 עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל
 ויעש מזרקי זהב מאה: 9 ויעש חצר הכהנים
 והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה
 נחשת: 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול
 נגבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת
 המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר
 עשה למלך שלמה בבית האלהים: 12 עמודים
 שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שנים
 והשבכות שנים לכסות את שתי גלות הכתרות
 אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרמונים ארבע
 מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה
 האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני
 העמודים: 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה
 על המכנות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר
 תחתיו: 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזלות
 ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם
 בהר המוריה אשר נראה לדויד אביוהו אשר הכין
 במקום דויד בנרן ארנן היבوسی: 2 ויחל לבנות
 בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה
 הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות
 במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים:
 4 והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית
 אמות עשרים והנגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה
 זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים
 ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: 6
 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
 פרוים: 7 ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו
 ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: 8 ויעש
 את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית
 אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב
 לככרים שש מאות: 9 ומשקל למסמרות לשקלים
 חמשים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית
 קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו
 אתם זהב: 11 וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים
 כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף
 האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר:
 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר
 הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף
 הכרוב האחר: 13 כנפי הכרובים האלה פרישים
 אמות עשרים והם עמודים על רגליהם ופניהם
 לבית: 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
 ובוץ ויעל עליו כרובים: 15 ויעש לפני הבית
 עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת

דברי הימים ב

בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו:

1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהיה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני יהוה וידרשהו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: **7** בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: **11** ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו: **12** החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2** ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **3** וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: **4** הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: **5** והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: **6** ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: **7** ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארזים וברמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי: **8** ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: **9** ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: **10** והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: **11** ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך: **12** ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: **13** ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: **14** בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר יתן לו עם חכמך וחכמי אדני דויד אביך:

וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: 10 ויברך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: 28
 דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך
 אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: שלמה בנו תחתיו: 29 ודברי דויד המלך הראשנים
 11 לך יהוה הנדלה והגבורה והתפארת והנצח והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה
 וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה: 30 עם
 והמתנשא לכל לראש: 12 והעשר והכבוד מלפניך כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל
 ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לנדל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:
 ולחזק לכל: 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני ומי עמי
 כי נעצר כח להתנדרב כזאת כי ממך הכול ומידך נתנו לך: 15 כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל
 אבותינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות לך
 בית לשם קדשך מידך היא ולך הכול: 17 וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר
 לבבי התנדרבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדרב לך: 18 יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך:
 19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר
 הכינותי: 20 ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי
 אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום
 ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל: 22 ויאכלו וישתו לפני
 יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנניד ולצדוק
 לכהן: 23 וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: 24 וכל
 השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: 25 ויגדל יהוה את שלמה
 למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל: 26
 ודויד בן ישי מלך על כל ישראל: 27 והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך

15 ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: 16 ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: 17 והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: 19 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: 20 ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזובך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דברך:

29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כחי הכינתי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: 3 ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינתי לבית הקדש: 4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לשוח קירות הבתים: 5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומו מתנדר למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים: 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני: 9 וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה

34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבני עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלים: 2 ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינתי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל: 5 ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: 6 ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: 7 והכינתי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: 9 ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניח לעד: 10 ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה: 11 ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזיו ועלייתו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה: 14 לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה:

בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאוול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: 29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: 32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והנדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: 2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: 4 ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנניד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 5 שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל

מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדש ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאוול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: 29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: 32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והנדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר: 22 לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד: 25 ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו: 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: 28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש: 29 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: 30 ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי: 31 ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: 32 ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך:

ובמצלתיים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: עשר: 31 לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו
2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף ואחיו שנים עשר:

על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלתי הותיר מחזיאות: 5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתיים נבלים וכנורות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: 14 השביעי אשראלה בניו ואחיו שנים עשר: 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר ליבקשה בניו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר: 26 לתשעה עשר למלתי בניו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליאתה בניו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: 30 לשלשה עשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים

26 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועני השביעי: 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: 6 ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי נבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביו לראש: 11 חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הנכרים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: 14 ויפל הגורל מזרחת לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: 15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: 17 למזרחת הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדרים: 21 בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאל: 22 בני יחיאל יתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו

עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם
 אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים
 הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו
 ולברך בשמו עד עולם: 14 ומשה איש האלהים
 בניו יקראו על שבת הלוי: 15 בני משה גרשם
 ואליעזר: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו
 בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר
 בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני
 יצהר שלמית הראש: 19 בני חברון ויהוה הראש
 אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי:
 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 21 בני
 מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22
 וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום
 בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות
 שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי
 האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלם עשה
 המלאכה לעבדת בית יהוה מבין עשרים שנה
 ומעלה: 25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל
 לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללוים
 אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27
 כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מבין
 עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן
 לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל
 טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים:
 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולדקיקי
 המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה:
 30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן
 לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות
 לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד
 לפני יהוה: 32 ושמרו את משמרת אהל מועד
 ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם
 לעבדת בית יהוה:

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב
 ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהוא
 לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר
 ואיתמר: 3 ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר
 ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: 4

25 ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני
 אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים

מתחבאים וארנן דש חטים: 21 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: 22 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם: 23 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש ארנן המלך השוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם: 25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה: 28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: 30 ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:

22 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: 2 ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב

23 אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד: 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה לא ויכן דויד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן

למלחמה וינסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבאו ירושלים: 16 וירא ארם כי ננפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר ושוף שר צבא הדרדעור לפניו: 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעברו הירדן ויבאו אלהם ויערך אלהם ויערך דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדרדעור כי ננפו לפני ישראל וישלימו עם דוד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד:

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה: 2 ויקח דוד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים: 4 ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בנזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארגים: 6 ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: 7 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דוד: 8 אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל: 2 ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי וידעה את מספרם: 3 ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני

המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלים: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: 8 ויאמר דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל גד חזה דוד לאמר: 10 לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: 11 ויבא גד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל נבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: 13 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד ארם אל אפל: 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתו וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוס: 16 וישא דוד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלי תחי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למנפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדוד כי יעלה דוד להקים מזבח ליהוה בנרן ארנן היבוס: 19 ויעל דוד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו

כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות וגראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים: 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הרבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך: 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביו בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיך אליך: 4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלהם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלישים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתך: 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה: 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם

18 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה: 3 ויך דויד את הדרדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: 4 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדרדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: 7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדרדעזר ויביאם ירושלם: 8 ומטבחת ומכון ערי הדרדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדרדעזר מלך צובה: 10 וישלח את הדרדעזר אל המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר גלחם בהדרדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדרדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן צרויה הכה

הארץ משפטינו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה
לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבעתו
ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם:
19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: 20
ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 21 לא
הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: 22 אל
תנעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 23 שירו ליהוה
כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: 24 ספרו
בנוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 25 כי גדול
יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: 26
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
27 הודו והדר לפניו עז וחדוה במקמו: 28 הבו
ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 29
הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפניו
כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: 31 ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: 32
ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: 33
אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את
הארץ: 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעזב שם
לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני
הארון תמיד לדבר יום ביומו: 38 ועבד אדם
ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידותון וחסה
לשערים: 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
משכן יהוה בכמה אשר בנבעון: 40 להעלות עלות
ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל
הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 41
ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו
בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: 42 ועמהם
הימן וידותון חצצרות ומצלתיים למשמיעים וכלי
שיר האלהים ובני ידותון לשער: 43 וילכו כל
העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו:

17 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד
אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון
ברית יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דויד
כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: 3 ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: 4
לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה
תבנה לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מן
היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה
מאהל אל אהל וממשכן: 6 בכל אשר התהלכתי
בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל
אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים: 7 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מן
אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהיה
עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ:
9 ושמותי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו
ולא ירגנו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר
בראשונה: 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי
ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה: 11 והיה כי מלאו ימך ללכת עם
אבתיך והקימותי את זרעך אחריו אשר יהיה
מבניך והכניותי את מלכותו: 12 הוא יבנה לי בית
וכננתי את כסאו עד עולם: 13 אני אהיה לו לאב
והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיהו בביתי
ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם:
15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד: 16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני
עד היום: 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר
על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם
המעלה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דויד אליך
לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת: 19 יהוה
לעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת
להדיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 21 ומי

את מחנה פלשתים מנבעון ועד גזרה: 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויבן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: 2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: 7 לבני גרשון יואל השר ואחיו מאה ושלשים: 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו: 13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט: 14 ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצללות משמיעים להרים בקול לשמחה: 17 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: 18 ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצללות נחשת להשמיע: 20 וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות: 21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל

16 ויביאו את ארון האלהים ויצינו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשנהו זכריהו יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים וכנרות ואסף במצללות משמיע: 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: 7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: 10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל

בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: 30 ומן בני אפרים ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלותים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות ובחצצרות: 9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את לבית אבותם: 31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד: יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם: 33 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב: 34 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: 35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד: 39 ויהיו שם עם דויד ימים שלוש אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובנמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבילים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: 2 וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישוע ואלפלם: 6 וגנה ונפג ויפיע: 7 ואלישמע ובעלדע ואלפלם: 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש: 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מוחנה פלשתים: 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו

13 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: 2 ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשואים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: 3 וגסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנוהו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: 5 ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים: 6 ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: 8

בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא
 בא: 22 בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן
 קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד
 והכה את הארי בתוך הכור ביום השלג: 23 והוא
 הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד
 המצרי חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט ויגזל
 את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 24 אלה
 עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים:
 25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה
 לא בא וישימהו דויד על משמעתו: 26 וגבורי
 החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית
 לחם: 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני: 28 עירא בן
 עקש התקועי אביעזר הענתותי: 29 סבכי החשתי
 עילי האחוהי: 30 מהרי הנטפתי חלד בן בענה
 הנטופתי: 31 איתי בן ריבי מנבעת בני בנימן בניה
 הפרעתני: 32 חורי מנחלי נעש אביאל הערבתי:
 33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני: 34 בני
 השם הגזוני יונתן בן שנה ההררי: 35 אחיזם בן
 שכר ההררי אליפל בן אור: 36 חפר המכרתי
 אחיה הפלני: 37 חצרו הכרמלי נערי בן אזבי:
 38 יואל אחי נתן מבוחר בן הנרי: 39 צלק העמוני
 נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה: 40 עירא
 היתרי גרב היתרי: 41 אוריה החתי זכר בן אחלי:
 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו
 שלושים: 43 חנן בן מעכה ויושפט המתני: 44 עזיא
 העשתרתי שמע ויעזאל בני חותם הערערי: 45
 ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי: 46 אליאל
 המחזים ויריבי ויושיה בני אלנעם ויתמה המואבי:
 47 אליאל ועובר ויעשיאל המצביה:

12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עור
 עצור מפני שאול בן קיש והמה בנבורים עזרי
 המלחמה: 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים
 באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן:
 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי
 ויזואל ופלש בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי: 4
 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים
 וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי: 5 אלעזי

40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: 41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: 42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: 2 וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים: 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלך חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 ויורא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: 6 וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו: 7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע: 9 ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: 10 וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון: 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה בביש ויצמו שבעת ימים: 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: 14 ולא דרש ביהוה וימיתוהו ויסב את המלוכה לדוד בן ישי:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את

וגדור ואחיו וזכר: 32 ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינרב ואת אשבעל: 34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותאדע ואחז: 36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמל ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: 39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלילפלט השלשי: 40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: 2 והיושבים הראשנים אשר באחתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתונים: 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: 4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: 6 ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה: 8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם: 10 ומן הכהנים ידעיה ויהוריריב ויכין: 11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי: 15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי

ובכר וידיעאל שלשה: 7 ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלושים וארבעה: 8 ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: 9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: 10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: 11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: 12 ושפם וחפם

8 בני עיר חשם בני אחר: 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלים בני בלהה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד: 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: 17 ובני אולם בן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: 18 ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה: 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: 20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעד בנו ותחת בנו: 21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרנום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: 22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בכיתו: 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו: 26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: 27 נון בנו יהושע בנו: 28 ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה: 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: 31 ובני בריעה חבר

ומלכיאל הוא אבי ברזות: 32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: 34 ובני שמר אחי ורוהנה יחבה וארם: 35 ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוח וחרנפר ושועל ובני וימרה: 37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני עלא ארח וחניאל ורציא: 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:

ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלישי: 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי: 3 ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפון וחורם: 6 ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת: 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיה: 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו: 9 ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם: 10 ואת יעוץ ואת שכיח ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות: 11 ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריתו את יושבי גת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזבדיה וערד ועדר: 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: 17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: 19 ויקים וזכרי וזבדי: 20 ואליעני וצלתי ואליאל: 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ועבר ואליאל: 23 ועבדון וזכרי ותנן: 24 וחנניה ועילם וענתתיה: 25 ויפדיה ופניאל בני ששק: 26 ושמשרי ושחריה ועתליה: 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל וגרב: 31

34 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח: 35 בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: 36 בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: 37 בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: 38 בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל: 39 ואחיו אסף העמר על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: 40 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: 41 בן אתני בן זרח בן עדיה: 42 בן איתן בן זמה בן שמעי: 43 בן יחת בן גרשם בן לוי: 44 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך: 45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה: 46 בן אמצי בן בני בן שמר: 47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: 48 ואחיהם חלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: 49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: 50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: 51 בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: 52 מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: 53 צדוק בנו אחימעץ בנו: 54 ואלה מושבותם לטירותם בנבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: 55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: 56 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: 57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: 58 ואת חילז ואת מגרשיה ואת דביר ואת מגרשיה: 59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: 60 וממטה בנימן את נבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: 61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: 62 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: 63 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שנים עשרה: 64 ויתנו בני ישראל ללויים

7 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה: 2 ובני תולע עזי ורפיה ויראל ויחמי ויבשם ושמאול ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות: 3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: 6 בנימן בלע

יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: 5 מיכה בנו
 ראייה בנו בעל בנו: 6 בארה בנו אשר הגלה
 תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני:
 7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש
 יעאל וזכריהו: 8 ובלע בן עז בן שמע בן יואל
 הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: 9 ולמזרח
 ישב עד לבוא מדבריה למן הנהר פרת כי מקניהם
 רבו בארץ גלעד: 10 ובימי שאול עשו מלחמה
 עם ההגרים ויפלו בידם וישבו באהליהם על
 כל פני מזרח לגלעד: 11 ובני גר לגנדם ישבו
 בארץ הבשן עד סלכה: 12 יואל הראש ושפם
 המשנה ויעני ושפט בבשן: 13 ואחיהם לבית
 אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע
 ועבר שבעה: 14 אלה בני אביחיל בן חורי בן
 ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז:
 15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: 16
 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מנרשי שרון
 על תוצאותם: 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך
 יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: 18 בני ראובן
 וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי
 מזן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים
 וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 19
 ויעשו מלחמה עם ההגרים ויטור ונפיש וגודב:
 20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגרים וכל
 שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם
 כי בטחו בו: 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים
 אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים
 ונפש אדם מאה אלף: 22 כי חללים רבים נפלו כי
 מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: 23
 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל
 חרמון ושניר וחרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי
 בית אבותם ועפר וישעי ואלאל ועזריאל וירמיה
 והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות
 ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם
 וייזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים
 מפניהם: 26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך
 אשור ואת רוח תלגת פלנאסר מלך אשור ויגלם

21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן
בני עבדיה בני שכניה: 22 ובני שכניה שמעיה ובני
שמעיה חטוש וינאל ובריה ונעריה ושפט ששה:
23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה:
24 ובני אליועיני חודיהו ואלשיב ופליה ועקוב
ויוחנן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ חצרן וכרמי וחור ושובל:
2 וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד
את אחומי ואת להר אלה משפחות הצרעתי: 3
ואלה אבי עיטם וזרעאל ושמא וידבש ושם אחותם
הצלפוני: 4 ופנאל אבי גדר ועזר אבי חושה
אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם: 5
ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה:
6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני
ואת האחשתרי אלה בני נערה: 7 ובני חלאה צרת
יצחר ואתנן: 8 וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה
ומשפחות אחרחל בן הרום: 9 ויהי יעבץ נכבד
מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי
בעצב: 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם
ברך תברכני והרבית את נבולי והיתה ידך עמי
ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר
שאל: 11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא
אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת
פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה:
13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת:
14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את
יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: 15 ובני
כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז: 16
ובני יהלאל זיף וזיפה תיריא ואשראל: 17 ובן
עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבא אבי אשתמע: 18 ואשתו היהדיה
ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת
יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה
אשר לקח מרד: 19 ובני אשת הודיה אחות נחם
אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: 20 ובני
שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת
ובן זוחת: 21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור
ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן
ישראל ולא להתיחש לבכרה: 2 כי יהודה גבר
באחיו ולנניד ממנו והבכרה ליוסף: 3 בני ראובן
בכור ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי: 4 בני

השבעי: 16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: 17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 18 וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: 19 ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: 20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שנוב: 22 ושנוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד: 23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: 24 ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע: 25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון רם ובונה וארן ואצם אחיה: 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: 27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: 28 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: 30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 33 ובני יונתן פלת וזא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: 35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: 36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: 37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: 38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: 39 ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: 40 ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: 41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון: 43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: 44 ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי: 45 ובן שמי מעון ומעון אבי

3 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנון לאחינעם היזרעאלי שני דניאל לאביגיל הכרמלית: 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלש שנה מלך בירושלם: 5 ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט: 7 ונגה ונפג ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: 9 כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם: 10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 14 אמון בנו יאשיהו בנו: 15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונרביה: 19 ובני פדיה זרובבל ושמעיה ובן זרובבל משלם וחנניה ושלמית אחותם: 20 וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש:

דברי הימים א

38 ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: 42 בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: 46 וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן ברד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת: 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 54 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום:

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולון: 2 דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר: 3 בני יהודה ער ואון ושלח שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו: 4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה: 5 בני פרץ חצרון וחמול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן ויהימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי: 10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: 11 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: 13 ואישי הוליד את בכורו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי: 15 אצם הששי דויד

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: 7 ובני יון אלישה ותרשישה כתיס ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 12 ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכורו ואת חת: 14 ואת היבוסים ואת האמורים ואת הגרנשים: 15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: 16 ואת הארודים ואת הצמרים ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך: 18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 20 ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 21 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: 22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 24 שם ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרונ נחור תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישמעאל: 29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 30 משמע ודומה משא חדר ותימא: 31 יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרון ויקטן ומדין וישבך ושוח ובני יקטן שבא ודרן: 33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבירע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: 36 בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומוזה:

ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם: 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה: 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התיירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושנים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך: 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה: 10 ואדעה כי מניית הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: 11 ואריבה את הסננים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתיירוש והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים נתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל מושא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: 16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה תדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר

הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם: 25 ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניהם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובניו הרבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריהו מעלי: 29 זכרה להם אלהי על נאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

ענתות נב ענניה: 33 חצור רמה גתים: 34 חריר צבעים נבלט: 35 לר ואונו גי החרשים: 36 ומן הלולים מחלקות יהודה לבנימין:

12 ואלה הכהנים והלולים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: 2 אמריה מלוך חטוש: 3 שכניה רחם מרמת: 4 עדוא גנתוי אביה: 5 מימין מעדיה בלגה: 6 שמעיה ויורירב ידעיה: 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: 8 והלולים ישוע בניו קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: 9 ובקביה וענו אחיהם לנגדם למשמרות: 10 וישוע הוליד את יויקים וייוקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יודע: 11 ויודע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: 14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף: 15 לחרם עדנא למריות חלקי: 16 לעדיא זכריה לנתן משלם: 17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: 18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן: 19 וליוירב מתני לידעיה עזי: 20 לסלי קלי לעמוק עבר: 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: 22 הלולים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: 24 וראשי הלולים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר: 25 מתניה ובקביה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלולים מכל מקומותם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות: 28 ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי: 29 ומבית הגלגל ומשדות נבע ועזמות כי חצרים

המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקה מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: 32 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדות בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 34 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: 38 והיה חכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשרדים ולא נעזב את בית אלהינו:

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתגדבים לשבת בירושלם: 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חוזה בן חוזה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני: 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע

מאות ששים ושמונה אנשי חיל: 7 ואלה בני בנימין סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתאל בן ישעיה: 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנאה על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין: 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: 13 ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר: 14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן גדולים: 15 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני: 16 ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: 17 ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבוקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון: 18 כל הלויים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה: 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: 20 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנחלתו: 21 והנתינים יושבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים: 22 ופקיד הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשרדים לנגד מלאכת בית האלהים: 23 כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשרדים דבר יום ביומו: 24 ופתחיה בן משיבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: 25 ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקצאל וחצריה: 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט: 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: 28 ובצקלג ובמכנה ובבנתיה: 29 ובעין רמון ובצרעה ובירמות: 30 זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם: 31 ובני בנימין מגבש מכמש ועיה ובית אל ובנתיה: 32

ממצרים ויעשו נאצות גדולות: 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתייהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: 25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאך הרגו אשר העידו בהם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעם מיד צריהם: 28 וכנחת להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם ויירדו בהם וישובו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בהם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בהם ברוחך ביד נביאך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות: 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו האל הגדול הנבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלואה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום

10 ועל החתומים נחמיה התרשאת בן חכליה וצדקיה: 2 שריה עזריה ירמיה: 3 פשחור אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דניאל גנתון ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 והלויים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד קדמיאל: 10 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: 11 מיכא רחוב חשביה: 12 זכור שרביה שבניה: 13 הודיה בני בנינו: 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: 15 בני עזנר בבי: 16 אדניה בני עדין: 17 אטר חזקיה עזור: 18 הודיה חשם בצי: 19 חריף ענתות נובי: 20 מנפיעש משלם חזיר: 21 משיזבאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הושע חנניה חשוב: 24 הלוחש פלחא שובק: 25 רחום חשבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלוך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתייהם כל יודע מבין: 29 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתייהם לא נקח לבנינו: 31 ועמי הארץ המביאים את

האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ידיהם ויקרו וישתחו ליהוה אפים ארצה: 7 וישוע ורבעית מתודים ומשתחווים ליהוה אלהיהם: 4 ובני ושרביה ימין עקוב שבתו הודיה מעשיה ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה קליטא עזריה יוזבר חנן פלאיה והלויים מבינים בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה את העם לתורה והעם על עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו 9 ויאמר נחמיה הוא התרשטא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: 6 הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושמו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעוזכם: 11 והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: 15 ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: 16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם: 3 ויקומו על עמדם

לחזקיהו תשעים ושמנה: 22 בני חשם שלש מאות
עשרים ושמנה: 23 בני בצוי שלש מאות עשרים
וארבעה: 24 בני חרף מאה שנים עשר: 25 בני
גבעון תשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם ונטפה
מאה שמנים ושמנה: 27 אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה: 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: 29
אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה: 30 אנשי הרמה וגבע שש מאות
עשרים ואחד: 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים:
32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי
נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף
מאתים חמשים וארבעה: 35 בני חרם שלש מאות
ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה:
37 בני לך חדיר ואונו שבע מאות ועשרים ואחד:
38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: 39
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים
ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני
פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 42 בני חרם
אלף שבעה עשר: 43 הלויים בני ישוע לקדמיאל
לבני להודוה שבעים וארבעה: 44 המשררים
בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השערים בני
שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני
שבי מאה שלשים ושמנה: 46 הנתינים בני צחא

8 בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סיעא
בני פדון: 48 בני לבנה בני חנבה בני שלמי: 49
בני חנן בני גדל בני גחור: 50 בני ראייה בני רצין
בני נקודא: 51 בני גזם בני עזא בני פסח: 52 בני
בסי בני מעונים בני נפושסים: 53 בני בקבוק בני
חקופא בני חרחור: 54 בני בצלית בני מחידא בני
חרשא: 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמוח: 56 בני
נציה בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני
סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרקון בני
גדל: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים
בני אמון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
מאות תשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית
אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני

וואספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר
לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את
ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2
ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש
ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש
השביעי: 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני
שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים
והנשים והמבנים ואזני כל העם אל ספר התורה:
4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו
לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל
ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: 5 ויפתח
עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה
וכפתחו עמדו כל העם: 6 ויברך עזרא את יהוה

אשר סביבתינו על שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העברה על העם הזה: 19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגנשם הערבי וליתר איבינו כי בנית את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט וגנשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לדרת למה תשבית המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואנרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: 8 ואשלחה אלי לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם: 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרנג ולילה באים להרנג: 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטובה וסנבלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: 14 זכרה אלהי לטובה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: 2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הכירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים יניפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסננים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה בני המדינה העלים משבי הנולה אשר הנלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: 7 הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 8 בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: 14 בני זכי שבע מאות וששים: 15 בני בגוי שש מאות ארבעים ושמה: 16 בני בבי שש מאות עשרים ושמה: 17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: 18 בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: 19 בני בגוי אלפים ששים ושבעה: 20 בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: 21 בני אטר

כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: 7 ויהי 5 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם כאשר שמע סנבלט וטוביה והערכים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמנות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כח הסכל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו: 13 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבותיהם רמחיהם וקשתותיהם: 14 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אייבנו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 18 והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: 19 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו: 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: 21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:

השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו וילכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: **2** ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי: **3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: **4** ועל ידם החזיק מרמזות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: **5** ועל ידם החזיק התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם: **6** ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: **7** ועל ידם החזיק מלטיה הנבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנחר: **8** על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: **9** ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: **10** ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: **11** מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: **12** ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: **13** את שער הניא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפופ: **14**

לפלכו: **18** אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חננד שר חצי פלך קעילה: **19** ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע: **20** אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול: **21** אחריו החזיק מרמזות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב: **22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר: **23** אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: **24** אחריו החזיק בנוי בן חננד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: **25** פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש: **26** והנתינים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: **27** אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: **28** מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: **29** אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: **30** אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו: **31** אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: **32** ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: **2** ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות: **3** וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: **4** שמע אלהינו כי היינו בוזת והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: **5** ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: **6** ונבנה את החומה ותקשר

השמים: 5 ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: 6 ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אנרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה: 8 ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבריה אשר לבית ולחומות העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אנרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: 10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: 11 ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה: 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: 13 ואצאח בשער הניא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחת: 15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הניא ואשוב: 16 והסננים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסננים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי: 17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה: 18 ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: 19 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני ונשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הרבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: 20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: 2 ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי ועל ירושלם: 3 ויאמרו לי הנשארים אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: 4 ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: 5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 6 תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאו לך ואני ובית אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: 8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: 9 ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתי אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: 11 אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך:

2 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו: 2 ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי

כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת:

10 וכהתפלל עזרא וכהתודותו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה: 2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והתחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהנשמים: 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר

ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: 15 אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתו הלוי עזרם: 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: 17 ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויתנו ידם להוציא נשים ואשמים איל צאן על אשמתם: 20 ומבני אמר חנני וזבדיה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה: 22 ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: 23 ומן הלויים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם ושלם ואורי: 25 ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: 27 ומבני זתוא אליועיני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: 28 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: 29 ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות: 30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: 31 ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: 32 ובנימן מלוך שמריה: 33 מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי: 34 מבני בני מעדי עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלוהי: 36 וניה מרמות אלישיב: 37 מתניה מתני ויעשו: 38 ובני ובנוי שמעי: 39 ושלמיה ונתן ועדיה: 40 מכנרבי ששי שרי: 41 עזראל ושלמיהו שמריה: 42 שלום אמריה יוסף: 43 מבני נבו יעזאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה: 44 כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים:

ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: 19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: 21 ואקרא שם צום על הנהר שהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולשפנו ולכל רכושנו: 22 כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו: 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: 25 ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמורת כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: 31 ונסעה מנהר שהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלויים: 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא: 35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים

9 וככלות אלה ננשוא אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתועבתיהם לכענני החתי הפרזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמרי: 2 כי נשאו מבתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: 3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם: 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתינו ולתת לנו נדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות כתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלוםם ושובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה

והמשררים והשערים והנתנים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשנן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: 13

מני שים טעם די כל מתגרב במלכותי מן עמא ישראל וכהנהו ולויא למהך לירושלם עמך יהך: 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטחי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך: 15 ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התגדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התגדבות עמא וכהניא מתגדין לבית אלההם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם: 18 ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון: 19 ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: 20 ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא: 21 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל נזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד: 22 עד כסף ככרין מאה ועד חנשין כרין מאה ועד חמור בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: 23 כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מגדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת

8 ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: 2 מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש: 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: 4 מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים: 5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: 7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים: 9 מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: 10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: 11 ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים: 12 ומבני עזנר יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: 13 ומבני אדניקים אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: 14 ומבני בגוי עותי וזבד ועמו שבעים הזכרים: 15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם: 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: 17 ואוצאה אותם על אדו הראש בכספא המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: 18

בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל המו להיכלא די בבבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה: 15 ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: 16 אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם: 17 וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:

6 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהתחין תמה בבבל: 2 והשתכח באחמאטא בכירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה: 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין אמין שתין: 4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדרת ונפקתא מן בית מלכא תתייב: 5 ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: 6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה: 7 שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה: 8 ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתייבא לגבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומה חשתן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנשין מלח חמור ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייב להם יום ביום די לא שלו: 10 די להון מהקרבין ניוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוה: 11 ומני שים טעם די

כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד: 13 אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש ואתחשתתא מלך פרס: 15 ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא: 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה: 17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל: 18 והקימו כהניא בפלתהון ולויא במחלקתהון על עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: 19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם מטהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות: 4 בן זרחיה בן עזי בן בקי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים

דריוש מלך פרס: 6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרנם ארמית: 8 רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אנרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: 9 אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא: 10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת: 11 דנה פרשנן אנרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת: 12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו: 13 כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק: 14 כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא: 15 די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומרדן ואשתדור עבדין בנזה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת: 16 מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: 17 פתנמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: 18 נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: 19 ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: 20 ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיבה להון: 21 כען שימו טעם לבטלא נבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם:

5 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: 2 באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון: 3 בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: 4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת נבריא די דנה בנינא בנין: 5 ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתבון נשתונא על דנה: 6 פרשנן אנרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: 7 פתנמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בנוה לדריוש מלכא שלמא כלא: 8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבירדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם נבריא די בראשיהם: 11 וכנמא פתנמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: 12 להן מן די הרנוז אבהתנא לאלה שמיא יתב המו ביר נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: 14 ואף מאניא די

חקופא בני חרחור: 52 בני בצלות בני מחידא בני
חרשא: 53 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: 54 בני
נציח בני חטיפא: 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני
הספרת בני פרודא: 56 בני יעלה בני דרקון בני
גדל: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים
בני אמי: 58 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העלים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית
אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני
טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: 61
ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על
שמו: 62 אלה בקשו כתבם המתיחסים ולא נמצאו
ויגאלו מן הכהנה: 63 ויאמר התרשתא להם אשר
לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים
ולתמים: 64 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים
שלש מאות ששים: 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם
אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה
ולהם משררים ומשררות מאתים: 66 כוסייהם שבע
מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים
וחמשה: 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 68
ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם
התגדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: 69
ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש
רבאות ואלף וכסף מגים חמשת אלפים וכתנת
כהנים מאה: 70 וישבו הכהנים והלויים ומן העם
והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל
ישראל בעריהם:

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולה בונים
היכל ליהוה אלהי ישראל: 2 ויגשו אל זרבבל
ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי

3 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים
ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: 2 ויקם ישוע
בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל
ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים: 3
ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי
הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר
ולערב: 4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום

אלף מאתים חמשים וארבעה: 8 בני זתוא תשע

מאות וארבעים וחמשה: 9 בני זכי שבע מאות

וששים: 10 בני שש מאות ארבעים ושנים: 11

בני בכי שש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזנר

אלף מאתים עשרים ושנים: 13 בני אדניקם שש

מאות ששים וששה: 14 בני בגוי אלפים חמשים

וששה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה:

16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: 17 בני בצי

שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה

ושנים עשר: 19 בני חשם מאתים עשרים ושלשה:

20 בני גבר תשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה

עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמשים וששה: 23

אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: 24 בני עזמות

ארבעים ושנים: 25 בני קרית ערים כפירה ובארות

שבע מאות וארבעים ושלשה: 26 בני הרמה וגבע

שש מאות עשרים ואחד: 27 אנשי מכמס מאה

עשרים ושנים: 28 אנשי בית אל והעי מאתים

עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני

מגביש מאה חמשים וששה: 31 בני עילם אחר אלף

מאתים חמשים וארבעה: 32 בני חרם שלש מאות

ועשרים: 33 בני לך חרד ואונו שבע מאות עשרים

וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה:

35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: 36

הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים

ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני

פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם

אלף ושבעה עשר: 40 הלויים בני ישוע וקדמיאל

לבני הודויה שבעים וארבעה: 41 המשררים בני

אסף מאה עשרים ושמונה: 42 בני השערים בני

שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא

בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינים

בני ציחא בני חשופא בני טבעות: 44 בני קרס

בני סיעהא בני פדון: 45 בני לבנה בני חנבה

בני עקוב: 46 בני חנב בני שמלי בני חנן: 47 בני

גדל בני גחר בני ראיח: 48 בני רציין בני נקודא

בני גזם: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני

אסנה בני מעוניים בני נפיסים: 51 בני בקבוק בני

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר

יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך

פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר:

2 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ

נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות

לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל

עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה

ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים

אשר בירושלם: 4 וכל הנשאר מכל המקמות אשר

הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב

וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר

בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן

והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו

לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: 6

וכל סביבותיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב

ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב:

7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר

הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: 8

ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר

ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם

אנרטלי זהב שלשים אנרטלי כסף אלף מחלפים

תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי

כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים

אלף: 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים

וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות

הגולה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה

אשר הגלה נבוכדנצור מלך בבל לבבל וישבו

לירושלם ויהודה איש לעירו: 2 אשר באו עם

זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן

מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל:

3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: 4 בני

שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני ארח שבע

מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מואב לבני ישוע

יואב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: 7 בני עילם

עוד למועד: 36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה: 37 ועל והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: 38 ולא לה מעזים ימים אלף מאתים ותשעים: 12 אשרי המחכה ויגיע על כנו יכבד ולא לה אשר לא ידעוהו אבתיו יכבד לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמודות: 39 ועשה

למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר: 40 ובעת קץ יתננח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: 43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: 45 וישע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הברדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הברדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה:

ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: 17 והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: 18 ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני: 19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: 20 ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אבל אניד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: 2 ועתה אמת אניד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריי ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זורעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: 8 וגם אליהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו: 10 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעז: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב

ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: 16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתתה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: 20 ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: 22 וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי: 24 בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת: 25 ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות: 26 ואכלי פת בנו ישברוהו וחילו ישטף ונפלו חללים רבים: 27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד: 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: 30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש: 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם: 32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: 34 ובהכשלים יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: 35 ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי

את תורתך וסוד לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטינו להביא עלינו רעה גדולה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: 15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: 16 אדני ככל צדקתך ישב נא אפק וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו: 17 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוני והאר פניך על מקדשך השמים למען אדני: 18 הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: 19 אדני שמע אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: 20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאֵל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: 23 בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להניד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: 24 שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: 26 ואחרי

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלשטאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים: 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים: 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: 5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז: 6 וגויתו כתרשיש ופניו כמרמה ברק ועיניו כלפירי אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חדרה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: 8 ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והוודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: 9 ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה: 10 והנה יד ננעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: 11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדותי מועיד: 12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה

מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון: החזון: 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע עד כה סופא די מלחא אנה דניאל שניא רעיוני יבהלני וזיוי ישתנון עלי ומלחא בלבי נטרת:

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הכירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אולי: 3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: 4 ראיתי את האיל מננח ימיה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל: 5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליי בחמת כחו: 7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אלו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכוהו ארצה וירמסוהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצב: 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו: 12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה: 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ

9 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה: 3 ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 5 חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: 6 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ: 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הודחתם שם במעלם אשר מעלו בך: 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך: 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 11 וכל ישראל עברו

טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו: 25 באדין דריוש מלכא כתב לכל עממא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישנא: 26 מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: 27 משיזיב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שייזיב לדניאל מן יד אריותא: 28 ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא: 4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לרב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא: 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: 7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתי ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר אכלה רבגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור

יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אריותא: 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה: 22 ואנתה ברה די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא: 9 בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: 10 ידעת: 23 ועל מרא שמיא התרוממות ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולא להא די נשמתיך בידה וכל ארחתיך לה לא הדרת: 24 באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים: 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: 26 דנה פשר מלתא מנא מנא אלהא מלכותך והשלמה: 27 תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: 28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: 29 באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארנונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא: 30 בה בליליא קטיל בלאשאצר מלכא כשדיא: 31 ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתיין:

6

שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 2 ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אליון יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק: 3 אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא: 4 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: 5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחה עלוהי בדת אלהה: 6 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: 7 אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב

וליקר הדרי: 31 עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך: 32 ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך ישעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: 33 בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא נשמה יצטבע עד די שיערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלמנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר: 35 וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: 36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעברוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בנזה וכל להשפלה:

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבחיו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזולא אעא ואבנא: 5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגנא ילבש והמונכא די דהבא על

צוארה ותלתי במלכותא ישלט: 8 אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא: 9 אדין מלכא בלשאצר שניא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: 10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו: 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא: 12 כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה דניאל די מלכא שם שמה בלשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יחזוה: 13 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד: 14 ושמעת עליך די רוח אלהין כך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת כך: 15 וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחיוה: 16 ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגנא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט: 17 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין וגבזיתך לאחרך הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: 18 אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבוכדנצר אבוך: 19 ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל: 20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: 21 ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין ישעמונה ומטל שמיא נשמה

התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד ננוא הדמין יתעבד וביתה גול ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלח כדנה: 30 באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד ננו במדינת בבל:

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישנא: 2 אתיא ותמוהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיה: 3 אתוהי כמה רברבין ותמוהויה כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני: 7 באדין עללין חרטמא אשפאי כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי: 8 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלששאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 9 בלששאצר רב חרטמא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בכ וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: 10 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שניא: 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמאי וחזותה לסוף כל ארעא: 12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמאי ומנה יתון כל בשרא: 13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמאי נחת: 14 קרא בחיל וכן אמר גדרו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובררו אנבה תנר חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי: 15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די

פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמאי יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: 16 לבכה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 17 בנזרת עירין פתנמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה: 18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלששאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודענני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין כך: 19 אדין דניאל די שמה בלששאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלששאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלששאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמאי וחזותה לכל ארעא: 21 ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמאי: 22 אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמאי ושלטנך לסוף ארעא: 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמאי ואמר גדרו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמאי יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 24 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא: 25 ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך ישעמון ומטל שמאי לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנודע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: 26 ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנודע די שלטן שמאי: 27 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני

רבי ומתנן רברבן שניאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל: 49 ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכא:

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: 3 באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: 4 וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמאי ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 6 ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לנוא אתון נורא יקדתא: 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלון כל עממיא אמאי ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשראין ואכלו קרציהון די יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: 10 אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: 11 ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לנוא אתון נורא יקדתא: 12 איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד ננו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: 13 באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא: 14 ענה

מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: אדין מלתא הודע אריוך לדניאל: 16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחוויה די חסף: 34 חזה הוית עד די התנזרת אבן די לא למלכא: 17 אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: 18 ורחמין להבדל מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יחבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: 19 אדין לדניאל בחזוהי די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא: 20 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומחקים מלכין יחב חכמתא לחכימין ומנדעא לירעי בינה: 22 הוא גלא עמיקתא ומסתריתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יחבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובר העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: 25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלששצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרא: 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוויה למלכא: 28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא: 29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא: 30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: 31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שניא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: 32 הוא צלמא ראשה די דהב טב

ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: 21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: 3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: 4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: 5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון גולי יתשמון: 6 והן חלמא ופשרה תתחון מתנן ונבוכזה ויקר שניא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: 7 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוח: 8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: 9 די הן חלמא לא תהודעוני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: 10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוייה כל קבל די כל מלך רב ושלש מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי: 11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: 12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: 13 ורתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: 14 באדין דניאל התיב עשא ושעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: 15 ענה ואמר לאריוך שליטא די

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנצר מלך בבל וירושלם ויצר עליה: 2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: 3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: 4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים: 5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בנ המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלששאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד ננו: 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתנאל בפתבג המלך ובין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתנאל: 9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשי למלך: 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: 13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: 14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך: 16 ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים: 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: 18

כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המדתא האגני צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: 27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגלויים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: 28 ודימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: 31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים: 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי
המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדר סיון
בשלושה ועשרים בו וכתב ככל אשר צוה מרדכי
אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם: 10 וכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים
בני הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד
ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם
טף ונשים ושללם לבז: 12 ביום אחד בכל מדינות
המלך אחשורש בשלושה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדר אדר: 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל
מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: 14 הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ורחופים
בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: 15
ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוך וארגמן
והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה
ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים
עליהם:

9 ובשנים עשר חדר הוא חדר אדר בשלושה
עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות
ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם
ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם:
2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה

על בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: 11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: 4 ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים: 8 ואתם כתבו

7 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי **5** ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות את בנדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק אתה גדלה ומרה: **2** ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: **3** ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וציום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים: **4** ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בנדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: **5** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: **6** ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: **7** ויגיד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם: **8** ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמו: **9** ויבוא התך ויגיד לאסתר את דברי מרדכי: **10** ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: **11** כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: **12** ויגידו למרדכי את דברי אסתר: **13** ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: **14** כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: **15** ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: **16** לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: **17** ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהו עליו אסתר:

6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **2** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי

הנשים: 10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: 11 ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי את שלום אסתר ומה יעשה בה: 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: 13 ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשנו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: 15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דר מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הני סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה: עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: 17 ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: 18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: 19 ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשער המלך: 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: 22 ויוודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: 24 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: 2 וכל עבדי המלך

17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: 20 ונשמע פתנם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: 21 וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: 22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: 3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: 6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: 8 ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לשוב בית

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: 2 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: 3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: 4 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: 5 ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: 6 חור כרפס ותכלית אחזי בחבלי בוך וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: 8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: 10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בנתא ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: 11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: 14 והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: 15 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: 16 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש:

איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
 אבני קדש בראש כל חוצות: 2 בני ציון היקרים
 המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה
 ידי יוצר: 3 גם תנין חלצו שד היניקו נוריהן בת
 עמי לאכזר כי ענים במדבר: 4 דבק לשון יונק אל
 חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: 5
 האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי
 תולע חבקו אשפתות: 6 ויגדל עון בת עמי מחטאת
 סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: 7
 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים
 ספיר גזרתם: 8 חשך משחור תארם לא נכרו
 בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ: 9
 טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו
 מוקרים מתגובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות
 בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי:
 11 כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש
 בציון ותאכל יסודתיה: 12 לא האמינו מלכי ארץ
 וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם:
 13 מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה
 דם צדיקים: 14 נעו עורים בחוצות נגאלו בדם
 בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: 15 סורו שמא קראו
 למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בנזים
 לא יוסיפו לגור: 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף
 להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: 17
 עורדינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו
 צפינו אל גוי לא יושע: 18 צדו צעדינו מלכת
 ברחבתנו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: 19
 קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו
 במדבר ארבו לנו: 20 רוח אפינו משיח יהוה נלכד
 בשחיתותם אשר אמרנו בצלי נחיה בנזים: 21
 שישי ושמוחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך
 תעבר כוס תשכרי ותתערי: 22 תם עונך בת ציון
 לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על
 חטאתיך:

זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את
 חרפתנו: 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים:
 3 יתומים חיינו אין אב אמתינו כאלמנות: 4 מימינו

בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: אשיב אל לבי על כן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי
 14 נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך לא תמנו כי לא כלו רחמיו: 23 חרשים לבקרים
 להשיב שבייך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: רבה אמונתך: 24 חלקי יהוה אמרה נפשי על כן
 15 ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו אוחיל לו: 25 טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: 26
 ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת ישוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: 27 טוב לגבר
 יפי משוש לכל הארץ: 16 פצו עליך פיהם כל כי ישא על בנעוריו: 28 ישב בדר וידם כי נטל
 אויבך שרקו ויחקרו שן אמרו בלענו אך זה היום עליו: 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: 30 יתן
 שקוניהו מצאנו ראינו: 17 עשה יהוה אשר זמם למכחו לחי ישבע בחרפה: 31 כי לא יזנח לעולם
 בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל אדני: 32 כי אם הונה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא
 וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: 18 צעק לבם ענה מלבו וינה בני איש: 34 לדכא תחת רגליו
 אל אדני חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יומם כל אסירי ארץ: 35 להטות משפט גבר נגד פני
 ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך: 19 עליון: 36 לעות אדם בריבו אדני לא ראה: 37
 קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: 38 מפי עליון לא
 נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עוללך תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונן אדם חי גבר
 העטופים ברעב בראש כל חוצות: 20 ראה יהוה על חטאו: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד
 והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים יהוה: 41 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:
 עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: 42 נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה
 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: 44 סכותה בענן
 נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: לך מעבור תפלה: 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב
 22 תקרא כיום מועד מגורי מסבים ולא היה ביום העמים: 46 פצו עלינו פיהם כל איבינו: 47 פחד
 אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלגי מים תרד
 כלם: עיני על שבר בת עמי: 49 עיני נגדה ולא תדמה

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי מאין הפגות: 50 עד ישקיף וירא יהוה משמים:
 51 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: 52 צוד עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: 52 צוד
 צדוני כצפור איבי חנם: 53 צמתו בבור חיי וידו אבן בי: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: 55
 קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: 56 קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: 57 קרבת ביום
 אקראך אמרת אל תירא: 58 רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: 59 ראיתיה יהוה עותתי שפטה משפטי:
 60 ראיתיה כל נקמתם כל מחשבתם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי
 והגיונם עלי כל היום: 63 שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם: 64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה
 ידיהם: 65 תתן להם מגנת לב תאלתך להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה:

אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור: 3 אך בי ישב יהפך ידו כל היום: 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: 5
 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עולם: 7 נדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי:
 8 גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: 9 נדר דרכי בנזית נתיבתי עוה: 10 דב ארב הוא לי אריה
 במסתרים: 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא
 בכליותי בני אשפתו: 14 הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום: 15 השביעני במרורים הרוני לענה: 16 ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר: 17
 ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: 18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: 19 זכר עניי ומרודי לענה
 וראש: 20 זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: 21 זאת

סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם: 18
צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: 19
קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו
כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם: 20 ראה יהוה
כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו
מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי
נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו
כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: 22
תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת
לי על כל פשעי כי רבות אנחת וכלי דוי:

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בנזים שרתי במדינות היתה למס:
2 בכו תבכה בלילה ודמעתי על לחיה אין לה
מנחם מכל אהביה כל רעיה בנדרו בה היו לה
לאיבים: 3 גלתה יהודה מעני ומרוב עבדה היא
ישבה בנזים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה
בין המצרים: 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי
מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה
נגות והיא מר לה: 5 היו צריה לראש איביה

2 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו: 2 בלע אדני לא חמל את כל נאות
יעקב חרס בעברתו מבצרי בת יהודה הניע לארץ
חלל ממלכה ושריה: 3 גדע בחרי אף כל קרן
ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב
כאש להבה אכלה סביב: 4 דרך קשתו כאויב
נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת
ציון שפך כאש חמתו: 5 היה אדני כאויב בלע
ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב
בבת יהודה תאניה ואניה: 6 ויחמס כנן שכו שחת
מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם
אפו מלך וכהן: 7 זנח אדני מזבחיו נאר מקדשו
הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית
יהוה כיום מועד: 8 חשב יהוה להשחית חומת בת
ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה
יחדו אמללו: 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר
בריחיה מלכה ושריה בנזים אין תורה גם נביאיה
לא מצאו חזון מיהוה: 10 ישבו לארץ ידמו זקני
בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו
לארץ ראשן בתולת ירושלים: 11 כלו בדמעות
עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת
עמי בעשף עולל ויונק ברחבות קריה: 12 לאמתם
יאמרו איה דגן ויין בהתעשפם כחלל ברחבות
עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעורך
מה אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמך

שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו
שבי לפני צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו
שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח
לפני רודף: 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה
כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד
צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה:
8 חטא חטאה ירושלים על כן לנידה היתה כל
מכבדיה הזילוח כי ראו ערותה גם היא נאנחה
ותשב אחור: 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי
כי הגדיל אויב: 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה
כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו
מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה
כי הייתי זוללה: 12 לוא אליכם כל עברי דרך
הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי
אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח
אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
אחור נתנני שממה כל היום דוח: 14 נשקד על
פשעי בידו ישתרגו עלו על ציוארי הכשיל כחי
נתנני אדני בידי לא אוכל קום: 15 סלה כל אבירי
אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת
דרך אדני לבתולת בת יהודה: 16 על אלה אני
בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם
משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: 17
פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב

13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם: 14 כי את כל מעשה
האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם
רע:

היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה מכלי קרב וחושא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ נדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בנבורה ולא בשתי: 18 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא

תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם ימלאו העבים נשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: 9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

12 וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר אין לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הנשם: 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראו ותחתיתם בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותריץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר:

ממני: 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפנייהם: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולשהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים: 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיך הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יניד לו: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: 15 ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו

מעשה ידיך: 7 כי ברב חלמות והבלים ודברים נגד החיים: 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הרבה כי את האלהים ירא: 8 אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: 9 ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה

כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו: 12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: 13 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: 14 ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: 16 וגם זה רעה חולה כל עמל שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: 17 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: 18 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: 19 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: 20 כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

6 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: 6 ואלו חיה אלף שנים פעמים ושובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והחיו יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: 7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מנבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: 11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה

ורעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס
 לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:
3 לכלל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: 2 עת
 ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: 3
 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: 4
 עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: 5 עת
 להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת
 לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור
 ועת להשליך: 7 עת לקרוע ועת לחפור עת לחשות
 ועת לדבר: 8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה
 ועת שלום: 9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל:
 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם
 לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו גם את
 העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את
 המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: 12
 ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב
 בחייו: 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב
 בכל עמלו מתת אלהים היא: 14 ידעתי כי כל אשר
 יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו:
 15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
 והאלהים יבקש את נדריך: 16 ועוד ראיתי תחת
 השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק
 שמה הרשע: 17 אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת
 הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל
 המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבי על דברת בני
 האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה
 להם: 19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה
 ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד
 לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:
 20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר
 והכל שב אל העפר: 21 מי יודע רוח בני האדם
 העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא
 למטה לארץ: 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח
 האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות
 במה שיהיה אחריו:

5 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים
 וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים
 לעשות רע: 2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר
 להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים
 ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעשים: 3 כי
 בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 4
 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי
 אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 5 טוב
 אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 6 אל תתן את
 פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי
 שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: 2

6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח
 עצים: 7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי
 גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו
 לפני בירושלם: 8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
 מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות
 בני האדם שדה ושרות: 9 וגדלתי והוספתי מכל
 שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: 10
 וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי
 את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה
 היה חלקי מכל עמלי: 11 ופניתי אני בכל מעשי
 שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל
 ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: 12 ופניתי
 אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מזה האדם
 שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: 13
 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון
 האור מן החשך: 14 החכם עיניו בראשו והכסיל
 בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה
 את כלם: 15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל
 גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי
 בלבי שנם זה הבל: 16 כי אין זכרון לחכם עם
 הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
 ואיך ימות החכם עם הכסיל: 17 ושנאתי את החיים
 כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל
 הבל ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמלי שאני
 עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: 19
 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי
 שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: 20
 וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי
 תחת השמש: 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה וברעת
 ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה
 הבל ורעה רבה: 22 כי מזה הוה לאדם בכל עמלו
 וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: 23 כי כל
 ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו
 גם זה הבל הוא: 24 אין טוב באדם שיאכל ושתה
 והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
 כי מיד האלהים היא: 25 כי מי יאכל ומי יחוש
 חוץ ממני: 26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה

הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: 3
 מזה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:
 4 דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5
 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף וזרח
 הוא שם: 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב
 סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: 7 כל
 הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום
 שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: 8 כל
 הדברים ינעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע
 עין לראות ולא תמלא און משמע: 9 מזה שהיה
 הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש
 תחת השמש: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא
 כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון
 לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון
 עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהלת הייתי מלך על
 ישראל בירושלם: 13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור
 בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין
 רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי
 את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל
 הבל ורעות רוח: 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון
 לא יוכל להמנות: 16 דברתי אני עם לבי לאמר
 אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר
 היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה
 ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות
 ושכלות ידעתי שנם זה הוא רעיון רוח: 18 כי ברב
 חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב:

2 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה

וראה בטוב והנה גם הוא הבל: 2 לשחוק אמרתי
 מהולל ולשמחה מה זה עשה: 3 תרתי בלבי
 למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
 בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם
 אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: 4
 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: 5
 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי:

12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח
הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: 13
הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים
גם ישנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבוזו לי: 2 אנהגך אביאך אל בית
אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: 3
שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי
אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעדרו את
האהבה עד שתחפץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: 6 שימני כחותם
על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
קשה כשאוּל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתי:
(Sheol h7585) 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את
האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל
הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: 8 אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר
בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם
דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה ושדי
כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: 11
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: 12 כרמי
שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את
פריו: 13 היושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני: 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי בשמים:

בשושנים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך
 לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: 7 כלך יפה
 רעיתי ומום אין בך: 8 אתי מלבנון כלה אתי
 מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
 וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: 9 ללבבתי
 אחתי כלה ללבבתיני באחד מעניך באחד ענק
 מצורניך: 10 מה יפו דריך אחתי כלה מה טבו
 דריך מיין וריח שמניך מכל בשמים: 11 נפת
 תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
 וריח שלמותיך כריח לבנון: 12 גן נעול אחתי כלה
 גל נעול מעין חתום: 13 שלחך פרדס רמונים
 עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם
 קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהללות עם כל
 ראשי בשמים: 15 מעין גנים באר מים חיים ונוזלים
 מן לבנון: 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי נגי יולו
 בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם
 בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
 אכלו רעים שתו ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי
 ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי
 תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: 3
 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
 רגלי איככה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן החר
 ומעי המו עליו: 5 קמתי אני לפתח לדודי וידי
 נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: 6
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני:
 7 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני
 נשאו את רידיי מעלי שמרי החמות: 8 השבעתי
 אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
 לו שחולת אהבה אני: 9 מה דודך מדוד היפה
 בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו: 10 דודי
 צח ואדום גוול מרבבה: 11 ראשו כתם פז קוצותיו
 תלתלים שחרות כעורב: 12 עיניו כיונים על אפיקי
 מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: 13 לחיו
 כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
 נטפות מור עבר: 14 ידי גלילי זהב ממלאים

בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: 15 שוקיו
 עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון
 בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה
 דודי וזה רעי בנות ירושלם:

6 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
 ונבקשנו עמך: 2 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם
 לרעות בננים וללקט שושנים: 3 אני לדודי ודודי
 לי הרעה בשושנים: 4 יפה את רעיתי כתרצה נאווה
 כירושלם אימה כנגדלות: 5 הסבי עניך מנגדי
 שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן
 הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 7 כפלה הרמון
 רקתך מבעד לצמתך: 8 ששים המה מלכות
 ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: 9 אחת היא
 יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה
 ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה:
 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
 כחמה אימה כנגדלות: 11 אל גנת אגוז ירדתי
 לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפץ הנצו
 הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי
 נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה
 בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים:

7 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי
 ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: 2 שררך אגן
 הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סונה
 בשושנים: 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה:
 4 צוארך כמגדל השן עניך ברכות בחשבון
 על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה
 פני דמשק: 5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
 כארגמן מלך אסור ברהטים: 6 מה יפית ומה
 נעמת אהבה בתענונים: 7 זאת קומתך דמתה
 לתמר ושדיך לאשכולות: 8 אמרתי אעלה בתמר
 אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכולות הנפץ וריח
 אפך כתפוחים: 9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי
 למישרים דובב שפתי ישנים: 10 אני לדודי ועלי
 תשוקתו: 11 לכה דודי נצא השרה נלינה בכפרים:

שיר השירים

וקול התור נשמע בארצנו: 13 התאנה חנטה פניה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי
ולכי לך: 14 יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך
ערב ומראיך נאוו: 15 אחזו לנו שועלים שועלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: 16 דודי
לי ואני לו הרעה בשושנים: 17 עד שיפוח היום
ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר
האילים על הרי בתר:

3 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתי ולא מצאתיו: 2 אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתי ולא מצאתיו: 3 מצאוני השמרים
הסבכים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: 4 כמעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
אחזותי ולא ארפנו עד שהביאתני אל בית אמי
ואל חדר הורתי: 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתחפץ: 6 מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת
רוכל: 7 הנה מטתו שלשלמה ששים נכרים סביב
לה מגברי ישראל: 8 כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: 9
אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: 10
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלם: 11 צאינה וראינה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו
ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים
מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר
גלעד: 2 שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 3 כחוש השני
שפתתיך ומדברייך נאוו כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך: 4 כמגדל דויד צוארך בנוי
לתלפיות אלף המנן תלוי כל שלישי הגבורים:
5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים

1 שיר השירים אשר לשלמה: 2 ישקני מגשיות
פיהו כי טובים דריך מיין: 3 לריח שמניך טובים
שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך: 4 משכני
אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דריך מיין מישרים אהבוך: 5 שחורה
אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות
שלמה: 6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי: 7 הנידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך: 8 אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על
משכנות הרעים: 9 לססתי ברכבי פרעה דמיתך
רעיתי: 10 נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים:
11 תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: 12 עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: 13 צרור המר
דודי לי בין שדי ילין: 14 אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי: 15 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
יונים: 16 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
17 קרות בתינו ארזים רחישנו ברותים:

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: 2
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: 3
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו
חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: 4 הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה: 5 סמכוני באשיות
רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: 6 שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני: 7 השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 8
קול דודי הנה זה בא מרגל על ההרים מקפץ על
הגבעות: 9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנה זה עומד אחר כתלנו משניח מן החלונות מציץ
מן החרכים: 10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך: 11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף
הלך לו: 12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע

שם בבית לחם: 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר
 ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך
 מן הנערה הזאת: 13 ויקח בעז את רות ותהי לו
 לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר
 לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל:
 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי
 כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
 משבעה בנים: 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו
 בחיקה ותהי לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות
 שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
 אבי ישי אבי דוד: 18 ואלה תולדות פרץ פרץ
 הוליד את חצרון: 19 וחצרון הוליד את רם ורם
 הוליד את עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את נחשון
 ונחשון הוליד את שלמה: 21 ושלמון הוליד את
 בעז ובעז הוליד את עובד: 22 ועבד הוליד את
 ישי וישי הוליד את דוד:

ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: 16 וגם של תשלול לה מן הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא תנערו בה: 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערם: 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: 21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר: 23 ותדבק בנערות בעז ולקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב: 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: 3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאליםלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: 6 ויאמר הנאל לא אוכל לנאול לי פן אשחית את נחלתי נאל לך אתה את נאלתי כי לא אוכל לנאל: 7 וזאת לפני בישראל על הנאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הנאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאליםלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: 10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת ונלית מרגלתי ושכבתי והוא יניד לך את אשר תעשין: 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתי ותשכב: 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי: 9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי נאל אתה: 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי הישבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי החבורים אם דל ואם עשיר: 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: 12 ועתה כי אמנם כי אם נאל

ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא
כי המר שדי לי מאד: 21 אני מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה
בי ושדי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה
כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית
לחם בתחלת קציר שערים:

2 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת
אלימלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל
נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר
אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: 3 ותלך
ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצירים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: 4
והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה
עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו
הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער
הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא
השבה עם נעמי משדה מואב: 7 ותאמר אלקטה נא
ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד
מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: 8
ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה
תדבקין עם נעמתי: 9 עיניך בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתיית מאשר
ישאבון הנערים: 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני
ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי
כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר
לא ידעת תמול שלשום: 12 ישלם יהוה פעלך
ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו: 13 ותאמר אמצא
חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: 14 ויאמר
לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט
לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: 15 ותקם ללקט

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
הוא ואשתו ושני בנים: 2 ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניה וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבוא שדי מואב ויהיו שם: 3
וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: 4
וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם
השנית רות וישבו שם כעשר שנים: 5 וימותו גם
שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
ומאישה: 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב
כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת
להם לחם: 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה
ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה
אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר
עשיתם עם המתים ועמדי: 9 יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן
ותבכינה: 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך:
11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד
לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתי
לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה
גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 הלהן
תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי
היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה
בי יד יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמר הנה
שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי
יבמתך: 16 ותאמר רות אל תפנעי בי לעזבך לשוב
מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: 17 באשר תמותי
אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי
המות יפריד ביני ובייך: 18 ותרא כי מתאמצת
היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה
שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם
ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: 20

30 ליש גבור בבמה ולא ישוב מפני כל : 31 זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו : 32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה : 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב :

31 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו :

2 מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי : 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין : 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר : 5 פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני : 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש : 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד : 8 פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף : 9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון : 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה : 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר : 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה : 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה : 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי : 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם : 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה : 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה : 19 ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך : 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון : 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה : 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ : 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני : 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון : 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה : 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל : 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה : 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה : 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל : 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה :

ימים: 17 אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו: 18 הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: 19 עבר אדמתו ישבע לחם ומרדרף

רקים ישבע ריש: 20 איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: 22 נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: 23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: 25 רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ירשן: 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: 28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יתהרסנה: 5 גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: 8 אנשי לצון יפיהו קריה וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: 12 משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: 13 רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: 18 באין חזון יפרע עם ושמור תורה אשרהו: 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו: 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: 23 נאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדת אדם יתן

30 דברי אנור בן יקה המשא נאם הנבר לאיתאל לאיתאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: 4 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: 5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: 7 שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטרפני לחם חקי: 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתני מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: 10 אל תלשן עבד אל אדני פן יקללך ואשמת: 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: 14 דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: 15 לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון: (Sheol h7585) 17 עין תלעג לאב ותבזו ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים: 19 דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה: 20 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און: 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת: 22 תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנאה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה: 24 ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם: 26 שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת:

כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאזה
לכסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן
קללת חנם לא תבא: 3 שוט לסוס מתג לחמור
ושבט לגו כסילים: 4 אל תען כסיל כאולתו פן
תשוה לו גם אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן יהיה
חכם בעיניו: 6 מקצה רגלים חמס שתה שלח
דברים ביד כסיל: 7 דליו שקים מפסח ומשל
בפי כסילים: 8 כצורור אבן במרגמה כן נותן
לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי
כסילים: 10 רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר
עברים: 11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו:
12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו:
13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: 14
הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: 15 טמן
עצל ידו בצלחת גלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם
עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: 17 מחזיק באזני
כלב עבר מתעבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה
הירה זקים חצים ומות: 19 כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים תכבה אש
ובאין נרגן ישתק מדון: 21 פחם לנחלים ועצים

לאש ואיש מדונים לאחר ריב: 22 דברי נרגן
כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 23 כסף סיגים
מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע: 24 בשפתו
ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: 25 כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו: 26 תכסה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: 27 כרה שחת
בה יפל וגלל אבן אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא
דכיו ופה חלק יעשה מרחק:

אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד
יום: 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך: 3
כבוד אבן ונטל החול וכעס אויל כבוד משניהם: 4
אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: 5
טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: 6 גאונים
פצעי אוהב ונעתרות נשיות שונא: 7 נפש שבעה
תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: 8 כצפור
נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרת
ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: 10 רעך ורעה

אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום איך
טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושמח
לבי ואשיבה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה
נסתר פתאים עברו נענשו: 13 קח בנדרו כי ערב
זר ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו בקול
גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: 15 דלף
טורד ביום סגריר ואשת מדונים נשתות: 16 צפניה
צפן רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו: 18 נצר תאנה יאכל פריה
ושמר אדניו יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב
האדם לאדם: 20 שאול ואבדה לא תשבענה ועיני
האדם לא תשבענה: (Sheol h7585) 21 מצרף לכסף
וכור לזהב ואיש לפי מהללו: 22 אם תכתוש את
האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור
מעליו אולתו: 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך
לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור
דור: 25 גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות
הרים: 26 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים:
27 ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים
לנערותיך:

נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח:
2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן
יארץ: 3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין
לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה
יתגרו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי
יהוה יבינו כל: 6 טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה
זוללים יכלים אביו: 8 מרבה חונו בנשך ובתרביה
לחונן דלים יקבצנו: 9 מסיר אזנו משמע תורה
גם תפלתו תועבה: 10 משנה ישרים בדרך רע
בשחיתו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב: 11 חכם
בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו: 12 בעלץ
צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם:
13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: 14
אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה:
15 ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל: 16
נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך

היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף: 29 למי
 אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים
 חנם למי חכללות עינים: 30 למאחרים על היין
 לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי יתאדם
 כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים: 32 אחריתו
 כנחש ישך וכצפעני יפרש: 33 עיניך יראו זרות
 ולבך ידבר תהפכות: 34 והיית כשכב בלב ים

וכשכב בראש חבל: 35 הכוני בל חליתי הלמוני
 בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:

24 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות
 אתם: 2 כי שד יהנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה:
 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 ובדעת
 חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם
 בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות תעשה
 לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל
 חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו
 בעל מזמות יקראו: 9 זמת אולת חטאת ותועבת
 לאדם לץ: 10 התרפית ביום צרה צר כחכה: 11
 הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך: 12 כי
 תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין
 ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 אכל
 בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך: 14 כן רעה
 חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקוּתך לא
 תכרת: 15 אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד
 רבצו: 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו
 ברעה: 17 בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל
 לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו
 אפו: 19 אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים: 20
 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך: 21
 ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב: 22
 כי פתאם יקום אידם ופיר שניהם מי יודע: 23 גם
 אלה לחכמים חכר פנים במשפט בל טוב: 24 אמר
 לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יעמוהו לאמים:
 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: 26
 שפתים ישק משיב דברים נכחים: 27 הכן בחוץ
 מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28
 אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתך: 29 אל

25 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי
 חזקיה מלך יהודה: 2 כבוד אלהים הסתר דבר

וכבוד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ
 לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 חנו סיגים מכסף
 ויצא לצרף כלי: 5 חנו רשע לפני מלך ויכון
 בצדק כסאו: 6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום
 גדלים אל תעמד: 7 כי טוב אמר לך עלה הנה
 מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: 8 אל תצא
 לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך
 רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל:
 10 פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב: 11 תפוחי
 זהב במשכוית כסף דבר דבר על אפניו: 12 גזם
 זהב וחלי כתם מוכיח חכם על און שמעת: 13
 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש
 אדניו ישיב: 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל
 במתת שקר: 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון
 רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אכל דרך פן
 תשבענו והקאתו: 17 הקר רגלך מבית רעך פן
 ישבעך ושנאך: 18 מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה
 ברעהו עד שקר: 19 שן רעה ורגל מועדת מבטח
 בוגד ביום צרה: 20 מעדה בגד ביום קרה חמוץ
 על נתר ושר בשרים על לב רע: 21 אם רעב שנאך
 האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי נחלים
 אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: 23 רוח צפון
 תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: 24 טוב שבת
 על פנת נג מאשת מדונים ובית חבר: 25 מים קרים
 על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26
 מעין גרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: 27
 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28
 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתן בסתר יכפה אף ושחר בחק חמה עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בונד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדרנים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: 22 עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זד יחיר לץ שמו עושה חשכים

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה: 3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל: 5 התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו: 7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: 8 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעמים: 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבזו לשכל מליך: 10 אל תסג נבול עולם ובשדי יתומים אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל: 15 (Sheol h7585) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני: 16 ותעליזה כליותי בדבר שפתיך מישרים: 17 אל יקנא לבך בחסאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי יש אחרית ותקוחד לא תכרת: 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: 20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו: 21 כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבזו כי זקנה אמך: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו: 25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברשים ימשול ועבד לזה לאיש מלוה: 8 זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: 10 גרש לץ ויצא מדרון וישבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך: 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בנר: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח: 14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם: 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור: 17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי: 18 כי נעים כי תשמרם בכטנך יכנו יחדו על שפתיך: 19 להיות ביהוה מבטחך הודעתך היום אף אתה: 20 הלא

פריה: 22 מוצא אשה מוצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות: 24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

19 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: 4 הון יסוף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: 5 עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים לא ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחי רש שנאחו אף כי מרעהו רחקו ממנו מדרך אמרים לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד: 10 לא נאווה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: 12 נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו: 13 הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת: 17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישרם לו: 18 יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: 19 גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף: 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: 24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר אב יבריא אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:

21 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו: 2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת: 5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור: 6 פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות: 7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: 8 הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מאשת מדוניים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: 11 בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: 13 אטם אזנו מזעקת דל

מרב תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהיה יכין צעדו: 10 קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את נאים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: 21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח: 24 צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 26 נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: 28 איש תהפכות ישלח מדרון ונרגן מפריד אלוף: 29 איש חסם יפתה רעהו והולוכו בדרך לא טוב: 30 עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: 31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: 33 בחיק יושל את הגורל ומיהוה כל משפטו:

18 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: 2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: 3 בבוא רשע בא גם כוז ועם קלון חרפה: 4 מים עמוקים דברי פי איש נחל גבע מקור חכמה: 5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: 6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: 7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קרית עז וכוהמה נשגבה במשכיתו: 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה: 13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: 14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: 15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: 17 צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: 18 מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד: 19 אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריה ארמון: 20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל

חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו: 3 בפי אויל חטר נאזה ושפתי חכמים תשמורם: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפיה כזבים עד שקר: 6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: 11 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 13 גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: 17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: 20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: 21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: 22 הלוא יתנו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: 23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטח עז ולבנוי יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת ריון: 29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון: 32 ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: 33 בלב נבון תנוה חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומם נוי וחסד לאמים חטאת: 35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: 2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: 4 לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: 4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: 6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: 8 טוב מעט בצדקה

בטוב צדיקים תעליץ קריה ובאבד רשעים רנה: אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטה
 11 כברכת ישראל תרום קרת ובפי רשעים תהרס: כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת
 12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: 13 אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה
 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: 21 לא יאנה
 14 באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ: 15 לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 תועבת יהוה
 רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: 16 אשת
 חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל
 נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: 18 רשע עשה
 פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: 19 כן צדקה
 לחיים ומרדף רעה למוותו: 20 תועבת יהוה עקשי
 לב ורצונו תמימי דרך: 21 יד ליד לא ינקה רע
 וזרע צדיקים נמלט: 22 נזם זהב באף חזיר אשה
 יפה וסרת טעם: 23 תאות צדיקים אך טוב תקות
 רשעים עברה: 24 יש מפזר ונוסף עוד וחושך
 מישר אך למחסור: 25 נפש ברכה תדשן ומרוה גם
 הוא יורא: 26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש
 משביר: 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה
 תבואנו: 28 בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים
 יפרחו: 29 עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם
 לב: 30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: 31
 חן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2
 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: 3 נצר
 פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו: 4 מתאוה
 ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: 5 דבר שקר
 ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: 6 צדקה תצר
 חם דרך ורשעה תסלף חטאת: 7 יש מתעשר ואין
 כל מתרושש והון רב: 8 כפר נפש איש עשרו
 ורש לא שמע גערה: 9 אור צדיקים ישמח ונר
 רשעים ידעך: 10 רק בזדון יתן מצה ואת נועצים

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2
 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: 3 לא
 יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: 4 אשת
 חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה: 5
 מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה:
 6 דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילים: 7
 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: 8 לפי
 שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז: 9 טוב
 נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם: 10 יודע
 צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: 11 עבד
 אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: 12
 חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: 13
 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: 14
 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו:
 15 דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: 16
 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: 17 יפיח

קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסכתי מראש מקדמי
 ארץ: 24 באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי
 מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם לב
 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: יקח מצות ואויל שפתים ילבט: 9 הולך בתם ילך
 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין יתן עצבת
 28 באמצו שחקים ממעל בעוז עינות תהום: 29 ואויל שפתים ילבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי
 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסרי
 ארץ: 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום
 יום משחקת לפניו בכל עת: 31 משחקת בתבל
 ארצו ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בני שמעו
 לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל
 תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתי
 יום יום לשמר מזוזת פתחי: 35 כי מצאי מצאי חיים
 ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאי חמס נפשו כל משנאי
 אהבו מות:

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2
 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3
 שלחה גערתי תקרא על גפי מרמי קרת: 4 מי פתי
 יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי
 ושתו ביין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו
 בדרך בינה: 7 יסר לי לקח לו קלון ומוכיח
 לרשע מומו: 8 אל תוכח לי פן ישנאך הוכח לחכם
 ויאהבך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק
 ויוסף לקח: 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת
 קדשים בינה: 11 כי בי ירבו ימיו ויוסיפו לך שנות
 חיים: 12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
 13 אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה: 14
 וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא
 לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר
 הנה וחסר לב ואמרה לו: 17 מים נגובים ימתקו
 ולחם סתרים ינעם: 18 ולא ידע כי רפאים שם
 בעמקי שאול קראיה: (Sheol h7585)

11 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה
 רצונו: 2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
 3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם: 4 לא
 יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: 5
 צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע:
 6 צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו:
 7 במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים
 אבדה: 8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: 9
 בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו: 10

תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט רגליה: 12 פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל חבק ידיים לשכב: 11 ובא כמהלך ראשך ומחסרך פנה תארב: 13 והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה כאיש מנן: 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: 13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו: נדרי: 15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך 14 תהפכות בלבב חרש רע בכל עת מדינים ישלח: ואמצאך: 16 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון 15 על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: מצרים: 17 נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: 18 שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: 17 לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: 19 כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: 20 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: 21 יפיה כזבים עד שקר ומשלח מדינים בין 22 להרעה: 19 יפיה כזבים עד שקר ומשלח מדינים בין אחרים: 20 נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: 21 קשרם על לבך תמיד ענדם על נרגרתך: 22 בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: 23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: 26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצור: 27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: 28 אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכווניה: 29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבוזו לנגב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: 31 וגמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: 33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: 34 כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: 35 לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחר:

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולך: 2 בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: 7 כי אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: 12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: 13 יראת יהוה שנאת רע נאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: 14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: 15 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק: 17 אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני: 18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: 19 טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: 20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: 22 יהוה קנני ראשית דרכו

בחקמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחתן לנרגרתיך: 23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: 26 כי יהוה יהיה בכסלך ושומר רגלך מלכד: 27 אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות: 28 אל תאמר לרעידך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: 30 אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה גלזו ואת ישרים סודו: 33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: 34 אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: 35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

5 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אונך: 2 לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: 3 כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרה כלענה חרה כחרב פיות: 5 רגלית ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: (Sheol h7585) 6 ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתי לא תדע: 7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: 8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: 9 פן תתן לאחרים הודך ושנתך לאכזורי: 10 פן ישבעו זרים כחד ועצביך בבית נכרי: 11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: 12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: 14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: 15 שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך: 16 יפוצו מעינתך חוצה ברחבות פלגי מים: 17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: 18 יהי מקורך ברוך ושמוח מאשת נעורך: 19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשנה תמיד: 20 ולמה תשנה בני בזרה ותחבק חק נכריה: 21 כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתי מפלס: 22 עוונותי ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך: 23 הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:

6 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: 2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך: 3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעידך: 4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: 5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 תכין בקיץ לחמה וגרה בקציר מאכלה: 9 עד מתי עצל תשכב מתי

כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: 7 וצפן לישרים תושיה מן להלכי תם: 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: 10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: 11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: 13 העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: 14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: 15 אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: 16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה תחליקה: 17 העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: 18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: 22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

3 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך: 2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמת אל יעזבך קשרם על נגרותיך כתבם על לוח לבך: 4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: 7 אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: 9 כבוד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: 10 וימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: 15 יקרה היא מפניים וכל חפציק לא ישוו בה: 16 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: 17

דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: 18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: 3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: 4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: 5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות יקנה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל תשט תורת אמן: 9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך: 10 בני אם יפתוך חטאים אל תבא: 11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: 12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: (Sheol h7585) 13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: 16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם: 17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: 18 והם לרדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: 22 עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: 23 תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: 24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: 25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם: 26 גם אני באידכם אשחק אלענ בבא פחדכם: 27 בבא כשאזה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראני ולא אענה ישחרני ולא ימצאני: 29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיים ישבעו: 32 כי משובת פתים תהרגם ושלוח כסילים תאבדם: 33 ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

2 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: 3

אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית לבלי חת: 34 את כל גבה יראה הוא מלך על כל דרכי אל העשו יגש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו בני שחץ:

42 לוי וכל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים יושב בסתר קנה ובצה: 22 יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל: 23 הן יעשק נהר לא יחפז יבטח כי יגיה ירדן אל פיהו: 24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף:

41 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו: 2 התשים אנמון באפו ובחוח תקוב לחיו: 3 הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות: 4 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: 5 התשחק בו כצפור ותקשרנו לגרותיך: 6 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים: 7 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: 8 שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל: 10 לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא: 12 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו: 13 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא: 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 15 נאזה אפיקי מגנים סגור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם: 17 איש באחיהו ידבק יתלכדו ולא יתפרדו: 18 עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: 20 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואנמן: 21 נפשו נחלים תלהט ולהב מפיו יצא: 22 בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: 24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלה תחתית: 25 משתו יגורו אלים משברים יתחטאו: 26 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: 28 לא יבריהו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט: 31 ריתת כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: 33 אין על עפר משלו העשו

ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה: 3 מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הנדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך: 6 על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד: 12 ויהוה ברכך את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמר בקר ואלף אתונות: 13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך: 12 המימיוך צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: 14 תתהפך כחמר חותם וייתצבו כמו לבוש: 15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת: 17 הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה: 18 התבוננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלח: 19 אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו: 21 ידעת כי אז תולד ומספר ימך רבים: 22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזוי קלות: 26 להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: 28 היש למטר אב או מי הוליד אנלי טל: 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו לפני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם: 33 הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: 34 התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך: 35 התשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב: 38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו: 39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא: 40 כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלוי אכל:

40 ויען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: 3 ויען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה אישיבך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: 6 ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר: 7 אזר נא כנבר חלציך אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם: 10 עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילחו: 12 ראה כל גאה הכניעוהו והדרך רשעים תחתם: 13 טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אודך כי תושע לך ימינך: 15 הגה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: 16 הגה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו: 17 יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרנו: 18 עצמיו

אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: 9 מרוב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: 10 ולא אמר איה אלוה

עשי נתן זמרות בלילה: 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: 16 ואויב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:

36 ויסף אליהוא ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוק כי עוד לאלוה מלים: 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק: 4 כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך: 5 הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם אסורים בוקים ילכדון בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: 10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: 12 ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת: 13 וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 14 תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: 15 יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם: 16 ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: 17 ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך: 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: 20 אל תשאף הלילה

לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: 22 הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: 23 מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי תשניא פעלו אשר שררו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי יגרע נשפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו: 30 הן פרש עליו אורו ושרשי הים

37 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמוע ברנז קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ: 4 אחריו ישאן קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלן יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה כמו ארב ובמעונתיה תשכן: 9 מן החדר תבוא סופה ומזמרים קרה: 10 מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: 11 אף ברי ישריה עב יפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה: 13 אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר בנדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקייע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: 22 מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד: 23 שדי לא מצאנהו שניא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה: 24 לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

38 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כנבר חלציך ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסודי ארץ הגד אם ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו: 6 על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה: 7 ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים: 8 ויסך בדלתים ים בניחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: 10 ואשבר עליו

ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: ישתה לענ כמים: 8 וארח לחברה עם פעלי און
 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: 3 ישר
 לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: 4 רוח אל
 עשתי ונשמת שדי תחיני: 5 אם תוכל השיבני
 ערכה לפני התיצבה: 6 הן אני כפיך לאל מחמר
 קרצתי גם אני: 7 הנה אמתי לא תבעתך ואכפי
 עליך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין
 אשמע: 9 זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי:
 10 הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו: 11
 ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי: 12 הן זאת לא
 צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש: 13 מדוע אליו
 ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר
 אל ובשתים לא ישורנה: 15 בחלום חזיון לילה
 בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב:
 16 אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם: 17 להסיר
 אדם מעשה וגוה מגבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני
 שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוכח במכאוב על
 משכבו וריב עצמיו אתן: 20 וזהמתו חיתו לחם
 ונפשו מאכל תאוה: 21 יכל בשרו מראי ושפי
 עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו
 לממתים: 23 אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני
 אלף להגיד לאדם ישרו: 24 ויחננו ויאמר פדעהו
 מרדת שחת מצאתי כפר: 25 רטפש בשרו מנער
 ישוב לימי עלומיו: 26 יעתר אל אלוה וירצהו וירא
 פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על
 אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי:
 28 פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה:
 29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר:
 30 להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: 31
 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם
 יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין
 אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

ויען אליהוא ויאמר: 2 שמעו חכמים מלי
 וידעים האזינו לי: 3 כי און מלין תבחן וחק יטעם
 לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב:
 5 כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: 6 על
 משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: 7 מי גבר כאיוב
 חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: 7

ויען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט
 אמרת צדקי מאל: 3 כי תאמר מה יסכן לך מה
 אעיל מחטאתי: 4 אני אשיבך מלין ואת רעך עמך:
 5 הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך: 6 אם
 חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: 7
 איוב

בעצם ירך תשטמני: 22 תשאני אל רוח תרכיבני רע: 30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: ותמנני תשוה: 23 כי ידעתי מות תשיבני ובית 31 אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא מועד לכל חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו נשבע: 32 בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתח: להן שוע: 25 אם לא בכיתי לקשה יום ענמה נפשי לאביון: 26 כי טוב קיויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני: לא אצא פתח: 35 מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: 31 ויהי לאבל כנרי וענבי לקול בכים:

31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא איד לעול ונכר לפעלי און: 4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור: 5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: 8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כי הוא זמה ודיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אברון תאכל ובכל תבואתי תשרש: 13 אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: 14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחר: 16 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם אראה אויב מבלי לבוש ואין כסות לאביון: 20 אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם: 21 אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: 2 ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבווי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב: 4 ואלהיו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים: 5 וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 6 ויען אליהוא בן ברכאל הבווי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם: 7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה: 8 אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם: 9 לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט: 10 לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני: 11 הן הוחלתי לדבריהם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני: 18 כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני: 19 הנה בטני כיון לא יפתח כאבות חדשים יבקע: 20 אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה: 21 אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: 23 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקן: 2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: 3 קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו: 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש: 6 מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: 8 לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו: 11 ממכבי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי: 15 לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: 16 לא תסלה בכתם אופיר בשם יקר וספיר: 17 לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז: 18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא יערכנה פשרת כוש בכתם טהור לא תסלה: 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה: 22 אברון ומות אמרו באזינו שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה: 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות: 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד מרע בינה:

30 ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני: 2 גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: 4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם: 5 מן נו יגרשו יריעו עלימו כגנב: 6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה ננינתם הייתי ואהי להם למלה: 10 תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק: 11 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: 12 על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: 14 כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערק לא ישכבון: 18 ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאורני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי: 21 תהפך לאכזר לי ינחם:

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני: 3 בהללו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: 4 כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: 5 בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: 6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: 7 בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: 8 ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו

ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישרים חקי וכהנה
רבות עמו: 15 על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד
אדם תולעה:

ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי לא
נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

24 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא
חזו ימיו: 2 גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו: 3
חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה: 4 יטו
אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ: 5 הן פראים
במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו
לחם לנערים: 6 בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע
ילקשו: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות
בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו
צור: 9 יגזלו משר יתום ועל עני יחבלו: 10 ערום
הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: 11 בין שורתם
יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים ינאקו
ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: 13
המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישוב
בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון
ובלילה יהי כנבב: 15 ועין נאף שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין וסתר פנים ישים: 16 חתר בחשך
בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: 17 כי יחדו
בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות: 18 קל
הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה
דרך כרמים: 19 ציה גם הם יגזלו מימי שלג שאול
חטאו: (Sheol h7585) 20 ישכחתו רחם מתקן רמה
עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה
לא תלד ואלמנה לא ייטיב: 22 ומשך אבירים
בכחו יקום ולא יאמין בחיין: 23 יתן לו לבטח
וישען ועיניהו על דרכיהם: 24 רומו מעט ואיננו
והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: 25 ואם
לא אפו מי יזיבני וישם לאל מלתי:

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חי אל
הסיר משפטי ושדי המר נפשי: 3 כי כל עוד נשמתי
בי ורוח אלוה באפי: 4 אם תדברנה שפתי עולה
ולשוני אם יהנה רמיה: 5 חלילה לי אם אצדיק
אתכם עד אנוע לא אסיר תמתי ממנו: 6 בצדקתי
החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: 7 יהי
כרשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה תקות חנף
כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתו ישמע אל
כי תבוא עליו צרה: 10 אם על שדי יתענג יקרא
אלוה בכל עת: 11 אורה אתכם ביד אל אשר עם
שדי לא אכחד: 12 הן אתם כלכם חזיתם ולמה
זה הבל תהבלו: 13 זה חלק אדם רשע עם אל
ונחלת עריצים משדי יקחו: 14 אם ירבו בניו למו
חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: 15 שרידו במות
יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: 16 אם יצבר כעפר
כסף וכחמר יכין מלבוש: 17 יכין וצדיק ילבש
וכסף נקי יחלק: 18 בנה כעש ביתו וכסכה עשה
נצר: 19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו:
20 תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: 21
ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: 22 וישלך

לו: 28 יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: 29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעין: 4 האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי: 5 פנו אלי והשמו ושימו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: 7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל: 8 זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: 9 בתייהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: 13 יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: (Sheol h7585) 14 ויאמרו לאל

סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ נגבתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע: 20 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: 22 הלא ילמד דעת והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו: 24 עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: 25 וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: 27 הן

ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: 28 כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו: 31 מי יניד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד: 33 מתקן לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימושך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:

22 ויען אליפז התמני ויאמר: 2 הלא יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל: 3 החפץ לשדי כי

תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך: 4 המיראתך כי יחך יבוא עמך במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך: 6 כי תחבל אחיך חנם ובנדי ערומים תפשיט: 7 לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם: 11 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט: 14 עבים סתר לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: 15 הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: 20 אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: 22 קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו וישמעך ונדרריך תשלם: 28 ותנור אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בכר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי: 3 מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: 4 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: 6 הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטת לנצח משפטי: 8 הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה: 10 כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: 12 מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: 13 והוא באחד ומי

ויען בלדר השחי ויאמר: 2 עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: 3 מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם: 4 טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו: 5 גם אור רשעים ידעך ולא ינה שביב אשו: 6 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך: 7 יצרו צעדי אוננו ותשליכנו עצתו: 8 כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך: 9 יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים: 10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: 11 סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: 12 יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו: 13 יאכל בדי עורו יאכל בדי בכור מות: 14 ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות: 15 תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית: 16 מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: 17 זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ: 18 יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו: 19 לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו: 20 על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער: 21 אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

ויען איוב ויאמר: 2 עד אנה תוניון נפשי ותדכאוני במלים: 3 זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי: 4 ואף אמנם שניתי אתי תלין משונתי: 5 אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: 6 דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף: 7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט: 8 ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: 9 כבודי מעלי הפשית ויסר עטרת ראשי: 10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי: 11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצוריו: 12 יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: 13 אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני: 14 חדלו קרובי ומידעי שכחוני: 15 גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם: 16 לעבדי קראתי ולא יענה כמו פי אתחנן לו: 17 רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני: 18 גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי:

19 תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי: 20 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואחמלטה בעור שני: 21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה ננעה בי: 22 למח תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבשו: 23 מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקן: 24 בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון: 25 ואני ידעתי נאלי חי ואחרון על עפר יקום: 26 ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה: 27 אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: 28 כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי: 29 גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין:

ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי: 3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: 4 הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ: 5 כי רגנת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע: 6 אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: 7 כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו: 8 כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה: 9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו: 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אוננו: 11 עצמותיו

מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב: 12 אם תמותיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: 14 לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו: 15 חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל: 16 ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה: 17 אל ירא בפלנות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב ינע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: 19 כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו: 20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: 21 אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו: 22 במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו: 23 יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחמומו: 24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: 25 שלף ויצא מגוה וברק ממורתו יהלך עליו אמים: 26 כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ידע שריד באהלו: 27 יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה

ויען אליפו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם: 4 אף אתה תפר יראה ותנרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף עונך פוך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשיעך פוך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללות: 8 הבסוד אלוה תשמע ותנרע אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שגם ישיש בנו כביר מאביך ימים: 11 המעט ממך נתחמות אל ודבר לאט עמך: 12 מה יקחך לבך ומה ירזמוני עיניך: 13 כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפך מלין: 14 מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה: 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו: 16 אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה: 17 אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה: 18 אשר חכמים יגידו ולא כחרו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: 21 קול פחדים באזניו בשלום שודר יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב: 23 נדר הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך: 24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור: 25 כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מנניו: 27 כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: 28 וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלים: 30 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: 32 בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפן בסרו וישלך כזית נצתו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד: 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם: 3 הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה: 4 גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם כמו ראשי: 5 אאמצכם כמו פי וניד שפתי יחשך: 6 אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה: 9 אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילשוש עיניו לי: 10 פערז עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון: 11 יסנירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני: 12 שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצצני ויקימני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלה כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מדרתי: 14 יפרצני פרץ על פני פרץ ריץ עלי כנבור: 15 שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני: 16 פני חמרמה מני בכי ועל עפעפי צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי: 19 גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים: 20 מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני: 21 ויוכח לגבר עם אלוה וכן אדם לרעהו: 22 כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך: 17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: 2 אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני: 3 שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע: 4 כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם: 5 לחלק יניד רעים ועיני בניו תכלנה: 6 והצנני למשל עמים ותפת לפנים אהיה: 7 ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם: 8 ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר: 9 ויאחז צדיק דרכו וטהר ידיים יסיף אמן: 10 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא ככם חכם: 11 ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: 12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך: 13 אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: (Sheol h7585) 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: 15 ואיה אפו תקותי ותקויתי מי ישורנה: 16 בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת: (Sheol h7585)

מכם ואת מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: 6 ישליו אהלים לשדרים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו: 7 ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך: 8 או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: 11 הלא און מלין תבחן וחדך אכל יטעם לו: 12 בישישים חכמה וארך ימים תבונה: 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשנה: 17 מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: 19 מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף: 20 מסיר שפה לגאמנים וטעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: 23 משניא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך: 25 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: 2 כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: 4 מי יתן טהור מטמא לא אחד: 5 אם חרוצים ימיו מספר חדשו אתך חקו עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר וימו: 7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: 8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע: 10 וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: 11 אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם: 13 מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: (Sheol h7585) 14 אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי: 15 תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף: 16 כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני: 18 ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקמו: 19 אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת: 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחחו: 21 יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו: 22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

13 הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: 2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: 8 הפניו תשאון אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו: 10 הוכח ויכח אתכם אם בסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם: 13 החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה: 14 על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: 15 הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח: 16 גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא: 17

הפכם באפו: 6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
 יתפלצון: 7 האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים
 יחתם: 8 נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים: 9
 עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות
 עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הן יעבר
 עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: 12 הן יחתף מי
 ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה: 13 אלוה לא ישיב
 אפו תחתו שחתו עזרי רהב: 14 אף כי אנכי אעננו
 אבחרה דברי עמו: 15 אשר אם צדקתי לא אענה
 למשפטי אתחנן: 16 אם קראתי ויעני לא אאמין כי
 יאזין קולי: 17 אשר בשערה ישובני והרבה פצעי
 חנם: 18 לא יתני השב רוחי כי ישבעני ממררים:
 19 אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני:
 20 אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני: 21 תם
 אני לא אדע נפשי אמאס חיי: 22 אחת היא על כן
 אמרתי תם ורשע הוא מכלה: 23 אם שוט ימית
 פתאם למסת נקים ילענ: 24 ארץ נתנה ביד רשע
 פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימי קלו
 מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות
 אבה כנשר יטוש עלי אכל: 27 אם אמרי אשכחה
 שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגדתי כל עצבתי
 ידעתי כי לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה זה הבל
 אינע: 30 אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר
 כפי: 31 אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי: 32
 כי לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט: 33 לא
 יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי
 שבטו ואמתו אל תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו
 כי לא כן אנכי עמדי:

11 ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 הרב דברים
 לא יענה ואם איש שפתים יצדק: 3 בדרך מתים
 יחרישו ותלענ ואין מכלם: 4 ותאמר זך לקחי ובר
 הייתי בעיניך: 5 ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח
 שפתיו עמך: 6 ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים
 לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונך: 7 החקר
 אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא: 8 גבהי
 שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע: (Sheol
 h7585) 9 ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים: 10 אם
 יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו: 11 כי הוא ידע
 מתי שוא וירא און ולא יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב
 ועיר פרא אדם יולד: 13 אם אתה הכינות לבך
 ופרשת אליו כפך: 14 אם און בידך הרחיקהו
 ואל תשכן באהליך עולה: 15 כי אז תשא פניך
 ממום והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל
 תשכח כמים עברו תזכר: 17 ומצהרים יקום חלד
 תעפה כבקר תהיה: 18 ובטחת כי יש תקוה וחפרת
 לבטח תשכב: 19 ורבצת ואין מחריד וחלו פניך
 רבים: 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם
 ותקוהם מפח נפש:

12 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אחם עם ועמכם
 תמות חכמה: 3 גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי
 9 זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני:

יכבד על כן דבריו לעו: 4 כי חצי שדי עמדי אשר
 חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: 5 הינהק
 פרא עלי דשא אם ינעה שור על בלילי: 6 היאכל
 תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות: 7
 מאנה לננוע נפשי המה כדוי לחמי: 8 מי יתן תבוא
 שאלתי ותקותי יתן אלוה: 9 ויאל אלוה וידכאני
 יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה
 בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: לא
 11 מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי
 12 אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש: 13 האם
 אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: 14 למס מרעהו
 עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

8 ויען בלדד השוחי ויאמר: 2 עד אן תמלל
 אלה ורוח כביר אמרי פיך: 3 האל יעות משפט
 ואם שדי יעות צדק: 4 אם בניך חטאו לו וישלחם
 ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי
 תתחנן: 6 אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך
 ושלם נות צדקך: 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך
 ישנה מאד: 8 כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר
 אבותם: 9 כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו
 עלי ארץ: 10 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלכם
 יוצאו מלים: 11 הינאה גמא בלא בצה ישנה אחו
 בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר
 ייבש: 13 כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף
 תאבד: 14 אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו:
 15 ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: 16
 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא: 17 על
 גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה: 18 אם יבלענו
 ממקומו וכחש בו לא ראיתך: 19 הן הוא משוש
 דרכו ומעפר אחר יצמחו: 20 הן אל לא ימאס
 תם ולא יחזיק ביד מרעים: 21 עד ימלה שחוק
 פיך ושפתך תרועה: 22 שנאיך ילבשו בשת ואהל
 רשעים איננו:

7 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו: 2
 כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו: 3 כן הנחלתי
 לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכבתי
 ואמרתני מתי אקום ומרד ערב ושבעתי נדרים
 עדי נשף: 5 לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רנע
 וימאס: 6 ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה:
 7 זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב:
 8 לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני: 9 כלה
 ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: 10 (Sheol h7585)
 לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11
 גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם ידעתי כי כן ומה
 יצדק אנוש עם אל: 3 אם יחפץ לריב עמו לא יעננו
 אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה
 אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר

והלילה אמר הרה גבר: 4 היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: 5 ינאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: 6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: 7 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: 8 יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן: 9 יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: 10 כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: 11 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע: 12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: 13 כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: 14 עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרים זהב להם הממלאים בתייהם כסף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: 17 שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: 18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: 19 קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: 21 המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממשמונים: 22 השמחים אלי גיל יישו כי ימצאו קבר: 23 לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: 24 כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאנתי: 25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגרתי יבא לי: 26 לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

4 ויען אליפו התימני ויאמר: 2 הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: 4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא תנע עדיך ותבהל: 6 הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: 9 מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאנת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: 11 ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: 12 ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמץ מנהו: 13 בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד: 15 ורוח על

פני יחלף תסמר שערת בשרי: 16 יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: 17 האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר: 18 הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: 19 אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש: 20 מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצה יאבדו: 21 הלא נסע יתרים בם ימותו ולא בחכמה:

5 קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל ירהג כעש ופתה תמית קנאה: 3 אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שנבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכר חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: 15 וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: 16 ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: 18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: 23 כי עם אבני השדה ברייתך וחית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: 25 וידעת כי רב זרעך וצאצאך כעשב הארץ: 26 תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו: 27 הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:

6 ויען איוב ויאמר: 2 לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד: 3 כי עתה מחול ימים

בבית אחיהם הבכור : 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו : 21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה : 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו : 5 אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך : 6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר : 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר : 9 ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת : 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויוערו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו : 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה : 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו : 2 ויען איוב ויאמר : 3 יאבד יום אולד בו

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע : 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות : 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם : 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים : 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה : 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע : 9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים : 10 הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכתו ומקנהו פרץ בארץ : 11 ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך : 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה : 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור : 14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתונות רעות על ידיהם : 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשרים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין

הללו יה שירו ליהוה שיר חדש
 תהלתו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו
 בני ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף
 וכנור יזמרו לו: 4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר
 ענוים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירגנו על
 משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
 בידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת כל אמים: 8
 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: 9
 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו
 הללו יה:

הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו
 ברקיע עזו: 2 הללוהו בנבורתיו הללוהו כרב
 גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל
 וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
 ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
 תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: 15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהיה אלהיו:

147 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים

נאוה תהלה: 2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: 6 מעודר עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 9 גותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: 12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גבולך שלום חלב חטים ישיבעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפוז: 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: 19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה:

148 הללו יה הללו את יהוה מן השמים

הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו: 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תחמות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: 12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה:

145 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך

ואברכה שמך לעולם ועד: 2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: 4 דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: 5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיח: 6 ועזו נוראתיך יאמרו וגדולתיך אספרנה: 7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידך יברכוכה: 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 12 להודיע לבני האדם נבורתיו וכבוד הדר מלכותו: 13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: 14 סומך יהוה לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים: 15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: 16 פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון: 17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: 18 קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: 19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: 20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

146 הללו יה הללי נפשי את יהוה: 2 אהללה

יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: 3 אל תבטחו בנדיבים כבן אדם שאין לו תשועה: 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתתניו: 5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: 6 עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת לעולם: 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: 8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון דוד ודוד הללו יה:

אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: 7 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך כי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: 2 ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: 3 כי דרך אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: 5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח: 6 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: 8 השמיעני בבקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: 9 הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי: 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ

מישור: 11 למען שמך יהוה תחני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: 12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך:

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלט לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחת: 3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: 5 יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו: 6 ברוך ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם: 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנגב עשור אזמרה לך: 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: 11

פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: 12 אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל: 13 מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאננו מאליונות מרבבות בחוצותינו: 14 אלוֹפֵינו מסבלים אין פרץ

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: 3 שגנו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: 4 שמרני יהוה מירי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לרחות פעמי: 5 טמנו נאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: 8 אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה: 9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: 10 ימיטו עליהם נחלים באש יפלים במהמרות כל יקומו: 11 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצורנו למדחפת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: 13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: 2 תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: 3 שית יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: 4 אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלהם במגעמיהם: 5 יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם: 6 נשמתו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: 8 כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: 10 יפלו במכמרו רשעים יחד אנכי עד אעבור:

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: 2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אניד: 3 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי: 4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: 5 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: 6 הקשיבה

יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה
מציון שכן ירושלם הללו יה: 9 אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

136 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

137 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: 8 בת בבל

138 לדוד אורך בכל לבי נגד אלהים אזמרח: 2 אשתחווה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: 7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי יריך אל תרף:

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: 3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: 6 פלאיה דעת ממני נשנבה לא אוכל לה: 7 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח: 8 אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: (Sheol h7585) 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: 13 כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: 14 אורך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: 15 לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: 16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם: 17 ולי מה יקרו רעך אל מה עצמו ראשיהם: 18 אספרם מחול ירבון הקיציתי ועודי עמך: 19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: 20 אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: 21 הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקומיך אתקוטט: 22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: 23 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: 24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

כל ימי חייד: 6 וראה בנים לבניך שלום על לך: 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: 14 זאת מנוחתו עדי עד פה אשב כי אותה: 15 צידה ברך ישראל:

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: 2 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: 3 על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: 4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: 5 יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: 6 יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבש: 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: 4 כי עמך הסליחה למען תורא: 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: 6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בנדלות ובנפלאות ממני: 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי נפשי: 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: 6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך: 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו לכסא

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: 2 כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: 3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

135 הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: 3 הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: 9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדוד ודוד: 14 כי ידן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלוי ברכו את

124 כדברך הבינני: 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני: 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: 173 תהי ירך לעזרני כי פקודיך בחרתי: 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: 176 תעיתי כשה אבר בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי

ויענני: 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: 3 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה: 4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: 5 אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: 7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

121 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין

יבא עזרי: 2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: 3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: 4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימיניך: 6 יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: 7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים

לי בית יהוה נלך: 2 עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: 3 ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: 4 ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: 6 שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: 7 יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: 8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי

בשמים: 2 הנה כעיני עבדים אל יד אדונייהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בך: 4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבזו לגאיונים: יהוה: 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר

ציון לא ימוט לעולם ישב: 2 ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: 4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבבותם: 5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:

126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת

ציון היינו כחלמים: 2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בנוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי:

127 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא

יבנה בית שוא עמלו בניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא: 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן: 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים: 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך

בדרכיו: 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים

לא כתורתך: 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני ומפז: 128 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח
עזרני: 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי שקר שנאתי: 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם
פקודיך: 88 כחסדך חני ואשמרה עדות פוך: 89 נפשי: 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים: 131
לעולם יהיה דברך נצב בשמים: 90 לדר ודר פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי: 132 פנה
אמונתך כוננת ארץ ותעמד: 91 למשפטיך עמדו אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: 133 פעמי הכן
היום כי הכל עבדיך: 92 לולי תורתך שעשעי אז באמרתך ואל תשלט בי כל און: 134 פדני מעשק
אבדתי בעניי: 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי במ אדם ואשמרה פקודיך: 135 פניך האר בעבדך
חיייתי: 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: ולמדני את חקיך: 136 פלני מים ירדו עיני על
95 לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן: 96 לא שמרו תורתך: 137 צדיק אתה יהוה וישר
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: 97 מה משפטיך: 138 ציות צדק עדתיך ואמונה מאד: 139
אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: 98 מאיבי צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי: 140 צרופה
תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: 99 מכל מלמדי אמרתך מאד ועבדך אהבה: 141 צעיר אנכי ונבזה
השכלתי כי עדותיך שיחה לי: 100 מזקנים אתבונן פקדיך לא שכחתי: 142 צדקתך צדק לעולם
כי פקודיך נצרתי: 101 מכל ארח רע כלאיתי רגלי ותורתך אמת: 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך
למען אשמר דברך: 102 ממשפטיך לא סרתי שעשעי: 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:
כי אתה הורתני: 103 מה נמלצו לחכי אמרתך 145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה: 146
מרבש לפי: 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: 147 קדמתי
ארח שקר: 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: בנשף ואשועה לדבריך יחלתי: 148 קדמו עיני
106 נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך: 107 אשמרות לשיח באמרתך: 149 קולי שמעה כחסדך
נענית עד מאד יהוה חני כדברך: 108 נדבות פי יהוה כמשפטך חני: 150 קרבו רדפי זמה מתורתך
רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: 109 נפשי בכפי רחקו: 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
תמיד ותורתך לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי 152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדרתם: 153
ומפקודיך לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: 154 ריבה
כי ששון לבי המה: 112 נטיתי לבי לעשות חקיך ריבי ונאלני לאמרתך חני: 155 רחוק מרשעים
לעולם עקב: 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: ישועה כי חקיך לא דרש: 156 רחמך רבים יהוה
114 סתרי ומנני אתה לדברך יחלתי: 115 סורו ממני כמשפטיך חני: 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך
מרעים ואצרה מצות אלהי: 116 סמכני כאמרתך לא נשיתי: 158 ראיתי בנדים ואתקוטטה אשר
ואחיה ואל תבישני משבריי: 117 סעדני ואושעה אמרתך לא שמרו: 159 ראה כי פקודיך אהבתי
ואשעה בחקיך תמיד: 118 סלית כל שונים מחקיך יהוה כחסדך חני: 160 ראש דברך אמת ולעולם
כי שקר תרמיתם: 119 סנים השבת כל רשעי כל משפט צדקך: 161 שרים רדפוני חנם ומדבריך
ארץ לכן אהבתי עדתיך: 120 סמר מפחדך בשרי פחד לבי: 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל
וממשפטיך יראתי: 121 עשיתי משפט וצדק בל רב: 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: 164
תניחני לעשקי: 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: 165 שלום
זדים: 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: 124 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: 166 שברתי
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני: 125 עבדך לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: 167 שמרה נפשי
אני הבינני ואדעה עדתיך: 126 עת לעשות ליהוה עדתיך ואהבם מאד: 168 שמרתי פקודיך ועדתיך
הפרו תורתך: 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב כי כל דרכי נגדך: 169 תקרב רנתי לפניך יהוה

ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה
 ברחבה כי פקדיך דרשתי: 46 ואדברה בעדתיך
 נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך
 אשר אהבתי: 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר
 אהבתי ואשיחה בחקך: 49 זכר דבר לעבדך על
 אשר יחלתני: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך
 חיתני: 51 וזדים הליצני עד מאד מתורתך לא
 נשיתי: 52 זכרתי משפטך מעולם יהוה ואתנחם:
 53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: 54 זמרות
 היו לי חקך בבית מגורי: 55 זכרתי בלילה שמך
 יהוה ואשמרה תורתך: 56 זאת היתה לי כי פקדיך
 נצרתני: 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: 58
 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך: 59 חשבתי
 דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך: 60 חשתי ולא
 התמהמהתי לשמר מצותיך: 61 חבלי רשעים
 עודני תורתך לא שכחתי: 62 חצות לילה אקום
 להודות לך על משפטי צדקך: 63 חבר אני לכל
 אשר יראוך ולשמורי פקודיך: 64 חסדך יהוה
 מלאה הארץ חקך למדני: 65 טוב עשית עם
 עבדך יהוה כדברך: 66 טוב טעם ודעת למדני כי
 במצותיך האמנתי: 67 טרם אענה אני שגג ועתה
 אמרתך שמרתי: 68 טוב אתה ומטיב למדני חקך:
 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך:
 70 טפש כחלב לבם אני תורתך ששעשתי: 71
 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקך: 72 טוב
 לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: 73 ידיך עשוני
 ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: 74 יראיך יראוני
 וישמחו כי לדברך יחלתי: 75 ידעתי יהוה כי צדק
 משפטך ואמונה עניתני: 76 יהי נא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך: 77 יבאוני רחמיך ואחיה כי
 תורתך ששעשי: 78 יבשו זדים כי שקר עותוני אני
 אשיח בפקודיך: 79 ישובו לי יראיך וידעו עדתיך:
 80 יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: 81 כלתה
 לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 82 כלו עיני
 לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 83 כי הייתי כנאד
 בקישור חקך לא שכחתי: 84 כמה ימי עבדך מתי
 תעשה ברדפי משפט: 85 כרו לי זדים שיחות אשר

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
 יהוה: 2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו: 3
 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו: 4 אתה צויתת
 פקדיך לשמר מאד: 5 אחלי יכנו דרכי לשמר
 חקך: 6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך:
 7 אודך בשר לבב בלמדני משפטי צדקך: 8
 את חקך אשמר אל תעזבני עד מאד: 9 במה
 יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: 10 בכל לבי
 דרשתיך אל תשגני ממצותיך: 11 בלבי צפנתי
 אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהוה
 למדני חקך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך:
 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון: 15 בפקדיך
 אשיחה ואביטה ארחתיך: 16 בחקתיך אשתעשע
 לא אשכח דברך: 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה
 דברך: 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך:
 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך: 20
 גרסה נפשי לתאבה אל משפטך בכל עת: 21
 גערת זדים ארורים השנים ממצותיך: 22 גל מעלי
 חרפה ובוז כי עדתיך נצרתני: 23 גם ישבו שרים
 בי נדברו עבדך ישיח בחקך: 24 גם עדתיך
 ששעשי אנשי עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חני
 כדברך: 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקך:
 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
 28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך: 29 דרך
 שקר הסר ממני ותורתך חנני: 30 דרך אמונה
 בחרתי משפטך שויתי: 31 דבקתי בעדותיך יהוה
 אל תבישני: 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב
 לבי: 33 הורני יהוה דרך חקך ואצרנה עקב:
 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: 35
 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: 36 הט לבי
 אל עדותיך ואל אל בצע: 37 העבר עיני מראות
 שוא בדרכך חני: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר
 ליראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטך
 טובים: 40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חני:
 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: 42
 ואענה חרפי דבר כי בשחתי בדברך: 43 ואל תצל
 מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: 44

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: 4 ההרים רקדו כאילים נבעות כבני צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: 6 ההרים תרקדו כאילים נבעות כבני צאן: 7 מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: 3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: 6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: 7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בגרונם: 8 כמדם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 13 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: 14 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: 15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: 16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה: 18 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:

116 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי הטח אזנו לי ובימי אקרא: 3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: (Sheol h7585) 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: 6 שמר פתאים יהוה דלתי ולי יהושע: 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי: 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי: 9 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב: 12 מה

117 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

118 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 6 יהוה לי לא אירא מזה יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 12 סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: 13 דחה דחייתי לנפל ויהוה עזרני: 14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: 20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: 21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: 28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 הפקר עלי רשע ושטן יעמד על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יניעו: 12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמו: 14 יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת: 17 ויאחב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: 19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחננה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי: 21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: 22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: 23 כצל כנשותו נהלכתי ננערתי כארבה: 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: 25 ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם: 26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 27 וידעו כי ירך זאת אתה יהוה עשיתה: 28 יקללו

111 הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

112 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 נבחר בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך: 3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרח בחשך אור לישירים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלוה יכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט ליזכר עולם יהיה צדיק: 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

113 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה: 4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת: 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה:

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 2 מטה עוזך ישלח יהוה מצינן רדה בקרב איביך: 3 עמך נדבת ביום חילך בהדר קדש מרחם משחר לך טל ילדתך: 4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם

ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בנוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: 41 ויתנם ביד נויים וימשלו בהם שנאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם: 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

107 הדרו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 וייריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישיבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: 14 ויציאם מחשך וצלמות ומסורותיהם יתק: 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גרע: 17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: 18 כל אכל תתעב נפשם ויניעו עד שערי מות: 19 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21 יודו

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: 2 עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 3 אודך בעמים יהוה ואזמרך כל אמים: 4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו אעלוה אחלקה שכם ועמק סכות אמדה: 8 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: 10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: 11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו: 12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה בחיי
 אזמרה לאלהי בעודי: 34 יערב עליו שיחי אנכי
 אשמח ביהוה: 35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים
 עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה:

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: 2 שירו לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו:
 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 4
 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: 6 זרע אברהם
 עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: 9 אשר כרת את אברהם ושבעתו
 לישחק: 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם: 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל
 נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים
 בה: 13 ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם
 אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם
 מלכים: 15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17
 שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל
 רגליו ברזל באה נפשו: 19 עד עת בא דברו אמרת
 יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים
 ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו ומשל בכל קניניו: 22
 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: 23 ויבא ישראל
 מצרים ויעקב נר בארץ חם: 24 ויפר את עמו מאר
 ויעצמהו מצריו: 25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל
 בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
 27 שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: 28
 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: 29 הפך
 את מימיהם לדם וימת את דנתם: 30 שרץ ארצם
 צפרדעים בחדרי מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב
 כנים בכל נבולם: 32 נתן נשמיים ברד אש להבות
 בארצם: 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ נבולם:
 34 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: 35 ויאכל כל
 עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: 36 ויך כל בכור
 בארצם ראשית לכל אונם: 37 ויוציאם בכסף וזהב
 ואין בשבטיו כושל: 38 שמו מצרים בצאתם כי

106 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו: 2 מי ימלא גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרני
 יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות
 בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם
 נחלתך: 6 חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: 7
 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו
 את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: 8 ויושיעם
 למען שמו להודיע את גבורתו: 9 ויגער בים סוף
 ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: 10 ויושיעם
 מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 ויכסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבריו ישירו
 תהלתו: 13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו:
 14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישיון: 15
 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו
 למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח ארץ
 ותבלע דתן ותכס על עדת אבירים: 18 ותבער
 אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 יעשו עגל
 בחרב וישתחוו למסכה: 20 וימירו את כבודם
 בתבנית שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה
 גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על
 ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
 עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24
 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבריו: 25 וירגנו
 באהליהם לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם
 להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים
 ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו
 זבחי מתים: 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם
 מגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלא ותעצר המגפה:
 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: 32

כי נשאתני ותשליכני: 11 ימי כצל נשוי ואני כעשב איבש: 12 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 13 אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 16 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 17 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: 18 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: 19 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: 20 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 21 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 22 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: 23 ענה בדרך כחו קצר ימי: 24 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 25 לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 26 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבנר יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 27 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 28 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

104 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: 7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: 9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: 11 ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב

103 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי: 4 הנואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: 5 המשיבע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: 8 רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא לנצח יריב ולא לעולם ישור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמול עלינו: 11 כי כנבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: 13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: 16 כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה

ויהיה שמים עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: 10 אמרו בונים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במושרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלו שדי וכל אשר בו אז ירגנו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

100 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ:

2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך

יהוה אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב בתי: 3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סתים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

102 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך

שיחו יהוה שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא: 2 אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: 3 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 6 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: 7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: 8 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 9 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: 10 מפני זעמך וקצפך

97 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:

2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילילים השתחוו לו כל אלהים: 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: 11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות

עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במושרים:

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרוכים תנוט

הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך

מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב יסוד צהרים: 7 יפל מצדך אלף ורבה מימיןך אליך לא ינש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תנף באבן רגלך: 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטוהו אשנבהו כי ידע שמי: 15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצוהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

92 מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולומר לשמך עליון: 2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 3 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: 4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארגן: 5 מה גדול מעשיך יהוה מאד עמקן מחשבתך: 6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: 7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: 8 ואתה מרום לעלם יהוה: 9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: 10 ותרים כראים קרני בלתי בשמן רענן: 11 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: 12 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישנה: 13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

93 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לבייתך נאות קדש יהוה לארך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב נמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: 4 יביעו ידברו עתק

יתאמרו כל פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל: 12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: 18 אם אמרתי מטח רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: 21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואומר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: 5 כי כל אלהי העמים אלילים

עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדוד ודור כסאך סלה: 5 ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 7 אל נערך בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלתי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: 10 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירגנו: 13 לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: 16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרגנו: 18 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 21 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו: 23 וכתותי מפניו צריו ומשנאויו אנוף: 24 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרגנו: 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: 35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 39 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 40 פרצת כל

גדרתיו שמת מבצרו מחתה: 41 שסחו כל עברי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 7 אל נערך בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלתי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: 10 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירגנו: 13 לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: 16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרגנו: 18 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 21 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו: 23 וכתותי מפניו צריו ומשנאויו אנוף: 24 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרגנו: 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: 35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 39 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 40 פרצת כל

90 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: 2 בשרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שת עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: 10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: 11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרגנה ונשמחה בכל ימינו: 15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא

אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: 6 עברי
 בעמק הבכא מעין ישתוהו גם ברכות יעטה מורה: (Sheol h7585) 14 אלהים זדים כמו עלי ועדת עריצים
 7 ולכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: 8
 יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי
 יעקב סלה: 9 מנגנו ראה אלהים והבט פני משיחך:
 10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
 בבית אלהי מדור באהלי רשע: 11 כי שמש ומנן
 יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
 להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשרי אדם בטח
 בך:

85 למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך
 שבת שבות יעקב: 2 נשאת עון עמך כסית כל
 חטאתם סלה: 3 אספת כל עברתך השיבות מחרון
 אפך: 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: 5
 העולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר: 6 הלא
 אתה תשוב תחנינו ועמך ישמחו בך: 7 הראנו יהוה
 חסדך וישעך תתן לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל
 יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל
 ישובו לכסלה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן
 כבוד בארצנו: 10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום
 נשקו: 11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף:
 12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: 13 צדק
 לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

86 תפלה לדוד הטה יהוה אונך ענני כי עני
 ואביון אני: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע
 עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני
 כי אליך אקרא כל היום: 4 שמח נפש עבדך כי
 אליך אדני נפשי אשא: 5 כי אתה אדני טוב וסלח
 ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפילתי
 והקשיבה בקול תחנונותי: 7 ביום צרתי אקראך
 כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך:
 9 כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
 ויכבדו לשמך: 10 כי גדול אתה ועשה נפלאות
 אתה אלהים לבדך: 11 הורני יהוה דרכך אהלך
 באמתך יחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך אדני
 אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: 13 כי

87 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי
 קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
 3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: 4 אזכיר
 רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה
 ילד שם: 5 ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא
 יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד
 שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעיני בך:
88 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת
 לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי
 יום צעקתי בלילה נגדך: 2 תבוא לפניך תפילתי
 הטה אונך לרנתי: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחיי
 לשאול הגיעו: (Sheol h7585) 4 נחשבתי עם יורדי
 בור הייתי כנבר אין איל: 5 במתים חפשי כמו
 חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
 מידך ננזרו: 6 שתי בבור תחתיות במחשכים
 במצלות: 7 עלי סמכה חמתך וכל משברך ענית
 סלה: 8 הרחקת מידעי ממני שתי תועבות למו
 כלא ולא אצא: 9 עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה
 בכל יום שטחתי אליך כפי: 10 הלמתים תעשה
 פלא אם רפאים יקומו ויודוך סלה: 11 היספר
 בקבר חסדך אמונתך באבדון: 12 היודע בחשך
 פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה
 שועתי ובבקר תפילתי תקדמך: 14 למה יהוה תזנח
 נפשי תסתיר פניך ממני: 15 עני אני וגוע מנער
 נשאתי אמיך אפונה: 16 עלי עברו חרוניך בעותיך
 צמתותני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי
 יחד: 18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

89 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם
 אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי: 2 כי אמרתי

חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

80 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים

הופיעה: 2 לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: 4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: 6 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילענו לנו: 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: 9 פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: 10 כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: 11 תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: 12 למה פרצת נדריה וארוה כל עברי דרך: 13 יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה: 14 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: 15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך: 16 שרפה באש כסוחה מנערת פניך יאבדו: 17 תהי ירך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך: 18 ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

81 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: 2 שאז זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: 3 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: 7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: 8 שמע עמי ואעידה בכך ישראל אם תשמע לי: 9 לא יהיה בכך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: 10 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: 11 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: 12 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: 13 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: 2 עד מתי תשפטו עול לפני רשעים תשאו סלה: 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיק: 4 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: 5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

83 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: 3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: 4 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: 6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: 7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישרי צור: 8 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: 9 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שיתמו כנגלל קש לפני רוח: 14 כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: 15 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: 17 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: 18 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

84 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: 2 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: 3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותרך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה: 5

באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כהמות
 רבה: 16 ויוצא נזלים מסלע ויורד כנהרות מים:
 17 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציח: 18
 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וידברו
 באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: וישכן באהליהם שבטי ישראל: 56 וינסו וימרו
 20 הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם לחם
 יוכל לתת אם יכין שאר לעמו: 21 לכן שמע יהוה
 ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל:
 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23
 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר
 עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו: 25 לחם
 אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: 26
 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: 27 וימטר
 עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: 28 ויפל
 בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו
 מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מתאותם עוד
 אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג
 במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת
 חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהבל
 ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אם הרגם ודרשוהו
 ושב ויחזרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל
 עליון גאלם: 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יזבו
 לו: 37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשר המה
 רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר
 יעציבוהו בשימון: 41 וישובו וינסו אל וקדוש
 ישראל התוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני
 צר: 43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה
 צען: 44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון:
 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם:
 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה: 47 יהרג
 בברד גפנם ושקמותם בחנמל: 48 ויסגר לברד
 בערים ומקניהם לרשפים: 49 ישלח בס חרון
 אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: 50
 יפלו נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם
 לדבר הסניר: 51 ויך כל בכור במצרים ראשית

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
 טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: 2
 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר
 חסידיך לחיתו ארץ: 3 שפכו דמם כמים סביבות
 ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו לעג
 וקלס לסביבותינו: 5 עד מזה יהוה תאנף לנצח
 תבער כמו אש קנאתך: 6 שפך חמתך אל הגוים
 אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא
 קראו: 7 כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: 8 אל
 תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי
 דלנו מאד: 9 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בניים
 לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך
 אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: 12
 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר

תחננו מאכל לעם לציים: 15 אתה בקעת מעין
ונחל אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך
לילה אתה הכינות מאור ושמש: 17 אתה הצבת
כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: 18 זכר
זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך: 19 אל
תתן לחית נפש תורדך חית ענייך אל תשכח לנצח:
20 הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס:
21 אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: 22
קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל
כל היום: 23 אל תשכח קול צרריך שאון קמריך
עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו
לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: 2
כי אקח מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ
וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה סלה: 4 אמרתי
להוללים אל תהללו ולרשעים אל תרימו קרן: 5
אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 6
כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: 7 כי
אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים: 8 כי כוס ביד
יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה
ימצו ישתו כל רשעי ארץ: 9 ואני אניד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשעים אנדע
תרוממנה קרנות צדיק:

76 למנצח בנינת מזמור לאסף שיר נודע
ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: 2 ויהי בשלם
סכו ומעונתו בציון: 3 שמה שבר רשפי קשת מגן
וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדיר מהררי
שרף: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו
כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נדרם
ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז
אפך: 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה: 9
בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה:
10 כי חמת אדם תורדך שארית חמת תחנר: 11
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי
למורא: 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

77 למנצח על ידיתו לאסף מזמור קולי
אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי:
2 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא
תפוג מאנה הנחם נפשי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: 4 אחזות שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר: 5 חשבתי ימים מקדם שנות
עולמים: 6 אזכרה נניתי בלילה עם לבבי אשיחה
ויחפש רוחי: 7 הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר
ודר: 9 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה:
10 ואמר חלתי היא שנות ימין עליון: 11 אזכיר
מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: 12 והניתי בכל
פעלך ובעלילותיך אשיחה: 13 אלהים בקדש
דרכך מי אל גדול כאלהים: 14 אתה האל עשה
פלא הודעת בעמים עזך: 15 גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: 16 ראוך מים אלהים ראוך מים
יחילו אף ירגזו תהמות: 17 זרמו מים עבות קול
נתנו שחקים אף חציצין יתהלכו: 18 קול רעמך
בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ:
19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא
נדעו: 20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתך הטו אזנכם
לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני
קדם: 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: 4
לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות
יהוה ועזונו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות
ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים
יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישימו באלהים
כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו: 8
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין
לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושקי
רומי קשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית
אלהים ובתורתו מאנו ללכת: 11 וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה

אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אניד וזרועך לדור לכל יבוא נבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

72 לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך: 2 ידיו עמך בצדק וענייך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם ונבעות בצדקה: 4 ישפט עניי עם וישע לבני אביון וידכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: 6 ירד כמטר על גז כרביבים וזרזף ארץ: 7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדהו: 12 כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: 13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: 16 יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרוי ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו: 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20 כלו תפלות דוד בן ישי:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעמך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צרריך בקרב מועדך שמו אותם אותם: 5 יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: 6 ועת תתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: 8 אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: 9 אותינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מזה: 10 עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: 11 למה תשיב ירך וימינך מקרב חוקך כללה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: 14 אתה רצצת ראשי לויתן

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: 2 ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי: 3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין חרצבות למותם ובריא אולם: 5 בעמל

על ירושלם לך יובילו מלכים שי: 30 נער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזה עמים קרבות יחפצו: 31 יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: 32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז: 34 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: 35 גורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

69 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: 2 טבעתי בין מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: 3 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי:

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר ויכלמו חפצי רעתי: 3 ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח: 4 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: 5 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר:

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטח אלי אונך והושיעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוית אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: 8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה: 13 יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: 15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בנברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך: 17

תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים: אלהים יודוך עמים כלם: 6 ארץ נתנה יבולה 6 מכין הרים בכחו נאזר בנבורה: 7 משביח שאון יברכנו אלהים אלהינו: 7 יברכנו אלהים וייראו ימים שאון גליהם והמון לאמים: 8 וייראו ישבי אתו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו ויגוסו משנאיו מפניו: 2 כהנדרף עשן תנדרף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 3 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 4 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלוז לפניו: 5 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: 6 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה: 7 אלהים בצאתך לפני עמך בצעריך בשימון סלה: 8 ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 9 נגש נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 10 חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים: 11 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: 12 מלכי צבאות ידרון ידרון ונות בית תחלק שלל: 13 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 14 בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: 15 הר אלהים הר בשן הר נכננים הר בשן: 16 למה תרצדון הרים נכננים החר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: 17 רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש: 18 עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים: 19 ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: 20 האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: 21 אך אלהים ימחץ ראש אויביו קדקד שער מתהלך באשמו: 22 אמר אדני מבשן אשיב ממצלות ים: 23 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנהו: 24 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 25 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות: 26 במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: 27 שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: 28 צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו פעלת לנו: 29 מהיכלך

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: 2 זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך: 4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם: 6 הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו: 7 משל בנבורתו עולם עניו בנוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה: 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: 10 כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: 12 הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי: 15 עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: 16 לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי: 20 ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

67 למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 2 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: 3 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 4 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ נתחם סלה: 5 יודוך עמים

עזר וארגן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס
ביום צר לי: 17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

60 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד
בהצותו את אדם נהרים ואת אדם צובה וישב יואב
ויך את אדום בניה מלח שנים עשר אלף אלהים
זנחתנו פרצתנו אנפת תשוב לבנו: 2 הרעשתה ארץ
פצמתה רפה שבריה כי מטה: 3 הראיתה עמך
קשה השקינתו יין תרעלה: 4 נתתה ליראיך נס
להתנוסס מפני קשת סלה: 5 למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו: 6 אלהים דבר בקדשו אעלה
אחלקה שכם ועמק סכות אמרד: 7 לי גלעד ולי
מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 8 מואב
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת
התרעעי: 9 מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום:
10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו: 11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם: 12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

61 למנצח על ננינת לדוד שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפילתי: 2 מקצה הארץ אליך אקרא
בעמך לבי בצור ירום ממני תנחני: 3 כי היית
מחסה לי מגדל עז מפני אויב: 4 אגורה באהלך
עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה: 5 כי אתה
אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: 6
ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דוד ודר: 7
ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: 8
כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:

62 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל
אלהים דומיה נפשי ממני ישועתי: 2 אך הוא צורי
וישועתי משגבי לא אמוט רבה: 3 עד אנה תהותתו
על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי נדר הדחוי: 4
אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו
ובקרבם יקללו סלה: 5 אך לאלהים דומי נפשי כי
ממנו תקותי: 6 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא
אמוט: 7 על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי

באלהים: 8 בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו
לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: 9 אך הבל בני
אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל
יחד: 10 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל
כי ינוב אל תשיתו לב: 11 אחת דבר אלהים שנים
זו שמעתי כי עז לאלהים: 12 ולך אדני חסד כי
אתה תשלם לאיש כמעשהו:

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים
אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיף בלי מים: 2 כן בקדש חזיתך
לראות עזך וכבודך: 3 כי טוב חסדך מחיים שפתי
ישבחונך: 4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: 5
כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי:
6 אם זכרתך על יצועי באשמות אהנה בך: 7 כי
היית עזרתה לי ובצל כנפיד ארנן: 8 דבקה נפשי
אחריך כי תמכה ימינך: 9 והמה לשואה יבקשו
נפשי יבאו בתחתיות הארץ: 10 יגירהו על ידי
חרב מנת שעלים יהיו: 11 והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

64 למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי
בשיחי מפתח אויב תצר חיי: 2 תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און: 3 אשר שגנו כחרב
לשונם דרכו חצם דבר מר: 4 לירות במסתרים
תם פתאם ירהו ולא ייראו: 5 יחזקו למו דבר
רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו:
6 יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב
עמק: 7 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 8
ויכשילוהו עלימו לשונם יתגדדו כל ראה בם:
9 וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
השכילו: 10 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו
כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה
אלהים בציון ולך ישלם נדר: 2 שמע תפלה עריך
כל בשר יבאו: 3 דברי עונת גברו מני פשעינו
אתה תכפרם: 4 אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 5 נוראות בצדק

ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: אעירה שחר: 9 אורך בעמים אדני אזורך כל 18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו אמים: 10 כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים עמדי: 19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אמתך: 11 רומה על שמים אלהים על כל הארץ אין חליפות למו ולא יראו אלהים: 20 שלח ידיו כבודך:

בשלמי חלל בריתו: 21 חלקן מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות: 22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק: 23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

56 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז אתו פלשתים בנת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני: 2 שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום: 3 יום אירא אני אליך אבטח: 4 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: 5 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: 6 יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: 7 על און פלט למו באף עמים הורד אלהים: 8 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: 9 אז ישובו אייבי אחר ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: 10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: 12 עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך: 13 כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

59 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשנבני: 2 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: 3 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה: 4 בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: 5 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: 6 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 7 הנה יביעון בפהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: 8 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: 9 עזו אליך אשמרה כי אלהים משנבי: 10 אלהי חסדו יקדמי אלהים יראני בשררי: 11 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידו מגנו אדני: 12 חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בנאונם ומאלה ומכחש יספרו: 13 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: 14 וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 15 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו: 16 ואני אשיר

57 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים חנני כי כך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות: 2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: 3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: 4 נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה: 5 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך: 6 רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: 7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: 8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור

זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב: 2 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: 3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסם: 6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

54 למנצח בנינת משכיל לדוד בבוא הזיפים באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: 8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: 9 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחח: 10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חרש בקרבי: 11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: 12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 13 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: 14 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: 16 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: 18 הישיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: 19 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

55 למנצח בנינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנוני: 2 הקשיבה לי וענני אריר בשיחי ואהימה: 3 מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני: 4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: 5 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: 6 ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: 7 הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה: 8 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: 9 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: 10 יומם וליילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: 11 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: 12 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הנדיל ואסתר ממנו: 13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי: 14 אשר יחדו נמותיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש: 15 ישימות עלימו ידרו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: (Sheol)

52 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: 2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: 3 אהבת רע משוב שקר מדבר צדק סלה: 4 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: 5 גם אל יתצך לנצח יחתך ויסתך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 6 ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: 7 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: 8 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: 9 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגר חסדיך:

16 אני אל אלהים אקרא ויהיה יושיעני: 17

ודעו כי אנכי אלהים ארום בנוים ארום בארץ: 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: 8 ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: 9 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: 10 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: 11

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: 2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: 4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: 5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: 6 זמרו לאלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: 8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

48 שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל

מאד בעיר אלהינו הר קדשו: 2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: 3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב: 4 כי הגה המלכים נועדו עברו יחדו: 5 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: 6 רעדה אחזתם שם חיל כיולדת: 7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: 8 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: 9 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: 10 כשמוך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: 11 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: 12 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: 13 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

49 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישיבי חלד: 2 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: 3 פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: 4 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: 5 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: 6 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: 7 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו:

תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
למען חסדך: 26 קומה עזרתה לנו ופדנו

43 שפטי אלהים וריבה ריבי מנוי לא חסיר מאיש מרמה ועולה תפלטני: 2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב: 3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואורך בכנור אלהים: 5 מזה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: 2 אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 כך צרינו ננח בשמך נבוס קמינו: 6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: 7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: 8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: 9 אף זנחת ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו: 10 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו: 11 תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: 12 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם: 13 תשימונו חרפה לשכנינו לענן וקלס לסביבותינו: 14 תשימונו משל בגוים מנוד ראש כל אמים: 15 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: 16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: 17 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך: 18 לא נסוג אחור לבנו ותש אשרינו מני ארחך: 19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: 21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: 22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבח: 23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: 24 למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: 25 כי שחה לעפר נפשנו

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: 2 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: 3 יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: 4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: 5 אלהים בקרבה כל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: 6 המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: 8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: 9 מושבות מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: 10 הרפו

למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי
 אשמרה דרכי מחשוא בלשוני אשמרה לפי מחסום
 בעד רשע לנגדי: 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
 וכאבי נעכר: 3 חם לבי בקרבי בהניני תבער אש
 דברתי בלשוני: 4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי
 מה היא אדעה מה חדר אני: 5 הנה שפחות נתתה
 ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב
 סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון
 יצבר ולא ידע מי אספם: 7 ועתה מה קויתי אדני
 תוחלתי לך היא: 8 מכל פשעי הצילני חרפת
 נבל אל תשימני: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה
 עשית: 10 הסר מעלי ננעך מתגרת ידך אני כליתי:
 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו
 אך הבל כל אדם סלה: 12 שמעה תפלתי יהוה
 ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי
 עמך תושב ככל אבותי: 13 השע ממני ואבליגה
 בטרם אלך ואיני:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל
 ביום רעה ימלטהו יהוה: 2 יהוה ישמרהו ויחיהו
 יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: 3 יהוה
 יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: 4
 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: 6 ואם
 בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ
 ידבר: 7 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו
 רעה לי: 8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא
 יוסיף לקום: 9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו
 אוכל לחמי הנדיל עלי עקב: 10 ואתה יהוה חנני
 והקימני ואשלמה להם: 11 בזאת ידעתי כי חפצת
 בי כי לא יריע איבי עלי: 12 ואני בתמי תמכת
 בי ותיצבני לפניך לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי
 ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג
 על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: 2
 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה
 פני אלהים: 3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
 באמר אלי כל היום איה אליך: 4 אלה אזכרה
 ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדרם עד
 בית אלהים בקול רנה ותודה המון חונג: 5 מה
 תשתוחחי נפשי ותהמי עלי תוחילי לאלהים כי
 עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלהי עלי נפשי תשתוחח
 על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
 7 תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך
 וגליך עלי עברו: 8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
 שירה עמי תפלה לאל חי: 9 אומרה לאל סלעי
 למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: 10
 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל
 היום איה אליך: 11 מה תשתוחחי נפשי ומה

40 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט
 אלי וישמע שועתי: 2 ויעלני מבור שאון מטיט היון
 ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: 3 ויתן בפי שיר
 חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו
 ביהוה: 4 אשרי הנבר אשר שם יהוה מבטחו
 ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: 5 רבות עשית
 אתה יהוה אלהי נפלאותך ומחשבתך אלינו אין
 ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר: 6 זבח
 ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
 לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
 כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך
 בתוך מעי: 9 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי
 לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקתך לא כסיתי
 בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי
 חסדך ואמתך לקהל רב: 11 אתה יהוה לא תכלא
 רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרונני: 12 כי
 אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא
 יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולכי עזבני:
 13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: 14
 יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסנו אחור

און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 4 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס: 5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: 6 צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושע יהוה: 7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון: 8 יריון מודשן ביתך ונחל עדניך תשקם: 9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: 10 משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב: 11 אל תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תגדני: 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

37 לדור אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך: 5 נול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: 7 דים ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: 8 הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע: 9 כי מרעים יכרתון וקוי יהוה חמה יירשו ארץ: 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו: 11 וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום: 12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: 13 אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: 14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך: 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: 17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: 21 לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: 22 כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: 23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: 25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ירך: 3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי: 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: 8 נפונותי ונדכיתי עד מאד שאנתי מנהמת לבי: 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי: 11 אהבי ורעי מנגד ננעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יחנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: 14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: 16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו: 17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: 18 כי עוני אניד אדאג מחטאתי: 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנני תחת רדופי טוב: 21 אל תעזבי יהוה אלהי אל תרחק ממני: 22 חושה לעזרתי אדני תשועתי:

נעשו וברוח פיו כל צבאם: 7 כנס כנר מי הים נתן באצרות תהומות: 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו בו: ינורו כל ישבי תבל: 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: 14 ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: 15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: 16 אין המלך נושע ברב חיל נבור לא ינצל ברב כח: 17 שקר הסוס לחשועה וברב חילו לא ימלט: 18 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו: 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

35 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: 3 והרק חנית וסנר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי וסנו אחור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה רוחה: 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: 8 תבואה שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: 9 נפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו: 11 יקומו עדי חנם אשר לא ידעתי ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: 13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: 14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחיתי: 15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: 16 בחנפי לעני מעוג חרק עלי שנימו: 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: 19 אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עין: 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: 22 ראיתך יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: 23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: 24 שפטני צדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי: 25 אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלעוהו: 26 יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי: 27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהנה צדקך כל היום תהלתך:

36 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: 2 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: 3 דברי פיו

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: 2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עננים וישמחו: 3 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: 4 דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני: 5 הביטו אליו ונתרו ופניהם אל יחפרו: 6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: 7 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: 8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: 9 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: 10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: 11 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: 12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: 13 נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: 14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: 15 עיני יהוה אל צדיקים ואינו אל שועתם: 16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: 17 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: 18 קרוב יהוה לנשכרי לב ואת דכאי רוח יושיע: 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: 20 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: 21 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:

הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: 6 וירקידם כמו ענף לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

30 מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליטני ולא שמחת איבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 3 יהוה העלית מן שאול נפשי חיותי מיורדי בור: (Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב לילן בכי ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: 7 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: 8 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 9 מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היורד עפר היגיד אמתך: 10 שמע יהוה וחנוני יהוה היה עזר לי: 11 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: 12 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי החרשתי בלו עצמי בשאנתי כל היום: 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתן ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטי: 2 חטה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: 3 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: 4 תוציאני מרשת זו שטנו לי כי אתה מעוזי: 5 בדרך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: 6 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: 7 אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: 10 כי כלו בינון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: 11 מכל צררי הייתי חרפה

33 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו: 3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: 6 בדבר יהוה שמים

עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: 3 גם כל קוֹיך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: 5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קייתי כל היום: 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: 7 חטאות געורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: 9 ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו: 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: 12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי

הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: 21 תם וישר יצרונני כי קייתיך: 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: 2 בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי: 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי: 10 אשר ביריהם זמה וימינם

מלאה שחד: 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקלהים אברך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהל זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תשטני ואל תעזבני אלהי ישעי: 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפת חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קיה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

28 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם: 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב נמולם להם: 5 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: 7 יהוה עזי ומנני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל

20 למנצח מזמור לדוד יענק יהוה ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב: 2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעודך: 3 יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: 4 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: 5 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: 6 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בנברות ישע ימינו: 7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: 8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: 9 יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראנו:

21 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: 2 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל מנעת סלה: 3 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: 4 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: 5 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: 6 כי תשיתוהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך: 7 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון כל יומו: 8 תמצא ירך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: 9 תשיטמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: 10 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: 11 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה כל יוכלו: 12 כי תשיטמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: 13 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

22 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: 2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 3 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: 4 כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: 5 אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא בושו: 6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: 7 כל ראי ילענו לי יפסירו בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלטו יצילוהו כי חפץ בו: 9 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: 10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: 11 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: 13

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כי אלך בנאי צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: 5 תעריך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויח: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישיבי בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי

הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: 14 ממתים ירך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בשנם ישבעו בנים והניחו יתרום לעולליהם: 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

18 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותי מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי: 2 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משנבי: 3 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע: 4 אפפוני חבלי מות ונחלי בלעל יבעתוני: 5 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: (Sheol h7585) 6 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושויעתי לפניו תבוא באזני: 7 ותנעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתנעשו כי חרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 9 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: 11 ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: 12 מנגה נגדו עביו עברו ברד ונחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד ונחלי אש: 14 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: 15 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך: 16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: 17 יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: 18 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: 19 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: 20 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי וישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 22 כי כל משפטיו לנגדי וחקתי לא אסיר מני: 23 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: 25 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתנם: 26 עם גבר תתברר ועם עקש תתפתל: 27 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יניה חשכי: 29 כי בך ארץ גרוד ובאלהי אדלג שור: 30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 31

19 למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: 2 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: 5 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כנבור לרוץ ארח: 6 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: 7 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מוחכימת פתי: 8 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: 9 ראות יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: 10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדרב נפת צופים: 11 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: 12 שניאות מי יבין מנסתרות נקני: 13 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: 14 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו
לנפשי נודו הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים
ידרכון קשת כונו חצם על יתר לירות כמו אפל
לישרי לב: 3 כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: 4
יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן ורשע
ואהב חסם שנאה נפשו: 6 ימטר על רשעים פחים
אש וגופרית ורוח זלעפות מנת כוסם: 7 כי צדיק
יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

12 למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה
יהוה כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: 2
שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב
ולב ידברו: 3 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון
מדברת גדלות: 4 אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו
אתנו מי אדון לנו: 5 משד עניים מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיה לו: 6
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל
לארץ מזקק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרם תצרנו
מן הדור זו לעולם: 8 סביב רשעים יתהלכון כרם
זלות לבני אדם:

13 למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני
נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: 2 עד אנה
אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום
איבי עלי: 3 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן
אישן המות: 4 פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי
אמוט: 5 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך:
6 אשירה ליהוה כי גמל עלי:

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עליה אין עשה טוב: 2 יהוה
משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים: 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה
טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד
כי אלהים ברור צדיק: 6 עצת עני תבישו כי יהוה

15 מזמור לדוד יהוה מי ינור באהלך מי ישכן
בהר קדשך: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעיניו נמאס
ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: 5
כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה
אלה לא ימוט לעולם:

16 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: 3
לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם:
4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיחם
מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: 5 יהוה מנת
חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי
בנעמים אף נחלת שפרה עלי: 7 אברך את יהוה
אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: 8 שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: 9 לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: 10 כי לא
תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:

(Sheol h7585) 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעמות בימינך נצח:

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחנת לבי
פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר
פי: 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
ארחות פריץ: 5 תמך אשרי במעגלותיך בל
נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך
לי שמע אמרתי: 7 תפלה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין
בצל כנפיך תסתירני: 9 מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי: 10 חלבמו סגרו פימו דברו
בנאות: 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו
לנשות בארץ: 12 דמינו כאריה יכסוף לטרוף
וככפיר ישב במסתרים: 13 קומה יהוה קדמה פניו

7 שניין לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: 2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: 3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי: 4 אם נמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: 5 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: 6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: 7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: 8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדיק וכתמי עלי: 9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: 10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: 12 אם לא ישוב חרבו ילשוש קשתו דרך ויכוננה: 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל: 14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר: 15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: 16 ישוב עמלו בראשו ועל קרקדו חמסו ירד: 17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: 2 מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: 3 כי אראה שמך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: 5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: 6 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: 7 צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: 8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: 9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון: 3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך: 4 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: 5 גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: 6 האויב תמו חרבות

לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משנב לדרך משנב לעתות בצרה: 10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: 12 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים: 13 חננני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי מות: 14 למען אספרה כל תהלתך בשערי בת ציון אנילה בישועתך: 15 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: 16 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: 17 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים: 18 (Sheol h7585) כי לא לנצח ישכח אביון תקות עניים תאבד לעד: 19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

10 למה יהוה תעמר ברחוק תעלים לעתות בצרה: 2 בנאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: 3 כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה: 4 רשע כנבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו: 5 יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם: 6 אמר בלבו בל אמוט לדור ודור אשר לא ברע: 7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: 8 ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: 9 יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: 10 ודכה ישח ונפל בעצמויו חלכאים: 11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא ירך אל תשכח עניים: 13 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר: 15 שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: 17 תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך: 18 לשפט יתום ורך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

תהילים

תבקשו כזב סלה: 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד
לו יהוה ישמע בקראי אליו: 4 רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: 5 זבחו
זבחי צדק ובטחו אל יהוה: 6 רבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: 7 נתתה
שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: 8 בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדר לבטח
תושיבני:

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה יומם
ולילה: 3 והיה כעץ שתול על פלני מים אשר
פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה
יצליח: 4 לא כן הרשעים כי אם כמז אשר תדפנו
רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

5 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי
האזינה יהוה בינה הניגי: 2 הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: 3 יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה: 4 כי לא אל חפץ
רשע אתה לא יגרך רע: 5 לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: 6 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני
דרכך: 9 כי אין בפינו נכונה קרבם הוות קבר
פתוח גרונו לשונם יחליקון: 10 האשימים אלהים
יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו
בך: 11 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירגנו ותסך
עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: 12 כי אתה תברך
צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

2 למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק: 2 יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו:
3 ננתקה את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבתימו: 4
יושב בשמים ישחק אדני יעלע למו: 5 אז ידבר
אלימו באפו ובחרונו ויבהלמו: 6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי: 7 אספרה אל חק יהוה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך: 8 שאל ממני
ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ: 9 תרעם
בשבת ברזל ככלי יוצר תנפצם: 10 ועתה מלכים
השכילו הוסרו שפטי ארץ: 11 עבדו את יהוה
ביראה וגילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו
דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:

6 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: 2
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
עצמי: 3 ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי: 4
שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: (Sheol)
6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה: 7 עששה מכעס עיני עתקה
בכל צוררי: 8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע
יהוה קול בכיי: 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי
יקח: 10 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו
רגע:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה
מה רבו צרי רבים קמים עלי: 2 רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: 3 ואתה
יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: 4 קולי אל
יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: 5 אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: 6 לא אירא
מרבבות עם אשר סביב שתי עלי: 7 קומה יהוה
הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני
רשעים שברת: 8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה:

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני
אלהי צדיק בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי: רגע:
2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק

בצדקה: 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם ומשפטים: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא כימי עולם וכשנים קדמניות: 5 וקרבותי אליכם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 6 והשיב לב למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה והכיתי את הארץ חרם:

ויתום ומטי נר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: 7 למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים חגוי כלו: 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחגוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: 11 ונגעתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: 2 וזרחתם לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: 3 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 וזכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים

פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי

שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי

את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היתה אתו

החיים והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפני

שמי נחת הוא: 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה

לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי

ורבים השיב מעון: 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת

ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:

8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה

שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: 9 וגם אני

נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר

אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: 10

הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע

נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: 11 בגדה

יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי

חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל

נכר: 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה

מאהלי יעקב ומניש מנחה ליהוה צבאות: 13 וזאת

שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה

מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם:

14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין

אשת נעורייך אשר אתה בנדתה בה והיא חברתך

ואשת בריתך: 15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו

ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם

ובאשת נעורייך אל יבגד: 16 כי שנא שלח אמר

יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר

יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: 17

הונעתם יהוה בדברייכם ואמרתם במה הונענו

באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא

חפץ או איה אלהי המשפט:

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2

אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו

הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב:

3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת

נחלתו לתנות מדבר: 4 כי תאמר אדום רששנו

ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה

יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם

אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראינה

ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: 6

בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי

ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם

הכהנים בזוי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך:

7 מגישים על מזבחי לחם מנאל ואמרתם במה

גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי

תנשון עוד לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין

רע הקריבתו נא לפחתך הירצך או הישא פניך

אמר יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו

מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה

צבאות: 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו

מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות

ומנחה לא ארצה מידכם: 11 כי ממזרח שמש ועד

מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מנש

לשמי ומנחה שהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה

צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן

אדני מנאל הוא וניבו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה

מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם

גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה

הארצה אותה מידכם אמר יהוה: 14 וארור נוכל

ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך

גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

2 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: 2 אם

לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד

לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה

וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים

על לב: 3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם

יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך

הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה

צבאות: 2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד

בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים:

3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי

וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה
 2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונששו הבתים והנשים תשגלנה ויצא
 חצי העיר בנולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום
 קרב: 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים
 מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאוד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: 5 ונסתם גיא הרי כי
 יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני ההוא:

הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמד: 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ כערבה מונבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: 12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: 14 וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הנשם: 18 ואם משפחת מצרים

ביר רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל
מידם: 7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן
ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן: 8 ואכחד את
שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם
נפשם בחלה בי: 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה
תמות והנכחדת תכחד והנשאות תאכלנה אשה
את בשר רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואגדע
אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים:
11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים
אתי כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב
בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את
שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה
שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר:
14 ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר
את האחוה בין יהודה ובין ישראל: 15 ויאמר

יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: 16 כי הגה
אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער
לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל
ובשר הבריא לא יאכל ופרסיהן יפרק: 17 הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכחה:

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה
נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: 2
הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים
סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם: 3
והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה
כל סוס בתמהון ורכבו בשנעון ועל בית יהודה
אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון: 5
ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישיבי ירושלם
ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש
בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים
סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: 7 אלהי:

13 ביום ההוא מקור נפתח לבית דויד
ולישיבי ירושלם לחטאת ולנדה: 2 והיה ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח
הטמאה אעביר מן הארץ: 3 והיה כי יבא איש
עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו: 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש
מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען
כחש: 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה
אנכי כי אדם הקנני מנעורי: 6 ואמר אליו מה
המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית
מאתבי: 7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם
יהוה צבאות הן את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי
ידי על הצערים: 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה
פי שנים בה יכרתו יגעו והשלשית יותר בה: 9
והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את
הכסף ובחנתים ככתן את הזהב הוא יקרא בשמי
ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
אלהי:

דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל גונג יחדו: 5 והיו כנבירים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: 7 והיו כנבור אפרים ושמה לבם כמו יין ובניהם יראו ושמהו יגל לבם ביהוה: 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרנוי וחיו את בניהם ושבו: 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור: 12 וגברתי ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך: 2 הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדד גאון הירדן: 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: 5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבשה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד ננש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתוך כחרב גבור: 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יגן עליהם

צפון: 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר

באו מבבל: 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרת ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול: 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: 15 ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

7 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: 2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: 4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספור בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבירו משמוע: 12 ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי

העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הארץ:

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: 3 ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הנגב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה: 4 היוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו: 5 ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: 7 והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: 8 ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה: 9 ואשא עיני וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח ככנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים: 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה: 11 ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה:

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מגורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: 3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: 7 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם: 10 כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ: 11 ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה: 12 ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המדריקים מעליהם הזהב: 13 ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: 14

ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם: 18
ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: 19 ואמר
אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה
הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם:
20 ויראני יהוה ארבעה חרשים: 21 ואמר מה אלה
באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר
זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה
להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים
קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואשא עיני וארא והנה איש ובירו חבל
מדה: 2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד
את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה:
3 והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא
לקראתו: 4 ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז
לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה
בתוכה: 5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב
ולכבוד אהיה בתוכה: 6 הוי הוי ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם
נאם יהוה: 7 הוי ציון המלטי יושבת בת בבל: 8 כי
כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים
השללים אתכם כי הננע בכם ננע בבבת עינו: 9
כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמחי
בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה:
11 ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי
לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני
אליך: 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת
הקדש ובחר עוד בירושלם: 13 הס כל בשר מפני
יהוה כי נעור ממעון קדשו:

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני
מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר
יהוה אל השטן ינער יהוה בכ השטן וינער יהוה
בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש:
3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך: 4 ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר
הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה

1 בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש היה
דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא
לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: 3 ואמרת
אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: 4
אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים
הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא
מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם
והנבאים הלעולם יחיו: 6 אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים הלוא השינו אבותיכם
וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: 7 ביום
עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
שבט בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל
זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר: 8 ראיתי
הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד
בין ההרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים
שרקים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי
המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: 10
ויען האיש העמד בין ההרסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלאך
יהוה העמד בין ההרסים ויאמרו התהלכנו בארץ
והנה כל הארץ ישבת ושקטת: 12 ויען מלאך יהוה
ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את
ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים
שנה: 13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים
טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אלי המלאך

הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לירושלם ולציון קנאה גדולה: 15 וקצף גדול
אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי
מעט והמה עזרו לרעה: 16 לכן כה אמר יהוה
שכתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה
צבאות וקוה ינטה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב

והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה
ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו:
23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבל בן
שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי כך
בחרתי נאם יהוה צבאות:

בשנת שנים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: 6 ורעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים: 12 וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שנים לדריוש המלך:

בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר

אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם: 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: 7 והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה משרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: 17 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא ממלכות

איש מאין יושב: 7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי
מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן
השכימו השחיתו כל עלילותם: 8 לכן חכו לי
נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים
לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי
כי באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי אז אהפך
אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה
לעבדו שכם אחד: 10 מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי: 11 ביום ההוא לא תבושי
מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך
עליזי נאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי:
12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה:
13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב
ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו
ורבצו ואין מחריד: 14 רני בת ציון הריעו ישראל
שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם: 15 הסיר יהוה
משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא
תיראי רע עוד: 16 ביום ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל ירפו ידיך: 17 יהוה אלהיך
בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש
באהבתו יגיל עליך ברנה: 18 נוני ממועד אספתי
ממך היו משאת עליה חרפה: 19 הנני עשה את כל
מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והגדרחה
אקבץ ושמתיים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם:
20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי
אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי
את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: **2** אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה: **3** אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה: **4** ונשיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים: **5** ואת המשתחווים על הגנות לצבא השמים ואת המשתחווים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: **6** ואת הנסווגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשו: **7** הם מפני ארני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו: **8** והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי: **9** ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: **10** והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהנבעות: **11** הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף: **12** והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למססה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: **14** קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: **15** יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: **16** יום שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הנבחות: **17** והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: **18** גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הנוי לא נכסף: **2** בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה: **3** בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה: **4** כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **5** הוי ישבי חבל הים נוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב: **6** והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: **7** והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: **8** שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם: **9** לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר נוי ינחלום: **10** זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות: **11** נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים: **12** גם אתם כושים חללי חרבי המה: **13** ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר: **14** ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו נוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: **15** זאת העיר העליזה היושבת לבשח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק ויניע ידו:

3 הוי מראה וננאלה העיר היונה: **2** לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בשחה אל אלהיה לא קרבה: **3** שריה בקרבה אריות שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: **4** נביאיה פחזים אנשי בנדות כהניה חללו קדש חמסו תורה: **5** יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת: **6** הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי

חציך יהלכו לנגה ברק חניתך : 12 בזעם תצעד
ארץ באף תדרוש גוים : 13 יצאת לישע עמך לישע
את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה : 14 נקבת במטיו ראש פרזו יסערו
להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר : 15
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים : 16 שמעתי
ותרנז בשני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי
ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם
ינודנו : 17 כי תאנה לא תפרח ואין יכול בגפנים
כחש מעשה זית ושרמות לא עשה אכל גזר ממכלה
צאן ואין בקר ברפתים : 18 ואני ביהוה אעלוזה
אנילה באלהי ישעי : 19 יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי :

חבקוק

ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא
לו עד מתי ומכביר עליו עבשית: 7 הלוא פתע
יקומו נשכיך ויקצו מזעזעך והיית למשסות למו:
8 כי אתה שלות גוים רבים ישלך כל יתר עמים
מרמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה: 9 הוי
בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל
מכף רע: 10 יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך: 11 כי אבן מקיר תזעק וכפס מעץ
יעננה: 12 הוי בנה עיר בדמים וכוונן קריה בעולה:
13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי
אש ולאמים בדי ריק יעפו: 14 כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים: 15 הוי
משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט
על מעוריהם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה
והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה ויקלון על
כבודך: 17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן
מרמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה: 18 מה
הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי
בטח יצר יצרו עליו לעשות אליילים אלמים: 19
הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה
הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו: 20
ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ:

3 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: 2 יהוה
שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים
חייהו בקרב שנים תודיע ברנז רחם תזכור: 3
אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ: 4 וגנה כאור
תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: 5 לפניו ילך
דבר ויצא רשף לרגליו: 6 עמד וימדד ארץ ראה
ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם
הליכות עולם לו: 7 תחת און ראיתי אהלי כושן
ירגזון וירעות ארץ מדין: 8 הבנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על
סוסך מרכבתך ישועה: 9 עריה תעור קשתך
שבעות משות אמר סלה נהרות תבקע ארץ: 10
ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו
רום ידיו נשא: 11 שמש ירח עמד זבלה לאור

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 עד אנה
יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא
תושיע: 3 למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס
לנגדי ויהי ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה
ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק
על כן יצא משפט מעקל: 5 ראו בגוים והביטו
והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו
כי יספר: 6 כי הגני מקים את הכשדים הגוי המר
והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא
לו: 7 אים וגורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: 8
וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו
ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול: 9
כלה לחמס יבוא מנמת פניהם קדימה ויאסף כחול
שבי: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו
הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11
אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12
הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה
למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: 13 טהור
עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה
תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: 14
ותעשה אדם כדני הים כרמש לא משל בו: 15 כלה
בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל: 16 על כן יזבח לחרמו ויקטר
למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17
העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול:

2 על משמרתו אעמדה ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי:
2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות
למען ירוץ קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח
לקץ ולא יזכב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא
לא יאחר: 4 הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק
באמונתו יחיה: 5 ואף כי היין בוגד גבר יחיר
ולא ינוה אשר הרחיב כשאל נפשו והוא כמות
ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל
העמים: (Sheol h7585) 6 הלוא אלה כלם עליו משל

לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף
עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד:

1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל

קנאו ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: 3 יהוה ארך אפים וגדול כח ונקמה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: 4 גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החרוב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: 5

הרים רעשו ממנו והגבעות התמננו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל יישי בה: 6 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: 7 טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: 8 ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך: 9 מה תחשבוני אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: 10 כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו קש יבש מלא: 11 ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל: 12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: 13 ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק: 14 וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: 15 הגה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך בליעל כלה נכרת:

2 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך

חזק מתנים אמץ כח מאד: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב כנאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: 3 מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו: 4 בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו: 5 יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך: 6 שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: 7 והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן: 8 ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: 9 בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: 10 בוקה

ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור: 11 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: 12 אריה טרף בדי נרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה: 13 הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרףך ולא ישמע עוד קול מלאככה:

3 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא

ימיש טרף: 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פנר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם: 4 מרב זנוגי זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בינוניה ומשפחות בכשפיה: 5 הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולידך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: 6 והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי: 7 והיה כל ראיך ידור ממך ואמר שדרה נינוה מי יגוד לה מאין אבקש מנחמים לך: 8 התישבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: 10 גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים: 11 גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב: 12

כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל: 13 הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך: 14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן: 15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה: 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים: 18 נמו רעיד מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ: 19 אין כהה

חמס וישיביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם: ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל
 13 וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך: חטאותם: 20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג נשבעת לאבתינו מימי קדם:
 ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: 15 אתה
 תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן
 ותירוש ולא תשתה יין: 16 וישתמר חקות עמרי
 וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תחי
 אתך לשמה וישיביה לשרקא וחרפת עמי תשאו:

7 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר

אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד
 חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
 יארבו איש את אחיהו יצודו חרם: 3 על הרע
 כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול
 דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: 4 טובם כחדק ישר
 ממסוכה יום מצפיד פקדתך באה עתה תהיה
 מבוכתם: 5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף
 משכבת חיקך שמר פתחי פיך: 6 כי בן מנבל אב
 בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו:
 7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני
 אלהי: 8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי
 כי אשב בחשך יהוה אור לי: 9 זעף יהוה אשא
 כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי
 יוציאני לאור אראה בצדקתו: 10 ותרא איבתי
 ותכסה בושא האמרה אלי איז יהוה אלהיך עיני
 תראינה בה עתה תהיה למרמס כשיט חוצות: 11
 יום לבנות נדריך יום ההוא ירחק חק: 12 יום הוא
 ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור
 ועד נהר וים מים ונהר ההר: 13 והיתה הארץ
 לשממה על ישיביה מפרי מעלליהם: 14 רעה עמך
 בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל
 ירעו בשן וגלעד כימי עולם: 15 כימי צאתך מארץ
 מצרים אראנו נפלאות: 16 יראו גוים ויבשו מכל
 גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה: 17
 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם
 אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: 18 מי אל
 כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: 19 ישוב

תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: ² והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ³ ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: ⁴ וישבו איש תחת נפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: ⁵ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: ⁶ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: ⁷ ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: ⁸ ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עריך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: ⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין כך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה: ¹⁰ חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם ינאלך יהוה מכף איביך: ¹¹ ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו בציון עינינו: ¹² והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה: ¹³ קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

5 עתה תגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל: ² ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: ³ לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל: ⁴ ועמד ורעה בעז יהוה

בנאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: ⁵ והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ⁶ ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בנבולנו: ⁷ והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כשל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: ⁸ והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבחמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: ⁹ תרם ירך על צריך וכל איביך יכרתו: ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך: ¹¹ והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצרך: ¹² והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך: ¹³ והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה יריך: ¹⁴ ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: ¹⁵ ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו:

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הנבעות קולך: ² שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח: ³ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: ⁴ כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים: ⁵ עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה: ⁶ במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בענלים בני שנה: ⁷ הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: ⁸ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: ⁹ קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה: ¹⁰ עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה: ¹¹ האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: ¹² אשר עשיריה מלאו

חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק:
5 לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל
יהוה: 6 אל תטפון וטיפון לא יטפון לאלה לא יסג
כלמות: 7 האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם
אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך:
8 ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר
תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה: 9 נשי עמי
תגרשון מבית תענניה מעל עלליה תקחו הדרי
לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל וחבל נמרץ: 11 לו איש הלך רוח
ושקר כזב אטף לך לין ולשכר והיה מטיף העם
הזה: 12 אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך
הדברו תהימנה מאדם: 13 עלה הפרץ לפניכם
פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניכם
ויהוה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית
ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: 2 שנאי
טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל
עצמותם: 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר
וכבשר בתוך קלחת: 4 אז יזעקו אל יהוה ולא יענה
אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעליהם: 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים
את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא
יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה: 6 לכן לילה
לכם מחוזן וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על
הנביאים וקדר עליהם היום: 7 ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועשו על שפם כלם כי אין מענה אלהים:
8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט

ונבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: 9
שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל
המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: 10 בנה
ציון בדמים וירושלם בעולה: 11 ראשיה בשחר
ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאייה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא
תבוא עלינו רעה: 12 לכן בגללכם ציון שדה

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על
שמרון וירושלם: 2 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ
ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מדיכל
קדשו: 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ: 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד:
5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי
פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא
ירושלם: 6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם
והגנתי לגי אבניה ויסדיה אנלה: 7 וכל פסיליה
יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים
שוממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו:
8 על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום
אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: 9 כי
אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער
עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תגידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברי לכם
יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאן
מספד בית האצל יקח מכם עמדתו: 12 כי חלה
לשוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער
ירושלם: 13 רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת ציון כי כך נמצאו פשעי
ישראל: 14 לכן תני שלוחים על מורשת נת בתי
אכזיב לאכזב למלכי ישראל: 15 עד הירש אבי
לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל:
16 קרחי וגזי על בני תענוגך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך:

הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור
הבקר יעשוה כי יש לאל ידם: 2 וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו נבר וביתו ואיש ונחלתו:
3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא
תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו

כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב
 חסד ונחם על הרעה: 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי
 ממני כי טוב מותי מחיי: 4 ויאמר יהוה ההיטב
 חרה לך: 5 ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר
 ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר
 יראה מזה יהיה בעיר: 6 וימן יהוה אלהים קיקיון
 ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו
 מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
 7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת
 ותך את הקיקיון וייבש: 8 ויהי כזרח השמש וימן
 אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש
 יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב
 מותי מחיי: 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה
 לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: 10
 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת
 בו ולא נדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד: 11
 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה
 הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין
 ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה:

2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן
שאוֹל שועתי שמעת קולי: 3 (Sheol h7585) ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משברייך
וגלייך עלי עברו: 4 ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך: 5 אפפוני
מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי: 6
לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם
ותעל משחת חיי יהוה אלהי: 7 בהתעטף עלי נפשי
את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל
קדשך: 8 משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: 9
ואני בקול תודה אזכחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה: 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה
אל היבשה:

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: 2
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את
הקריאה אשר אנכי דבר אליך: 3 ויקם יונה וילך
אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה
לאֱלֹהִים מהלך שלשת ימים: 4 ויחל יונה לבוא
בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים
יום ונינוה נהפכת: 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:
6 ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר
אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: 7 ויזעק
ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו
ומים אל ישתו: 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו
הרעה ומן החמס אשר בכפייהם: 9 מי יודע ישוב
ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: 10
וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרךם הרעה
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם
ולא עשה:

וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: 2 ויתפלל
אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד
היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר: 2
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני: 3 ויקם יונה לברח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה: 4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי
סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: 5 וייראו
המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים
אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד
אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: 6 ויקרב אליו
רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: 7
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל
על יונה: 8 ויאמרו אליו הנידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה
ארצך ואי מזה עם אתה: 9 ויאמר אליהם עברי
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה
את הים ואת היבשה: 10 וייראו האנשים יראה
גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: 11 ויאמרו
אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים
הולך וסער: 12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל
הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי
הסער הגדול הזה עליכם: 13 ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער
עליהם: 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל
נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: 15 וישאו
את יונה ויטלחו אל הים ויעמד הים מזעפו: 16
וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח
ליהוה ויחדו נדרים: 17 וימן יהוה דג גדול לבלע
את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות:

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: 2 הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: 3 זרון לבך השיאך שכני בחנוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: 4 אם תנביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: 5 אם נגבים באו לך אם שורדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: 6 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו: 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי ברייתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיו אין תבונה בו: 8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: 9 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל: 10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושח ונכרת לעולם: 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם: 12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה: 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: 15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך: 16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: 17 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: 18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: 20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: 21

אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא הרעה: 11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת תרגו הארץ ואכל כל יושב בה ועלתה כאר כלה וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי וננרשה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום וכל נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: לארץ ביום אור: 10 והפכתי חניכם לאבל וכל 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס ראש קרחה ושמתיא כאכל יחיד ואחריתה כיום וכל הנבעות תתמוגננה: 14 ושבתי את שבות עמי מר: 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: 15 ונטעתים אם לשמע את דברי יהוה: 12 ונעו מים עד ים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר ומצפון ועד מזרח יושטו לבקש את דבר יהוה נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

ולא ימצאו: 13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרנ לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: 3 (Sheol h7585) ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תניש ותקדים בעדינו

עלות ומנחתים לא ארצה ושלם מריאכם לא אביט: 23 הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: 25 הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: 27 והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: 5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תשיף על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבת ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים השובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: 4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: 5 הפרטים על פי הנבל כדוריד חשבו להם כלי שיר: 6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים: 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את נאון יעקב וארמנתי שנאתי והסנרתי עיר ומלאה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלכוא חמת עד נחל הערבה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלךש והנה לקש אחר גזי המלך: 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 3 נחם יהוה

מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חסם ושד בארמנותיהם: 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עוז ונבזו ארמנותיך: צבאות שמו:

12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: 13 שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: 14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: 15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דונה: 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הנלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחים לשלשת ימים מעשרתיכם: 5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: 8 ונעו שנים שלש ערים אל עיר אחת לשותות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: 9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות ננותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתים יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריהם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאור מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: 5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלה כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: 10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נשתתם ולא תשתו את יינם: 12 כי ידעתי רבים פשעים ועצמים חמאתיכם צירי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: 13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: 14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: 15 שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: 17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: 18 הוי המתאנים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: 20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא ננה לו: 21 שנאתי מאסתי חניכם ולא אריח בעצרתים: 22 כי אם תעלו לי

יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: 7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: 8 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: 9 ואנכי השמרתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: 10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: 11 ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: 12 ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: 13 הגה אנכי מעיק תחתיהם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: 14 ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 16 ואמין לבו בנבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם: 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו: 4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: 8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: 9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד: 5 ושבדתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגילו עם ארם קירה אמר יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: 7 ושלחתי אש בחומות עזה ואכלה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: 10 ושלחתי אש בחומות צר ואכלה ארמנותיה: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: 14 והצתי אש בחומות רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: 15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיר: 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: 3 והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרונ עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי

מורה ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הגרנות בר יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: והשיקו היקבים תירוש ויצהר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכס: 26 ואכלתם אכול ושבו והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריהם חזיונות יראו: 29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימורות עשן: 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: 3 ואל עמי ידו נורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו: 4 וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלכם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 הגני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלכם בראשכם: 8 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: 9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיתכם לרמחים החלש יאמר גבור אני: 11 עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: 12 יעורו ויעלו הגוים אל עמק

ואחריו תלהט להבה כנן עדן הארץ לפניו
ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו:

1 דבר יהוה אשר אל יואל בן פתואל: ² שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: ³ עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ולדור אחר: ⁴ יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: ⁵ הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: ⁶ כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: ⁷ שם גפני לשמה ותאתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנו שריינה: ⁸ אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: ⁹ הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: ¹⁰ שדר שדה אבלה אדמה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: ¹¹ הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: ¹² הנפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם: ¹³ חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: ¹⁴ קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישיבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: ¹⁵ אחה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משרי יבוא: ¹⁶ הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: ¹⁷ עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: ¹⁸ מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו: ¹⁹ אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטת כל עצי השדה: ²⁰ גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר:

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: ² יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמה לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: ³ לפניו אכלה

הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים: 14
 מיד שאול אפדם ממות אנאלם אהי דבריד מות
 אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: 15 (Sheol h7585)
 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה
 ממדבר עלה ויבש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה
 אוצר כל כלי חמדה: 16 תאשם שמרון כי מרתה
 באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו
 יבקעו:

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת
 בעונך: 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
 אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
 3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
 עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בכ ירחם יתום: 4
 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
 5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו
 כלבנון: 6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
 כלבנון: 7 ישבו ישבי בצל יחיו דגן ויפרחו כנפן
 זכרו כיין לבנון: 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני
 עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא:
 9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי
 יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

12 מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קיץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: 9 מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם: 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדרוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישרד לו יעקב: 12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: 13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בשחת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם על בנים רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתי ולא ידעו כי רפאתים: 4 בחבלי אדם אמשכם בעתות אהבה ואהיה להם כמירמי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: 8 איך אתנך אפרים אמנך ישראל איך אתנך כאדמה אישימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:

13 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עציבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: 3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: 5 אני ידעתך במדבר בארץ תלאבות: 6 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני: 7 ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: 8 אפגשם כדב שכול ואקרע סנור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: 9 שחתך ישראל כי בי בעזרך: 10 אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: 11 אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: 12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו: 13 חבלי יולדה יבאו לו

את לצצים: 6 כי קרבו כתנור לבם בארבע כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי: 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: 10 וענה נאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: 11 ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמוע לעדתם: 13 אוי להם כי נדרו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: 14 ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: 15 ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע: 16 ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לענם בארץ מצרים:

8 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו: 2 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח ענלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין: 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה ענל שמרון: 7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בנויים ככלי אין חפץ בו: 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו: 13 זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו: 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפדיו הרבה למזבחות כשוב לארצו היטיבו מצבות: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדר מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: 5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרוי עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: 6 גם אותו לאשור יובל

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: **3** על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השרה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: **4** אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמוך: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: **7** כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: **9** והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: **11** זנות ויין ותירוש יקח לב: **12** עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: **13** על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: **15** אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: **16** כי כפרה סדרה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: **17** חבור עצבים אפרים הנח לו: **18** סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: **19** צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: **2** יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: **3** ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כנשם לנו כמלקוש יורה ארץ: **4** מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך: **5** על כן חצבתי בגביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא: **6** כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: **7** והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: **8** גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: **9** וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: **10** בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: **11** גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: **2** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: **3** אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **4** לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: **5** וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: **6** בצאנם

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוק: **2** ובל יאמרו ללבכם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני דיו: **3** ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: **4** כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: **5** יום מלכנו החלו שרים חמת מיינ משך ידו

לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: 10 ועתה אנלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: 11 והשבתי כל משושה חנה חרשה ושבתה וכל מועדה: 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם חית השדה: 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי געוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: 18 וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: 19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: 22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: 23 וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרת ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופתחו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושבתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:

אמרו לאיחכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפויה מבין שדיה: 3 פן אפשיטנה ערמה והצנתיה כיום הולדה ושמתי כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: 5 כי זנתה אמן הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: 9

פאת ימה בנימן אחד : 24 ועל גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת ימה שמעון אחד : 25 ועל גבול
שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד :
26 ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה
זבולן אחד : 27 ועל גבול זבולן מפאת קדמה
עד פאת ימה נד אחד : 28 ועל גבול נד אל פאת
נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש
נחלה על הים הגדול : 29 זאת הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני
יהוה : 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים מדה : 31 ושערי העיר על
שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער
ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד :
32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים
ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד
שער דן אחד : 33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד
שער יששכר אחד שער זבולן אחד : 34 פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער
נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד : 35
סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה :

ונבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: 12 ועל הנחל יעלה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: 9 ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה: אלף ורחב עשרת אלפים: 10 ולא לה תהיה תרומת 13 כה אמר אדני יהוה נה גבול אשר תתנחלו הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם ונחלה: 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: 16 חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן: 17 והיה גבול מן הים חצר עינן גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת תימנה נגבה: 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: 21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: 23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: **48** ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד: 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד: 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד: 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד: 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה

בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחמאת כעלה וכמנחה וכשמן:

46

כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחוה עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: 6 וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשם ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוה יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: 10 והנשיא בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: 12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: 13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו: 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: 15 ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: 16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלה: 17 וכי יתן מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם

תהיה: 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחותם מאחותו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחותו: 19 ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה: 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החמאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: 21 ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושליש רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב: 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

47

וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדו מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: 2 ויוציאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית: 3 בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלף ויעברני במים מי ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: 5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים: 9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: 10 והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: 11 בצאתו

אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום וכסמו את ראשיהם: 21 ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: 24 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורתו ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: 25 ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחוזתם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: 31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים:

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעממת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר

תורת הכית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית אמה ושפח וחק האמה ואמה רחב ונבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שנים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההרואל ארבע אמות ומההרואל ולמעלה הקרנות ארבע: 16 יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל: 7 וההרואל שנים עשרה ארך בשנים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והנבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הנבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויביאני דרך שער הצפון

אמות נבה וארכו שנים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושנים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושנים דלתות לדלתות שנים מוסבות דלתות שנים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחויץ: 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הנזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: 2 אל פני ארך אמות

המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין: 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתכנות מהארץ: 7 וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: 9 ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה: 10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הנזרה ואל פני הבנין לשכות: 11 ודרך לפנייהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הנדרת הגינה דרך הקדים בבואן: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא יצאו

43 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא ישמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם: 8 בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם ושמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרדו את תכנית: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת

החיצונה ותמרים אל אלו מופו ומפּו ושמנה מעלות
מעלו: 35 ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות
האלה: 36 תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב
ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: קדש הקדשים: 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב
37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מופו הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: 6
ומפּו ושמנה מעלות מעלו: 38 ולשכה ופתחה והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים
באילים השערים שם ידיחו את העלה: 39 ובאלם
השער שנים שלחנות מופו ושנים שלחנות מפה
לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: 40 ואל
הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים
שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער
שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם
ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית
ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונבה
אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו
את העולה בם והזבח: 43 והשפתים טפת אחד
מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר
הקרִבֵּן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך
הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך
הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה
אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת
המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו: 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב
מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני
אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מופו
ושלש אמות מופו: 49 ארך האלם עשרים אמה
ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו
ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש
אמות רחב מופו ושש אמות רחב מופו רחב האהל:
2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש
אמות מופו וחמש אמות מופו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד

יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר
 26 ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו השער סביב סביב: 15 ועל פני השער היאתון על
 בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד: 27 לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: 16 וחלונות
 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי במ לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים
 וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לנלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר נבה מאד ועליו כמבנה עיר מננג: 3 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה ושפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את אלם השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות ואלם השער מהבית: 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את השער מנג התא לגנו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח:

שלל ולבו בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל
עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיב על טבור
הארץ: 13 שבא ודרן וסחרי תרשיש וכל כפריה
יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת
קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל
שלל גדול: 14 לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג
כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי
ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על עמי ישראל כענן
לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך
על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי כך
לעיניהם גוג: 17 כה אמר אדני יהוה האתה הוא
אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך
עליהם: 18 והיה ביום ההוא בוא גוג על
אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20
ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות
וכל חומה לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל
הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה:
22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני
אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אנפיו ועל
עמים רבים אשר אתו: 23 והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה:
39 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך
ותבל: 2 ושבתתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי
צפון והבאותך על הרי ישראל: 3 והכיתי קשתך
מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: 4 על הרי
ישראל תפול אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך
לעיש צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה:
5 על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני
יהוה: 6 ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח

אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיותם: 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקדמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה: 7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרב עצמות עצם אל עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחיו בהרוגים האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: 11 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נזרנו לנו: 12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמור הלוא תגיד לנו מה אלה לך: 19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: 20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: 21 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המנוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: 4 ושוכבתיך ונתתי חכים בלחיך והוצאתי אותך כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: 6 גמר וכל אנפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אנפיה עמים רבים אתך: 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אעלה על ארץ פרוות אבוא השקטים ישיבי לבטח כלם ישבים באין חומה וברית ודלתים אין להם: 12 לשלל

לשון ודבת עם: 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולנבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים
הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים
אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום
כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת
כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז: 6 לכן
הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולנבעות
לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי
ובחמותי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן
כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא
הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8
ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם
ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: 10 והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים
והחרבות תבנינה: 11 והרביתי עליכם אדם
ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם
והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12
והולכתי עליכם אדם עמי ישראל וירשוך
והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: 13
כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם
אתי ומשכלת נויך היית: 14 לכן אדם לא תאכלי
עוד ונויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא
אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא
תשאי עוד ונויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:
16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 17 בן אדם בית
ישראל ישיבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם
ובעלילותם כשמאת הנדה היתה דרכם לפני:
18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגלוליהם טמאוה: 19 ואפיץ אתם בגוים
ויזרו בארצות כדרכם ובעלילותם שפטמים: 20
ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי
באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו: 21 ואחמל
על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים
אשר באו שמה: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר

37 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על
פני הבקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אלי בן

אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה: 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתיים: 12 כבקר רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם

מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: 13 והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוחם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיר ארענה במשפט: 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים: 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו: 19 וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה: 21 יען בצד ובכתף תהדרפו ובקרניכם תגנחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה: 22 והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר

לבטח וישנו ביערים: 26 ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו נשמי ברכה יהיו: 27 ונתן עץ השדה את פריי והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתיים מיד העבדים בהם: 28 ולא יהיו עוד בז לגוים וחת הארץ לא

תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד: 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עלי: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונשיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ: 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: 8 ומלאתי את הריו חללי נבעותיך וניאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: 9 שממות עולם אתך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה: 10 יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשונה ויהוה שם היה: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: 13 ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דברכם אני שמעתי: 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך: 15 כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה:

36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת

והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני: 8 באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשענו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: 13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: 15 חבל ישיב רשע מזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: 16 כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: 22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 24 בן אדם ישיב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ

34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו: 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: 6 ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה: 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו: 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: 10 כה אמר

ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו
שכבו הערלים חללי חרב: (Sheol h7585) 22 שם

אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי
בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים
נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: 24 שם
עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים
הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות
אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את
יורדי בור: 25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל
המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב
כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי
בור בתוך חללים נתן: 26 שם משך תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי
חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו
את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי
עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים:

(Sheol h7585) 28 ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב
את חללי חרב: 29 שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה
אשר נתנו בנבורתם את חללי חרב המה את
ערלים ישכבו ואת יורדי בור: 30 שמה נסיכי צפון
כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם
מגבורתם בושם וישכבו ערלים את חללי חרב
וישאו כלמתם את יורדי בור: 31 אותם יראה
פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה: 32 כי נתתי את חתיתו בארץ
חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה
וכל המונה נאם אדני יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם
דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא
עליה חרב ולקחתי עם הארץ איש אחד מקציהם
ונתנו אתו להם לצפה: 3 וראה את החרב באה
על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ושמע
השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב
ותקחהו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע
ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: 6

את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני
יהוה:

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן
אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת
אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח
בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: 3
כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל
עמים רבים והעלוך בחרמי: 4 ונטשתיך בארץ על
פני השדה אשילך והשכנתי עליך כל עוף השמים
והשבעתי ממך חית כל הארץ: 5 ונתתי את בשרך
על ההרים ומלאתי הגאיות רמותיך: 6 והשקיתי
ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון
ממך: 7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את
ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו: 8
כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך
על ארצך נאם אדני יהוה: 9 והכעסתי לב עמים
רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא
ידעתם: 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם
ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו
לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: 11 כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך בכל תבואך: 12 בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושרדו את
גאון מצרים ונשמד כל המונה: 13 והאבדתי את
כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: 15
בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: 16

קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על
מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני
יהוה: 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם
נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים
אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: 19 ממני
נעמת רדה והשכבה את ערלים: 20 בתוך חללי
חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: 21

ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה: 8 וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: 9 כנדלך: 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי: 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: 14 והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע וגף צרי יומם: 17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: 22 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: 23 והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחזקתי את זרעות בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: 26 והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

31

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר

ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש: 17 גבה לבך ביפך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראות בך: 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: 19 כל יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסכים וידעו כי אני יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: 25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו במ ונקדשתי במ לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

29

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: 4 ונתתי חיים בלחיך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל הדגת יאריך בקשקשתיך תדבק: 5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: 6 וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב

30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו זה ליום: 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן גוים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: 5 כוש ופוש ולוד וכל הערב וכוש ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד נאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות

עשו שן בת אשרים מאיי כתים: 7 שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת
וארגמן מאיי אלישה היה מכסף: 8 ישיבי צידון
וארוד היו שטים לך חכמוך צור היו כך המה
חבליך: 9 זקני גבל וחכמיה היו כך מחזיקי בדקך
כל אניות הים ומלחיהם היו כך לערב מערבך: 10
פרס ולוד ופוש היו בחילך אנשי מלחמתך מגן
וכובע תלו כך המה נתנו הדרך: 11 בני ארוד
וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו
יפיך: 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף
ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: 13 יון תבל
ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו
מערבך: 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עזבוניך: 15 בני דדן רכליך איים רבים
סחרת ירך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך: 16
אדם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה
ובוץ וראמת וכדכדך נתנו בעזבוניך: 17 יהודה
וארץ ישראל המה רכליך בחשי מנית ופגנ ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר: 19
ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קרה
וקנה במערבך היה: 20 דדן רכלתך בבגדי חפש
לרכבה: 21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ירך
בכרים ואילים ועתודים במ סחריך: 22 רכלי
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: 23 חרן וכנה ועדן
רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך
במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך: 25 אניות
תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד
בלב ימים: 26 במים רבים הביאוך השטים אתך
רוח הקדים שברך בלב ימים: 27 הונך ועזבוניך
מערבך מלחך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר כך ובכל קהלך
אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: 28
לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות: 29 וירדו

28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם
אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך
ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים
ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים: 3
הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך: 4
בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך: 5 ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: 6 לכן כה
אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים:
7 לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו
חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: 8 לשחת
יורדך ומתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר
תאמר אלהים אני לפני הרהך ואתה אדם ולא אל
ביד מחלליך: 10 מותי ערלים תמות ביד זרים
כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: 12 בן אדם שא קינה על מלך צור
ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי: 13 בעדן גן אלהים היית
כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם תרשיש
שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך
ונקביך כך ביום הבראך כוננו: 14 את כרוב ממשח
הסוכך ונתתיוך בהר קדש אלהים היית בתוך
אבני אש התהלכת: 15 תמים אתה בדרכרך מיום
הבראך עד נמצא עולתה כך: 16 ברב רכלתך
מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים

בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה
ישתו חלבך: 5 ונתתי את רבה לגוה גמלים ואת בני
עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה
אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברנל ותשמח
בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל: 7 לכן הנני
נשיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך
מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני
פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי
ארץ בית הישימות בעל מעון וקריתמה: 10 לבני
קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא
תזכר בני עמון בגוים: 11 ובמואב אעשה שפטים
וידעו כי אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה יען
עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשם
ונקמו בהם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי
ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ודרנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את
נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי
וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה: 15 כה
אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו
נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: 16 לכן
כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף
הים: 17 ועשיתי בם נקמות גדולות בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם:

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה
צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה
אלי אמלאה חרבה: 3 לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו: 4 ושחתו חמות צר והרסו מגדליה
וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע:
5 משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים: 6 ובנותיה אשר
בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה
אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר

27 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן
אדם שא על צר קינה: 3 ואמרת לצור הישבתי על
מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר
אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב
ימים נבולך בניך כללו יפיך: 5 ברושים משניר
בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות
תרן עליך: 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך

בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: 41 וישבת על מטה כבודך ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמני שמת עליה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: 43 ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא: 44 ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אותה לזעזע ולבז: 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: 48 והשבתי זמה מן הארץ ונסורו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליהן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחית סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנגם נקם נתתי את דמה על צחית סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל המדורה: 10 הרבה העצים הדלק האש

25 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: 4 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו שירותיהם

27 שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: 28 ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: 29 עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הנר עשקו בלא משפט: 30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמוד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: 5 ותזן אהלה תחתי ותענב על מאהביה אל אשור קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם נטמאה: 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר ענבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטם עשו בה: 11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תזנותיה מזוני אחותה: 12 אל בני אשור ענבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בכל כשדים ארץ מולדתם: 16 ותענב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני בכל למשכב דדים וישמאו אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע

והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת לטמאה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולך חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: 16 התאחדו הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות: 17 וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה 5 הקרבות והרחקות ממך יתקלסו כך טמאת דברתי: 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בכל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא: 20 דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: 21 כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: 22 בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו: 25 ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: 27 עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: 30 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: 22 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הרמים והוודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה

במעלם בי מעל: 28 ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל נבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחייהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם: 29 ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה: 30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הברך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים: 31 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלולים עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: 32 והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים: 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת חברית: 38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: 39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עברו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלולים: 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: 41 בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם במ נקדשתי בכם לעיני הגוים: 42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת

21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה וחקרתי ממך צדיק ורשע: 4 יען אשר חקרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מננב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האנח בשכרון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה חרב הוחרה וגם מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחרה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ: 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחרה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: 12 זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך: 13 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: 15 למען למוג לב

וילמד לטרף טרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אברה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: 10 אמך כנפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותנבה קומתו על בין עבתיים וירא בנכבה ברכ דליתיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה:

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9 ואעש

למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואיציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם: 14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: 15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 16 יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך: 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר: 18 ואמר אל בנייהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: 20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: 21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: 22 והשבתני את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: 23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: 25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם

לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי: 21 ואת כל מברחו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: 23 בהר מדרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: 3 חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עינו תועבה עשה: 13 בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: 15 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא

19 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה

על כל תועבתך: 44 הנה כל המשל עליך ימשל
 לאמר כאמה בתה: 45 בת אמך את געלת אישה
 ובניה ואחות אחותך את אשר נעלו אנשיהן ובניהן
 אמכן חתית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הגדולה
 שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך
 הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה: 47
 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשית כמעט
 קט ותשחתיה מהן בכל דרכיך: 48 חי אני נאם
 אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה
 כאשר עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון
 סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה
 לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה: 50
 ותגבהנה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן
 כאשר ראיתי: 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה
 ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך
 בכל תועבתך אשר עשיתי: 52 גם את שאי כלמתך
 אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת
 מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך
 בצדקתך אחיותך: 53 ושבתי את שבותהן את
 שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה
 ושבית שביתך בתוכהנה: 54 למען תשאי כלמתך
 ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן: 55 ואחותיך
 סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה
 תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן:
 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפוך ביום
 גאוניך: 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות
 אדם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך
 מסביב: 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים
 נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך
 כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית: 60
 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך והקמתי
 לך ברית עולם: 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת
 בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות
 ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: 62
 והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה:
 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון

פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם
 אדני יהוה:
17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם חוד
 חידה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה
 אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך
 האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון
 ויקח את צמרת הארז: 4 את ראש יניקותיו קטף
 ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויקח
 מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים
 צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת
 קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו
 ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר
 אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הנפץ הזאת
 כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות
 אותה מערנות מטעה: 8 אל שדה טוב אל מים
 רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות
 לגפן אדרת: 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח
 הלא את שרשיה נתק ואת פריה יקוסס ויבש כל
 טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב
 למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתולה התצלח
 הלא כנעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערנת
 צמחה תיבש: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 12
 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר
 הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת
 שריה ויבא אותם אליו בבלה: 13 ויקח מזרע
 המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת
 אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי
 התנשא לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו
 לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב
 היצלה הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט:
 16 חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך
 הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את
 בריתו אתו בתוך בבל ימות: 17 ולא בחיל גדול
 ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך
 סללה ובכנות דיק להכרית נפשות רבות: 18 ובזה
 אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הודע את ירושלים את תועבתיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיו ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: 4 ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בנעל נפשך ביום הלדת אתך: 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיו ואמר לך בדמיו חיי ואמר לך בדמיו חיי: 7 רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמיו מעליך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: 11 ואערך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונוך: 12 ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ויצא לך שם בגוים ביפך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה: 15 ותבטחי ביפך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי: 16 ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בם: 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמי וקטרתני נתתי לפניך: 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניך לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזונתך: 21 ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם: 22 ואת כל תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי את ימי נעורייך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך

היית: 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: 25 אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך: 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני: 27 והנה נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: 28 ותזני אל בני אשור מבילתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: 29 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: 30 מה אמלה לכתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלשת: 31 בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן: 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים: 33 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך: 34 ויהי כך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחוריק לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך: 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה: 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך: 38 ושפסתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקון בחרבותם: 41 ושרפו בתיך באש ועשו כך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד: 42 והנחתי חמתי כך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 יען אשר לא זכרתי את ימי נעורייך ותרנזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה

הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת: 21 וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרך הרע להחיותו: 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה:

14 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו: 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר גזרו מעלי בגלוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: 11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושבתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב

המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לך חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לברם ינצלו והארץ תהיה שממה: 17 או חרב אביא על הארץ והיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לברם ינצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ והיא ושפכתי חמתי עליה ברם להכרית ממנה אדם ובהמה: 20 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה: 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישיבי ירושלם: 7 ונתתי את פני מהדאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית
ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם
כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו:
12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא
בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא
יראה לעין הוא את הארץ: 13 ופרשתי את רשתי
עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ
כשדים ואותה לא יראה ושם ימות: 14 וכל אשר
סביבתיו עזרה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב
אריק אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם
בגוים וזריתי אותם בארצות: 16 והותרתי מהם
אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו
את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי
אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן
אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברנזה ובדאגה
תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם
ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה: 20 והערים
הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם
כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 22
בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל
לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 לכן אמר
אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד
כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25
כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה
לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון
אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא
נבא: 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא
תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם
אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם
הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי
מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה
הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו: 4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל
היו: 5 לא עליהם בפרצות ותגדרו גדר על בית
ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא
וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם
ויחלו לקים דבר: 7 הלוא מחזה שוא חזיתם
ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא
דברתי: 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם
שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:
9 והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים
כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא
יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי
אני אדני יהוה: 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו
תפל: 11 אמר אל טחי תפל ויפל היה נשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע:
12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח
אשר טחתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי
רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה: 14 ותרסתי את הקיר אשר
טחתם תפל והגעתייהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכליתי
את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים אתו: 16 נביאי ישראל הנבאים
אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם
אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות
עמך המתנבאות מלכתן והנבא עליהן: 18 ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסותות על כל
אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה
לצודר נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות
לכנה תחיינה: 19 ותחללנה אתי אל עמי בשעלי
שערים ובפתותי להם להמית נפשות אשר לא
תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם
לעמי שמעי כזב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה

ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: 17 בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: רחקן מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: 16 ויצא כבוד יהוה מעל מפתח הבית ויעמד על הכרובים: 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם: 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: 6 הרביתם חללים בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: 7 לכן כה אמר אדני יהוה חללים אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפות אתכם וידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפת אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהא אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: 14 ויהי דבר יהוה אלי

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה יושב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: 4 והוצאת כלך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: 6 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פינך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: 7 ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם: 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר: 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל

לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
עלה: 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני
בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי
אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ:
13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית
יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישובות

מבכות את התמוז: 15 ויאמר אלי הראית בן אדם
עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא
אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל
יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה
איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה
משתחויתם קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית
בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו
להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם: 18
ונם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל
וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים
באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש
כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים
וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח
הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב
אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש
הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר
יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית
תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל
התועבות הנעשות בתוכה: 5 ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל
תחמלו: 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו
למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני
הבית: 7 ויאמר אליהם שמאו את הבית ומלאו את
החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי
כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר
אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית

בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם: 14 ונטייתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עוים ונחלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

7 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הר הרים: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזודון: 11 החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: 12 בא העת הניע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: 13 כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: 14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הנאיות כלם המות איש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 18 וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושח ובכל ראשיהם קרחת: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן אדם שם נא עניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עומדים

12 וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעננה לעיניהם: 13 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בנוים אשר אדיחם שם: 13 וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: 2 שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאות ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפך: 4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל: 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: 6 ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: 9 ועשיתי כך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמוהו עוד יען כל תועבתך: 10 לכן אבות יאכלו בנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתך וגם אני אנרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול: 12 שלשתיך בדבר ימותו וברעב

יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח וחרב אריק אחריהם: 13 וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם: 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולנאות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלולים: 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלולים וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלולים ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: 7 ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה: 8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בנוים בהזרותיכם בארצות: 9 וזכרו פליטיכם אותי בנוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלולים ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: 10 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: 11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם

ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול
אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל:
2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: 3
ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיד תמלא את
המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי
כדבש למתוק: 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל
בית ישראל ודברת בדברי אליהם: 5 כי לא אל
עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית
ישראל: 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי
לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם
שלחתיך המה ישמעו אליך: 7 ובית ישראל לא
יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי
כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: 8 הנה
נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק
לעמת מצחם: 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך
לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה: 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר
אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: 11 ולך
בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו:
12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
כבוד יהוה ממקומו: 13 וקול כנפי החיות משיקות
אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש
גדול: 14 ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת
רוחי ויד יהוה עלי חזקה: 15 ואבוא אל הגולה תל
אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים
שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: 16 ויהי
מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת אותם ממני: 18 באמרי לרשע
מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו
מידך אבקש: 19 ואתה כי הזהרת רשע ולא שב
מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה
את נפשך הצלת: 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה
עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו
בחסאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה
לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם: 2 ונתתה
עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה
ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: 3
ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתתה
במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: 4
ואתה שכב על צדך השמאלי ושמט את עון בית
ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא
את עונם: 5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית
ישראל: 6 וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני
שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום ויום
לשנה יום לשנה נתתיו לך: 7 ואל מצור ירושלם
תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: 8 והנה
נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך: 9 ואתה קח לך חטין
ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם
בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים
אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים
יום תאכלנו: 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: 11 ומים
במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה:

ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: 22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם: 24 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: 25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: 26 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר:

2 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך: 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי: 3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה: 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: 9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי:

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: 2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: 8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: 9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן: 11 ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהם: 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: 13 ודמות החיות מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן האש יוצא ברק: 14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: 18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: 20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: 21 בלכתם

הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 10 פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: 11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאחו מלך בבל בכלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: 13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים: 16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים ולינבים: 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 19 ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: 21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שנים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמונים על הכותרת סביב הכל

להלחם ישבו במצדות נשתה נבורתם היו לנשים
הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת
רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל
כי נלכדה עירו מקצה: 32 והמעברות נתפשו ואת
האנמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: 33
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל
כנרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה:
34 אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו
כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו:
35 חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי
אל ישיבי כשדים תאמר ירושלם: 36 לכן כה
אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והיתה
בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38
יחדו ככפרים ישאנו נערו כנורי אריות: 39 בחמם
אשית את משתייהם והשכרתים למען יעלזו וישנו
שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים
לסבוח כאילים עם עתודים: 41 איך נלכדה ששך
ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל
בגוים: 42 עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה:
43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא
ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: 44
ופקדתי על כל בכבל והצאתי את בלעו מפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: 45 צאו
מתוכה עמי ומלשו איש את נפשו מחרון אף יהוה:
46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת

52 בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ ומשל על משל: 47 לכן הנה ימים
באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש
וכל חלליה יפלו בתוכה: 48 ורגנו על בבל שמים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים
נאם יהוה: 49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם
לבבל נפלו חללי כל הארץ: 50 פלשים מחרב
הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם
תעלה על לבבכם: 51 בשנו כי שמענו חרפה
כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית
יהוה: 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי

הרגיע את הארץ והרגיו לישיבי בבל: 35 חרב ונלך איש לארצו כי ננע אל השמים משפטה ונשא על כשדים נאם יהוה ואל ישיבי בבל ואל שריה עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתינו באו ואל חכמיה: 36 חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה וביזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: 39 לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל: 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כילודה: 44 הנה כאריה יעלה מנאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוח: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישיבי לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: 3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאוביה אולי תרפא: 9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזובה

הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: ³⁵ כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם: ³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הנני אשר לא יבוא שם נדחי עולם: ³⁷ והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: ³⁸ ושמותי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה: ³⁹ והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה:

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: ² הגידו בנזים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מדרך הבישו עצביה חתו גלוליה: ³ כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו: ⁴ בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: ⁶ צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם: ⁷ כל מוצאיהם אכלים וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה גוה צדק ומקנה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כנבור משכיל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפוש כעגלה דשה ותצהלי כאברים: ¹² בושא אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה:

¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ¹⁶ כרתו זורע מבבל ותפש מוגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: ¹⁷ שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ¹⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: ¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: ²⁰

בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר: ²¹ על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב ותחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך נגדע וישבר פטוש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בנזים: ²⁴ יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגורית: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוח כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: ²⁷ חרבו כל פריה ירדו לשבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם: ²⁸ קול נסים ופלשים מארץ בבל להניד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: ²⁹ השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ³⁰ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה: ³¹ הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו: ³³ כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם: ³⁴ נאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען

לב נבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: 42
ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל: 43 פחד
ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס
מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד
בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם
יהוה: 45 בצל חשבון עמודו מכח נסים כי אש יצא
מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב
וקדקד בני שאון: 46 אוי לך מואב אבד עם כמוש
כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: 47 ושבתי
שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה
משפט מואב:

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין
לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את
גד ועמו בעריו ישב: 2 לכן הנה ימים באים נאם
יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש
ישראל את ירשיו אמר יהוה: 3 הילילי חשבון כי
שרדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספרנה
והתשטטנה בנדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו: 4 מה תתהללי בעמקים זב עמקך
הבת השוכבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: 5
הנני מביא עליך פחד נאם ארני יהוה צבאות מכל
סביבך ונדרחתם איש לפניו ואין מקבץ לגדר: 6
ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה: 7
לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: 8 נסו
הפנו העמיקו לשבת ישיב דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו: 9 אם בצרים באו לך לא ישארו
עוללות אם ננכים בלילה השחיתו דים: 10 כי אני
חשפתי את עשו גליתי את מסתרי ונחבה לא יוכל
שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: 11 עזבה יתמיך אני
אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה
הנה אשר אין משפטם לשותות הכוס שתו ישתו
ואתה הוא נקה תנקח לא תנקח כי שתה תשתה: 13
כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה לחרבות
עולם: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים

שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי
הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: 16 תפלצתך
השיא אתך זרון לבך שכני בחנוי הסלע תפשי
מרום גבעה כי תנביה כנשר קנך משם אורידך נאם
יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מכותה: 18 כמהפכת סדם ועמרה
ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם: 19 הנה כאריה יעלה מנאון הירדן אל נוה
איתן כי ארניעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה
אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני: 20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ
אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישיב תימן
אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם
נוהם: 21 מקול גפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולח: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב נבורי אדום ביום ההוא
כלב אשה מצרה: 23 לדמשק בושח חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמנו בים דאנה השקט לא
יוכל: 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה
צרה וחבלים אחזתה כיולדה: 25 איך לא עזבה
עיר תהלה קרית משושי: 26 לכן יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומות דמשק
ואכלה ארמנות בן הדר: 28 לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר
יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם:
29 אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב:
30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישיב חצור נאם
יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל עצה
וחשב עליהם מחשבה: 31 קומו עלו אל גוי שליו
יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו
בדד ישכנו: 32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם נאם יהוה: 33 והיתה חצור למעון
תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם: 34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו

אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים: 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשנב וחתה: 2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מודמן תדמי אחר כך תלך חרב: 3 קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול: 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו: 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד: 8 ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: 9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: 15 שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: 17 נדו לו כל

סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר משה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה כך שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נחיתה: 20 הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנן כי שדד מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל מופעת: 22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: 23 ועל קריתים ועל בית נמול ועל בית מעון: 24 ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא: 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם כננכים נמצאה כי מדי דברך בו תתגודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו נאון מואב נאה מאד נבהו ונאנו וגאותו ורם לבו: 30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהנה: 32 מבכי יעזר אבכה לך חנפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצירך שדד נפל: 33 ונאספה שמחה וניל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידר הידר לא הידר: 34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהן נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו: 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: 36 על כן לבי למואב כחלילים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו: 37 כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים נדרת ועל מתנים שק: 38 על כל גנות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה: 39 איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה

ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומחס: 29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: 4 כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נשעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו ככובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגות: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: 8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי

קשת: 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מודם

כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומחס: 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו נזים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בנבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הנידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך: 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הרפו: 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחשבי עצים: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושבי יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקא לא אנקך:

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כה

הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גווי הארץ: 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה: 12 ולחקתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: 15

ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיד לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסיד לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסיד לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כוננים להעצבה והסיד לה נסכים: 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: 24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיד לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: 26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי ארני יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים

אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: 6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: 8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול: 9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: 10 אם שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם: 11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: 16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: 17 ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על יושבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר

43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוכדראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדולות ושמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם: 11 ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והציתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבע ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בנדרו ויצא משם בשלום: 13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש:

אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקין ושמן ושמו
בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם: 11 וגם כל
היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר
בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית
ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן: 12 וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר
נדרחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקין הרבה מאד: 13 ויוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו
המצפתה: 14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס
מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך
נפש ולא האמין לחם גדליהו בן אחיקם: 15 ויוחנן
בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא
ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים
אליך ואבדה שארית יהודה: 16 ויאמר גדליהו בן
אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה
כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזורע המלוכה ורבי המלך ועשרה
אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו
שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם ישמעאל בן נתניה
ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו
בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד
מלך בבל בארץ: 3 ואת כל היהודים אשר היו
אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו
שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: 4 ויהי

ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: 5
ויבאו אנשים משכם משלז ומשמרון שמנים איש
מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתנדרים ומנחה ולבונה
בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: 7
ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו: 8
ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל
תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה
בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: 2 ויאמרו
אל ירמיהו הנביא תפל נא תחתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עניך ראות אתנו:
3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה
ואת הדבר אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדברכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם
אניד לכם לא אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו

לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות
 שם: 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו ושאלו אתו
 ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך
 ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו
 בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה
 כאשר נלכדה ירושלם:

39 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה
 בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל
 חילו אל ירושלם ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה
 שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
 בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים
 רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי
 מלך בבל: 4 והיה כאשר ראם צדקיהו מלך
 יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה
 מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא
 דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם
 וישנו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו
 אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת
 וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את
 בני צדקיהו ברבלת לעיניו ואת כל חרי יהודה
 שחט מלך בבל: 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
 בנחשתים לביא אתו בבלה: 8 ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות
 ירושלם נתצו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל: 10 ומן העם
 הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן
 רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים
 ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על
 ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר: 12
 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי
 אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: 13 וישלח
 נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל
 שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: 14 וישלחו
 ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל
 גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
 אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה
 בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות
 ירושלם ויהודה המגלים בבלה: 2 ויקח רב
 טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר
 את הרעה הזאת אל המקום הזה: 3 ויבא ויעש
 יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם
 בקולי והיה לכם דבר הזה: 4 ועתה הנה פתחתך
 היום מן האזקים אשר על ירך אם טוב בעיניך
 לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם
 רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ
 לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך:
 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן
 שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב
 אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת
 לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאית וישלחוהו:
 6 ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה
 וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: 7 וישמעו
 כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי
 הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי
 הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר
 לא הגלו בבלה: 8 ויבאו אל גדליה המצפתה
 וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
 בן תנחומת ובני עופי הנטפתי ויוניהו בן המעכתי
 המה ואנשיהם: 9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן
 שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים
 שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם:
 10 ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים

המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: 19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הרברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סרים והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא

16 ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הניד נגיד למלך את כל הדברים האלה: 17 ואת ברוך שאלו לאמר הנד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר וינידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: 22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבצרת: 23 ויהי כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפיו ירמיהו לאמר: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה: 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והקבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל איש

37 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים: 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: 10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מודקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 ויצא ירמיהו מירושלים ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: 13 ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתו ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו

אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה לנו: 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והישיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושוב אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא השיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו אלי: 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

ויהי בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר: 5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הנבאים מעריהם תקראם: 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: 8 ויעש ברוך בן נריה אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: 9 ויהי בשנת החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הנבאים מערי יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מکیהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים וישיבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: 13 ויגד להם מכתיו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם:

משרתי אתי: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את
 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית
 המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש
 נאצון מהיות עוד גוי לפניכם: 25 כה אמר יהוה את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים
 אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי
 שמתי: 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת ולא הטו את אינם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו
 מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי מזורעו את שבותם ורחמתי:

34

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו נתתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והיו ארון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: 7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר בערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלים לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13

35

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: 5 ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר

עשו להעכסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם: 33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: 34 וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: 35 ויבנו את במות הבעל אשר בניא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צייתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בכל בחרב וברעב ובדבר: 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הרחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבשח: 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתי בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והער עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עורנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענך ואניידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר

כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: 40 וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחת קרש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם:

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמור מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה: 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען

יעמדו ימים רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וקרמים בארץ הזאת: 16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: 17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הנכבד יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העליליה אשר עניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: 31 כי על אפי ועל חמותי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר

הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: 21 הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולות ישראל שבי אל עריך אלה: 22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב נבר: 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר: 25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: 27 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע כן אשקר עליהם לבנות ולנשוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקדינה: 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקדינה שניו: 31 הנה ימים באים נאם יהוה ובריתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקשנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על

אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: 4 עוד אבנך ונבנית בתולות ישראל עוד תערי תפיך ויצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתיים מירכתי ארץ בם עוד ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אוכילים אולכים אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: 12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוח ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מינונם: 14 ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושב מוארץ אויב: 17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם: 18 שמוע שמעתי אפרים מתגודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: 19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: 20

ונתתים לזוועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם: אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: 4 ואלה 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: 20 ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבבל: 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם לעיניכם: 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש: 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: 24 ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: 26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משנע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינך: 27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריה: 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 31 שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: 32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בשוב אשר אני עשה לעמי יהוה כי סרה דבר על יהוה:

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושכתי את

אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל: 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: 4 ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העומדים בבית יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריו אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: 8 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברוהו: 11 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבוכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מושת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל: 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית השדה נתתי לו: 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: 16 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי:

וּאֵלֶּה דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל יֵתֶר זַקְנֵי הַגּוּלָּה וְאֶל הַכֹּהֲנִים וְאֶל הַנְּבִיאִים וְאֶל כָּל הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבִלְחָה: 2 אַחֲרֵי צֵאת יִכְנִיָּה הַמֶּלֶךְ וְהַגְבִּירָה וְהַסֵּרִיסִים שְׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמִּסְנֵר מִירוּשָׁלַם: 3 בִּיד אֲלַעֲשָׂה בֶן שָׁפָן וְנִמְרִיָּה בֶן חִלְקִיָּה אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בְּבִלְחָה לֵאמֹר: 4 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל הַגּוּלָּה אֲשֶׁר הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְחָה: 5 בְּנֹו בָתִּים וּשְׁבוּ וְנִטְעוּ גִּטִּים וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָּן: 6 קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוּת וְקָחוּ לְבָנִיכֶם נָשִׁים וְאֵת בָּנוֹתֵיכֶם תִּנּוּ לְאִנָּשִׁים וְתִלְדֶּנָּה בָנִים וּבָנוֹת וּרְבוּ שֵׁם וְאֵל תִּמְעַטוּ: 7 וּדְרֹשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְּלוּ בַּעֲדָהּ אֵל יְהוָה כִּי בְשָׁלוֹמָה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם: 8 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵל יִשְׂאֹו לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמֵיכֶם וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֶל חִלְמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתֶם מַחְלָמִים: 9 כִּי בִשְׁקָר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים נָאם יְהוָה: 10 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מִלֵּאת לְבַבִּי שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמֵתִי עֲלֵיכֶם אֶת דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה: 11 כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת הַמַּחֲשֶׁבֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נָאם יְהוָה מַחֲשֶׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לָרָעָה לַתֵּת לָכֶם אַחֲרַיִת וְתִקְוָה: 12 וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשִׁמְעֵתִי אֲלֵיכֶם: 13 וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמִצַּאתֶם כִּי תִדְרֹשְׁנִי כָכָל לִבְכַּכֶּם: 14 וְנִמְצָאתִי לָכֶם נָאם יְהוָה וּשְׁבַתִּי אֶת שְׁבִיתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מְכֹל הַגּוֹיִם וּמְכֹל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נָאם יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם: 15 כִּי אֲמַרְתֶּם הֲקִים לָנוּ יְהוָה נִבְּאִים בְּבִלְחָה: 16 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל כִּסֵּא דָוִד וְאֵל כָּל הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יֵצְאוּ אֶתְכֶם בְּגוּלָּה: 17 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מְשַׁלַּח בָּם אֶת הַחֲרָב אֶת הָרָעָב וְאֵת הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם כְּתֹאנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא תִאֲכַלְנָה מֵרָע: 18 וְרַדַּפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֲרָב בְּרָעָב וּבְדָבָר

מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: 19 ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: 20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: 23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאחו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו מלך יהודה היה הרבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומשות ונתתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: 4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניהם: 5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובורועי הנשויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: 8 והיה הנני והממלכה אשר לא יעבדו אתו נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך

28 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר

כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
 ואת שריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל
 מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת
 אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד:
 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל
 מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר
 בעבר הים: 23 ואת דרן ואת תימא ואת בוז ואת כל
 קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי
 הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי
 ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל
 מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
 כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך
 ששך ישתה אחריהם: 27 ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו
 ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: 28
 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: 29 כי
 הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע
 ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על
 כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה תנבא
 אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם
 יהוה ממרום ישאנ וממעון קדשו יתן קולו שאנ
 ישאנ על נוהו הידר כדרכים יענה אל כל יושבי
 הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה
 בנוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
 נאם יהוה: 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה
 יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ:
 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן
 על פני האדמה יהיו: 34 הילילו הרעים וזעקו
 והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבות
 ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: 35 ואבד מנוס
 מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: 36 קול צעקת
 הרעים ויללת אדירי הצאן כי שרד יהוה את
 מרעיתם: 37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף
 יהוה: 38 עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה
 מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר:
 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת
 על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה
 את כל הדברים אשר צויתוך לדבר אליהם אל
 תגרע דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרכו
 הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות
 להם מפני רע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם כה
 אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי
 אשר נתתי לפניכם: 5 לשמע על דברי עבדי
 הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא
 שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר
 הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ: 7 וישמעו
 הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר
 את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי ככלות
 ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל
 כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם
 לאמר מות תמות: 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר
 כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין
 יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה:
 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
 מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 החדש: 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים
 ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא
 אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: 12 ויאמר
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת
 את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה היטיבו
 דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם
 וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: 14 ואני
 הנני בידיכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: 15
 אך ידע תדעו כי אם ממתיים אתם אתי כי דם נקי
 אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל יושביה כי
 באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל
 הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אל
 הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות
 כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: 17 ויקמו אנשים

אלהינו: 37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה: 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח:

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את כיניו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: 2 הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכורות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לשובה: 6 ושמתי עיני עליהם לשובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתי ולא אתוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: 8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישובים בארץ מצרים: 9 ונתתם לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם: 10 ושלחתי במ את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך

בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר: 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא היתם את אזנכם לשמע: 5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתיים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: 13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדו במם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתנעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחתי יהוה אליהם: 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה

הוא וזרעו והשכלו על הארץ אשר לא ידעו: 29
 ארץ ארץ שמי דבר יהוה: 30 כה אמר יהוה
 כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו
 כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל
 עוד ביהודה:

דברו מי הקשיב דברי וישמע: 19 הנה סערת יהוה
 חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול:
 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות
 לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: 21 לא
 שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם
 והם נבאו: 22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את
 עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם: 23
 האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק:
 אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאם
 יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם
 יהוה: 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים
 בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: 26 עד מתי היש
 בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: 27
 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומותם אשר
 יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי
 בבעל: 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום
 ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
 הבר נאם יהוה: 29 הלוא כה דברי כאש נאם יהוה
 וכפטיש יפצץ סלע: 30 לכן הנני על הנבאים נאם
 יהוה מנגבי דברי איש מאת רעהו: 31 הנני על
 הנביאים נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם:
 32 הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום
 ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא
 שלחתי ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה
 נאם יהוה: 33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או
 כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה
 משא ונטשתי אתכם נאם יהוה: 34 והנביא והכהן
 והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש
 ההוא ועל ביתו: 35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש
 אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ומשא
 יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו
 והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי
 נאם יהוה: 2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על
 הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני
 ותרחום ולא פקדתם אתם הנני פקר עליכם את רע
 מעלליכם נאם יהוה: 3 ואני אקבץ את שארית צאני
 מכל הארצות אשר הרחתי אתם שם והשבתי אתהן
 על נוהן ופרו ורבו: 4 והקמתי עליהם רעים ורעום
 ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה:
 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח
 צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה
 בארץ: 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח
 וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: 7 לכן הנה ימים
 באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר
 העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם חי
 יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
 מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הרחתי שם
 וישבו על אדמתם: 9 לנבאים נשבר לבי בקרבי
 רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכנבר עברו
 יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: 10 כי מנאפים
 מלאה הארץ כי מפני אלה אכלה הארץ יבשו
 נאות מדבר ותחי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן:
 11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם
 נאם יהוה: 12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
 באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה
 שנת פקדתם נאם יהוה: 13 ובנביאי שמרון ראיתי
 תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: 14
 ובנבאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר
 וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו
 לי כלם כסדם וישיבה כעמרה: 15 לכן כה אמר
 יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה
 והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה
 חנפה לכל הארץ: 16 כה אמר יהוה צבאות אל

5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: 6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימותו: 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשואים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתני פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל נתנן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:

22

כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדור על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדיו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לאחרבה יהיה הבית הזה: 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה: 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכתרו מבחר ארזיך והפילו על האש: 8 ועברו גוים רבים על

העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה ויהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: 10 אל תבכו למת ואל תנדרו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: 11 כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: 12 כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: 13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: 15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: 16 דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: 17 כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: 18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי והוי אחות לא יספרו לו הוי אדון והוי הדד: 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם: 20 עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך: 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי: 22 כל רעיק תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה: 24 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: 26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו

יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 ובנו כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: 6 ואתה פשחור לבי: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרנה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתיים בחרב לפני איביהם וכיד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: 9 והאכלתיים את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקב לעיני האנשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי: וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד

20 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב: 5 ונתתי את

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן והוא: 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת:

שברון שברם: 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת אותו: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה ויושבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: 18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: 3 וארד בית היוצר והנחו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: 5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנמע: 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב

19 כה אמר יהוה הלוך וקניית בקבך יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: 2 ויצאת אל ניא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ויושבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: 4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי

כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספור ואל תגד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: 7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניים ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלל: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 הנני שלח לדוניהם רבים נאם יהוה ודינום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: 18

17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כיזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת ככל גבולך: 4 ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: 11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: 16 ואני לא אצתי מרעה אחריו ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה

כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: 12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: 13 ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה: 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמוות לכם המה מתנבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם: 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד: 18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו: 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו: 22 חיש בהבלי הגוים מנשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: 2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למוות למוות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: 3

קצה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 זרעו חשים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה: 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתי והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13 כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאדו: 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה ושמנהו שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל יושבי ירושלם שכרון: 14 ונפצתים איש אל אחיו

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות: 2 אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועוזב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: 7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנר בארץ וכארח נטה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדהם כנבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: 10

ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים: ³ ואמרתם אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: ⁴ אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ⁵ למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: ⁶ ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: ⁷ כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: ⁸ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ⁹ ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: ¹⁰ שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנזו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: ¹¹ לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: ¹² והלכו ערי יהודה וישובי ירושלים וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והוושע לא יושיעו להם בעת רעתם: ¹³ כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ¹⁴ ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: ¹⁵ מה לידידי בביתי עשותה המזומתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלו: ¹⁶ זית רענן יפה פרי תאר קרא

יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: ¹⁷ ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ¹⁸ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם: ¹⁹ ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתת עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד: ²⁰ ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: ²¹ לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: ²² לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בנייהם ובנותיהם ימתו ברעב: ²³ ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם:

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי כבוד: ² נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפייהם ורחוק מכליותיהם: ³ ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: ⁴ עד מתי תאכל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת יושבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו: ⁵ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון הירדן: ⁶ כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדו כך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טיבות: ⁷ עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה: ⁸ היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: ⁹ העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: ¹¹ שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: ¹² על כל שפים במדבר באו שדרים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד

לא אפקד בם נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תתקם נפשי: 10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו: 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אברה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: 14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש: 16 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים: 19 כי קול נהי נשמע מציון איך שרדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף: 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הנבון בנבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: 25 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: 10

שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל

אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר הוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה האמונה ונכרתה מפייהם: 29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה וישש את דור עברתו: 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לשמאן: 31 ובנו במות התפת אשר בניא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמות הארץ ואין מחריד: 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם: 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3

ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הרחתים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עש שקר ספרים: 9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: 10 לכן

9 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים: 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: 5 ואיש ברעהו יתהלל ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה גלאו: 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הגני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי: 8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקברו ישים ארבו: 9 העל אלה

אשר בם: 19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון ויבחיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: 26 בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדר עלינו: 27 בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: 29 נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: 7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל: 9 הננב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר

וישבנו בלא אלהים ואשבנו אותם וינאפו ובית זונה יתגדרו: 8 סוסים מיונים משכים היו איש אל אשת רעהו ויצהללו: 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטיותיה כי לוא ליהוה המה: 11 כי בגוד בגדו כי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבאו עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: 14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפוך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר: 16 אשפתו כקבר פתוח כלם נבורים: 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטה בהנה בחרב: 18 וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה: 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: 20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: 21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתנעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: 24 ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירח ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו: 25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתייהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו

והעל אלה לא אפקד נאם יהוה ואם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 30 שמה ושערורה נהיתה בארץ: 31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ידרו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה: 6 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2 הנוה והמענה דמיתי בת ציון: 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים או לנו כי פנה היום כי יטנו צללי ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: 7 כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כנפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות: 10 על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוף ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים: 12 ונסכו בתייהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישיבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: 15 הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתיים יכשלו אמר יהוה: 16 כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך: 17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: 18 לכן שמעו הגוים ודעי עדה את

לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות
המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24
והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה
בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו
אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: 2 ונשבעת
חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש
יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: 5 הגידו
ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר
בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי
המבצר: 6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה
אנכי מביא מצפון ושבר גדול: 7 עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה
עריך תצינה מאין יושב: 8 על זאת חגרו שקים
ספרו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו:
9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: 10

5 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט
מבקש אמונה ואסלח לה: 2 ואם חי יהוה יאמרו
לכן לשקר ישבעו: 3 יהוה עניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אך
דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם: 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם
כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו מוסרות: 6 על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות ישדרם נמר שקד על עריהם
באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם:
17 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה

תכבסי בנדר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני יהוה: 23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי
הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בניא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה למד
מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה
כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: 25 מגעי
רגלך מיחף וגורנך מצמא ותאמרי נושא לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת גנב כי
ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם
וכהניהם ונביאייהם: 27 אמרים לעץ אבי אתה
ולאבן את ילדתי כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה והושיענו: 28 ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי
מספר עריך היו אלהיך יהודה: 29 למה תריבו
אלי כלכם פשתם בי נאם יהוה: 30 לשוא הכיתי
את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית: 31 הדור אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע
אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: 32 התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין
מספר: 33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן
גם את הרעות למדתי את דרכיך: 34 גם בכנפיך
נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת
מצאתים כי על כל אלה: 35 ותאמרי כי נקיתי
אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא
חטאתי: 36 מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: 37 גם מאת
זה תצאי וידרך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך
ולא תצליחי להם:

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף
תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב
אלי נאם יהוה: 2 שאי עיניך על שפים וראי איפה
לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך: 3 וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצא אשה זונה היה לך מאנת
הכלם: 4 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי

יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים
ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר
אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: 20 אכן בגדה
אשה מרעה כן בנדרתם בי בית ישראל נאם יהוה:
21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל
כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22
שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: 9 לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: 10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: 11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: 12 שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: 13 כי שמים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: 14 העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד: 17 הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: 18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: 19 תיסרך רעתך ומשבתיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: 21 ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הנפן נכריה: 22 כי אם

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפוך: 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי הישבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות: 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקשרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:

מעיני: 17 כי הגני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הגני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לדריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הרם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: 3 שוחט השור מכה איש זובח השא ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומנורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מגדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: 9 האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם

משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 כי כה אמר יהוה הגני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: 13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: 14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו: 15 כי הנח יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו בלהבי אש: 16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה: 17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחר בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי: 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים: 20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבם ובפדרים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה: 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: 23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה: 24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

ושנת גאולי באה: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: כלנו: 10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: 7 חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר נמלם כרחמיו וכרב חסדיו: 8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: 9 בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: 12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך ונבורתך המון מעיך ורחמיך אליה התאפקו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יהוה אבינו נאלמו מעולם שמך: 17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: 19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם:

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל נוי לא קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בנגות ומקטרים על הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הנבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם: 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מיעקב זרע ומהודיה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישנו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו

64 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: 2 כקרח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו: 5 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: 6 ונהי כטמא כלנו וכבנר עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוננו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: 9 אל תקצף

יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: 12 וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בגוים זרעם כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחרו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: 14 והלכו אליך שחות בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: 18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולננה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: 21 ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער: 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: 6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכס: 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך

61 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח: 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כחה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: 7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירגו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אהב משפט שגא נזל בעולה ונתתי פעלתם באמת

63 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בנת: 3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על בגדי וכל מלבושי אנאלתי: 4 כי יום נקם בלבי

מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: 7 נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: 12 כי הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אתנו ועונתינו ידענום: 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: 9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: 11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכברתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: 14 אז תתענג על יהוה והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

59 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהנה: 4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: 5 ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשי און ופעל חסם בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שר ושבר במסלותם: 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום: 9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות באפלות נהלך: 10 נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמונים כמתים: 11 נהמה כדבים כלנו וכיונים הנה נהנה

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: 3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: 4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתך על צד תאמנה: 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: 8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם: 9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: 10 ובנו בני נכר חמתך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתך וברצוני רחמתך: 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא

בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והנבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף:
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה
הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

אלה אנחם: 7 על הר גבה ונשא שמת משכבך גם
שם עליה לזבח זבח: 8 ואחר הדלת והמוזזה שמת
זכרוןך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך
ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית: 9 ותשרי

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי
אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת
מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: 3 ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הברל יבדילני
יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש:
4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי:
5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים
ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובני
הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם
יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו
ומחזיקים בבריתי: 7 והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון
על מזבחי כי בתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ
עלי לנקבציו: 9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל
חיתו ביער: 10 צפו עורים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אחבי
לנום: 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה
רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו
מקצהו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה
יום מחר גדול יתר מאד:

למלך בשמן ותרבי רקחך ותשלחי צריך עד
מרחק ותשפילי עד שאול: (Sheol h7585) 10 ברב
דרכך יגעת לא אמרת נושא חית ירך מצאת על
כן לא חלית: 11 ואת מי דאנת ותיראי כי תכזבי
ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה
ומעלם ואותי לא תיראי: 12 אני אניד צדקתך ואת
מעשיך ולא יועילוך: 13 בזעקך יצילך קבוציך
ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך עמי: 15 כי כה אמר רם
ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת
דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים: 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי:
17 בעון בצעו קצפתי ואכזהו הסתר ואקצף וילך
שובב בדרך לבו: 18 דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאביליו: 19 בורא נוב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו: 20 והרשעים כים נגרש כי השקט לא
יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: 21 אין שלום אמר
אלהי לרשעים:

58 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי
יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר
צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי
צדק קרבת אלהים יחפצון: 3 למה צמנו ולא
ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו
חפץ וכל עצביכם תנגשו: 4 הן לריב ומצה תצומו
ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמוע
במרום קולכם: 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום
ענות אדם נפשו הלכף כאנמן ראשו ושק ואפר
יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: 6 הלוא
זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אנדות

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי
חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך
נכחו: 3 ואתם קרבו הנה בני עגנה זרע מנאף
ותזנה: 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו
לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 הנחמים
באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקך הם
הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל

יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: ² ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: ³ נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: ⁴ אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה: ⁵ והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: ⁶ כלנו כצאן תעינו איש לדרך פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: ⁷ נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יוכל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו: ⁸ מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ⁹ ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: ¹⁰ ויהוה

חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: ¹¹ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: ¹² לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: ² הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך ישו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: ³ כי ימין ושמאל תפצצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: ⁴ אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: ⁵ כי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: ⁶ כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ⁷ ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: ⁸ בשצף קצף

הסתרתני פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: ⁹ כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומנער בכ: ¹⁰ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: ¹¹ עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים: ¹² ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: ¹³ וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: ¹⁴ בצדקה תכונני רחמי מעשך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: ¹⁵ הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול: ¹⁶ הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: ¹⁷ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: ² למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: ³ חטו אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: ⁴ הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: ⁵ הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ⁶ דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ⁷ יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ⁸ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: ⁹ כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: ¹⁰ כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: ¹¹ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: ¹² כי

לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבנר יבלו עש יאכלם: 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון:

51 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברהם ואברהם: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כנן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארניע: 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי אים יקו ואל זרעי ייחלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנר תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: 7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנש ומנדרתם אל תחתו: 8 כי כבנר יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין: 10 הלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר נאילים: 11 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיארא מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי

52 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל ושמא: 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תנאלו: 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: 8 קול צפיק נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלם: 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הנוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: 15 כן

אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: 15 אני יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם: 14 אני דברתי אף קראתי הביאתיו והצליח דרכו: ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: 15 התשכח קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: 16 הן על כפים חקתיך חומתיך 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך תלך: 18 ממוך יצאו: 18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבישי ותקשרים ככלה: 19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעך: 20 עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר לי המקום נשה לי ואשבה: 21 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשאתי לבדי אלה איפה הם: 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה: 23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: 24 היקח מנבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט: 25 כי כה אמר יהוה גם שבי נבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע: 26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסם דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

49 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: 2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימי לחץ ברור באשפתו הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי ישראל אשר בך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי: 5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לך לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: 11 ושמתי כל הרי הדרך ומסלתי ירמון: 12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגילי ארץ

50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן נבערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמת בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למכים ולחיי למרשים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי

אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 23 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועדיו יבוא ויבשו כל הנחלים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפוף בעצמת חבריך מאד: 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמדי נא בחברריך וברב כשפוף באשר יגעת מנעורייך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך חברים החוזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: 14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין נחלת לחמם אור לשבת ננדרו: 15 כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך:

46 כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתים עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: 3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם: 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: 5 למי תדמיני ותשוו ותמשלוני ונדמה: 6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: 7 ישאהו על כתף יסבלהו ויניחיהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מניד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחק נחושה: 5 ואניד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תנידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתי: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתך בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לא אחר לא אתן: 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה

47 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה: 2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: 3 תגל ערוותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: 4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: 6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד: 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה

נסך לבלתי הועיל: 11 הן כל חבריו יבשו וחרשים
המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: ברזל אנדע: 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני
12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים אלהי ישראל: 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי
וייעף: 13 חרש עצים נטה קן יתארהו בשרד יעשהו ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני: 5 אני יהוה
במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש ואין עוד זולתי אין אלהים אזורך ולא ידעתני: 6
כתפארת אדם לשבת בית: 14 לכרת לו ארזים למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי
ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארץ אני יהוה ואין עוד: 7 יוצר אור ובורא חשך עשה
ונשם יגדל: 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיפו
אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו שמים ממעל ושחקים יולו צדק תפתח ארץ ויפרו
פסל ויסגד למו: 16 חציו שרף כמו אש על חציו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו: 9 הוי
בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר
חמותי ראיתי אור: 17 ושאריתו לאל עשה לפסלו ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידיים לו: 10 הוי אמר
יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין: 11 כה אמר
אלי אתה: 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני
עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישיב אל לבו ולא ועל פעל ידי תצוני: 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם
דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי:
אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו 13 אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא
לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: 20 רעה אפר לב יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד
הותל הטחו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים
שקר בימיני: 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך
אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: 22 יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו
מחיתי כעב פשעך וכענן חטאותיך שובה אלי כי אליך יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים:
גאלתיך: 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16
ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי
יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה גאלך צירים: 17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים
ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי לא תבשו ולא תכלמו עוד עולמי עד: 18 כי כה
רקע הארץ מי אתי: 25 מפר אתות בדים וקסמים אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
יהולל משיב חכמים אחור ודעתם ישכל: 26 מקים ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה
דבר עבדו ועצת מלאכיו ישרים האמר לירושלם אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתי במקום
תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: 27 ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני
האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש: 28 האמר יהוה דבר צדק מגיד מישרים: 20 הקבצו ובאו
לכורש רעי וכל חפצי ישרם ולאמר לירושלם התגנשו יחדו פלישי הגוים לא ידעו הנשאים את
תבנה והיכול תוסד: עץ פסלם ומתפללים אל לא לא יושיע: 21 הגידו
והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: 2 אני לפניך
הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אלי והושעו כל

ואנמים אוביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך אפעל ומי ישיבנה: 14 כה אמר יהוה נאלכם קדוש לפניכם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 17 נסנו אחר יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: בורא ישראל מלכם: 16 כה אמר יהוה הנותן בים החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 21 יהוה חפץ למען צדקן יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עם בזו ושוי הפח בחורים כלם ובכתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכס יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזוים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועזו מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתך:

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל הגוים נקבצו ויחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמעו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם

לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה רבבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

וקדוש ישראל בראה: 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הנישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 גישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מזה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו: 24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סננים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם:

42 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: 3 קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישיבהם: 11 ישאו מדבר ועירו חצרים תשב קדר ירנו ישיב סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגידו: 13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר: 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאים

41 החרישו אלי אים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבבה: 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו קש נדף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: 5 ראו אים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו: 6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: 10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדרה ותאשור יחדו: 20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת

עצמותי מיום עד לילה תשלימני: 14 כסוס ענור
 כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדני
 עשקה לי ערבני: 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה
 אדרה כל שנתי על מר נפשי: 16 אדני עליהם
 יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני: 17 הנה
 לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי
 השלכת אחרי גוך כל חטאי: 18 כי לא שאל תודך
 מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: (Sheol
 h7585) 19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים
 יודיע אל אמתך: 20 יהוה להושיעני ונגנתי נגנן
 כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו
 דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי: 22 ויאמר
 חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן
 מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי
 חלה ויחזק: 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את
 בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים
 ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר
 נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם
 חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו
 הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
 האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו
 מארץ רחוקה באו אלי מבבל: 4 ויאמר מה ראו
 בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא
 היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר
 ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6
 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו
 אבתיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר
 יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו
 והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו
 אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי
 יהיה שלום ואמת בימי:

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו
 על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
 כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל
 חטאתיה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה

ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל גיא ינשא וכל
 הר ונבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים
 לבקעה: 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו
 כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה
 אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: 7
 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן
 חציר העם: 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו
 יקום לעולם: 9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון
 הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל
 תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה
 אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו
 אתו ופעלתו לפניו: 11 כרעה עדרו ירעה בזרעו
 יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: 12 מי מודד
 בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר
 הארץ ושקל בפלס הרים ונבעות במאזנים: 13
 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את
 מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו
 דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמר מודלי
 וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: 16
 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: 17 כל
 הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: 18 ואל
 מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: 19 הפסל
 נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף:
 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם
 יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדעו
 הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם
 מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישביה
 כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת:
 23 הנותן ריונים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: 24
 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ נזעם
 וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: 25 ואל מי
 תדמינוי ואשוע יאמר קדוש: 26 שאו מרום עיניכם
 וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
 בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר:

27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי
 מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: 28 הלוא ידעת אם
 לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ

11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחריםם ואתה תנצל: 12 ההצילו אותם אלהי הנזיר אשר השחיתו אבותי את נזון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: 13 איה מלך חמת ומלך ארפר ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לברך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 17 הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם: 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לברך: 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלם: 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתייה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני קמה: 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלי: 29 יען התרנוך אלי ושאנך עליה באזני ושמתי חחי באפק ומתני בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה: 30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחים ובשנה השלישית זרעו וקצרו

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הגני יוסף על ימיו חמש עשרה שנה: 6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: 8 הגני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: (Sheol h7585) 11 אמרתי לא אראה יהוה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חרל: 12 דורי נסע וגנלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימיני: 13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל

שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה לא תמצא שם והלכו נאולים: 10 ופדויי יהודה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחה:

36 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: 2 וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר: 4 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: 6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: 7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: 8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: 9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: 12 ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם: 13 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: 15

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך אשור אותי: 7 הנני נתון בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בושח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור:

אף ישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדרו עמים
מרומתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל
כמשק גבים שוקק בו: 5 ושגב יהוה כי שכן מרום
מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עתיך חסן
ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: 7 הן
אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון: 8
נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר
לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל:
10 עתה אקום ואמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא:
11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם:
12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש
יצתו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים
גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים
מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15
הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות
נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים
ועצם עיניו מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן
מצדות סלעים משנבו לחמו נתן מימיו נאמנים: 17
מלך ביפיו תחזינה עניך תראינה ארץ מרחקים:
18 לבך יהנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר
את המגדלים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקי
שפה משמוע נלעג לשון אין כינה: 20 חזה ציון
קרית מועדנו עניך תראינה ירושלם נוה שאנן
אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו
בל ינתקו: 21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום
נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט
וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה
מוחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: 23 נטשו חבלך
בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל
מרבח פסחים בזו בז: 24 ובל יאמר שכן חליתי
העם הישב בה נשא עון:

35 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח
כחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד
הלכנו נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו
כבוד יהוה הדר אלהינו: 3 חזקו ידים רפות
וברכים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמהרי לב חזקו
אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני
חרשים תפתחנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן
לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה:
7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה
תנים רבצה חציר לקנה וגמא: 8 והיה שם מסלול
ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו שמה
והוא למו הלך דרך ואילים לא יתעו: 9 לא יהיה
ישעה

34 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: 2 כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם
למבחן: 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם
ונמסו הרים מדמים: 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו

כי תאמינו וכי תשמאלו: 22 ושמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו: 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב: 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמוץ יאכלו אשר זרה ברכת ובמזרה: 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: 27 הגה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: 30 והשמייע יהוה את הוד קולו ונתח זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד: 31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה:

31 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהנה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה

בני ישראל: 7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: 8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו: 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותגור לו בירושלם:

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכלילי לא יאמר שוע: 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל עגוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: 10 ימים על שנה תרגונה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: 11 חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחנורה על חלצים: 12 על שדים ספדים על שדי חמוד על גפן פריה: 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: 14 כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: 18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: 20 אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

33 הוי שודר ואתה לא שודר ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודר תושד כנלתך לבגד יבגדו כד: 2 יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים

5 והיה כאבק דק המון זריק וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאום: 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון: 9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר: 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה: 11 ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אותו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר: 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: 16 הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: 17 הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב: 18 ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: 19 ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל ינילו: 20 כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און: 21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון וישו בתהו צדיק: 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: 23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמו והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו: 24 וידעו תעי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח:

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת: 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה: 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה: 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילתם ועל דבשת נמלים אוצרתם על עם לא יועילו: 7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם: 9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה: 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות: 11 סורו מני דרך הטו מני ארץ השביתו מפנינו את קדוש ישראל: 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק וגלול ותשענו עליו: 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה: 14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מנבא: 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: 16 ותאמרו לא כי על סוס נגוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם: 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הנבעה: 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך: 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו

ההוא כרם חמד ענו לה: 3 אני יהוה נצרה לרגעים אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד: 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה: 7 הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: 10 כי עיר בצורה ברד נוח משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירביץ וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחר אחד בני ישראל: 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

28 הוי עטרת נאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין: 2 הגה חזק ואמץ לאדני כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברגלים תרמסנה עטרת נאות שכורי אפרים: 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שער: 7 וגם אלה ביין שנו ובשכר תעו כהן וגביא שנו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שנו בראה פקו פליליה: 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר

29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפץ:

משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאיח יכת
שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללת אם כלה בציר: 14 המה ישאו עד עפר:

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה
עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל: 2 פתחו
שערים ויבא גוי צדיק שמר אמונים: 3 יצר סמוך
תצר שלום שלום כי כך בטוח: 4 בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השח ישבי
מרום קריה נשנבה ישפילנה ישפילה עד ארץ
יגיענה עד עפר: 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי
דלים: 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק
תפלט: 8 אף ארח משפטיך יהוה קיונך לשמך
ולזכרך תאות נפש: 9 נפשי אויתך בלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ
צדק למדו ישבי תבל: 10 יחן רשע בל למד צדק
בארץ נכחות יעול ובל יראה נאות יהוה: 11 יהוה
רמה ירך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף אש
צריך תאכלם: 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל
מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו בעלנו אדנים
זולתך לבד כך נזכיר שמך: 14 מתים בל יחיו
רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל
זכר למו: 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך צקון
לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקריב ללדת
תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: 18
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ
ובל יפלו ישבי תבל: 19 יחיו מתיך נבלתי יקומו
הקיצו ורגנו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ
רפאים תפיל: 20 לך עמי בא בחדריך וסגר
דלתך בערך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם: 21
כי הגה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על
הרוניה:

25 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי
עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת
מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים
מעיר לעולם לא יבנה: 3 על כן יכבדוך עם עז
קרית גוים עריצים ייראוך: 4 כי היית מעוז לדל
מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי
רוח עריצים כורם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: 7
ובלע בהר הזה פני הלזש על כל העמים
והמסכה הנסוכה על כל הגוים: 8 בלע המות לנצח
ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו
יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9 ואמר ביום

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה
והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן
נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים: 2 ביום
במי מודמנה: 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש

קדם: 12 אים אפוא חכמיק ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עושים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו: 15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זנב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו: 17 והיתה אדמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע רב והצילם: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: 22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלשיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

20 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים ומופת על מצרים ועל כוש: 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים: 5 וחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הגד לי הבונד בונד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי: 3 על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה: 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמתי אנכי נצב כל הלילות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: 10 מודשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו: 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: 17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עליית כלך לגנות: 2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה עלייה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי: 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בניא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר: 6

עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו גאון מואב נא מאד נאותו וגאוונו ועברתו לא כן בדיו: 7 לכן יילל מואב למואב כלה יילל לאשישי קיר חרשת תהנו אך נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים: 9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידר נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידר השבתי: 11 על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבעו ואין מחירי: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדרמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללת כנקה זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראנה: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעוזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: 11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי גר קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון

מיום כבירים ישאון: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ודרך כמץ הרים לפני רוח וכנלגל לפני סופה: 14 לעת ערב בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבוזינו:

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש: 2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו: 3 כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכתת הזלולים במזמורות ואת הנטישות הסיר התז: 6 יעזבו יחדו לעיש הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיש וכל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו: 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האשים ואל האבות ואל הידענים: 4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות: 5 ונשתו מים מדהים ונהר יחרב ויבש: 6 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו: 8 ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו: 9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים חורי: 10 והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אנמי נפש: 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי

כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: 2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלו בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: 3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך: 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: 5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים: 6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: 7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה: 8 גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: 9 שאול מתחת

הגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: (Sheol h7585) 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: 11 הורד שאול נאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיד תולעה: (Sheol h7585) 12 איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים: 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון: 15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור: (Sheol h7585) 16 ראיך אליך ישניחו אליך יתבוננו הזה האיש מרניז הארץ מרעיש ממלכות: 17 שם תבל כמדבר ועריי הרס אסיריו לא פתח ביתה: 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: 19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגז מובס: 20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים: 21 הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה: 23 ושמתיה למורש קפד ואנמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן

היתה וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היר הנטויה על כל הנוים: 27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: 29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: 30 ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: 31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: 32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

15 משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה: 2 עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה: 3 בחוצתיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי: 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו: 5 לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלווחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו: 6 כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אנלים יללתה ובאר אילים יללתה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפלישת מואב אריה ולשארית אדמה:

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי: 4 יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ: 5 והוכן בחסד כסא וישב

בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת ירושלים: ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה עלילתיו הזכירו כי שנב שמו: 5 זמרו יהוה כי
 ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: 34 ונקף נאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: 6 צהלי ורני
 סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
 ונבורה רוח דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
 יוכיח: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית
 רשע: 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ
 ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בהם: 7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר
 יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני נמול ידו הדה: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל
 הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר
 עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו
 לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי
 הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: 13 וסרה קנאת
 אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתף
 פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה
 את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16 והיתה
 מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: 17 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי
 ישב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם

13 משא בכל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו
 יד ויבאו פתחי נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
 נם קראתי גבורי לאפי עליוזי נאותי: 4 קול המון יוכיח: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
 ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור
 חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בהם: 7 ופרה
 ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת
 צפעוני נמול ידו הדה: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים
 לים מכסים: 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
 כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
 ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות
 יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: 13 וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
 יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב
 משלוח ידם ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים
 רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
 כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: 17 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי
 ישב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: 3
 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם

שר שלום: 7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: 9 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בנאווה ובגדל לבב לאמר: 10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: 11 וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך: 12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 13 והעם לא שב עד המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו: 14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: 15 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: 16 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: 17 על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 18 כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן: 19 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: 20 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: 21 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטות מדין דלים ולנזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: 6 בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוני לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: 8 כי יאמר הלא שרי יחדו

אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא
תאמינו כי לא תאמנו: 10 ויוסף יהוה דבר אל אחז
לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק
שאלה או הנבה למעלה: (Sheol h7585) 12 ויאמר אחז
לא אשאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את
אלהי: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: 15 חמאה
ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: 16
כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב
האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 יביא
יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר
לא באו למיזם סור אפרים מעל יהודה את מלך
אשור: 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזכוב
אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ
אשור: 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיני
הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: 20
ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי
נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם
את הזקן תספה: 21 והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן: 22 והיה מרב עשות חלב
יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ: 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום
אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית
יהיה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית
תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר במעדר
יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס שה:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון
הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד
8 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב
עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: 2 ואעידה
לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן
יברכיהו: 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: 4
כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 ויוסף
יהוה דבר אלי עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה
את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן
על שמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד

יהיו גדלים וטובים מאין יושב: 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמור יעשה איפה: 11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלו בה: (Sheol h7585) 15 וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: 16 וינבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו: 18 הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: 19 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר: 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: 22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר: 23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבב יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויש ידו עליהם ויכחו ויירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: 27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו ונגלגלו כסופה: 29 שאנה לו כלביא ושאנ ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:

7 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל וירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים ויגע לבבם ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז ואתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העלינה אל מסלת שדה כובס: 4 ואמרת אליו השמור והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני ונבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש

גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
 ביום ההוא: 18 והאלילים כליל יחלף: 19 ובאו
 במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
 ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ: 20 ביום ההוא
 ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו
 אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: 21
 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני
 פחד יהוה ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ: 22
 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה
 נחשב הוא:

4 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
 לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך

3 כי הנה הארון יהוה צבאות מסיר מירושלם
 ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען
 מים: 2 נבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן:
 3 שר חמשים ונשיא פנים ויועץ וחכם חרשים
 ונבון לחש: 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים
 ימשלו בהם: 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו
 ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: 6 כי יתפש
 איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו
 והמכשלה הזאת תחת ירך: 7 ישא ביום ההוא
 לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה
 לא תשימיני קצין עם: 8 כי כשלה ירושלם ויהודה
 נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני
 כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בהם וחטאתם כסדם
 הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה:
 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:
 11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: 12 עמי
 נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
 ודרך ארחתיך בלעו: 13 נצב לריב יהוה ועמד
 לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו
 ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם:
 15 מלכם תדכאו עמי ופני עניים תשחנה נאם אדני
 יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון
 ותלכנה גטוות גרון ומשקרות עינים הליך וטפוף
 תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדני קדקד
 בנות ציון ויהוה פתחן יערה: 18 ביום ההוא יסיר
 אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים:
 19 הנטפות והשרות והרעלות: 20 הפארים

5 אשירה נא לירידי שירת דודי לכרמו כרם
 היה לירידי בקרן בן שמן: 2 ויעזקהו ויסקלהו
 ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו
 ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: 3 ועתה יושב
 ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי: 4
 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי
 לעשות ענבים ויעש באשים: 5 ועתה אודיעה נא
 אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו
 והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: 6 ואשיתו
 בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושיט ועל
 העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: 7 כי כרם יהוה
 צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו
 ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה:
 8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד
 אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: 9
 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה

במים: 23 שריך סוררים וחברי נגבים כלו אהב
שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבוא אליהם: 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: 25
ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיניך ואסירה כל
בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעצין
כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה
נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: 28
ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: 29
כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם: 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכננה
אשר מים אין לה: 31 והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוצן ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
וירושלם: 2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו
כל הגוים: 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה
מירושלם: 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: 5
בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: 6 כי נששתה
עמד בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
ובילדיו נכרים ישפיקו: 7 ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: 9 וישח אדם וישפל
איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאון: 11 עיני גבהות אדם
שפל ושח רום אנשים ונשנב יהוה לבדו ביום
ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם
ועל כל נשא ושפל: 13 ועל כל ארזי הלבנון
הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל
ההרים הרמים ועל כל העבעות הנשאות: 15 ועל
כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל
אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: 17 ושח

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי
יהודה: 2 שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: 3 ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי
לא התבונן: 4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו אחור: 5 על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי: 6
מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה
ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:
7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה
כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמדה דמינו: 10 שמעו
דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה: 11 למה לי רב זבחיכם ואמר יהוה שבעתי
עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: 13 לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: 14 חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
נשא: 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי
תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: 16
רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע: 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אלמנה: 18 לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמור יהיו: 19 אם תאבו ושמעתם
שוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים: 22 כספך היה לסינים סבאך מהול

מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: 25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: 27 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל: 29 ושנא את בנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: 17 וימלך מלך בבל את מתניה דרדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמטים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישנו אותו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל: 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה

הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף
 אשרה: 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם
 בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף
 על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש
 האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר
 מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי
 העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא
 את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית
 אל: 18 ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו
 עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: 19
 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון
 אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו
 ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: 20
 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות
 וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: 21
 ויצו המלך את כל העם לאמור עשו פסח ליהוה
 אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: 22 כי לא
 נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את
 ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23
 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה
 הפסח הזה ליהוה בירושלים: 24 וגם את האבות
 ואת הירדנים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל
 השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים בער
 יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים
 על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה:
 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה
 בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת
 משה ואחריו לא קם כמוהו: 26 אך לא שב יהוה
 מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על
 כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה
 גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את
 ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את
 ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם:
 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך
 אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו

24 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי
 לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: 2
 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם
 ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם
 ביהודה להאבירו כדבר יהוה אשר דבר ביד
 עבדיו הנביאים: 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה
 להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4
 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלים דם נקי
 ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהויקים וכל
 אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה: 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך
 יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים
 לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים
 עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים:
 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
 חדשים מלך בירושלים ושם אמו נחשתא בת אלנתן
 מירושלים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 עשה אביו: 10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר

וַיֹּאמֶר הִתִּיכּוּ עִבְדֵיךָ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית חֻקְתּוֹ בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ לְהִקָּים אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית וַיִּגְד שֶׁשֶׁן הַסֶּפֶר לְמֶלֶךְ לֹאמֹר סֶפֶר נָתַן לִי הַזֹּאת הַכְּתָבִים עַל הַסֶּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאוּהוּ שֶׁשֶׁן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: 11 וַיְהִי בְּבִרְיָ: 4 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כְּשִׁמְעָה הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי סֶפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו: 12 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וְאֶת אַחִיקָם בֶּן שֶׁשֶׁן וְאֶת עֶכְבוֹר בֶּן מִיכָיָה וְאֶת שֶׁשֶׁן הַסֶּפֶר וְאֶת עֲשִׂיָּה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ לֹאמֹר: 13 לֵכוּ דֹרְשׁוּ אֶת יְהוָה בְּעֵדֵי וּבְעַד הָעָם וּבְעַד כָּל יִהוּדָה עַל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי גְדוֹלָה חֶמֶת יְהוָה אֲשֶׁר הָיָא נִצָּתָהּ בְּנוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכְּתוּב עֲלֵינוּ: 14 וַיֵּלֶךְ חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וְאַחִיקָם וְעֶכְבוֹר וּשְׁפָן וְעֲשִׂיָּה אֶל חֲלֹדָה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת שְׁלֹם בֶּן תְּקוּהָ בֶּן חֲרָחַס שֶׁמֶר הַבְּנֵדִים וְהָיָא יֹשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנַת וַיִּדְּבְרוּ אֵלֶיהָ: 15 וְתֹאמַר אֵלֶיהָ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲתֹכֶם אֵלַי: 16 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו אֶת כָּל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר קִרְא מֶלֶךְ יִהְיֶה: 17 תַּחַת אֲשֶׁר עֲזַבְנוּ וַיִּקְטְרוּ לָאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיסֵנִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם וְנִצָּתָה חֶמֶתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבַּח: 18 וְאֵל מֶלֶךְ יִהוּדָה הִשְׁלַח אֲתֹכֶם לְדַרֵּשׁ אֶת יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: 19 יֵעַן רַךְ לְבָבְךָ וְתִכְנַע מִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְעֶךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו לֵהוִיֹּת לְשִׁמָּה וּלְקַלְלָהּ וְתִקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וְתִבְכֶּה לְפָנַי וְגַם אֲנֹכִי שָׁמַעְתִּי נָאִם יְהוָה: 20 לָכֵן הִנְנִי אֹסֵף עָלֶיךָ וְנֹאסַפְתִּי אֶל קְבֻרָתְךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאִינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְיֹשְׁבָיו אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר:

23 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יִהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 2 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יִהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקְשָׁן וְעַד גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאֹזְנֵיהֶם אֶת כָּל דְּבָרֵי סֶפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: 3 וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעָמּוֹד וַיִּכְרַת אֶת הַבְּרִית לְפָנֵי יְהוָה

אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל נבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:

אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בנן ביתו בנן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: 19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה: 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: 24 וידך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אתו בקברתו בנן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית: 6 לאחרים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר

21 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בנלוליו: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: 13 ונשיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מוחה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם: 15 יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו

התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור שמעתי: 21 פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת בתולת בת ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלים: 4 ובלבב שלם והשוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו 22 את מי חרפת ונדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל: 23 ביד מלאכיה חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות: 26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדפה לפני קמה: 27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי: 28 יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתיך והשבתך בדרך אשר באת בה: 29 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מחר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סלילה: 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 34 וגנתי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: 37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב את

התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה 24 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ללדה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב 25 עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת והשחיתתה: 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושכנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באוני העם אשר על החמה: 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם: 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: 29 כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור: 31 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש נפנו ואיש תאנתו ושנו איש מי בורו: 32 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 ההציל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מיד: 35 מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מיד כי יציל יהוה את ירושלם מיד: 36 והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושכנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקה:

19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ושכנא הספר ואת זקני הכהנים

את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: 31 והעוים עשו נבחו ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם: 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: 37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים: 41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמותו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וירבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: 7 והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשר ולא עבדו: 8 הוא

ככל אשר צוה המלך אחז: 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: 18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:

17 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: 11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו

את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: 17 ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו: 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם: 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם יושבים שם: 30 ואנשי בבל עשו

מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתוהו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 27 בשנת חמשים ושנים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתוהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 32 בשנת שנים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק: 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: 38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו:

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה: 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: 8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשע ויגלה קירה ואת רצין המית: 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה: 15 ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: 16 ויעש אוריה הכהן

שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: 17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: 20 וישאו אותו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר: 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:

15

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: 2 בן

ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדרד בן חזאל כל הימים: 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: 8 ויתר דברי יהואחז

14 בשנת שנים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: 7 הוא הכה את אדום בניא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתנרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: 11 ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית

הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדרות וימלכו אותו וימשחוהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקע עתליה את בנדיה ותקרא קשר קשר: 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלכו:

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורוהו יהוידע הכהן: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדרך הבית לכל אשר ימצא שם בדרך: 6 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדרך הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם מחזקים את

13 בשנת עשרים ושלוש שנה ליהואש בן אחזיהו מלך יהודה וביט המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היוורד סלא: 21 ויהוצבד בן שמעת ויהוצבד בן שמור עבדיו הכהו וימת ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:

מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו נגד לשלום בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהודה וירכבו אתו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשואים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויקבץ יהוה את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוה יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוה עשה בעקבה למען האביר את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוה קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוה בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוה ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוה לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמחו למחראות עד היום: 28 וישמד יהוה את הבעל מישראל: 29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוה מאחריהם ענלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרך: 30 ויאמר יהוה אל יהוה יען אשר

הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוה לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הנדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוה וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוה עם אבותיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוה על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותננב אתו מתוך בני המלך הממותות אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: 9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף

ביזרעאל: 16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: 17 והצפה עמד על המנדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשנעון ינהג: 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: 23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה: 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתה הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: 28 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה: 30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: 33 ויאמר

10 ולאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: 2 ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמעתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: 7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדורים וישלחו אליו יזרעאלה: 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרנהו ומי הכה את כל אלה: 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויך יהוא את כל הנשואים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא

בן הדרד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרשש והרתיהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: 15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהושפט מלך יהודה: 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים: 20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו: 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו: 25 בשנת שנים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוה בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתוך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלתי ישראל משחתוך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב ארניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק זורעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוה יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשנע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתוך למלך אל ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוה: 14 ויתקשר יהוה בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוה אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: 5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה וננידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחכה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם

8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל נחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדרד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 וילך חזהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמוד לפניו ויאמר בנך

גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרעת נעמן תדבק בכך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד הוואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך: 4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:

18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכרה לחם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונבשל את בני נאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:

ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים יושבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל סיר הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו נדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:

9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר ותפל על רגליו ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך ותצא: 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן: 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך כבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחווית בית רמון בהשתחווית בית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: 20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: 21 וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הוואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו: 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן

והכנות את מואב: 25 והערים ייהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והגשח בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הנידי לי מה יש לבי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: 3 ויאמר לבי שאל לי כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי: 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת: 6 והיה כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמוד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: 8 והיה היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם והיה מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: 10 נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: 11 והיה היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל נחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר נחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר

קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבכת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד והיה היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל נחזי נערו הנה השונמית הלז: 26 עתה רוצ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש נחזי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הניד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: 29 ויאמר לנחזי חנר מתניך וקח משענתי בדרך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענונו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: 31 ונחזי עבר לפנייהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על משתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36

עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: 13 ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: 7 וילך וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: 14 ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכוה באחד ההרים או באחת הניאות ויאמר לא תשלחו: 17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: 18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו: 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: 20 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: 22 וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: 24 ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דכים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: 25 וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון:

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שנים עשרה שנה: 2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה: 4 ומוישיע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם

מלכים ב

ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

2 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל: 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו ויריחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי: 10 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: 5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה: 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: 13 וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים

ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך
 ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
 לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את
 מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את
 יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו
 עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי
 הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו: 34
 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל
 בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך
 ירך והוציאני מן המחנה כי החליתי: 35 ותעלה
 המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה
 נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק
 הרכב: 36 ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר
 איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבוא
 שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 וישטף את
 הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו
 והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר
 דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
 וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם
 אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן
 אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך
 ישראל: 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו
 ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה
 בת שלחי: 43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר
 ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו
 עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 44 וישלם
 יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר דברי יהושפט
 וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר
 הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ:
 47 ומלך אין באדום נצב מלך: 48 יהושפט עשר
 אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי
 נשברה אניות בעציון גבר: 49 אז אמר אחזיהו בן
 אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות
 ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתיו
 ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם

מבי אליך רעה ובערתי אחריו והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך בבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: 23 ונס לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: 25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מוחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל

הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר
31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את
ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא
וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו
את נפשך: 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: 6 וידבר אליה
בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי
בן הדר אמר תחי נא נפשי ויאמר העורנו חי אחי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתה לך כרם
הוא: 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו
ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באו קחהו ויצא אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל
בן הדר ויעלהו על המרכבה: 34 ויאמר אליו קום אכל לחם וישב לבך אני אתן לך את כרם
הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות נבות היזרעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב
תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל
בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה
הכיני נא וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך
האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכחו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכחו האיש הכה
ופצע: 38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: 39 ויהי המלך עבר והוא
צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש
הזה אם הפקד ויהיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: 40 ויהי עבדך עשה הנה והנה
והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 וימהר ויסר את האפר מעל עיניו
ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד
והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: 4

מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: 21 וישב מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזבחחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

20 ובן הדרד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כה אמר בן הדרד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדרד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמוד עיניך ישימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדרד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבחו דבר: 10 וישלח אליו בן הדרד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חנר כמפתח: 12 והיה כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר: 13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית

ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: 29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל העם נשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: 31 ויקח אליהו שטים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: 33 ויערך את העצים וינח את הפך וישם על העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: 36 ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הוזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר אל נערו עלה נא תבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: 45 ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה: 46

19 וינר אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: 4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: 5 וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: 6 ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: 7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: 8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל את מזבחתיך הרוסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל את מזבחתיך הרוסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיו: 17 והיה הנמלט

15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: 16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: 17 והיה חסר דבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אליהו מזה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אליה הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אליה תשב נא נפש הילד הזה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: 23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: 24 ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיו אמת:

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד: 4 ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: 9 ויאמר מזה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך

משתין בקיר וגאליו ורעהו: 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוה הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים: 16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: דבר ביד יהושע בן נון:

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעונג כי אם מלא כף קמח בכר ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם ענה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה:

אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו
 תחתיו: 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל
 מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה
 מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 12
 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים
 אשר עשו אבתיו: 13 וגם את מעכה אמו ויסרה
 מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא
 את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא
 סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15
 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב
 וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
 מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך
 ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא
 ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף
 והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני בעשא
 לאמר: 2 יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד
 על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את
 עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: 3 הנני מבעיר
 אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית
 ירבעם בן נבט: 4 המת לבעשא בעיר יאכלו
 הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: 5
 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 6
 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך
 אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא
 דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה
 אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו
 להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת
 עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
 בעשא על ישראל בתרצה שנים: 9 ויקשר עליו
 עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה
 שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא
 זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא
 מלך יהודה וימלך תחתיו: 11 ויהי במלכו כשבתו
 על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו

בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא
 אל בן הדר בן שברמן בן חזיון מלך ארם הישב
 בדמשק לאמר: 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין
 אביך הנה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפרה
 את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
 20 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי
 החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת
 דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל
 ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות
 את הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע
 את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת
 עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את גבע
 בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל
 גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
 רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 24 וישכב אסא עם
 אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
 יהושפט בנו תחתיו: 25 וגם בן ירבעם מלך על
 ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על
 ישראל שנים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך
 בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: 27

הוא יגיד לך מה יהיה לנער: 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אחיה את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרא את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: 13 וספרו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר יגיד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: 18 ויקברו אתו ויספרו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלו: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: 8 וישכב אבים עם

מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הרברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבעה אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 20 ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנתי ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו

מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט ושובו אלי וילכו העם: 6 ויועץ המלך רחבעם יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל הזה דבר: 7 וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד ואישיו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא

יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: 12 אך בימים לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי: 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדר האדמי מזרע המלך הוא באדום: 15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום: 16 כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: 17 ויברח אדר הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדר גער קטן: 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: 19 וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו תחפניס הגבירה: 20 ותלד לו אחות תחפניס את נגבת בנו ותגמלוהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי נגבת בית פרעה בתוך בני פרעה: 21 והדר שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדרדזור מלך צובה אדניו: 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימלך על ארם: 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: 28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אתו אחיה השילני

הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: 35 ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלים העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: 37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאווה נפשך והיית מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל

כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ כך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה

מאד ואבן יקרה: 12 ויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: 17 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: 20 ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות: 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלמה

מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: 65 ויעש שלמה בעת ההיא את החגן וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: 8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הנגליל: 12 ויצא חירם

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: 2 ותבא ירושלמה בחיל ככד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את

יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך לפני מזבחך בבית הזה: 32 ואתה תשמע השמים בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: 48 ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת ושבו אליך בכל לבכם ובכל נפשם בארץ איביהם דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו נתתם לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו בניך לשמך: 49 ושמעת השמים מכון שבתך את אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם: 50 וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו נתת לאבותם: 35 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי כן ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום: 51 כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה קראם אליך: 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שרפון ירקון ארבה בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהי חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: 38 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: 58 ונס אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ונס מארץ רחוקה למען שמך: 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא להתפלל אל הבית הזה: 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית: 44 כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך: זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם: 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבו שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל

מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: 50 והספות והמזמורות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה:

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הכרובים ויראו ראשי הכרובים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: 13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15

מצר: 14 בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: 30 איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת וארבעה פעמיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: יצקת מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת 15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה אמה קומת העמוד האחד וחוט שנים עשרה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה עגלות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן השנית: 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה המרכבה ידותם וגביהם וחשיקהם וחשריהם הכל שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכונה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכונה ידיתה לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן וכתרת אשר על ראש 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וליות סביב: 37 כזאת עשה את עשר המכנות וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור על הכתרת השנית: 21 ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אותו סביב: 24 ופקעים מתחת לשפתו סביב סבכים אותו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ובין צרתן: 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב

ומן התיכנה אל השלשים: 9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: 10 ויבן את היצוה על כל הבית חמש אמות קומתו ויאהז את הבית בעצי ארזים: 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: 13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: 14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו: 15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: 18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן גראה: 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם את ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף סגור ארז: 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: 22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: 28 ויצף את הכרובים זהב: 29 ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: 2 ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: 3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: 5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד הקרקע: 8 וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מנורות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד השפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם

וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל ימי שלמה: 26 דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכביו ושנים עשר אלף פרשים: 27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: 28 והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: 32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: 33 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו: 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסבים אין שטן ואין פנע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיו על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדונים: 7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: 3 והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: 5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: 6 היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: 7 והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: 8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה

מרב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: 10 וישוב הדבר בעיני אדני כי שאל

שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדברייך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיו: 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיו: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: 16 אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדה לפניו: 17 ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית: 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: 19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: 3 אליהרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזיבור בן נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס: 7 ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל: 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: 11 בן אבינדב כל נפת דאר שפת בת שלמה היתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת: 14 אחינדב בן עדא מחנימה: 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שמעי בן אלא בבנימין: 19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמורי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה ישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמונים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוש היה לו מכל עבדיו מסביב: 25

לאשה: 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולואביתר הכהן וליואב בן צרויה: 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: 24 ועתה חי יהוה אשר הכיניני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: 26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמותך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: 28 והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: 33 וישבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: 34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 36 וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: 37 והיה

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: 5 בנבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר

המלך דוד וילכו אותו על גחון: 39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה ושוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה: 44 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו אתו על פרדת המלך: 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: 47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: 48 וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות: 49 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: 50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: 53 וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטי ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: 4 למען יקים

מלכים א

ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ואתה אדני המלך
עיני כל ישראל עליך להניד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו: 21 והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה
עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: 23 וינידו
למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן
אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא
ישב על כסאי: 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא
ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו
יחי המלך אדניהו: 26 ולי אני עבדך ולצדק הכהן
ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: 27
אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת
את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 28
ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך
ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה:
30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: 31 ותקד בת
שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו
לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע
ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו
עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון:
34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה: 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא
ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך
ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך:
37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם
שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: 38
וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בכנדים
ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי
לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: 3
ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את
אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה
עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
ידעה: 5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך
ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6
ולא עצבו אביו מומיו לאמר מדוע ככה עשית וגם
הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה: 8 וצדוק הכהן ובניהו
בן יהוידע ונתן הנביא ושמי ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם אדניהו: 9 ויזבח אדניהו
צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין
רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת
הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן
אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך
אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש
בנך שלמה: 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת
אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עודך מדברת שם
עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך:
15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן
מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך: 16 ותקד
בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך:
17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי: 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך
לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא
לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא

2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מִדֵּן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך אל למה חפץ בדבר הזה: 4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: 6 ויבאו הנלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלים: 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גר הנביא חזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך: 13 ויבא גר אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: 14 ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מִדֵּן ועד באר שבע שבעים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי: 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי: 18 ויבא גר אל דוד

38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית
 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה
 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: 41 ומצב פלשתים אז בית לחם: 15 ויתאזה דוד ויאמר
 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעו ואין מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער: 16
 משיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ ויבקעו שלשת הנבחרים במחנה פלשתים וישאבו
 כשיט חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: 45
 בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

23

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל יעשי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובליעל כקוץ מגד כלהם כי לא ביד יקחו: 7 ואיש ינע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרופו ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנבחרים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד: 9 ואחרו אלעזר בן דדי בן אחי בשלשה נבחרים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי ינעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט: 11 ואחריו שמא בן אנא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 ויחיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: 13 וירדו שלשים מהשלשים ראש

24 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה:

יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריואל בן ברזלי המחלתי: 9 ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים: 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותשהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנש שאול: 12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלוש שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: 15 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: 16 וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חרשה ויאמר להכות את דוד: 17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: 18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילידי הרפה: 19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארגים: 20 ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משנבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: 5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני: 6 חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות: (Sheol h7585) 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל נחלים בערו ממנו: 10 ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: 12 וישת חשך סביבתי סכות חשרת מים עבי שחקים: 13 מגנה נגדו בערו נחלי אש: 14 ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: 16 ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמני ביום אירי ויהי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה: 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם נבור תמים תתמם: 27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל: 28 ואת עם עני תושיע וענייך על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: 30 כי בכה ארוץ נדוד באלהי אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: 34 משהו רגליו כאילות ועל במותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: 36 ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מערו קרסלי:

עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלטני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בכך ישי איש לאהליו ישראל: 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צררות עד יום מתן אלמנות חיות: 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: 5 וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו: 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלים אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחרי פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: 8 הם עם האבן הגדולה אשר בנבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו: 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכתו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בנדר כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: 14 ויעבר בל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחרי: 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו

סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך: 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי: 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר: 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הרמים על אשר המית את הגבענים: 2 ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאת לבני ישראל ויהודה: 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: 6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בנבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על מפיבשת בן

והוא מלשנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה מעל אבשלום: 10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מות ואלך את המלך כי פסח עבדך: 27 וירגל בעבדך במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים המלך: 11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר ועשה הטוב בעיניך: 28 כי לא היה כל בית אבי הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 14 ויש את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדך: 15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: 16 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: 19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: 20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: 21 ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: 22 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 23 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: 24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת: 26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני לנו: 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר

ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו זה מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת עבר: 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחננה אחת: 12 ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת לאמר שמרו מי בנער באבשלום: 13 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: 14 ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: 15 ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתו: 16 ויתקע יואב בשער וישב העם מדרך אחרי ישראל כי חשך יואב את העם: 17 ויקחו את אבשלום וישליכו אותו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו: 18 ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת: 21 ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו לכושי ליואב וירץ: 22 ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי: 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרוב: 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם

19 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בני: 3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: 5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: 6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איביו

ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלם: 10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב: 12 ובאנו אליי באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד: 13 ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו: 17 ויהונתן ואחיעזר עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: 19 ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים: 21 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד

18 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את העם השלישית ביד יואב והשלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלישית ביד אתי הנתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם: 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר: 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: 7 ויגנפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה

לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאביתר הכהנים: 36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלם:

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר: 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחית אמצא חן בעיניך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנכבדים מימינו ומשמאלו: 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: 2 ואבוא עליו והוא ינע ורפה ידים והחרדתי אותו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו: 3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: 4 ויישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה

אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני: 33 ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום:

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי כגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני ויעץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא הגייד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח

35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמונו כי מת:

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לנעת בך: 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית נאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר

אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היר יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפש אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלים: 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: 28 וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל

וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים:

אחריה: 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנה אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: 23 ויהי לשנתיים ימים ויהיו נזוים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזוים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברככו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים: 32 ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר:

וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים:

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמע יונדב בן שמעה אחי דוד ויגדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תניד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: 5 ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החרר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החררה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל אחי אל תעני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה

את כל אשר שלחו יואב: 23 ויאמר המלך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער: 24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: 25 ויאמר דוד אל המלך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקה: 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספר על בעלה: 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: 4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לארץ הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: 5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: 6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: 8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה: 9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: 10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני

אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: 13 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: 14 אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילד לך מות ימות: 15 וילך נתן אל ביתו וינף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש: 16 ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: 18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להניד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכתי כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי: 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנוה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן

עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח אליעם אשת אוריה החתי: 4 וישלח דוד מלאכים לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם: 6 משמאתה ותשב אל ביתה: 5 ותהר האשה ותשלח ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: 7 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים: 8 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: 11 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: 12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיניו: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח הדרעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרעזר לפנייהם: 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם: 19 ויראו כל המלכים עבדי הדרעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם: 2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על נג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת

עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה
דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם
ויקח דוד את מתנ האמה מיד פלשתים: 2 ויך
את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצה
וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות
ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויך
דוד את הדרעזר בן רחב מלך צובה בלכתו
להשיב ידו בנהר: 4 ויילכד דוד ממנו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד
את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ותבא
ארם דמשק לעזר להדרעזר מלך צובה ויך דוד
בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים
בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי
מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 7 ויקח
דוד את שלשי הזהב אשר היו אל עבדי הדרעזר
ויביאם ירושלם: 8 ומבטח ומברתי ערי הדרעזר
לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: 9 וישמע תעי
מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעזר: 10
וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו
לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרעזר ויכהו
כי איש מלחמות תעי היה הדרעזר ובידו היו כלי
כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש
מכל הנוגים אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדרעזר בן
רחב מלך צובה: 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו
את ארם בניא מלח שמונה עשר אלף: 14 וישם
באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל
אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך: 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה
משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן צרויה על
הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: 17 וצדוק בן
אחישוב ואחיהמלך בן אביתר כהנים ושריה סופר:
18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו:

9 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: 2 ולבית שאול
עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך
אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך
האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן
נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו
דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן
עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן
שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7 ויאמר לו דוד אל
תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה
תאכל לחם על שלחני תמיד: 8 וישתחו ויאמר
מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9
ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך:
10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת
בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא
אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו
כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד
מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל
מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל
והוא פסח שתי רגליו:

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך
חנן בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנן
בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד
לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון: 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנן אדניהם
המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים
הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה
שלח דוד את עבדיו אליך: 4 ויקח חנן את עבדי
דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מזויהם בחצי

ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבח: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצנו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו

ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: 4

בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לא תבוא הנח כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנח: 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי וינע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: 10 וילך דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואלילפט: 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בכעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא

בעל פרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאמו דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך גזר:

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאחו מבית אבינדב אשר בנבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהנים את העגלה חדשה: 4 וישאחו מבית אבינדב אשר בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שטמו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיר אלי את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפור בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד

את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם: 19 וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: 20 ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משה: 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאזה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהנדרוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל הצבא אשר אתו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום: 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלך: 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבוואך ולדעת את כל אשר אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר חברון וישתו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: 29 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: 33 ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: 34 ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הנשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: 35 ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן: 3 ויברחו הבארתי נתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה: 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מוזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: 5 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: 6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתחו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה: 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: 10 כי המניד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגו בצקלג אשר לתתי לו בשרה: 11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: 15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנבעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר: 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחרי: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני נח דרך מדבר נבעון: 25 ויתקבצו בני בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים: 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד הכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר

ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: 2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית: 3 ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור: 4 והרביעי אדניה בן חנית והחמישי שפטיה בן אביטל: 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי: 8 ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום: 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מן ועד באר שבע: 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו: 12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני: 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש: 16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע

שמואל ב

מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדרס חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא
תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים
בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן:
25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על
במותיך חלל: 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלא אתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27
איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה
ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל
שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזיורעלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי
יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את
שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד
ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם
החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6
ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7
ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם:
8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את
איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: 9 וימלכוהו
אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים
ועל בנימין ועל ישראל כלה: 10 בן ארבעים שנה
איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי
מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית
יהודה שבע שנים וששה חדשים: 12 ויצא אבנר
בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה:
13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על
ברכת גבעון ויחזו וישבו אלה על הברכה מזה
ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי
ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל
דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי
מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4
ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר
אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם
וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל
הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן
בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר
הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב
ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחריו ויראני
ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר
אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד נא עלי
ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10
ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי
נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על
זרעו ואביאם אל אדני הנח: 11 ויחזק דוד בבגדו
ויקראם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו
ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו
ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב:
13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה
ויאמר בן איש נר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד
איך לא יראת לשלח ירך לשחת את משיח יהוה:
15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נש פגע בו
ויכהו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך
כי פיך ענה כך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה:
17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן
בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה
על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במותיך חלל
איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בנות אל תבשרו
בחוצת אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן
תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל של ואל
מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים

נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: 21 בהן: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פנרו מלכת החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת בהר הגלבע: 9 ויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם וישאל להם לשלום: 22 ויען כל איש רע ובליעל ואת העם: 10 וישמו את כליו בית עשתרות ואת מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: 23 ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו לנו וישמר אתנו ויתן את הנדוד הבא עלינו בידנו: יבשה וישרפו אתם שם: 13 ויקחו את עצמתיים 24 ומוי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים:

במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: 25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: 27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: 29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: 30 ולאשר בחרמה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתך: 31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: 2 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: 3 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: 7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו

ויהי כך כח כי תלך בדרך: 23 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 24 ולאשה ענל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות: 25 ותנש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: 3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי כך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו וזרעאל:

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל לְבֹו עֵתָה אִסְפָּה יוֹם אֶחָד בֵּיד שָׁאוּל אֵין לִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אִמְלֹט אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאשׁ מִמֶּנִּי שָׁאוּל לִבְקִשְׁנִי עוֹד בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלֹשְׁתִּי מִיָּדוֹ: 2 וַיָּקֶם דָּוִד וַיַּעֲבֵר הוּא וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל אָכִישׁ בֶּן מֶעוֹךְ מֶלֶךְ גֹּת: 3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם אָכִישׁ בֵּנֶת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וְאַבִּיגַיִל אֲשֶׁת נָבָל הַכְּרֵמֶלִית: 4 וַיִּגְדַּל לְשָׁאוּל כִּי בָרַח דָּוִד גֹּת וְלֹא יוֹסֵף עוֹד לִבְקֹשׁוֹ: 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ אִם נָא מִצָּאתִי חָן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ לִי מָקוֹם בָּאֶחָת עָרֵי הַשְּׂדֵה וְאֲשַׁבֵּה שָׁם וְלִמָּה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמִּמְלָכָה עִמָּךְ: 6 וַיִּתֵּן לוֹ אָכִישׁ בָּיוֹם הַהוּא אֶת צִקְלָג לָכֵן הִיטָה צִקְלָג לַמְּלָכִי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשֶׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וָאַרְבַּעַה חֲדָשִׁים: 8 וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל הַגִּשְׁוֹרִי וְהַנְּרָזִי וְהַעֲמַלְקִי כִּי הִנֵּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם בְּוָאךְ שׁוֹרָה וְעַד אֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וַהֲכָה דָּוִד אֶת הָאָרֶץ וְלֹא יָחִיהָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צָאן וּבִקֵּר וַחֲמָרִים וְנִמְלִים וּבְנָדִים וַיֵּשֶׁב וַיֹּבֵא אֶל אָכִישׁ: 10 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל פִּשְׁתָּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל נָגַב יְהוּדָה וְעַל נָגַב הַיַּרְחָמָאֵלִי וְאֶל נָגַב הַקִּינִי: 11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא יָחִיהָ דָּוִד לְהַבִּיא גֹת לְאֹמֶר פֶּן יִגְדּוּ עֲלֵינוּ לְאֹמֶר כֹּה עָשָׂה דָּוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשֶׁב בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים: 12 וַיֹּאמֶן אָכִישׁ בְּדוֹד לְאֹמֶר הַבָּאשׁ הַבָּאִישׁ בְּעִמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהִיָּה לִי לְעַבְדָּ עוֹלָם:

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת מַחֲנֵיהֶם לְצַבָּא לְהַלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל דָּוִד יָדַע תְּדַע כִּי אֲנִי תֹצֵא בַּמַּחֲנֶה אֹתָהּ וְאֲנָשֶׁיךָ: 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ לָכֵן אֲתָה תְּדַע אֶת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל דָּוִד לָכֵן שָׁמַר לְרָאשֵׁי אֲשִׁימָךְ כָּל הַיָּמִים: 3 וְשִׁמּוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּרִמָּה וּבְעִירוֹ וּשְׁאוּל הַסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת הַיָּדִיעָנִים מִהָאָרֶץ: 4 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנָם וַיִּקְבְּצוּ שָׁאוּל אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֹּעַ: 5 וַיִּרָא שָׁאוּל אֶת מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיַּחֲרֹד לְבֹו מָאֵד: 6 וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בִּיהוָה וְלֹא

עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלָמוֹת גַּם בְּאוּרִים גַּם בְּנְבִיאִים: 7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְעַבְדָּיו בְּקִשׁוּ לִי אֲשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב וְאַלְכָּה אֵלֶיהָ וְאִדְרָשָׁה בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו הִנֵּה אֲשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב בְּעֵין דָּוִד: 8 וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבֹּשׁ בְּגָדִים אַחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשָׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּׁה לַיְלָה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי נָא לִי בְּאוֹב וְהַעֲלִי לִי אֶת אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: 9 וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת הָאֲבוֹת וְאֶת הַיָּדִיעָנִי מִן הָאָרֶץ וְלִמָּה אֲתָה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתִנִּי: 10 וַיִּשְׁבַּע לָהּ שָׁאוּל בִּיהוָה לְאֹמֶר חִי יְהוָה אִם יִקְרַךְ עוֹן בְּדַבְּרִי הַזֶּה: 11 וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶת מִי אֶעֱלֶה לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת שִׁמּוּאֵל הַעֲלִי לִי: 12 וְתֹרָא הָאִשָּׁה אֶת שִׁמּוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל שָׁאוּל לָמָּה רִמִּיתִנִּי וְאַתָּה שָׁאוּל: 13 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֵל תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל שָׁאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלֵיִם מִן הָאָרֶץ: 14 וַיֹּאמֶר לָהּ מָה תֹאמַר וְתֹאמַר אִישׁ זָקֵן עֹלָה וְהוּא עָטָה מַעִיל וַיִּדַּע שָׁאוּל כִּי שִׁמּוּאֵל הוּא וַיִּקְדַּ אֲפִים אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶ: 15 וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל אֶל שָׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר לִי מָאֵד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וְאַלְהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא עָנְנִי עוֹד גַּם בֵּיד הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאִקְרָאָה לָּךְ לְהוֹדִיעָנִי מָה אַעֲשֶׂה: 16 וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל וְלִמָּה תִּשְׁאַלְנִי וַיְהוָה סָר מֵעָלַיךְ וַיְהִי עָרֶךְ: 17 וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת הַמִּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָה לְרַעְךָ לְדוֹד: 18 כְּאֲשֶׁר לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתָ חֲרוֹן אָפוֹ בַּעֲמַלְקָ עַל כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשָׂה לָּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: 19 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בֵּיד פְּלִשְׁתִּים וּמַחֲרָ אֲתָה וּבִנְיָךְ עִמִּי גַם אֶת מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בֵּיד פְּלִשְׁתִּים: 20 וַיִּמָּהֵר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מֵאֵל קוֹמָתוֹ אֲרֻצָּה וַיִּרָא מָאֵד מִדְּבָרֵי שִׁמּוּאֵל גַּם כֹּחַ לֹא הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה: 21 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל שָׁאוּל וַתֹּרָא כִּי גָבַהּ מָאֵד וְתֹאמַר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמַעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בַּכִּפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי: 22 וְעַתָּה שָׁמַע נָא גַם אֲתָה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת לֶחֶם וְאֲכוֹל

בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: 38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת: 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: 43 ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים: 44 ושאלו נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הזפים אל שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן: 2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: 3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחרי המדבר: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון: 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו: 6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו: 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקח: 10 ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהיה ינפנו או יומו יבוא ומת או

את צאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו ותפגש אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את אביגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו ורע מעללים והוא כלבו: 4 וישמע דוד במדבר מאומה וישב לי רעה תחת טובה: 22 כה יעשה כי גזז נבל את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים וישלח את צאנו: 6 ואמרתם כה לחי ושאלתם לו בשמי לשלום: 7 על פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על רגליו ותאמר ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה את דברי אמתך: 25 אל נא ישים אדני את לבו כל ימי היותם בכרמל: 8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את בנו תנה נא את אשר תמצא ירך לעבדיך ולבנך נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חי יהוה וחי לדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ירך הדברים האלה בשם דוד וינוחו: 10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו רעה: 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: 12 בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: 14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו: 18 ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאיש נבל לא הנידה: 20 והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: 37 ויהי בבקר

תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: 19 ויעלו זפים אל שאול הנבעתה לאמר הלווא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בנבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל אות נפשך המלך לדרת רד ולנו הסגירו ביד המלך: 21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו ויפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון: 26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי:

24 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 2 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישיבים: 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלש: 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בנזו

מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה: 5 ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות: 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה: 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: 10 וישאל לו ביהודה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני: 13 ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאל לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך: 15 היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך: 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: 18 ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: 20 וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: 21 ויגד אביתר

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים גלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות: 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה: 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי גלך קעלה אל מערכות פלשתים: 4 ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים ויגהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישביו קעילה: 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו: 7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריה: 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו: 13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו: 15 וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה: 16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים: 17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה

אמר מקרה הוא בלתי שחור הוא כי לא שחור: 27 המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם: 28 ויען יהונתן את שאל נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך: 30 ויחר אף שאל ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: 31 כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: 32 ויען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: 33 ויטל שאל את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד: 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקן איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביןך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר:

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: 4 וינחם את פני

התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכנר: 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: 15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: 17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמותך: 18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרממה ויגיד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזית: 19 ויגיד לשאול לאמר הנה דוד בנזית ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: 22 וילך גם הוא הרממה ויבא עד בור הנדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנזית ברמה: 23 וילך שם אל נזית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בנזית ברמה: 24 ויפשו גם הוא בנדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים:

20 ויברח דוד מנזית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש מחר ואנכי יושב אשכ עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלשית: 6 אם פקד

יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו: 8 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני: 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אניד לך: 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם השדה: 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אונך: 13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: 14 ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: 15 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד: 17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: 18 ויאמר לו יהונתן מחר חרש ונפקדת כי יפקד מושבך: 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה: 21 והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: 23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביןך עד עולם: 24 ויסתר דוד בשדה ויהי החרש וישב המלך על הלהם לאכול: 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: 26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי

אנשי המלחמה ויישב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: 6 ויהי כבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו: 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: 9 ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול: 11 וישל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרחהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניו: 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים: 18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: 19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תחתן בי היום: 22 ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה תחתן במלך: 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם תחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: 25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: 4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד: 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו וישב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: 12 ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את

חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקהחו: 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: 34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מהעדר: 35 ויצאתי אחריו והכתי ו הצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקני והכתי והמיתיו: 36 גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 37 ויאמר דוד יהיה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהיה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: 42 ויבש הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבדו יהונתן כנפשו: 2 ויקהחו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישיכיל וישמהו שאול על

פה: 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים
וטוב ראי' ויאמר יהוה קום משחחו כי זה הוא: 13
ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב
אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא
ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: 14 ורוח יהוה
סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה:
15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים
רעה מבעתך: 16 ויאמר נא אדננו עבדיך לפניך
יבקשו איש ידע מנן בכנור והיה בהיות עליך רוח
אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: 17 ויאמר שאול
אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם
אלי: 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן
לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה
וגבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 19 וישלח שאול
מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך
אשר בצאן: 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי
עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: 21 ויבא
דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו
נשא כלים: 22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא
דוד לפני כי מצא חן בעיני: 23 והיה בהיות רוח
אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו
ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה
ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין
עזקה באפס דמים: 2 ושאול ואיש ישראל נאספו
ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים: 3 ופלשתים עומדים אל ההר מזה
וישראל עומדים אל ההר מזה והגיא ביניהם: 4
ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת
גבהו שש אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על ראשו
ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת
אלפים שקלים נחשת: 6 ומצחת נחשת על רגליו
וכידון נחשת בין כתפיו: 7 וחוץ חניתו כמנור ארגים
ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה
הלך לפניו: 8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד

והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרים: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו: 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמואל הלו אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 23 כי חטאת קסם ומרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך: 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איך אלק ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: 3 וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל אבינרב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: 11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו

ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: 25 וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: 27 ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: 30 אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה: 34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם: 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים היתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה: 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: 42 ויאמר

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מנמל ועד חמור: 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אנג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: 9 ויחמל שאול

שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מזה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הנלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה לנגיד על עמו כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הנלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם יושבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללוטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאיתים ולשלש קלשון ולחקרדמים ולהציב הדרבן: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הניד: 2 ושאל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד סנה: 5 השן האחד מצוק מצפון מול

מכמש והאחד מגנב מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם: 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: 10 ואם כה יאמרו עליו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותות אחריו: 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבצאי מענה צמד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ירך: 20 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מוהמה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בתר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: 3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם: 10 ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: 11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבם בטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתת יד יהוה בכם ובאבותיכם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: 17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם

בעיני יהוה לשאול לכם מלך: 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: 21 ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: 22 כי לא יוש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: 23 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: 24 אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: 25 ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו:

13

בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנגבת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: 3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויזעקו העם אחרי שאול הגלגל: 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: 8 וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: 9 ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה

תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנביאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפצפ: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתים ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם וינבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו נבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל נבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל נבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו במ שנים יחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

לך בקש את האתנת: 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: 5 המה באו בארץ צוף ושואל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאנ לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו: 9 לפנינו בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנינו הראה: 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אותו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אותו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: 15 ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר: 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הנידה נא לי אי זה בית הראה: 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתוך בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך: 20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלווא כי משחק יהוה על נחלתו לנגיד: 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בנבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאנ לכם לאמר מה אעשה לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין: 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופנעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונחפכת לאיש אחר: 7 והיה כי תבאינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים

יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ככל הגוים: 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר
ויעבדו את יהוה לבדו: 5 ויאמר שמואל קבצו את אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל
כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם
6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי
ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט מאסו ממלך עליהם: 8 ככל המעשים אשר עשו
שמואל את בני ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני
כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: 9
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת
מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר
אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו
פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה מלך: 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך
עולה כליל ליהוה ויעק שמואל אל יהוה בעד עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשו
ישראל ויענהו יהוה: 10 ויהי שמואל מעלה העולה ורצו לפני מרכבתו: 12 ולשום לו שרי אפים ושרי
ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות
בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם ויגפפו כלי מלחמתו וכלי רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח
לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שדותיכם ואת
וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: כרמיכם וזיתים הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15
12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין וזרעים וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם
עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: 17
לבוא בנבול ישראל ותחי יד יהוה בפלשתים צאנכם יעשר ואתם תחיו לו לעבדים: 18 וזעקתם
כל ימי שמואל: 14 ותשבנה הערים אשר לקחו ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם
פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם
ואת נבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה
בין ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את עלינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו
ישראל כל ימי חייו: 16 והלך מדי שנה בשנה מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 וישמע
וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה:
את כל המקומות האלה: 17 ותשבתו הרמתה כי 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת
שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו
ליהוה: איש לעירו:

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים **9** ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן
לישראל: 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל:
אביה שפטים בבאר שבע: 3 ולא הלכו בניו 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני
בדרכו וישו אחרי הבצע ויקחו שחר וישו משפט: ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם:
4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש
הרמתה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום

ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניהם: 5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחו ויילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארנו מצדו ושלחתם אותו והלך: 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: 10 ויעשו האנשים

7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אביננדב בנבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה: 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה: 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם ככל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשיתו והכינו לבבכם אל

ירא מהניד את המראה אל עלי: 16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מזה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: 20 וידע כל ישראל מדין ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ויוסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותמש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעברו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מירשאל שלשים אלה רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני חפני ופינחס: 12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדוד: 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויצינו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: 7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו

אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: 15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתך בחזקה: 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: 19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: 24 אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך וגדל ושוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: 3 וגר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: 5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: 11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: 12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: 15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל

שמואל א

ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: ²² וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד ינמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ²⁴ ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: ²⁵ וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ²⁶ ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: ²⁷ אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: ²⁸ וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: ² אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: ³ אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ⁴ קשת גברים חתים ונכשלים אזורי חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: ⁶ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: (Sheol h7585) ⁷ יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום: ⁸ מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: ⁹ רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: ¹⁰ יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: ¹¹ וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: ¹² ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: ¹³ ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: ¹⁴ והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי: ² ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ³ ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ⁶ וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ⁸ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ⁹ ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה: ¹⁰ והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: ¹² והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: ¹³ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין חסירי את יינך מעליך: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ¹⁷ ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: ¹⁹ וישכמו בבקר וישתחו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ²⁰ ויהי לתקפות הימים

ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו
ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים
ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

לפני ישראל וישיחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: 36 ויראו בני בנימן כי ננפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הנבעה: 37 והארב החישו ויפשטו אל הנבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב: 38 והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: 39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלישים איש כי אמרו אך ננוף ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחרי ויהנה עלה כליל העיר השמימה: 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי ננעה עליו הרעה: 42 ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדיקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הנבעה ממזרח שמש: 44 ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: 45 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללוהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדם ויכו ממנו אלפים איש: 46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חודשים: 48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאוקולם ויבכו בכי גדול: 3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: 4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי

השבעה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: 6 וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: 7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: 8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המזבח מיביש גלעד אל הקהל: 9 ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד: 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המזבח שלה אשר בארץ כנען: 13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: 14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: 15 והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: 16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: 18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן: 19 ויאמרו הנה חגי יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה: 20 ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים: 21 וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: 22 והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: 23 ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: 24

בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתת ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו:

עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעה: 21 ויצאו בני בנימן מן הנבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עליו אליו: 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: 25 ויצא בנימן לקראתם מן הנבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופניחם בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך: 29 וישם ישראל ארבים אל הנבעה סביב: 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: 32 ויאמרו בני בנימן ננפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות: 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו ממערה גבע: 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נעת עליהם הרעה: 35 ויגף יהוה את בנימן

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: 2 וייתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הנבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: 6 ואחז בפילגשי ואתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה כלכם בני ישראל חבו לכם דבר ועצה הלם: 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בנורל: 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל: 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: 13 ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בנבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישיבי הנבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא: 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף

ממנו ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: 31 וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאנהו בית אביה ויראנהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך: 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילין שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייתב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבوسی הזאת ונלין בה: 12 ויאמר

אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד נבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנבעה או ברמה: 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון: 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בנבעה ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלך: 21 ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 המה מישיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בלילעל נסכו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: 24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: 25 ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר: 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור: 27 ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו: 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק

אשיבנו לך: 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא נר שם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: 11 ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו: 12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן:

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: 2 וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם: 3 המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלא ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: 4 ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: 6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכת יהוה דרככם אשר תלכו בה: 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם: 8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה

שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: 4 ויהי אחרי כן ויאבה אשה בנחל שרק ושמה דלילה: 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: 6 ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: 8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם: 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהרחיו אש ולא נודע כחו: 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגני את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: 14 ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול: 16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה

17 ויהי איש מזה אפרים ושמו מיכיהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אליה וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מירי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה

דבורים בנוית האריה ודבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: 10 וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בנדים: 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתי החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הגה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אניד: 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגיד החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15

ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנה שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: 4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: 5 ויבער אש

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגננהו: 3 וישכב

ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם: 11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים: 12 וימת אילון הזבולני ויקבר באילון זבולן: 13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעטוני: 14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים: 15 וימת עבדון בן הלל הפרעטוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותריך ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו: 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו האין כבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הניד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים ללקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת

את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום ונס אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנו בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: 19 וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי: 20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: 22 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בס: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בירי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדרלתי ביתי לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתוהו עולה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בס ויתנם יהוה בידו: 33 ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בירי ולמה עליהם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: 6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: 8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: 9

עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: 14 בם המה וישעו לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו: 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותנתי פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: 55 ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: 56 וישב אלהים את

רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל:

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא יושב בשמיר בהר אפרים: 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושנים שנה: 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: 6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון: 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: 4 ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום: 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל

המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר
14 ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך אתך וארב בשדה: 33 והיה בבקר כזרח השמש
עלינו: 15 ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר
משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך: 34
אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון: ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו
16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את על שכם ארבעה ראשים: 35 ויצא געל בן עבד
אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר
ואם כגמול ידי עשיתם לו: 17 אשר נלחם אבי אתו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל
עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל
מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את צל ההרים אתה ראה כאנשים: 37 ויסף עוד
את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור
אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38
19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי
היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא ככם: אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתי בו
20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי צא נא עתה והלחם בו: 39 ויצא געל לפני בעלי
שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית שכם וילחם באבימלך: 40 וירדפהו אבימלך וינס
מלוא ותאכל את אבימלך: 21 וינס יותם ויברח מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: 41
וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: 22 וישר וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת
אבימלך על ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו
בעלי שכם באבימלך: 24 לבוא חמס שבעים בני יצא מן העיר ויקם עליהם ויכס: 44 ואבימלך
ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את
אחיו: 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך
ויגד לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר
בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויזרעה מלח: 46 וישמעו כל בעלי מנגדל שכם
ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: 47 ויגד לאבימלך
28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך
נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29
ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ראייתם עשיתי מהרו עשו כמוני: 49 ויכרתו גם כל
ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאח: 30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: 31
וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכם והנם צרים את
אבימלך אל תבן ויחן בתבן וילכדה: 51 ומנגדל

וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גרעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח: 12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד: 13 וישב גרעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמורך כמורהם אחד כתאר בני המלך: 19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גרעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גרעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין: 23 ויאמר אלהם גרעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: 24 ויאמר אלהם גרעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גרעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו למוקש: 28 ויכנע מדין לפני בני

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריהם: 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: 7 ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: 9 ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי וכברו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: 10 ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי לנוע על העצים: 12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו: 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי

עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גרעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: 6 ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: 7 ויאמר יהוה אל גרעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיים ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי בידך: 10 ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה: 11 ושמת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: 13 ויבא גרעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גרעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה: 15 ויהי כשמע גרעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו: 18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגרעון: 19 ויבא גרעון ומאה איש אשר

אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגרעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת: 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח גרעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרנו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גרעון מעבר לירדן:

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גרעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גרעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ורדשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את המגדל הזה: 10 וזבח

אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בנת להניס מפני מדין: 12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: 13 ויאמר אליו גדעון כי אנני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיד: תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם ויאמר אליו בי אנני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 15 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: 19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויניח אליו אל תחת האלה ויגש: 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלי ואת המרק שפוך ויעש כן: 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אנני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: 24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: 25 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש

7 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחננו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מנבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא ויחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: 4 ויאמר יהוה אל גדעון

22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והייתך ברקתו: 23 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: 24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: 2 בפרע פרעות בישראל בהתנרב עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים האיזנו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים: 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: 7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדרים בעם ברכו יהוה: 10 רכבי אתונות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: 11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם: 13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים: 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממין מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: 15 ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובר גדלים חקקי לב: 16 למח ישבת בין המשפתיים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובר גדולים חקקי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למח יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: 18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו לחם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: 3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליהם: 4 ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמרה לכם אני יהוה

על ירך ימינו: 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הנגלל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה: 25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: 26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: 27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: 28 ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למוואב ולא נתנו איש לעבר: 29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: 30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: 31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את ישראל בעת ההיא: 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל

בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אליה ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: 7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: 8 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: 9 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: 10 ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברנליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: 11 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהליו עד אלון בצענים אשר את קדש: 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: 13 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: 14 ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: 15 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברנליו: 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: 17 וסיסרא נס ברנליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: 18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאור החלב ותשקהו ותכסהו: 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: 21 ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת:

מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: 4 ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני יהושע:

3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: 2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידיני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו

ישבי העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוסים יושב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסים את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: 27 וינס אדני בוק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: 28 ויאמר אדני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: 29 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: 30 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב ההר והנגב והשפלה: 31 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: 32 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר: 33 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: 34 וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 35 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 36 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתה ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: 37 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בנורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בנורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: 5 וימצאו את אדני בוק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: 6 וינס אדני בוק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתה ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: 2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תצנח ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: 3 וגם אמרתי לא אנרש אותם

מודבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את

לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 ויעבד נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה יראו את יהוה ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל עבדו אבותיכם בעבר הנחר ובמצרים ועבדו מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות את יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנחר ואם את אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה: אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי 33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בנבעת פינחס וביתי נעבד את יהוה: 16 ויען העם ויאמר חלילה בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אתו בנבול נחלתו בתמנת סרח

ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה: כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשואים האלה בנחלה לשבטים מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל: 7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשואים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: 12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשואים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: 13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אברכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם ככל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: 15 והיה כאשר בא עליכם

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעברו אלהים אחרים: 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: 8 ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפריזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבוסים ואתן אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר

עבד יהוה בעבר הירדן: 5 רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: 7 ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: 8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובכרזל ובשלמות הרבה מאד חלקן שלל איביכם עם אחיכם: 9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: 10 ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: 15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: 16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: 17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: 18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: 19 ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר

שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בכנתכם לכם מזבח מבולעדי מזבח יהוה אלהינו: 20 הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: 23 לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: 24 ואם לא מדאגה מרבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: 25 וגבול נתן יהוה בינו ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: 26 ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: 27 כי עד הוא בינינו ובניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפנינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: 28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו ובניכם: 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: 30 וישמע פינחס ויבנו מזבח וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני

עשר: 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: 29 את וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים בבשן בגורל ערים שלש עשרה: 7 לבני מררי ארבע: 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן עבדון ואת מגרשה: 31 את חלקת ואת מגרשה ואת ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל: 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם: ערים שלש: 33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי עשרה עיר ומגרשיהן: 34 ולמשפחות בני מררי כי להם היה הגורל ראישה: 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה מגרשה את קרתה ואת מגרשה: 35 את דמנה ואת מגרשה סביביתה: 12 ואת שדה העיר ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע: 36 חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון מגרשה: 37 את קדמות ואת מגרשה ואת מופעת ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה: 14 ואת יתר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: 17 וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה ואת נבע ואת מגרשה: 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: ומגרשיה סביביתה כן לכל הערים האלה: 43 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ערים שתיים עשרה: 41 כל ערי הלויים את נבע ואת מגרשה: 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: ומגרשיה סביביתה כן לכל הערים האלה: 43 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת נזר ואת מגרשה: 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע: בידם: 45 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר 23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את נבתון ואת מגרשה: 24 את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענק ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: 26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים: 27 ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתיים: 28 וממטה יששכר את

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה

הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: 24 ויצא הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: 26 ואלמולך ועמעד ומשאל ופנע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופנע בזבולן ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאותיו הימה מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 32 לבני נפתלי יצא הנורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאותיו הירדן: 34 ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופנע בזבולן מנגב ובאשר פנע מים וביהודה הירדן מזרח השמש: 35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ושעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהד ובני ברק וגת רמון: 46 ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגנה בבלי דעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: 5 וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום: 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: 3 ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: 4 ויצא הנורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים

נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם: 11 ויעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדבר בהר בית און: 13 ועבר משם הגבול לזוזה אל כתף לזוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עשרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים: 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני בני הנגב אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנגב אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: 19 ועבר הגבול אל כתף בית חנניה צפונה והיה תצאתיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה

19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 וחצר שועל ובלה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמה: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן: 7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד: 11 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל: 15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שנים עשרה וחצריהן: 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 17 ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונים: 19 וחפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרביית וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע

ויזרעאל ויקדעם וזנוח: 57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית צור וגדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שטים וחצריהן: 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והגבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת היבوسی וישיב ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבوسی את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית אל לזוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות: 3 וירד ימה אל גבול היפלאי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבר:

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכיניו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 וייתרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר

דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצורות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה: 14 על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל נבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: 2 ויהי להם נבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה: 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבם ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם נבול נגב: 5 ונבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן ונבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: 6 ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: 7 ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: 8 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה: 9 ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: 11 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: 12 ונבול ים הימה הגדול ונבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם: 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת

תלמי ילידי הענק: 15 ויעל משם אל ישיב דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מזה לך: 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: 22 וקינה ודימונה ועדערה: 23 וקדש וחצור ויתנן: 24 זיף ושלם ובעלות: 25 וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור: 26 אמם ושמע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמונה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: 33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: 34 וזנוח ועין גנים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל גד: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן: 42 לבנה ועתר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרון ובנתיה וחצריה: 46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול ונבול: 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה וענים: 51 וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 וינים ובית תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: 55 מעון כרמל וזיף ויוטה: 56

אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל
בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט
המנשה: 8 עמו הראובני והנדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן
להם משה עבד יהוה: 9 מערוער אשר על שפת
נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר
מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: 11 והגלעד
וגבול הנשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן
עד סלכה: 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים
ויכם משה וירשם: 13 ולא הורישו בני ישראל את
הנשורי ואת המעכתי וישב נשור ומעכת בקרב
ישראל עד היום הזה: 14 רק לשבט הלוי לא
נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
כאשר דבר לו: 15 ויתן משה למטה בני ראובן
למשפחתם: 16 ויהי להם הגבול מערוער אשר
על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל
המישר על מידבא: 17 חשבון וכל עריה אשר
במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: 18
ויהצו וקדמת ומפעת: 19 וקריתים ושבמה וצרת
השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסגה
ובית הישמות: 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות
סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה
משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישיב הארץ:
22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל
בחרב אל חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם
הערים וחצריהן: 24 ויתן משה למטה גד לבני גד
למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי
הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על
פני רבה: 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים
וממחנים עד גבול לדבר: 27 ובעמק בית הרם
ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך
חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען
אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי
אבות המטות לבני ישראל: 2 בנורל נחלתם
כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי
המטה: 3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי
המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם:
4 כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו
חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם
למקניהם ולקנינם: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ויגשו בני
יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה
הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל
משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש
ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד
יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחי אשר עלו עמי המסוי
את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 9
וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר
דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד
עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש
שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר
הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום כן
חמש ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום
שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה
ולצאת ולבוא: 12 ועתה תנה לי את ההר הזה אשר

לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור מזורחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמידם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת החר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שער ועד בעל גר בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישיב נבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאז יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרים לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשור: 3 מן השיחור אשר על

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזורחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזורחה: 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 3 והערבה עד ים כנרת מזורחה ועד ים הערבה ים המלח

פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעזים: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזורח השמש מבעל גר תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישיבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי

בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש
22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון
אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: 23 ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: 38 וישב
ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את
מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: 24 ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא
יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את רגליכם
על צווארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צוואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע
אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26
ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: 27 ויהי
לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישימו אבנים
גדולות על פי המערה עד עצם היום הזה: 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב
ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה
למלך יריחו: 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהוה
גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה
וילחם בה: 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: 33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו
עד בלתי השאיר לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו
עליה: 35 וילכדוהו ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל
אשר עשה ללכיש: 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדוהו ויכוה

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסני בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתייהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום עד בלתי השאיר להם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואת מרכבתייהם שרף באש: 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה חכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה

מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבם הם יושבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: 18 ולא חסום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו יושבים: 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחסבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנד הנד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיב גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: 2 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר

מלך עגלון לאמר: 4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר: 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל נכורי החיל: 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: 10 ויהם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: 13 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמורם: 19 ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אליהם בידכם: 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה

מאחרי העיר: 15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפנייהם
וינסו דרך המדבר: 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר
לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן
העיר: 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא
יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
אחרי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה
בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתגנה ויט
יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: 19 והאורב
קם מהרה ממקומו וירצו כנשות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: 20 ויפנו
בקרבים:

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר
הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל
מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי
והיבוי: 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם
ישראל פה אחד: 3 וישבי גבעון שמעו את אשר
עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גם המה בערמה
וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם
ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: 5 ונעלות
בלות ומשלאות כרגליהם ושלמות בלות עליהם
וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל
יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית:
7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה
יושב ואיך אכרות לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע
עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין
תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו
עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת
כל אשר עשה במצרים: 10 ואת כל אשר עשה
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון
מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות:
11 ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי ארצנו לאמר
קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם
אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית:
12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום
צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:
13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה
התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך

אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר
השמימה ולא היה בהם ידיים לנוס והנה והעם
הנס המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל
ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן
העיר וישבו ויכו את אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן
העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה
ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד
ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו
אל יהושע: 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל
ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו
כלם לפי חרב עד תמס וישבו כל ישראל העי ויכו
אתה לפי חרב: 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא
מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26
ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר
החרים את כל יושבי העי: 27 רק הבהמה ושלל
העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר
צוה את יהושע: 28 וישרף יהושע את העי וישימה
תל עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת מלך העי
תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה
יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד
היום הזה: 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי
ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו
עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב שם
על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני

אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל ישראלי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו

בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איבך עד הסירכם החרם מקרבכם: 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: 21 ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: 23 ויקחוהו מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת

השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: 5 והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: 7 ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: 8 ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: 9 והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלך ותקע בשופרות: 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: 13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבילים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקע בשופרות: 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: 15 ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: 16 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי תחבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: 19 וכל כסף זהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: 20 וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע אהה ארני יהוה למא העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 בי ארני מה

למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם: 9 ושנים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: 11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: 14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו: 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: 20 ואת שנים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם את אבותם לאמר מה האבנים האלה: 22 והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: 23 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע ויצא ואין בא: 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: 3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: 4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות חייבלים לפני הארון וביום

בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם: 17 ויאמרו אליה
האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: ואת הפרזי ואת הנרגשי והאמרי והיבוס: 11 הנה
18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך
ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי
אליך הבייתה: 19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך
החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה
אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: 20
ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים משבעתך
אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדברכם כן הוא
ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון:
22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא
מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מזההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות
אותם: 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את
כל הארץ וגם נמנו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם שרם יעברו:
2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב
המזנה: 3 ויצו את העם לאמר כראותכם את
ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים
אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: 4
אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה
אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום: 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל
הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני
העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם:
7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אהל גדלך
בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך: 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי
ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו
הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן
העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט:
3 וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממצב רגלי הכהנים הכין שנים עשרה אבנים
והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר
תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר
איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד
משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש
אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6
למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: 7 ואמרתם
להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית
יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן
בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה
אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: 9 הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמושים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: 17 ככל אשר

שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ:

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו ויכלו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: 5 ויהי השער לסגור והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: 6 והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: 9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל יושבי הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: 11 ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיהם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו

ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידי רב לו ועזר מצריו תהיה: 8 וללוי אמר תמין ואוריד לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימין אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפץ עליו כל היום ובין כתיפיו שכן: 13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: 15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגנח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך: 19 עמים הר יקראו שם יזבחו וזבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטי עם ישראל: 22 ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימך דבאך: 26 אין כאל ישראל רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר: 28 וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמו יערפו טל: 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר: 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 לכל האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 ולכל היר החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

זקניך ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: 11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: 12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: 16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: 17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חרשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: 19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בס: 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בנוי נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקר עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בס: 24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בס עם חמת זחלי עפר: 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: 26 אמרתי אפאיהם אשבייתה מאנוש זכרם: 27 לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: 28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: 30 איכה ידרף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה חסגירם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי מנפץ סדם גנפם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מורת למו: 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: 34 הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת קדש מימינו אש דת למו: 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5

מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר
דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: 5
לעד בבני ישראל: 20 כי אביאנו אל האדמה אשר
ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם: 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזובך: 7 ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: 8 ויהוה
הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
יעזובך לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את
התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: 10 ויצו
משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
השמיטה בחג הסוכות: 11 בבוא כל ישראל לראות
את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: 12
הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר
בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת: 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד
ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: 15
וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על
פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב
עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר
הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו: 17 וחרה אפי בו ביום
ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל
ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא
על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה:
18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: 19

32 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ
אמרי פי: 2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשערים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם
יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: 4 הצור תמים
פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול
צדיק וישר הוא: 5 שחת לו לא בניו מומם דור
עקש ופתלתל: 6 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: 7 זכר
ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך

ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 19 והיה ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לבבך ובכל נפשך למען חייך: 7 ונתן יהוה אלהיך לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר ספות הרוה את הצמאה: 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בשם עליך לשוב כאשר שש על אבתיך: 10 כי בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 29 הנסרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום וביניך בכל לבבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולכו ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה

ועשתרת צאנך עד האבירו אתך: 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הנבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל מדות מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך: 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: 68

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתה והמפתים הגדלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמדם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים

קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: 11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך: 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: 17 ארור טנאך ומשארתך: 18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשרות צאנך: 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המנערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתי: 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך: 23 והיו שמוך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברזל: 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: 25 יתנך יהוה גנף לפני איבך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: 26 והיית נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: 27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: 28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: 29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור

באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש אחר ישגלה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל גיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: 35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא ילוד ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל: 48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך: 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר יראה הגשר גוי אשר לא תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך

נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
 אשר בקרבך: ¹² כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
 לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ¹³
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית
 וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: ¹⁴
 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בשמא ולא
 נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני: ¹⁵ השקיפה ממעון קדשך מן
 השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
 אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש: ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוך
 לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
 ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: ¹⁷ את יהוה
 האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ושלמע בקלו: ¹⁸
 ויהוה האמריך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
 דבר לך ולשמר כל מצותיו: ¹⁹ ולתתך עליון
 על כל הגוים אשר עשה להתהלל ולשם ולתפארת
 ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

27 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
 שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:
² והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושרת אתם בשיד: ³ וכתבת עליהן את כל
 דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: ⁴ והיה
 בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת
 אותם בשיד: ⁵ ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך
 מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: ⁶ אבנים
 שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך: ⁷ וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמחת לפני יהוה אלהיך: ⁸ וכתבת על האבנים
 את כל דברי התורה הזאת באר הישב: ⁹ וידבר

28 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
 היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ:
² ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע
 בקול יהוה אלהיך: ³ ברוך אתה בעיר וברוך
 אתה בשדה: ⁴ ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי
 בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ⁵ ברוך
 טנאך ומשאריתך: ⁶ ברוך אתה בבאך וברוך
 אתה בצאתך: ⁷ יתן יהוה את איביך הקמים עליך
 גנפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה
 דרכים ינוסו לפניך: ⁸ יצו יהוה אתך את הברכה
 באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך: ⁹ יקימך יהוה לו לעם

אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוס החוצה: אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 השב תשיב לו את העבוס כבא השמש ושכב בשלמתי וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: 14 במבשיו: 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך: 13 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מנרך אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: 11 ושמת בכל השוב אשר

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע: 2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיו לעיניו: 4 לא תחסם שור בדישו: 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית

אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: בטוב לו לא תוננו: 17 לא תהיה קדשה מבנות 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לברו: 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

23 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 6 לא תדרש שלום וטבתם כל ימך לעולם: 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי נר היית בארצו: 8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: 12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 13 ויתר תהיה לך על אוניך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך: 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: 15 לא תסגיר עבר אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר השמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: 6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: 8 השומר בנגע הצרעת לשומר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבש עבשו: 11 בחוץ תעמד והאיש

ראו: 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: עמו: 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: 11 וראית בשביה עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: 12 על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה: 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והייתה לך לאשה: 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנייה: 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו: 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקולנו וזולל וסבא: 21 ורגמנוהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך: 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אותו והשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: 4 לא תראה את חמור אחיך או

אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: 11 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 15 לא יקום עד אחד באיש לכלל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה: 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: 20 והנשואים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל: 3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא

עוד: 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: 5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: 13 תמים תהיה עם

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: 6 פן ירדף נאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך: 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה

אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:

16 שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזבחתי פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו: 4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין ננע לננע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון

תאכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 את זה תאכלו מכל תשמט ירך: 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו נחלה לרשתה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה טמא הוא לכם: 11 כל צפור טהרה תאכלו: 12 אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: אנכי מצוך היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר 13 והראה ואת האיה והדיה למינה: 14 ואת כל ערב למינו: 15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה: 16 את הכוס ואת היגשון והתנשמת: 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך: 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעשולף: 19 ולא שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף טהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: 28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך אשר תעשה:

15 מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגש ואשר לך את אחיך

ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו כי תעשה הישר בעיני יהוה: ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדרריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסוף עליו ולא תגרע ממנו:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפריך מבית עבדים להדריך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 6 כי יסיתך אחיך בן אמוך או בןך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 7 מאלה העמים אשר סביבתיכם

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת הבחמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: 5 איל וצבי ויחמור ואקן ודישן ותאו וזמר: 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו שמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה שמא הוא לכם מבשרם לא

לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה ומלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: 24 ברכך יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: 9 כי לא מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה עליתים וזבחים ומעשרתיכם ואת תרומות ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם

נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיוך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש

בנו תחתיו: 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
 יטבתה ארץ נחלי מים: 8 בעת ההוא הבדיל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה
 לעמד לפני יהוה ולברך בשמו עד היום
 הזה: 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
 יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו:
 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים
 יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
 ההוא לא אבה יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה
 אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את
 הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: 12 ועתה
 ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה
 את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה
 אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך: 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר
 אנכי מצוך היום לטוב לך: 14 הן ליהוה אלהיך
 השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: 15 רק
 באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
 אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: 16 ומלתם
 את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: 17 כי
 יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
 האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא
 יקח שחד: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
 לתת לו לחם ושמלה: 19 ואהבתם את הגר כי
 גרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך
 תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: 21
 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את
 הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: 22
 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך
 יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו
 וחקתיו ומשפטי ומצותיו כל הימים: 2 וידעתם
 היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו
 את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה
 וזרעו הנטויה: 3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
 בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 4
 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר

וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש לא שתיי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאברתם מהר כאשר דבר יהוה לך: 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: 5 לא בצדקתך וביושר בלבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: 7 וזכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: 8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: 9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: 15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי: 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר

מצוך היום לעשותם: 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך: 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותרשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך: 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: 19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבר הנשוארים והנסתרים מפניך: 21 לא תערך מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השרה: 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמחו שקן תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: 2 עם גדול ורם בני ענקים אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: 3

לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותי אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימיו: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: 18 ועשית הישר והטוב בעיני

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסים שבעה גוים רבים ועצומים ממך: 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם תחרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומזבחתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי

מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחרים ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: 5 אנכי עמוד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליהם בהר לאמר: 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים

5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם הגדול הזה: 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים לבם פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אלהיך: 24 כי קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: 25 כי תוליד 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה עליה כי השמד תשמדון: 27 והפיץ יהוה אתכם אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר בעמים ונשאתם מתי מספר בנוים אשר ינהג יהוה ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא האדמה ואת בניהם ילמדון: 11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: 13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבתיך להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן 38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך

עיר מתם והנשים והטף לא השאירו שריד: 35
רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: 36
מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שנבה
ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37
רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי
ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו
עד בלתי השאיר לו שריד: 4 ונלכד את כל עריו
בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: 5
כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריה
לבד מערי הפרזי הרבה מאד: 6 ונחרם אותם
כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר
מתם הנשים והטף: 7 וכל הבהמה ושלל הערים
בזונו לנו: 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד
הר חרמון: 9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי
יקראו לו שניר: 10 כל ערי המישר וכל הגלעד
וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג
בבשן: 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש: 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו
נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14
יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול
הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה: 15 ולמכיר נתתי את
הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם: 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמור את מצוות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4
ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום:

אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המזה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: 41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחנונו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תגנפו לפני איביכם: 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: 44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם וגשמתם מאד: 5 אל תתגרו בהם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בהם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: 11 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו

לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וגם יד יהוה היתה בהם להם מקרב המחנה עד תמם: 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בהם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרים מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעמים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בדרך כיום הזה: 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יחצה: 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל

דברים

1

ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם באתם
עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21
ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל
תחת: 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר
נבא אליהן: 23 וייתב בעיני הדבר ואקח מכם
שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: 25 ויקחו
בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 26
ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם:
27 ותרננו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו: 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: 29 ואמר
אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: 30 יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם במצרים לעיניכם: 31 ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה: 32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם: 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם
מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר
תלכו בה ובענן יומם: 34 וישמע יהוה את קול
דברכם ויקצף וישבע לאמר: 35 אם יראה איש
באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: 36 וזולתי כלב בן
יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה
ולבנו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 גם כי התאנף
יהוה בנללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: 38
תקרבון אלי ושמעתי: 39 ואצוה אתכם בעת ההוא
את כל הדברים אשר תעשון: 19 ונסע מחרב

יומת הרצח: 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהן וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: 26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקברו ראשי האבות למשפחת בני גלעד

בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחר מבני שבטי בני ישראל לנשים וננרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר

את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם מנשה נשיא חניאל בן אפר: 24 ולמטה בני אפרים לשכים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרתו אחכם נשיא קמואל בן שפטן: 25 ולמטה בני זבולן נשיא על הארץ אשר אתם ישבים בה: 56 והיה כאשר אליצפן בן פרנך: 26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד רמיתי לעשות להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללויים: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנו שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתיים עיר: 7 כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תתנו מאחזות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקרייתם לכם ערים עד עמדות שלש ערים לכל שבט מכה נפש בשגנה: 12 והיו לכם ערים למקלט מנאל ולא ימות הרצח עד עמדות לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכלי ברזל חכה וימת רצח הוא וימת הרצח: 17 ואם באבן יד אשר ימות בה חכה וימת רצח הוא וימת

האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה 21 ויסעו מלבנה ויחנו בנסה: 22 ויסעו מנסה בנבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר וינבהה: 36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: 42 ונבכ הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבכ בשמו:

33

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מנרל: 8 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: 10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות: 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה:

21 ויסעו מלבנה ויחנו בנסה: 22 ויסעו מנסה בנבלת ערי הארץ סביב: 23 ויסעו מקהללה ויחנו בהר ואת עטרת ואת ערער: 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהללה: 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח: 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגרנד: 33 ויסעו מחר הגרנד ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר: 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת: 44 ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: 52 והורשתם את כל ישרי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: 54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למשות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם לא תורישו

אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמורי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצערדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמורה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן: 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: 7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: 12 בלתי כלב בן יפנה

שמעו: 15 ואם הפך יפך אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

31

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל שירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה

וזאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הברדל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלקות השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללולים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש

עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 24 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 32 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 34 ושעיר חטאת אחד מלבד

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: 8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: 9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: 10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: 11 ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 12 ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום

לעיניהם: 20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרן סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: 19 והקרבתם

29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר

השופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושישים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת אשר שרח: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: 52 וידבר יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: 56 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החבירני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: 60 ויוולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חרש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני

27 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: 17 אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוית אתו

אל הקבה וידקדק את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 16 לאזני משפחת החני לשוני משפחת השוני: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: 12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: 13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני: 15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדינים והכיתם אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: 5 ראוובן בכור ישראל בני ראוובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: 6 לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני אליאב נמואל ורתן ואבירם הוא רתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האשה את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני: 13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת

משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפופם משפחת

מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק
התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: 16 ויקר
יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל
בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו
ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה:
18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי
בנו צפר: 19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה
ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: 21 לא הביט
און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו
עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאים ממצרים
כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם
בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל
אל: 24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב
עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: 25 ויאמר בלק
אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו:
26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר
בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי
יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק
את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: 29
ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת
והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש
בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:
24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את
ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים
וישת אל המדבר פניו: 2 וישא בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3
וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי
יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 יזל מים
מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא
מלכתו: 8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו
יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ: 9
כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך

רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבוד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי: 20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נערי עמו: 23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: 26 ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנסות ימין ושמאל: 27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרביץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: 30 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי

23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: 8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת בך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: 14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה

התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנבול האמרי כי ארנון נבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השרה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצים הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: 7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: 9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסף עוד בלק שלח שרים

והב בסופה ואת הנחלים ארנון: 15 ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לנבול מואב: 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: 17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: 20 ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן: 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר נבלך: 23 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: 24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז נבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: 26 כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: 27 על כן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: 29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: 30 ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים

בקבר: 19 והזהר הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקהל על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בנוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליטנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהל משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטחו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: 15 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: 16 ונצטק אל

21 וישמע הכנעני מלך ערד הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליטנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך

ליהוה לך נתתים: 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: 14 כל חרם בישראל לך יהיה: 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: 16 ופדיוו מכן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 26 ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: 29 מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: 31 ואכלתם אותו בכל מקום אתם ובייתכם כי

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מודמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מודמה שבע פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה ושמא הכהן עד הערב: 8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים ושמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לערת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו ושמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכל נפש אדם ושמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו שמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או

ואת האש זרה הלאה כי קדשו: 38 את מחתות יהוה באהל העדת: 8 ויהי ממחרת ויבא משה החטאים האלה בנפשם ועשו אתם רקעי פחים אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: 9 ויצא משה לאות לבני ישראל: 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם צפוי למזבח: 40 וזכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדרתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על

משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמוזו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 49 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטתו: 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: 5 והיה האיש אשר אבחר בו מטתו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליי כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: 7 וינח משה את המטת לפני

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרב ואל ימותו גם הם גם אתם: 4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית

לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר ואכל אתו קדש יהיה לך: 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו

אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: 39 והיה לכם לציצת וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

16 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: 3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: 11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו: 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וזכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל

קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: 17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 21 הברדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים: 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל: 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעו כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: (Sheol h7585) 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: 33 ויירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: (Sheol h7585) 34 וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה

ימתו: 36 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: 37 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה: 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: 39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצילח: 42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנפלו לפני איביכם: 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 44 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכותם עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן: 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: 8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: 11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: 14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה

כאשר תעשו כן יעשה: 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: 22 וכי תשנו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה: 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשננה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: 25 וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שננה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שננתם: 26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשננה: 27 ואם נפש אחת תחטא בשננה והקריבה עז בת שננה לחטאת: 28 וכפר הכהן על הנפש השננת בחטאה בשננה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: 29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשננה: 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר חכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: 32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: 33 ויקריבו אתו המצאים אותו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: 34 ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: 36 ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 38 דבר

העם הישב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: ³¹ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ³² ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: ³³ ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונחדי בעינינו כחנבים וכן היינו בעיניהם:

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילה ההוא: ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ³ ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ⁵ ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ⁶ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: ⁸ אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: ⁹ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ¹⁰ ויאמרו כל העדה לחגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: ¹¹ ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם: ¹² אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ¹³ ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם: ¹⁴ ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך

עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: ¹⁵ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: ¹⁶ מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: ¹⁷ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: ¹⁸ יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: ¹⁹ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ²⁰ ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ²¹ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: ²² כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ²³ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ²⁴ ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתי אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: ²⁵ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ²⁷ עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: ²⁸ אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: ²⁹ במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: ³⁰ אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ³¹ וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ³² ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ³³ ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: ³⁴ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי: ³⁵ אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך רוח נסע מאת יהוה ויגזו שלווים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ: 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיש אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים: 35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה בס וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמות אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

דן עמיאל בן גמלי: 13 למטה אשר סתור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי: 15 למטה גד גאואל בן מכי: 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עליו זה בנגב ועליתם את ההר: 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: 22 ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: 28 אפס כי עז

בן עכרן: 27 ועל צבא משה בני נפתלי אחירע בן
 עינן: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו:
 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה
 נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
 לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב
 על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל
 ארצי ואל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא תעזב
 אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
 לעינים: 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
 אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: 33 ויסעו מהר
 יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע
 לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 34
 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 35 ויהי
 בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך
 וינסו משנאיך מפניך: 36 ובנחה יאמר שובה יהוה
 רבבות אלפי ישראל:

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע
 יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
 המחנה: 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה
 אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם המקום ההוא
 תבערה כי בערה בם אש יהוה: 4 והאספסוף אשר
 בקרבו התאוות תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
 ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 וזכרנו את הדגה אשר
 נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
 ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: 6 ועתה
 נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: 7
 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הברדלח: 8 שטו
 העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
 בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד
 השמן: 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן
 עליו: 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו
 איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה
 רע: 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך
 ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם
 הזה עלי: 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם
 אנכי ילדתיו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר
 ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת

4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונוכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נחנאל בן ציוער: 16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 21 ונסעו הקהתיים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: 23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: 24 ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גרעוני: 25 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פנעאל

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד
לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן עינן: 84 זאת חנכת המזבח ביום
המשח אותו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים
עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים
עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שתיים
עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל
הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים
בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת: 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים
בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח
אתו: 89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו
וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר
על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל
אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול
פני המנורה יאירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה: 4 וזה מעשה המנורה מקשה זהב
עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר
הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה: 5
וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 קח את הלולים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם: 7 וכזה תעשה להם
לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על
כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: 8 ולקחו פר
בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן
בקר תקח לחטאת: 9 והקרב את הלולים לפני
אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: 10

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: 3
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו
אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אותו:

ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
 חלן: 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
 בן שדיאור: 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 34
 שעיר עזים אחד לחטאת: 35 ולזבוח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: 36 ביום
 החמישי נשיא לבני שמעון שלמיואל בן צורישדי:
 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 40 שעיר עזים
 אחד לחטאת: 41 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן שלמיואל בן צורישדי: 42 ביום הששי
 נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 43 קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד לחטאת:
 47 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף
 בן דעואל: 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 אלישמע בן עמיהוד: 49 קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
 בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטאת: 53
 ולזבוח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע

השביעי יגלחנו: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: 15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: 20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: 24 יברכך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני

פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: 49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

אישך הנקי ממי המרים המאדרים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בכך את שכבתו מבלעדי אישך: 21 והשביעי הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: 22 ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאדרים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: 7 והתורו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו: 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים: 19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת

עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו בגד תכלת וכסו משאם: 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 29 מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש 30 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה ונתנו על המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם מועד קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו: 32 בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את כל כליו כלי משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת בני אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו אהרן הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו לצבא לעבדה באהל מועד: 36 ויהיו פקדיהם אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: 39 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 40 ויהיו פקדיהם למשפחת הקהתי את קדש הקדשים עשו להם וחיו ולא ימתו בנשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על ומתו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: לבית אבתם: 43 מבין שלשים שנה ומעלה ועד 23 מבין שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד עבדה תפקד אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה מועד: 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים באהל מועד: 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ומאתים: 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר ולמשא: 25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר הלויים למשפחתם ולבית אבתם: 47 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: 48 ויהיו

ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: כליו וכל עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם 13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ ויתרתם ומיתריהם: 38 והחננים לפני המשכן קדמה מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמתם נרשון וקחת ומררי: 18 ואלה שמות בני נרשון למשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני קחת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 21 לנרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הנרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הנרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית אב לנרשני אליסף בן לאל: 25 ומשמרת בני נרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסוהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנורה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונתנו

50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חלץ: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: 17 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12

שנה ומעלה כל יצא צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: 3 מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: 4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: 6 לשמעון שלמיואל בן צורישדי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאל בן צוער: 9 לזבולן אליאב בן חלן: 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: 11 לבנימין אבירדן בן גדעני: 12 לדרן אחיעזר בן עמישדי: 13 לאשר פנעאל בן עכרן: 14 לגד אליסף בן דעואל: 15 לנפתלי אחירע בן עינן: 16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים

ערכך עליו והיה לו: 16 ואם משדה אחזתו יקדיש
 איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
 בחמשים שקל כסף: 17 אם משנת היבל יקדיש
 שדהו כערכך יקום: 18 ואם אחר היבל יקדיש
 שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים
 הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך: 19 ואם גאל
 יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף
 ערכך עליו וקם לו: 20 ואם לא יגאל את השדה
 ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:
 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה
 החרם לכהן תהיה אחזתו: 22 ואם את שדה מקנתו
 אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: 23 וחשב
 לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן
 את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
 אחזת הארץ: 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
 עשרים גרה יהיה השקל: 26 אך בכור אשר יבכר
 ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם
 שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה הטמאה ופרה
 בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר
 בערכך: 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
 מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא
 ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:
 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות
 יומת: 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי
 העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: 31 ואם גאל יגאל
 איש ממעשרו חמשתו יסף עליו: 32 וכל מעשר
 בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה: 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואם המור ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה
 קדש לא יגאל: 34 אלה המצוות אשר צוה יהוה את
 משה אל בני ישראל בהר סיני:

כנחשה: 20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יכולה ועץ הארץ לא יתן פרי: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: 30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלולים ונעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: 32 והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישיבים בה: 33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: 34 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה: 36 והנשואים בכם והבאתי מרץ בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: 39 והנשואים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: 41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבכם הערל ואז

27 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: 3 והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: 5 ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: 6 ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: 7 ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם מן הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו שוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך: 14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום: 15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף

ימים תהיה גאלתו: 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: 32 וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבותיו ישוב: 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוזת: 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיהם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר ותושב עמך או לעקר משפחת גר: 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 49 או דרו או בן דרו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: 51 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: 52 ואם מעט נשאר בשנים

26 לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרו: 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: 12 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם: 17 ונתתי פני בכם ונפתם לפני איביכם ודרו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: 19 ושבדתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם

על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה כל תבואתה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבתת אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: שבתת השנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם 10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל ואיש הישראלי: 11 ויקב בן האשה הישראלית אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא שנת את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו שלמית בת דברי למטה דן: 12 ויניחיהו במשמר את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: 12 כי יובל הוא לפרש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: לאמר: 14 הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה 13 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו: 14 וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו וכל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כנר כאזרח בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 18 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני נפש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם כנר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: 21 וצויתי את 23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה

בוא תבואתה תאכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצמחת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו

עמר ראשית קצירכם אל הכהן: 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיתת תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיחם אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה

24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שנים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמנת אותם שנים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: 7 ונתת

הקדשים יאכל: 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: 3 אמר אלהם לדדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה ושמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאות: 6 נפש אשר תגע בו ושמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: 8 גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: 9 ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם: 10 וכל זר לא יאכל

קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתיו עליו ונתן לכהן את הקדש: 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריבו קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 20 כל אשר

בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: 21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: 22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: 24 ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או שה אתו ובנו לא תשחטו ביום אחד: 29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: 32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את

הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמן ואחות אבין לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישא: 20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישא ערירים ימתו: 21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתגנה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הברלתי אתכם מן העמים: 25 והברלתי בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרתם אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרח קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבתוליה יקח: 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: 20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלהיו מקדש הקדשים ומן

עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 28 לא חפשה: 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא טמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטני לא יעלה עליך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לינוות אחרי המלך מקרב עמם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל

לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה 18 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמך: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: 33 והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאישה אשר ישכב עם טמאה:

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימתו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדרת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קשרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת:

16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הכר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבח: 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכר בגדי קדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם

ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא אל הבית כל ימי הסניר אתו יטמא עד הערב: 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי השח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הבגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:

15

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו או חתים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו

ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 והזהר על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים: 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזהר מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה אל מקום שמא: 41 ואת הבית יקצץ מבית סביב

לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אותו נגע הוא: 23 ואם תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: 24
או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית
המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: 25 וראה
אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה
עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחת וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא: 26 ואם יראנה הכהן
והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור
והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 27 וראהו
הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אותו נגע צרעת הוא: 28 ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה
הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: 29 ואיש
או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראה
הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו
שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע
הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר
אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים:
32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא
פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק
אין עמק מן העור: 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34
וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר
אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: 35 ואם פשה יפשה
הנתק בעור אחרי טהרתו: 36 וראהו הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב
טמא הוא: 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר
צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: 38
ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת
לבנת: 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת
כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: 40
ואיש כי ימרש ראשו קרח הוא טהור הוא: 41 ואם
מפאת פניו ימרש ראשו נבח הוא טהור הוא: 42 וכי

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיה
תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: 3

בכל כלי יטמא: 35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע מנבלתם יטמא: 37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: 38 וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע מנבלתה יטמא עד הערב: 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: 41 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: 42 כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה וטמא: 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 4 ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: 8 ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני

בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: 19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרוחה: 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער

הטהור: 11 ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: 12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: 16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: 20 וישמע משה ויישב בעיניו:

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: 3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: 7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: 8 מבושרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם

המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן
על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ויקדש את
אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בניו אתו: 31
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר
בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו
יאכלהו: 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: 33
ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד
יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את
ידכם: 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת
לכפר עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם
ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה
ולא תמותו כי כן צויתי: 36 ויעש אהרן ובניו את
כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן
בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני
יהוה: 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:
4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו
את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
יהוה: 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה: 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו: 9 ויקרבו בני אהרן את הדם
אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: 10 ואת החלב ואת
הכלית ואת הדיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: 11 ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את
העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על
המזבח סביב: 13 ואת העלה המציאו אליו לנחתיה
ואת הראש ויקטר על המזבח: 14 וירחץ את הקרב

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני
יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3
ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן:
4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד
אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני
הקדש אל מחוץ למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה
אל אהרן ולאלעזר ולאייתמר בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדיכם לא תפרעו ולא תמותו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את
השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא
תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה: 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר: 9
יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדורתיכם: 10
ולחבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין

יהוה אל משה לאמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: 30 ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה וביאנו את החזה להניף אותו תנופה לפני יהוה: 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיו: 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: 3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: 7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: 8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: 9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: 11 ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויצק משמן

עצים בבקר ובקר וערך עליה העלה והקטיר אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאכלנו עליה חלבי השלמים: 13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: 14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: 15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו: 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 21 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 30 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: 7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבח

קִרְנַת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת כָּל דְּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוֹד
הַמִּזְבֵּחַ: 31 וְאֵת כָּל חִלְבֶּה יִסִּיר כְּאִשֶּׁר הוֹסֵר
חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֹּחַ
לִרְיֵחַ נִיחַח לַיהוָה וְכֹפֶר עֲלֵיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ:
32 וְאִם כִּבְשׁ יִבְיֵא קֶרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבָּה תְּמִימָה
יִבְיָאנָה: 33 וְסֹמֵךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וּשְׁחַט
אֹתָהּ לַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה: 34
וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּמֵם הַחֲטָאת בָּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קִרְנַת
מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת כָּל דְּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוֹד הַמִּזְבֹּחַ:
35 וְאֵת כָּל חִלְבֶּה יִסִּיר כְּאִשֶּׁר יוֹסֵר חֵלֶב הַכֹּשֵׁב
מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֹּחַ עַל
אֲשֵׁי יְהוָה וְכֹפֶר עֲלֵיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ:

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח
לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר ישמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתורדה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצא אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תשני ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ואל יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בנזל או עשק את עמיתו: 3 או מצא אברה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הנזלה אשר נזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האברה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 10 ולבש הכהן מדוי בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן

לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: 4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזהו מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: 7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 10

כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ונסלח להם: 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: 24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על

ויקרא

1

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכס קרבן ליהוה מן הבחמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: 3 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבונו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: 6 והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 9 וקרבנו וקרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבונו: 11 ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: 12 ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: 16 והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קרמה אל מקום הדרשן: 17 ושסע אותו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:

2

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו

מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: 5 ואם מנחה על המזבח קרבנך סלת כלולה בשמן מצה תהיה: 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: 7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והנישה אל המזבח: 9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: 13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: 14 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש נרש כרמל תקריב את מנחת בכוריד: 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: 16 והקטיר הכהן את אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

3

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבונו לפני יהוה: 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו ליזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבונו: 7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו

לשרת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן: 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: 43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה את בנדי ויברך אתם משה:

מועד לפני הפרכת: 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: 28 וישם את מסך הפתח למשכן: 29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: 30 וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: 31 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: 32 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: 34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: 35 ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: 37 ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: 38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

40 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: 3 ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת: 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה: 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן: 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד: 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: 8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשתו ואת כל כליו והיה קדש: 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: 11 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשתו אתו: 12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 13 והלבשת את אהרן את בנדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: 15 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: 17 והיה בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: 18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: 19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 20 ויקח ויתן את העדת אל הארץ וישם את הכדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה: 21 ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך

ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: 30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב:

39 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בנדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בנדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותיו חבר: 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: 6 ויעשו את אבני השם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד: 11 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאותם: 14 והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: 15 ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: 16 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: 17 ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: 18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: 19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות

החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: 21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: 28 ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: 29 ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: 30 ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: 34 ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: 35 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: 36 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: 37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קשרת הסמים ואת מסך פתח האהל: 39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: 41 את בנדי השרד

כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב מועד: 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי טהור: 17 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה החצר שש משזר מאה באמה: 10 עמודיהם עשרים את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם ממנה היו: 18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם השני: 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כסף: 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: כסף: 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית מזה תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 כל קלעי וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: החצר סביב שש משזר: 17 והאדנים לעמודים 23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם זהב טהור: 24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: 18 ומסך כל כליה: 25 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב היו קרנתיו: 26 ויצף אותו זהב טהור את נגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי 27 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי ראשיהם וחשקיהם כסף: 20 וכל היתדת למשכן צלעתיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו ולחצר סביב נחשת: 21 אלה פקודי המשכן משכן בהם: 28 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם הערת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד זהב: 29 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקם:

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת: 3 ויעש את כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת: 4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: 5 ויצף ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: 6 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: 7 ויבא את הברדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נבוכ לחת עשה אתו: 8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל

את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: 11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: 16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: 19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: 24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן

37 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: 5 ויבא את הברדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן: 6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: 8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותו: 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: 10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 14 לעמדת המסגרת היו הטבעת בתים לברדים לשאת את השלחן: 15 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: 16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת

מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו: 12 את הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם: 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח וזנום וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו: 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: 10 ויחבר

21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: 22 והיה בעבר כבדי ושמותיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: 23 והסרתני את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: 21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: 22 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: 23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: 24 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: 25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: 26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: 28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מנגשת אליו: 31 ויקרא אלהים משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהים: 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: 35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהים אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו

מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 17 וישמע נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול אתננה: 2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני מלחמה במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות גבורה האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוס: 3 אל ארץ ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: 19 ויהי כעשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ערף אתה פן אכלך בדרך: 4 וישמע העם את ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: 7 ומשה 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשליכחו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: 30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר

33

לכהן לי: 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: 36 ושחלת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר יעשה כמות להריח בה ונכרת מעמיו:

32 וירא העם כי בשש משה לדרת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהים אהרן פרקן נזמי הזהב אשר באוני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: 3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: 6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: 8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: 13 וזכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אלהים ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: 4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: 5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: 6 ואני הנה נתתי אתו את אחליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: 15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת

מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: 31 קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש: 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: 34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנוותר באש לא יאכל כי קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אותו לקדשו: 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אותו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: 43 ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:

30 ועשית מזבח מקטרת קטרת עצי שטים תעשה אתו: 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: 3 וצפית אתו זהב טהור את נגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: 5 ועשית את הברדים עצי שטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: 7 והקטיר עליו אהרן

שולי המעיל סביב: 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומנבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בנשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריי:

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים: 2 ולחם מצות וחלת מצת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים: 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מנבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת

כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: 14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: 17 ואת האיל נתנת לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: 18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: 23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: 25 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: 27 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: 28 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם: 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו

אמה: 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית חמש
עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16
ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם נחשת:
18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים
וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: 19
לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתדיתו וכל
יתדת החצר נחשת: 20 ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלות נר
תמיד: 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת
בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית
בנדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: 3
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח
חכמה ועשו את בנדי אהרן לקדשו לכהנו לי:
4 ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בנדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את
זהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש: 6 ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: 7 שתי כתפת
חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: 8 וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 ולקחת את שתי
אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10
ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה
הנותרים על האבן השנית כתולדתם: 11 מעשה
חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על
שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם:
12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני
זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני

יהוה על שתי כתפיו לזכרן: 13 ועשית משבצת
זהב: 14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה
אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת
על המשבצת: 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב: 16 רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו: 17 ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד: 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 19
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 20 והטור
הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו
במלואתם: 21 והאבנים תהיין על שמות בני ישראל
שתיים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו
תהיין לשני עשר שבט: 22 ועשית על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבת זהב טהור: 23 ועשית על החשן
שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני
קצות החשן: 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן: 25 ואת שתי קצות
שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על
כתפות האפוד אל מול פניו: 26 ועשית שתי טבעות
זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפוד ביתח: 27 ועשית שתי טבעות
זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה
ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד:
28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד
בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח
החשן מעל האפוד: 29 ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני יהוה תמיד: 30 ונתת אל חשן המשפט
את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על
לבו לפני יהוה תמיד: 31 ועשית את מעיל האפוד
כליל תכלת: 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא
יקרע: 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן
ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב: 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על

אֶרֶץ הַיַּרְדֵּיתָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֵמָה וָרֹחַב אַרְבַּע
בָּאֵמָה הַיַּרְדֵּיתָה הָאֶחָת מְדָה אֶחָת לַעֲשֵׂתִי עֲשֵׂרָה
יָרִיעֵת: 9 וַחֲבֵרֶת אֶת חֲמֵשׁ הַיַּרְדֵּיתָה לְבָדָּר וְאֵת
שֵׁשׁ הַיַּרְדֵּיתָה לְבָדָּר וּכְפָלֶת אֶת הַיַּרְדֵּיתָה הַשְּׁשִׁית
אֶל מוֹל פְּנֵי הָאֵהָל: 10 וְעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לִלְאֵת עַל
שַׁפֹּת הַיַּרְדֵּיתָה הָאֶחָת הַקִּיצָנָה בַּחֲבֵרֶת וּחֲמִשִּׁים
לִלְאֵת עַל שַׁפֹּת הַיַּרְדֵּיתָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית: 11 וְעֲשִׂיתָ
קֶרְסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהַבָּאֵת אֶת הַקֶּרְסִים בְּלִלְאֵת
וּחֲבֵרֶת אֶת הָאֵהָל וְהִיָּה אֶחָד: 12 וְסֹרֶחַ הָעֶדֶף
בִּירִיעֵת הָאֵהָל חֲצִי הַיַּרְדֵּיתָה הָעֶדֶפֶת תִּסְרַח עַל
אֲחֵרֵי הַמִּשְׁכָּן: 13 וְהָאֵמָה מִזֶּה וְהָאֵמָה מִזֶּה בְּעֶדֶף
בְּאַרְךְ יָרִיעֵת הָאֵהָל יִהְיֶה סֵרוּחַ עַל צְדֵי הַמִּשְׁכָּן
מִזֶּה וּמִזֶּה לִכְסָתוֹ: 14 וְעֲשִׂיתָ מִכְסֵּה לְאֵהָל עֶרְת
אֵילִם מְאֹדָמִים וּמִכְסֵּה עֶרְת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: 15
וְעֲשִׂיתָ אֶת הַקֶּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: 16
עֶשֶׂר אֲמוֹת אֶרֶךְ הַקֶּרֶשׁ וְאֵמָה וְחֲצִי הָאֵמָה רֹחַב

הקִרְשׁ הָאֶחָד: 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לִקְרֹשׁ הָאֶחָד מְשַׁלֶּבֶת
אֵשֶׁה אֶל אַחַתָּה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: 18
וְעִשִּׂיתָ אֶת הַקִּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קֶרֶשׁ לַפֶּאֶת
נִגְבֵּה תִּמְנֶנָּה: 19 וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת
עֲשָׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי
יָדָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: 20
וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֶת צִפּוֹן עֲשָׂרִים
קֶרֶשׁ: 21 וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיָּהם כֶסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: 22
וְלִירְכַתִּי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשׁ קֶרֶשִׁים: 23
וְשְׁנֵי קֶרֶשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכַתִּים:
24 וְיִהְיוּ תֹאמִים מִלְמֶטָּה וְיִחָדּוּ יִהְיוּ תָמִים עַל
רֹאשׁוֹ אֶל הַטְּבַעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי
הַמִּקְצַעַת יִהְיוּ: 25 וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קֶרֶשִׁים וְאַרְבִּינֵהם כֶסֶף
שֵׁשׁ עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: 26 וְעִשִּׂיתָ בְּרִיחַם
עֲצֵי שֹׁטִים חֲמֹשֶׁה לִקְרֹשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד:
27 וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחַם לִקְרֹשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית
וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחַם לִקְרֹשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתִּים
יִמָּה: 28 וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכָן בְּתוֹךְ הַקֶּרֶשִׁים מִבְּרַח
מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה: 29 וְאֵת הַקֶּרֶשִׁים תַּצְפֶּה וְהָבִ

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לכו תקחו את תרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארנמן ותולעת שני ושש ועזים: 5 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאד בשמים לשמן המושחה ולקטרת הסמים: 7 ואבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הברדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: 15 בטבעת הארן יהיו הברדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך: 17 ועשית כפדת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפדת: 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפדת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפדת ופניהם איש אל אחיו אל הכפדת יהיו פני הכרבים: 21 ונתת את הכפדת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך: 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מועל הכפדת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 24 וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע

הפאת אשר לארבע רגליו: 27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הברדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן: 29 ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: 31 ועשית מגרת זהב טהור מקשה תעשה המגורה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מגרה מצדה האחד ושלשה קני מגרה מצדה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המגורה: 34 ובמגורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים היצאים מן המגורה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית עבר פניה: 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: 40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

26 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת וארנמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: 3 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: 7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: 8

ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: 11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחג לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 20 הגה אנכי שלח מלאך לפניך לשמורך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: 22 כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבסי והכחדתי: 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: 27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: 29 לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את גבלך מים

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי החרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורות: 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

תחת חבורה: 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: 27 אין ראה: 11 שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: 28 וכי ינח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: 30 אם כפר וישת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: 35 וכי ינף שור איש את שור רעהו ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: 36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי יגנב איש שור או שיה וטבחז או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: 3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: 5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: 6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: 8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור

23 לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס: 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחרי רבים להשת: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבנו לו: 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: 6 לא תטה משפט אבינך בריבו: 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ

ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אלהם:

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקת יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאף: 15 לא תגנב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחשאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראייתם כי מן השמים דברתי עמכם: 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפנים: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו והוא יצא בנפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבנדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרר ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענוש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה

יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מזה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטני בין איש ובין רעהו והודעתני את חקי האלהים ואת תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזהרתה אתה את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד החר: 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן החר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל: 4 אתם ראיתם אשר עשיתי

למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מזה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטני בין איש ובין רעהו והודעתני את חקי האלהים ואת תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזהרתה אתה את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הננשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה

תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל הניחו לכם למשמרת עד הבקר: 24 ויניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: 26 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: 28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ושעמו כצפיחת בדבש: 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדדתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל אהרן

קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדדתיכם: 34 כאשר צוה יהוה אל משה ויניחוהו אהרן לפני הערת למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית האיפה הוא:

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשבת העם: 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: 6 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: 12 ויקח

10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
 אדירים: 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך
 בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נטית ימינך בתורתך אם לא: 5 והיה ביום הששי והכינו את
 תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדך עם זו נאלת נהלת אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום:
 בעזך אל נזה קדשך: 14 שמעו עמים ירגזון חיל 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב
 אחזי יושבי פלשת: 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7
 מואב יאחזמו רעד נמנו כל יושבי כנען: 16 תפל ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם
 עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו: 8 ויאמר משה
 יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: 17 תבאמו בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר
 ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת יהוה לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם
 מקדש אדני כוננו ידיך: 18 יהוה ימלך לעלם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
 ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
 וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: 10
 ביבשה בתוך הים: 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל
 בתפים ובמחלת: 21 ותען להם מרים שירו ליהוה המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: 11 וידבר
 כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: 22 ויסע משה ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
 את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
 שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו אלהיכם: 13 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
 מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה:
 על כן קרא שמה מרה: 24 וילנו העם על משה 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
 לאמר מזה נשתה: 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה מחספס דק ככפר על הארץ: 15 ויראו בני ישראל
 עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא
 חק ומשפט ושם נסחו: 26 ויאמר אם שמוע תשמע ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
 לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת לאכלה: 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם
 במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: 27 איש לאשר באהלו תקחו: 17 ויעשו כן בני ישראל
 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים וילקטו המרבה והממעט: 18 וימדו בעמר ולא
 תמרים ויחנו שם על המים: העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי
 אכלו לקטו: 19 ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: 20 ולא שמעו אל משה וייתרו
 אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה: 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי
 אכלו וחם השמש ונמס: 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
 העדה ויגידו למשה: 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר

לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למוות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרים את מטך ונטה את ירך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: 5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: 7 וברב גאונך תהרס קמך תשלח חרנך יאכלמו קש: 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי:

שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן ללילה ויאמר כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו חמץ: 4 היום אתם יצאים בחדש האביב: 5 והיה עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 והחיו והיבסו אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ ותחזק מצרים על העם למחר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בצקן טרם יחמץ משארם צררת בשמלתם על שכמם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאורח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאורח ולגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים

אחר הרחמים וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: 4 ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השח: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים יאכלו: 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: 11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: 14 והיה היום

מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסקף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

ארכה כמהו ואחריו לא יהיה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעוהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: 21 ויאמר יהוה אל משה נסה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: 22 ויש משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתי אלה בקרבן: 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בנבולך: 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: 8 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: 11 לא כן לבו נא הנברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נסה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ויש משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש גרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר

לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק תרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מאן אתה לשלח ועורך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימות כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא יכלו החתרמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטוםם ובכל מצרים: 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר

והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: 18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמותו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ויט משה את משהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: 28 העתירו אל יהוה ורוב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמוד: 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: 32 והחטטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה

ויבלע משה אהרן את משתם: 13 ויחזק לב פרעה ואמר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה כאשר דבר יהוה: 15 אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 16 אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: 17 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 18 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 19 והרגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: 20 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטק ונטה ירך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 21 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר לדם: 22 והרגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 23 ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 24 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 25 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות מימי היאר: 26 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: 27 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 28 ומאן אתה לשלח הנה אנכי ננף את כל גבולך בצפרדעים: 29 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורדיך ובמשארותיך: 30 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: 31 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטק על הנהרת על היארים ועל האנמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: 32 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את

אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 ונס הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: 6 לכן אמר לישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושואל בן הכנענית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמי למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלקם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנסתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלש ושמונים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלקם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים

12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: 15 ודברת אליו ושמח את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת: 18 ויילך משה אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: 24 ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו בחר האלהים וישק לו: 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: 29 ויילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו: 5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחננו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע

אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים אל ארץ זבת חלב ודבש: 18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: 20 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה: 3 ויאמר השליכוהו ארצה וישליכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד תבא נא ידך בחיקי ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת מממי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: 3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל הנליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמות קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים: 9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: 10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתם להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת להם יהוה

לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: 4 ותחצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: 6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מיונקת מן העברית ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול: 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרנני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: 16 ולכתה מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: 17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: 18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: 20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: 24 וישמע

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: 2 ראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר זבולן ובנימין: 4 דן ונפתלי גד ואשר: 5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה ויהיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: 13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: 14 וימרדו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה: 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את הילדים: 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים: 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בשרם תבוא אלהן המילדת וילדו: 20 ויישב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון:

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח

עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: 10 ויבאו
 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: 22 בן עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספרו שם
 פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: מספר גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: 24 ותשב ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בנרן
 באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא
 משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: 12 ויעשו
 ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום בניו לו כן כאשר צום: 13 וישאו אתו בניו ארצה
 רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר
 קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא: 14 וישב יוסף מצרימה הוא
 ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: 15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו
 לו ישטמנו יוסף והשב וישיב לנו את כל הרעה אשר נמלנו אתו: 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך
 צוה לפני מותו לאמר: 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה נמלוך ועתה
 שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: 18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו
 לך לעבדים: 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה
 אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: 22 וישב
 יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
 מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
 והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
 והעלתם את עצמתי מזה: 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

50 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן: 9 ויעל עמו גם

ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריוך אחזת עולם: 5 ועתה שני בניך הנולדים ליך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם ליך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: 7 ואני בבאי מפרך מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: 16 המלאך הנאל אתי מכל רע וברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרב בקרב הארץ: 17 וירא

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: 8 יהודה אתה ידוך אחיך ירך בערף איביך וישתחו ליך בני אביך: 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים: 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו וברם ענבים סותה: 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבל ויהי למס עבד: 16 דן וידן עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: 18 לישועתך קויתי יהוה: 19 גר גדוד יגורנו והוא יגד

אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך על צוואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיד באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיד ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר לי: 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השינו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי

וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל
 בכל ארץ מצרים: 9 מהירו ועלו אל אבי ואמרתם
 אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
 מצרים רדה אלי אל תעמד: 10 וישבת בארץ
 גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנותי וצאנך
 ובקרך וכל אשר לך: 11 וכלכלתי אתך שם כי
 עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל
 אשר לך: 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
 כי פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל
 כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
 והורדתם את אבי הנה: 14 ויפל על צווארי בנימין
 אחיו ויבך ובנימין בכה על צוואריו: 15 וינשק לכל
 אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16
 והקל נשמה בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייתב
 בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל
 יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
 ולכו באו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת
 בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
 ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צויתך זאת עשו
 קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
 ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 ועיניכם אל תחס
 על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21
 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על
 פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן
 לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף
 וחמש חלפות שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה
 חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת
 בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו
 וילכו ויאמר אלהם אל תרנזו בדרך: 25 ויעלו
 ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: 26
 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל
 ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 27
 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם
 וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
 רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף
 בני חי אלכה ואראנו בשרם אמות:

איש אל רעהו: 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה: 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: (Sheol h7585) 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו בינון שאלה: (Sheol h7585) 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים: 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי:

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל אחיו נשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: 2 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישנם וידבר אלהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גם עתה כדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרך האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב

הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ודעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרורות כספיהם המה ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה: 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מות והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: (Sheol h7585)

43

והרעב כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: 7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הירוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אערבנו מיד תבשנו אם לא הביאתיו אליך והצנתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמתהונו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני

האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקר וישתחו: 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישימו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים

47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: 48 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבותיה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42

וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: 9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך

מרגלים: 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריהם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריהם ולא תמותו ויעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: 24 ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד

הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת
וייקץ פרעה: 5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות
שבליים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה
שבע שבליים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: 8 אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה
יהיה בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים:
חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע
את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר
היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו האלהים לעשתו: 33 ועתה ירא פרעה איש נבון
חלמו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים
פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים
על כני ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה
יוסף ויריצוהו מן הכור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ
אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אותו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר ובעיני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר
פרעה אל יוסף בחלמו הנני עמד על שפת היאר: פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את
18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר כל זאת אין נבון וחכם כמוך: 40 אתה תהיה על
ויפת תאר ותדענה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: 21 ותבאנה אל
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אותו
כאשר בתחלה ואיקץ: 22 וארא בחלמי והנה שבע על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף
שבליים עלת בקנה אחד מלאות וטבות: 23 והנה שבע צמחות דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהם: 24 ותבלען השבלים הרקות את שבע רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף
השבליים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 ויוסף
ל: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים
הוא את אשר האלהים עשה הנני לפרעה: 26 שבע ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים:

אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: 7
יש לו נתן בירי: 9 איננו גדול בבית הזה ממני וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית
ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו
אשתו ואיך אעשה הרעה הנדלה הזאת וחטאתי אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם
לאלהים: 10 ויהי כדבריה אל יוסף יום יום ולא שמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 ויהי
כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש
מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפששו בגדו לאמר כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: 11
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: וכוס פרעה בירי ואקח את הענבים ואשחט אתם
13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 12
14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול: 15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: כמשפט הראשון אשר היית משקחו: 14 כי אם
16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 וזכרתי אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד
ותדבר אלי כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 ויהי כהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה
אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנחו אל בית הסהר
מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן
חנו בעיני שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת
כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח:

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: 2
ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו
ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה
אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: 6

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות
יפות מראה ובריא כשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
מראה ודקות כשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת

יוסף וישחשו שער עזים וישבלו את הכתנת בדם: ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: 35 ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: (Sheol) (h7585) 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עד איש עדלמי ושמו חירה: 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: 10 וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמייך עלה תמנתה לגז צאנו: 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: 2 ויהי יהודה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדוהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן ויאמר אל אשת

בני דישן עוץ וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף
דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי
לאליהם בארץ שער: 31 ואלה המלכים אשר
מלכו בארץ אדם לפני מלך מלך לבני ישראל:
32 וימלך באדם בלע בן בעור ושם עירו דנהבה:
33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה:
34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני:
35 וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן ברד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת
הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקת: 37 וימת
שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר: 38
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור:
39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר
ושם עירו פשו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם
למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף
יתת: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פיגן:
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדם למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדם:

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה
היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה
ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם
רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 4
ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו
אתו ולא יכלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו: 6 ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
ונם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו
אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על
חלמתי ועל דבריו: 9 ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד

מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצריך יצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה וליוזעף אחרריך אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויט אהלח מהלאה למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב בניו:

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 3 ואת בשמת

עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפרן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 ויעקב שמע כי שמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 חרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר שמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: 18 ויישבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 19

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתכםם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לזוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם

כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד
 עתה: 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
 ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעיניך: 6 וישבו
 המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל
 עשו ונמ הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 7
 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר
 אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 8
 ויאמר אם יבוא אל המחנה האחת והכחו
 והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב
 אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר
 אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10
 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את
 עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
 הייתי לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד
 עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכניזני עם על בנים:
 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את
 זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13 וילן
 שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו
 אחיו: 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים
 מאתים ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובניהם
 שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים
 ועזים עשרה: 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו
 ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר
 ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
 עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
 אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
 שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 19 ויצו
 גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
 אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו
 במצאכם אתו: 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב
 אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
 ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר
 המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה:
 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
 שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר
 יבק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר
 לו: 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו
 ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל
 רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות ואת
 ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
 רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם
 וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו:
 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו
 וישקו ויבכו: 5 וישא את עיניו וירא את הנשים
 ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים
 אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשן השפחות
 הנה וילדיהן ותשתחוין: 7 ותגש גם לאה וילדיה
 וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: 8 ויאמר
 מי לך כל המחנה הזה אשר פנשתי ויאמר למצא
 חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
 לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
 חן בעיניך ולקחת מנחתי מיד כי על כן ראיתי
 פניך כראת פני אלהים ותצרני: 11 קח נא את
 ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי
 כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
 לנגדך: 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
 רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
 ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני
 אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
 הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: 15 ויאמר

הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הנלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הנלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב משוב עד רע: 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהליו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הנלעד: 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור: 28 ולא נשטנתי לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב משוב עד רע: 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת פן תגזל את בנותיך מעמי: 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הזכר לך מזה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמן בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרן לאדני לעשו

ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: 20 ותאמר לאה זכרני אלהים אתי זכר טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי: 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמך: 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים נגוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולווערמוץ ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: 38 ויצג את המקלות

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו

העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 ועודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: 10 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה

הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חרש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הנידה לי מה משכרתך: 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבע עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה אמותי בלחה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלחה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: 16

מציד בנו בעבור תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני וישא עשו קלו ויבך: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עליו מעל צוארך: 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי ויברך אתך ויפרך ויירבך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: 3 ונאספו שמה כל

ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: אני מצוה אתך: 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 יברכך לפני מותו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחוזת מרעהו ופיכל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנח נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנח שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני

חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הנר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדר ותימא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת תואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעריך פרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעישני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו

26 ויהי רעב בארץ מלכר הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גדרה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתי: 6 וישב יצחק בגרר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הננע באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלון וגדל עד כי גדל מאוד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאוד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים

לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
 אתו: 33 ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
 דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם
 אנכי: 35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן
 לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
 וחמרים: 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי
 זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני
 לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
 אנכי ישב בארצו: 38 אם לא אל בית אבי תלך ואל
 משפחתי ולקחת אשה לבני: 39 ואמר אל אדני
 אלי לא תלך האשה אחרי: 40 ויאמר אלי יהוה
 אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
 דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי:
 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
 לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: 42 ואבא היום אל
 העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא
 מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: 43 הנה אנכי
 נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
 ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך: 44
 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא
 האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם
 אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על
 שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
 נא: 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
 וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: 47
 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל
 בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
 והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתחוה ליהוה
 ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
 בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: 49
 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הנידר
 לי ואם לא הנידר לי ואפנה על ימין או על שמאל:
 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
 נוכל דבר אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך
 קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה:
 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם
 וישתחו ארצה ליהוה: 53 ויוצא העבד כלי כסף

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2
 ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדין ואת מדין
 ואת ישבק ואת שוח: 3 ויקשן ילד את שבא ואת
 דרן ובני דרן היו אשורים ולטושים ולאמים: 4
 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל
 אלה בני קטורה: 5 ויתן אברהם את כל אשר לו
 ליצחק: 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
 קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חיי אברהם
 אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 ויגיע
 וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
 עמיו: 9 ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערת
 המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על
 פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני

11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני חת:

24 ואברהם זקן בא כימים ויהוה ברך את אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי: 3 ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב: 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים

11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר: 12 ויאמר יהוה אלהי אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי יצאת לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה ובינך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני חת:

לכל גמליו: 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 23 ויאמר בת מי את הנדיד נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: 28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: 29 ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא

אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ממני: 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדה: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: 4 נר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר:

שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ויקח את שרה: 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום ימים כאשר צוה אתו אלהים: 5 ואברהם בן מאת הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת שנה בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך לא קרב אליה עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מי ויאמר אדני הנני גם צדיק תהרג: 5 הלא הוא מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא לזקניו: 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה בתם לבכי ובנקין כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר אליו גדול ביום הגמל את יצחק: 9 ותרא שרה את בן האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבכך הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן ותאמר לאברהם נרש האמה הזאת ואת בנה כי לא לא נתתיך לננע אליה: 7 ועתה השב אשת האיש יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע כי נביא הוא ויתפלל בערך וחיה ואם אינך משיב הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: 12 ויאמר דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את בן האמה 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לגוי אשימנו כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית באר שבע: 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מגדר אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר הרחק כמטחוני קשת כי אמרה אל אראה במות אשתי: 12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא הילד ותשב מגדר ותשא את קלה ותבך: 17 וישמע בת אמי ותהי לי לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר לגוי גדול אשימנו: 19 ויפקח אלהים את עיניה אבימלך הנה ארצי לפניך בשוב בעיניך שב: 16 ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא את הנער: 20 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: 17 במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה

עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה

פן תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 ויהיה המטיר על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאת יהוה מן השמים: 25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

20 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: 2 ויאמר אברהם אל

יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: 3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משהת ומוצות אפה ויאכלו: 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אלהם לוט הפתחת והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל נא אחי תרעו: 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחת יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר: 16 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלות יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה: 18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא

שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרבייתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם ויליד ונתתיו לגוי גדול: 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: 4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עונות: 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי

בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה האף אמנם אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: 21 ארדה נא ואראה הכצקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך

אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגו' : 10 ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר : 11 וירד העיש על הפגרים וישב אתם אברם : 12 ויהי השמש לבוא ותדרמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו : 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול : 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה : 16 ודור רביעי ישוּבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה : 17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה : 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת : 19 את הקניי ואת הקנזי ואת הקדמני : 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבوسی :

17 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים : 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד : 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר : 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך : 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו : 7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר : 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי : 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה : 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה : 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך : 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה : 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור : 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי : 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה : 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב : 11

אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם
השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה: 10 וישא
לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כנן
יהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט
את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו: 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב
בערי הככר ויאהל עד סדם: 13 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן
המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה:
15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה
ולזרעך עד עולם: 16 ושמת י את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה: 18 ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה:

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2
עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח: 4 שנים עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה קריתים: 6 ואת החרי בהררם
שעיר עד איל פארן אשר על המדבר: 7 וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: 8
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים: 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה: 10 ועמק השדים
בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו

15 אחר הרברים האלה היה דבר יהוה אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן
לך שכרך הרבה מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה
מה נתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך: 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ויחשבה
לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: 8
ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: 9 ויאמר

אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: 15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: 19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: 26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוז: 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוז בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

12 ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוז ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוז בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוז עמו הנגבה: 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהל בתחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: 5 וגם ללוז ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוז והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברם אל לוז אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעך כי אנשים אחים

בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת ולשנתם בארצתם בנויהם: 21 ולשם ילד גם הוא נפצה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: ואשור וארפכשד ולוד ואדם: 23 ובני אדם עוץ 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף ואת חצרמות וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ואת ירח: 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: 28 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: 29 ואת אופר ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 30 ויהי 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: 31 אלה עבד למו: 28 ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה ויחיו כל ימי נח תשע מאות שנה ויחשים שנה: 29 ויהיו כל ימי נח לתולדתם בנויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת וילדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפת נמר ומנוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני נמר אשכנז וריפת ותגרמה: 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודרנים: לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בנויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה על פני כל הארץ: 5 וירד יהוה לראת את העיר וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: 12 ויחדלו לבנת העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: 16 ואת היבסי ואת האמרי ואת הנרגשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ושלשים שנה וילד את שלח: 13 ויחי ארפכשד

ותלך התבה על פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הנבחים אשר תחת כל השמים: 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימות את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת

כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: 15 וידבר אלהים אל נח לאמר: 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 17 כל החיה

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגני הים בידכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרים: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם

ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ³⁰ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בניו ובנות: ³¹ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ³² ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת:

6 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה

ובנות ילדו להם: ² ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ³ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשנם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: ⁴ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנבירים אשר מעולם אנשי השם: ⁵ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: ⁶ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ⁷ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ⁸ ונח מצא חן בעיני יהוה: ⁹ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח: ¹⁰ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ¹¹ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: ¹² וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ¹³ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: ¹⁴ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: ¹⁵ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: ¹⁶ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ¹⁷ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: ¹⁸ והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ² מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: ³ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: ⁴ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ⁵ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ⁶ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ⁷ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: ⁸ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: ⁹ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ¹⁰ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: ¹¹ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ¹² ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: ¹³ בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: ¹⁴ המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינה וכל העוף למינה כל צפור כל כנף: ¹⁵ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: ¹⁶ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ¹⁷ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ¹⁸ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ

ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: 7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו: 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: 11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: 12 כי תעבד את האדמה לא תספ תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישע יהוה לקין אות לבלתי חכות אתו כל מצאו: 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ויולד לחנוך את עירר ועירר ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב: 22 וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראם

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: 13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בן עדן לעבדה ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו

ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: 2 ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו

בראשית

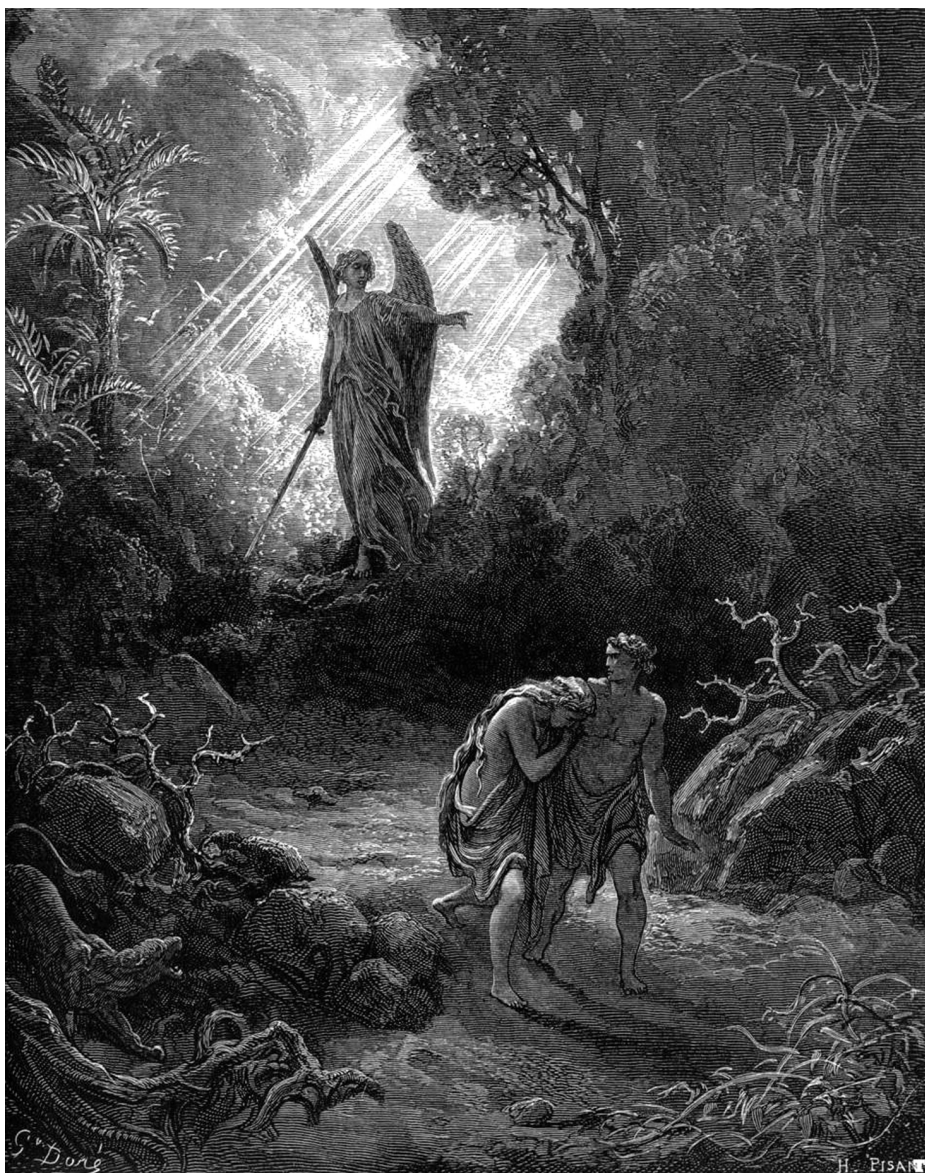
1

המים בימים והענף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי:

2

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: 7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 1 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינהו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: 21 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את

ויגרש את האדם וישכן מקדם לנן עדן את הכרבים ואת להש החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:
(בראשית 3:24)

הברית הישנה

תוכן העניינים

עדות חדשה

הברית הישנה

561	מתיו	1	בראשית
586	מאדק	36	שמות
602	לוקס	65	ויקרא
628	גיון	86	במדבר
649	מעשי השליחים	115	דברים
676	אל־הרומים	140	יהושע
687	הראשונה אל־הקורנתים	158	שופטים
698	השנית אל־הקורנתים	176	שמואל א
705	אל־הגלטים	199	שמואל ב
709	אל־האפסוסים	218	מלכים א
713	אל־הפילפיים	241	מלכים ב
716	אל־הקולסים	263	ישעיה
719	1 סלונים	293	ירמיה
722	2 סלונים	331	יחזקאל
724	1 טימותי	365	הושע
727	2 טימותי	370	יואל
729	אל־טיטוס	372	עמוס
731	אל־פלימון	376	עבדיה
732	אל־העברים	377	יונה
740	יעקב	379	מיכה
743	הראשונה לפטרוס	382	נחום
746	השנית לפטרוס	384	חבקוק
748	הראשונה ליוחנן	386	צפניה
751	השנית ליוחנן	388	חגי
752	השלישית ליוחנן	390	זכריה
753	יהודה	396	מלאכי
754	חזון יוחנן	398	תהילים
		436	איוב
		451	משלי
		464	רות
		467	שיר השירים
		470	קהלת
		476	איכה
		479	אסתר
		485	דניאל
		496	עזרא
		503	נחמיה
		513	דברי הימים א
		533	דברי הימים ב
	נספח		
	מדריך הקורא		
	מילון		
	מפות		
	עצה		
	איורים Doré		

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

